

সূর্য

“আক আপুনি দেখিব যে এক বৃহৎ জনগোষ্ঠীয়ে ঈশ্বরৰ ধৰ্মত প্ৰৱেশ

কৰিছ”- (কোৰআন)

চন্দ্ৰ

সূৰ্য আক চন্দ্ৰৰ ওপৰত মানহৰ ছবিৰ অংৰত থকা গৌপন বহস্য :

নাহি আক অন্যান্য সুনামধন্য সংহাই তোলা ফটোত ছবিবোৰ পোৱা যায়

ঈশ্বৰৰ ধৰ্ম (দ্বীন-এ-ইলাহী)

এই গ্ৰন্থখনত সকলো ধৰ্ম, সম্প্ৰদায় আৰু প্ৰতিজন মানহৰ পৰা অবিচলিত একাগ্ৰতা, মনোযোগ, চিন্তা আৰু গবেষণাৰ প্ৰয়োজন। আধ্যাত্মিকতাৰ অস্তিত্বক অস্থীকাৰ কৰাসকলৰ বাবে ই এক প্ৰত্যাহ্বান।

ঐশ্বৰীক মহামহিম
আৰ. এ. গোহৰ শ্রাহী

ঈশ্বরৰ ধৰ্ম

(The Religion of God)

(ঈশ্বৰীয় প্ৰেম)

(Divine Love)

ঈশ্বৰৰ অকথিত বহস্য আৰু গোপনীয়তা

(UNTOLD MYSTRIES AND SECRETS OF GOD)

ঐশ্বৰিক মহামহিম ৰিযাজ আহমেদ গোহৰ শাহী

(His Divine Eminence RA Gohar Shahi)

“ରାବା ଆଇତାନ ମାଟା ଇଯାଦଖୁଲୁନା ଫି ଦୀନ ଇଞ୍ଜ୍ଞାହି ଆଫରାଜା”
‘ଆକୁ ତୋମାଲୋକେ ଈଶ୍ୱରର ଧର୍ମତ ବୃହଂ ବୃହଂ ଜାତି-ଜନଗୋଷ୍ଠୀକ ପ୍ରରେଶ
କବା ଦେଖିବା ।’ (କୋରାଣ)

ଏହି ପବିତ୍ର କିତାପ ‘ଈଶ୍ୱରର ଧର୍ମ’ ଈଶ୍ୱରକ ଭାଲପୋରା ଆକୁ ତେଓଁକ
ବିଚାରି ଥକାସକଳର ବାବେ ଏକ ଚୃଢ଼ାନ୍ତ ଉପହାର ।

ପରମ ମହାମହିମ ବା ଗୋହର ଶ୍ଵାହୀର ଶିଷ୍ୟାତ୍ମର ବାବେ ଟୋକା ।

ଏହି କିତାପଖନ ଧାର୍ମିକ, ନ୍ୟାୟପରାଯଣ ଆକୁ ଈଶ୍ୱରର ସନ୍ଧାନୀସକଳର ମାଜତ
ଆପୁନି ପ୍ରେବନ କରିବ ଲାଗିବ । ପୂର୍ବନିର୍ଧାରିତ ଭଣ୍ଡସକଳେ ଇଯାକ ଧର୍ମ
କବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବ ।

ବହୁତେ ଏହି ପବିତ୍ର ପୁଥିଖନର ମୂଳ ପାଠ୍ୟର ହେବ-ଫେର କରାବୋ ଚେଷ୍ଟା
କରିଛେ । ଗତିକେ ଆମି ପରାମର୍ଶ ଦିଓଁ ଯେ କୋନୋବାଇ ମେହଦୀ ଫାଉଡେଶ୍ୟନ
ଇନ୍ଟାରନେଶ୍ୟନେଲ ପ୍ଲାବେଲର ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷା କରି ପ୍ରକାଶ କରା ପବିତ୍ର ଗ୍ରହ୍ୟନର
ପ୍ରତିଲିପିହେ ବିଚାରିବ ।

ଏହି ଗ୍ରହ୍ୟନର ଲେଖକେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବା ପରୋକ୍ଷଭାବରେ ଚିକିତ୍ସକର ପରାମର୍ଶ ଅବିହନେ ଶାବୀରିକ,
ଆରେଗିକ ବା ଚିକିତ୍ସାଜନିତ ସମସ୍ୟାର ଚିକିତ୍ସାର କୃପତ କୋନୋ କୌଶଳର ବ୍ୟରହାରର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିଦିଯେ । ଲେଖକର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କେରଳ ଆରେଗିକ ଆକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମଂଗଳର ସନ୍ଧାନତ
ସହାୟକ ହୋରାକେ ସାଧାରଣ ପ୍ରକୃତିର ତଥ୍ୟ ଆଗବଦୋରା । ଯଦି ଆପୁନି ଏହି କିତାପଖନର
ଯିକୋନୋ ତଥ୍ୟ ନିଜର ବାବେ ବ୍ୟରହାର କରେ, ଯିଟୋ ଆପୋନାର ସାଂବିଧାନିକ ଅଧିକାର,
ତେଣେ ଆପୋନାର କାର୍ଯ୍ୟର ବାବେ ଲେଖକ ଆକୁ ପ୍ରକାଶକେ କୋନୋ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ ନକରେ ।

সংকলিত:

ইউনুছ আলগোহর (UK)

আমজাদ গোহর (UAE)

মেহদী ফাউণ্ডেশ্যন ইণ্টারনেশ্যনেল

মেচিয়া ফাউণ্ডেশ্যন ইণ্টারনেশ্যনেল

যোগাযোগৰ বাবে:

Younus AlGohar

younus380@yahoo.co.uk

UK: (+44) 79 0000 2676

USA: 1-571-291-1232

Amjad Ali

amjadgohar75@yahoo.com

আগকথা

পবিত্র শাস্ত্রের মূল ভাষার পৰা আধুনিক বাকালৈ অনুবাদ কৰাটো অতি দায়বদ্ধ কাম। পবিত্র শাস্ত্র অনুবাদ কৰাৰ অৰ্থ হ'ল ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ চিন্তা আৰু বাক্য আন ভাষালৈ অনুবাদ কৰা।

পবিত্র শাস্ত্র ‘ঈশ্বৰৰ ধৰ্ম’ হৈছে অস্ত্ৰি হৃদয় আৰু নিদ্রাহীন আত্মাৰ বাবে বহু প্ৰত্যাশিত আৰু ঐশ্বৰিক ঔষধ। গ্ৰন্থখনৰ মৌলিক ধাৰণা হৈছে ঈশ্বৰীয় প্ৰেম। সকলোৰে প্ৰতি প্ৰেম আৰু কাৰো প্ৰতি ঘৃণা নকৰা।

মূল পবিত্র শাস্ত্র “দ্বীন-এ-ইলাহী” (উৰু ভাষাত)ৰ ইংৰাজীলৈ অনুবাদক মিৰ লিয়াকট আলী (আমেৰিকা যুক্তবাস্তৱ)। যিয়ে এই পবিত্র শাস্ত্রৰ ঐশ্বৰিক লেখক (ঐশ্বৰিক মহান গোহৰ শ্বাহী)ৰ প্ৰতি থকা ভয় আৰু প্ৰেম, তেওঁৰ প্ৰতি তেওঁৰ চিন্তাধাৰাৰ বাবে ঘোষণাসমূহ যিমান পাৰি সঠিকভাৱে দিবলৈ যত্নপৰ। মীৰ লিয়াকট আলীয়ে সেইসকল অনুবাদৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল অনুসন্ধানকাৰী পাঠকৰ প্ৰতিও দায়িত্ব অনুভৱ কৰে যিসকলে অনুপ্রাণিত শব্দৰে নিজৰ চিৰন্তন পৰিভ্ৰাণ আৰু জ্ঞান লাভৰ আশাপ্ৰাপ্তি। এই পবিত্র শাস্ত্রৰ পাঠকে উপলব্ধি কৰিব যে এই শিক্ষাসমূহে সকলো মানুহৰ উপকাৰ কৰে। ইয়ে মানুহৰ বুকুৰ পৰা সংঘাৰিত কৰিব অনন্ত জীৱনৰ আশাৰ বসন্ত। ইয়াৰ উপৰিও ই আপোনাক লেখকৰ ব্যক্তিত্ব আৰু তেওঁৰ প্ৰদৰ্শনৰ বিচাৰ কৰাত সহায় কৰিব।

চন্দ্ৰ, সূৰ্য্য, মংগল গ্ৰহ আদি বিভিন্ন স্থানত ঐশ্বৰিক মহামহিমৰ প্ৰতিচ্ছবিৰ আবিৰ্ভাৰ ইতিমধ্যে বহু সংগঠনে পৰীক্ষা কৰিছে। ইয়াৰ দ্বাৰা তেওঁৰ মাহাত্ম্য আৰু মহিমাও প্ৰতিফলিত হয়।

বিভিন্ন ধৰ্ম আৰু বিশ্বাসৰ লোকসকলে তেওঁৰ আধ্যাত্মিক কৃপাৰ দ্বাৰা আলোকিত হৈ চন্দ্ৰ, সূৰ্য্য, মংগল গ্ৰহত, মন্দিৰত, হাজৰে-আল-আছৰাদ (মুহূলমানসকলৰ পবিত্র স্থান মক্কাত থকা কলা শিল) তেওঁৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ তেওঁক চিনি পাইছে যে তেওয়েই প্ৰতিজ্ঞাত মচীহ, প্ৰত্যাশিত মেহদী আৰু কঞ্চি অৱতাৰ।

এই ঐশ্বৰিক উপহাৰটো আকাঙ্ক্ষিত হৃদয়ৰ আগত আগবঢ়াই আমি অতি সুখী আৰু সন্তুষ্ট। এই গ্ৰন্থখন অনলাইন যোগে www.goharshahi.com আৰু www.goharshahi.gs ত উপলব্ধ।

ইউনুচ আলগোহৰ : লঙ্ঘন, ইংলেণ্ড

প্রস্তাবনা

ঐশ্বরিক মহামহিম ৰা গোহৰ শ্বাহীৰ প্রতিচ্ছবি (চন্দ্ৰ, সূর্য, পৰিত্ব ক'লা শিল, শিৱ মন্দিৰ আৰু অন্যান্য বিভিন্ন স্থানত) প্ৰকাশৰ ফলত একাধিক মুছলমান আৰু অমুছলমান লোকে এই ছবি তেওঁৰ বুলি স্বীকাৰ আৰু বিশ্বাস কৰিবলৈ বাধ্য হয় যে ঈশ্বৰীয় মহান ৰা গোহৰ শ্বাহীয়েই হল প্ৰত্যাশিত ইমাম মেহদী, প্ৰতিজ্ঞাত মটীহ আৰু কঞ্চি অৱতাৰ। যি কথা বিভিন্ন শাস্ত্ৰইয়ো ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল।

আমি আপোনালোকক আদৰণি জনাইছো আৰু উৎসাহিত কৰিছো পৰম মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ ব্যক্তিত্ব পৰীক্ষা কৰিবলৈ। আমি আপোনালোকক সোধা-পোছা আৰু গৱেষণাৰ বাবে আমাৰ সৈতে যোগাযোগ কৰিবলৈ আমন্ত্ৰণ জনাইছো। আপুনিও তেওঁৰ কিতাপৰ অধ্যয়নৰ জৰিয়তে তেওঁক চিনি পাবলৈ চেষ্টা কৰিব পাৰে।

ইউনুছ আলগোহৰ লগুন, ইংলেণ্ড

পর্যবেক্ষণসমূহ:

ওপৰৰ প্ৰস্তাবনাখন ইউনুছ আলগোহৰৰ আৰু তেখেত পৰম মহামহিম ৰা বিয়াজ গোহৰ শ্বাহীৰ নিযুক্তিপ্ৰাপ্ত প্ৰতিনিধি। প্ৰস্তাবনাখনৰ বিষয়বস্তুৱে পাঠকৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰে ঐশ্বরিক মহামহিম ৰা গোহৰ শ্বাহীৰ মেহদী-হৃড়ৰ প্ৰতি। ঐশ্বরিক মহামহিম ৰা বিয়াজ গোহৰ শ্বাহী যে প্ৰত্যাশিত ইমাম মেহদী সেইটো সত্য আৰু বাস্তৱিক প্ৰমাণৰ প্ৰচাৰৰ বাবে ই এক পৰোক্ষ পত্থা। বছতে প্ৰশ্ন কৰে যে কিয় তেওঁ ঐশ্বরিকভাৱে নিযুক্ত মেহদী-হৃড়ৰ পদৰ কথা ঘোষণা কৰা নাছিল।

তেওঁৰ ঈশ্বৰীয় মহামহিমে প্ৰায়ে কয় যে প্ৰকৃত সুগন্ধিয়ে নিজে নিজৰ কথা কয়, আৰু ইয়াক বাহকে আঙুলিয়াই দিয়াৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। ইমাম

মেহদীর বিষয়ে পাকিস্তানৰ নিষ্ঠুৰ আইনসমূহে মেহদীৰ ভুৱা দাবীদাৰসকলৰ বিষয়ে সচেতন হ'বলৈ কাকো সহায় কৰা নাই। বৰং ঈশ্বৰে যাৰ উক্ত-মৰ্যাদাক দিগন্তত আৰু মানৱ জাতিৰ সত্ত্বত নিজৰ চিন প্ৰকাশ কৰে, আৰু সেইটো পৰীক্ষা কৰিবলৈ এই নিয়মবোৰে প্ৰকৃত মেহদীক নিৰুৎসাহিত কৰা বুলি প্ৰমাণিত হৈছে।

হজৰত মহম্মদ (ছ:)এ উমৰ বিন খাতাবে যোগদান নকৰালৈকে মুকলিকৈ ইচ্ছাম প্ৰচাৰ কৰা নাছিল। একেদৰে তেওঁৰ ঈশ্বৰিক মহামহিমে দৃঢ়তাৰে কয়, ‘ইমাম মেহদীয়ে নিম প্ৰফাইল ৰাখিছে আৰু তেওঁৰ মেহদী-ভুড় ঘোষণা কৰা নাই কাৰণ তেওঁও হজৰত মহম্মদৰ (ছ:) দৰে এই যুগৰ উমৰ বিন খাতাবৰ বাবেই অপেক্ষা কৰি আছে।’ ঈশ্বৰীয় মহান গোহৰ শ্বাহীয়ে আৰু কয় যে ইমাম মেহদীয়ে তেওঁৰ মেহদী-ভুড় ঘোষণা নকৰিব, কিন্তু ইমাম মেহদীৰ ঘনিষ্ঠ অনুগামীসকলে ঈশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ পৰা লাভ কৰা হৃদয় জ্ঞানৰ বাবে তেওঁক চিনি পাৰ।

বহু উপাধি, এক ব্যক্তিত্ব: ইমাম মেহদী, প্ৰতিজ্ঞাত মচীহ আৰু কঙ্কি অৱতাৰ

ভালদৰে বুজিব লাগে যে প্ৰত্যাশিতজনক বিভিন্ন উপাধিৰে জনা যায়। মেহদী-ভুড়ৰ কিছুমান ছদ্ম দাবীদাৰে হাস্যকৰ দাবী কৰি নিজকে প্ৰত্যাশিত হিচাপে নিযুক্তি দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত মূল কথা আৰু মানসিক সুস্পষ্টতাৰ পৰা বহু দূৰলৈ গৈছে। মিৰ্জা গুলাম কাডিয়ানীয়ে যীচু খ্ৰীষ্টৰ ঠাই ল'বলৈ তেওঁক মৃত বুলি প্ৰমাণ কৰিব লাগিব, তেহে, নিজকে প্ৰত্যাশিত মাহদী আৰু লগতে নৰজাত যীচু খ্ৰীষ্ট বুলি দাবী কৰিব পাৰিব।

ঐশ্বরিক মহামহিম বা গোহৰ শাহী

এইজনেই সেইজন গোহৰ শাহী, যিয়ে বিশেষকৈ ছেহৰানৰ পৰ্বত আৰু লালবাগ

জংঘলত তপস্যা আৰু আধ্যাত্মিক আত্ম-

অনুশাসনত তিনি বছৰ ধৰি নিজকে নিঃসংগ কৰি
বাখিছিল, আৰু এই সকলোবোৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ
স্বৰ্থত। ঈশ্বৰীয় মহান ব্যক্তিগৰাকীয়ে শুদ্ধিৰ
জৰিয়তে হাজাৰ হাজাৰ লোকক বহস্যময় পথত
দীক্ষা দিছিল আৰু হৃদয়-আমন্ত্ৰণ আৰু ঈশ্বৰীয়
প্ৰেম লাভ কৰিবলৈ বহুতো লোকক প্ৰেৰণা
যোগাইছিল। সকলো ধৰ্মৰ লোকে মছজিদ, হিন্দু

মন্দিৰ, গীৰ্জা, শিখ মন্দিৰলৈ আধ্যাত্মিক বক্তৃতাৰ
বাবে ঐশ্বরিক মহামহিমক আমন্ত্ৰণ জনাইছিল আৰু তেওঁৰ ঈশ্বৰীয় মহামহিমৰ
দ্বাৰা হৃদয়ৰ জাগৰণ লাভ কৰিছিল।

অগণন পুৰুষ-মহিলাই নিজৰ ওপৰতে অনুশোচনা কৰিছিল আৰু ঐশ্বরিক
মহামহিমৰ শিক্ষাৰ দ্বাৰা অনুপ্রাণিত হৈ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ধাৰমান হৈছিল। তেওঁৰ
আধ্যাত্মিক অনুগ্রহে দুৰাবোগ্য ৰোগত আক্রান্ত অগণন ব্যক্তিৰ স্বাস্থ্য ঘূৰাই
আনিছিল।

তাৰ পিছত ঈশ্বৰে চন্দত ঐশ্বরিক মহান গোহৰ শাহীৰ মুখৰ ছবি প্ৰকট কৰিলৈ।
পিছলৈ (মৰ্কাৰ) পৰিত্ব ক'লা শিলটোতো ঐশ্বরিক মহামহিমৰ ছবি দৃশ্যমান হৈ
পৰিল। আৰু তেওঁ সমগ্ৰ বিশ্বতে বিখ্যাত হৈ পৰিল।

উগ্র ধর্মগুরুসকলে আৰু চুফীসকলক হিংসা কৰা মুছলমানসকলে ঐশ্বৰিক মহামহিম ৰা গোহৰ শ্বাহীক ভাল নাপাইছিল। মৃত্যু আৰু কুফৰ (প্রত্যাখ্যান)ৰ ফতোৱা জাৰি কৰাৰ অজুহাত বিচাৰিবলৈ তেওঁলোকে আনকি ঐশ্বৰিক মহামহিমৰ এই কিতাপৰ মূল পাঠ্যৰ হেৰ-ফেৰ কৰিছিল। আমেৰিকা যুক্তৰাজ্যৰ মানচেষ্টাৰত থকা তেওঁৰ বাসগৃহত বোমাও বিস্ফোৰণ ঘটাইছিল। পাকিস্তানৰ কোট্টি তেওঁ শিষ্যসকলক সম্বোধন কৰাৰ সময়ত তেওঁৰ ফালে হেওঁ গ্ৰেনেড নিক্ষেপ কৰা হৈছিল। আনকি তেওঁৰ মূৰতো বিপুল পৰিমাণৰ ধন ঘোষণা কৰা হৈছিল।

পাকিস্তানত পাঁচটা ভিন্ন ভুৱা গোচৰত আবদ্ধ হৈ পৰিছিল তেওঁৰ ঈশ্বৰীয় মহামহিম। ঐশ্বৰিক মহামহিমৰ প্রতি থকা নৱাজ শ্বৰীফৰ শক্রতাৰ বাবেই সিঙ্গ চৰকাৰ ঐশ্বৰিক মহামহিমৰ বিৰুদ্ধে দল গঠন কৰিছিল। ঐশ্বৰিক মহামহিমৰ বিৰুদ্ধে দুটা হত্যাৰ অভিযোগ, এটা অবৈধ অন্তৰ বখাৰ আৰু আন এটা অবৈধ ভূমি দখলৰ গোচৰ উখাপন কৰা হৈছিল। আমেৰিকাত ঐশ্বৰিক মহামহিম এগৰাকী মহিলাক অবৈধভাৱে আটক কৰাৰ ভুৱা গোচৰত আবদ্ধ হৈ পৰিছিল। হালধীয়া সাংবাদিকতাই তেওঁক বদনাম আৰু অসম্মান কৰিবলৈ একো বাকী এৰা নাছিল। অৱশ্যেষত শুনানি আৰু পুঁখানুপুঁখ তদন্তৰ অন্তত সকলো গোচৰ মিছা বুলি প্ৰমাণিত হয় আৰু আদলতে ঐশ্বৰিক মহামহিমক নিৰ্দোষী বুলি দোষমুক্ত কৰে। ঈশ্বৰে তেওঁৰ বন্ধুক সকলো বিপদৰ পৰা বক্ষা কৰিছিল।

ঈশ্বৰীয় মহামহিম বিয়াজ আহমেদ গোহৰ শ্বাহীৰ বিৰুদ্ধে গোচৰৰ সিঙ্গ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ প্রতিবেদন আপোনালোকৰ জ্ঞাতাৰ্থে তলত গাঠি দিয়া হৈল।

ORDER SHEET
IN THE HIGH COURT OF SINDH HYDERABAD JUDGEMENT

Cr.B.A.No.159 of 1999.

APPELLANT
RE BAILER
PLEADER
APPLICANT

VERSUS

RESPONDENT
DEFENDANT
OPPONENT
JUDGEMENT DECISION

Serial
No.

Date

Order with signature of Judge

1. FOR ORDERS ON MA NO.238/99.(If granted).
2. FOR ORDERS ON MA NO.239/99.
3. FOR ORDERS ON MA NO.240/99.
4. FOR HEARING.

18.03.1999.

Mr.Qurban Ali Choochan Advocate for the applicant
Mr.Behsdur Ali Baloch A.A.G.

1. Granted.
2. Granted subject to all just exceptions.
3. Granted as the bail application No.88/99 has also been moved by the present applicant.
4. Learned counsel submits that the present bail application has been moved seeking bail before arrest of the applicant/accused with regard to his alleged involvement in crime No.18/99 for which an F.I.R. was lodged on 16.03.1999 by Police Station City at Hyderabad. It is alleged that the applicant on the day of incident viz. 19.02.1999 in the day

SGP., Kar.—L 6B 22-1500- 7-97 -OFFSET

(3)

time produced a T.T. Pistol bearing No.3BP-15410 of .30 bore and licence bearing No.3105539 dated 04.02.1999 issued by District Magistrate Sanghar in the name of accused Mohammad Nadeem who has been nominated in crime No.10/99 pending with Police Station City Hyderabad. Thereafter upon verification by the police authorities it transpired that the said licence was a forged one and was not issued in the name of accused Mohammad Nadeem. The F.I.R. was accordingly registered against the applicant U/s.420, 468, 471 PPC read with Section 13-D Arms Ordinance.

Learned counsel submits that the lodging of the FIR is a further attempt by the political and religious foes of the applicant to have him implicated in xxx false and concocted case, as earlier attempts have failed and in two other cases the applicant was granted bail before arrest by this Court. Learned counsel submits that for all the offences above mentioned the maximum sentence is seven years along with fine and consequently do not come within the prohibitory clause of Section 497 Cr.P.C. The learned counsel vehemently argued that unless this bail application is granted and the applicant is given protection by this Court he would be immediately arrested by the police as he has been prevented from approaching the trial Court for seeking bail..

I have gone through the F.I.R. as well as the

memo of this application. In the first instance, it appears that nowhere in the FIR it is mentioned as to why the applicant/accused visited the Police Station City on 19.02.1999 along with the weapon in question and its licence. Secondly, no reasons have been given in the FIR as to why the same was lodged after almost one month of the day of incident. In the earlier bail application No.88/99 I have granted interim protective bail to the applicant on the basis that the FIR in the said case appeared to have been lodged due to enmity and jealousy between the applicant and religious sects as well as political parties. The lodging of the FIR in the present case also appears to have been motivated by the same factors.

In the circumstances, the applicant is granted pre-arrest bail in a sum of Rs.1,00,000/- in the form of security or cash and P.R. bond in the like amount to the satisfaction of Additional Registrar of this Court. Notice to A.A.G. for 24.03.1999.

5. Today I have received a pamphlet allegedly from the applicant seeking justice from the Prime Minister of Pakistan regarding his persecution at the hands of various ~~xxxx~~ religious sects and Ulemas. Although the pamphlet has not been signed by the applicant, copies have been forwarded to all High Courts of Pakistan as well as Supreme

(5)

Court of Pakistan and others. At the end of the pamphlet a threat has been extended to the Government that unless the applicant/accused' request is acceded to the Government will soon crumble by hidden spiritual forces. In my view if at all this pamphlet has been either issued by the applicant or his supporters and sent to this Court, it amounts to unlawful interference in the administration of justice and may be taken up as a contempt matter. In these circumstances, let a notice be issued to the applicant inviting his comments on the pamphlet, a copy whereof to be sent along with the notice.

SD/- HABIBA J USMANI
JUDGE

CHIEF REGISTRAR
[Signature]

SUPERIOR COURT

On Bail Application No. 159/1999.

No. 2009 Date 22/8/99

Copy Forwarded to the Sessions Judge Hyderabad for information and Compliance, As it informed that surety has been furnished on behalf of the above-named applicant before the Additional Registrar of this Court in the sum of Rs. 100,000/- Vida Bond No. 5823 and P.R.Bond No. 5824 dated:- 22/8/1999.

COPY TO THE APPLICANT ABOVE-NAMED.

[Signature]
(CHULIA MUSAFARA CHANNA)
DEPUTY REGISTRAR
HIGH COURT OF SINDH CIRCUIT COURT
HYDERABAD

গুরুত্বপূর্ণ টেকা:

পূর্বৰ ভুৱা গোচৰসমূহত ব্যৰ্থ হৈ চয়তানসকলে (উগ্ৰ ধৰ্মগুৰুসকলে) ঈশ্বৰীয় মহান গোহৰ শ্বাহীৰ বিৰুদ্ধে পিপিচি-২৯৫ (নবী বুলি দাবী কৰা অনুচ্ছেদৰ অধীনত)ৰ আন এক ভুৱা আৰু যুক্তিযুক্ত গোচৰৰ ষড়যন্ত্ৰ বচিলে। এই ষড়যন্ত্ৰত তেওঁলোকে উচ্চ পদস্থ চৰকাৰী বিষয়াসকলৰো পক্ষপাতিত্ব লাভ কৰিছিল। আনকি পাকিস্তানৰ প্রাক্তন ৰাষ্ট্ৰপতি ৰফিক তাৰাবেও সাম্প্ৰদায়িক পক্ষপাতিত্বৰ বাবে দলত পৰিণত হৈছিল। উচ্চপদস্থ বিষয়াসকলৰ হেঁচাত ন্যায়াধীশে ঈশ্বৰীয় মহামহিমৰ বিৰুদ্ধে ৰায় ঘোষণা কৰে। ভগৱানে ইচ্ছা কৰিলে এই ভুৱা গোচৰটো উচ্চ ন্যায়ালয় বা উচ্চতম ন্যায়ালয়ত বাতিল কৰা হ'ব।

পর্যবেক্ষণসমূহ:

পাকিস্তানৰ সাম্প্ৰদায়িক উপাদানে ভুৱা গোচৰত ফান্দত পেলায় ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহীক।

ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহী ৰাজনৈতিকভাৱে অস্থিৰ দেশ পাকিস্তানৰ পৰা আহিছে, য'ত মুছলমানৰ সংখ্যাগৰিষ্ঠতা আছে, যাৰ অধিকাংশই উগ্ৰপন্থী আৰু ধৰ্মান্ধ। দক্ষিণ এছিয়া অঞ্চলৰ আটাইতকৈ দুৰ্বল আৰু স্পৰ্শকাতৰ স্থান পাকিস্তান। পাকিস্তানী মুছলমানসকলৰ ভিতৰত শিয়া, চৌদি সমৰ্থক ৱাহাবী, আৰু বিভিন্ন ধৰণৰ চুনী ধৰ্মগোষ্ঠী আছে। এই ধৰ্মগোষ্ঠীসমূহৰ অধিকাংশই উগ্ৰবাদী আৰু উগ্ৰপন্থী। ৱাহাবী আৰু দেওবন্দীসকলক আৰ্থিকভাৱে সহায় কৰে চৌদি আৰবে। শিয়াসকলক ইৰাগে সমৰ্থিন আৰু পুঁজিৰ ব্যৱস্থা কৰে। এই সকলোৰ বিভিন্ন ধৰ্মগোষ্ঠী ঘৃণা-প্ৰচাৰ, আৰু মানবতাৰ বিৰুদ্ধে অপৰাধৰ লগত জড়িত। দেশৰ সীমান্তৰ ভিতৰতে তেওঁলোকে নিজৰ বিৰোধী ধৰ্মগোষ্ঠীৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰে, আৰু সীমান্তৰ সিপাৰে সন্ত্রাসবাদক উৎসাহিত কৰে।

রাহাবীসকলক ভালদৰে সংগঠিত আৰু বহু গোটত ভাগ কৰা হৈছে, আৰু
প্রতিটো গোটক বেলেগ বেলেগ কাম সম্পন্ন কৰিবলৈ দিয়া হয়। “তাহাফুজ
খাটামে- নবুরাটক” দলক বিশেষভাৱে চুফীসকলক ঈশ্বৰ নিন্দা কৰাৰ মিছা
গোচৰত ফান্দত পেলোৱাৰ দায়িত্ব দিয়া হৈছে। তবলিগী জামাত হৈছে এক
ইতানজেলিকেল ধৰণৰ আন্দোলন, যাৰ লক্ষ্য হৈছে সকলো মুছলমানক
তেওঁলোকৰ বিশ্বাস ব্যৱস্থালৈ ৰূপান্তৰিত কৰা।

ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শাহীক অত্যাচাৰ, নিৰুৎসাহিত, ফান্দত পেলোৱা আৰু
নিৰ্মূল কৰিবলৈ রাহাবী ধৰ্মগোষ্ঠীয়ে অতি ধৰ্মীয়ভাৱে কাম কৰি আছে। সেয়েহে
তেওঁলোকে পৰম মহামহিম গোহৰ শাহীৰ বিৰুদ্ধে বিভিন্ন মিছা গোচৰৰ উচ্চটনি
দিছিল। ঈশ্বৰীয় মহামহিমৰ ঈশ্বৰীয় প্ৰেমৰ বাৰ্তাৰ সাৰ্বজনীনতা, আৰু বিশ্ব
ক্ষেত্ৰখনত তেওঁৰ নিত্য বৃদ্ধি পোৱা খ্যাতিৰ বাবে এতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰতি
ভাৰুকি আহি পৰিষে।

ବା ଗୋହର ଶ୍ଵାହୀର ଦ୍ୱାରା ପାତନି

- ୧) ଆକାଶୀ ଶାନ୍ତର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଧର୍ମସମୂହ ଶୁଦ୍ଧ, ଯଦିହେ ସେଇବୋର ଲଗତ ଭେଜାଲ କରା ହୋଇ ନାହିଁ ।
- ୨) ଧର୍ମବୋର ପାଳତବା ନାରର ଦରେ, ଆରୁ ପଣ୍ଡିତସକଳ ନାରିକର ଦରେ । ଯିକୋନେ ଏଟାର କ୍ରତି ଥାକିଲେ ଗନ୍ତ୍ୟହାନତ ଉପନୀତ ହୋଇବାଟୋ କଟିନ । କିନ୍ତୁ ସନ୍ତସକଳେ କ୍ଷତିଗ୍ରହଣ କାମତ ଦୁର୍ବଲ ବା ଅକ୍ଷମତା ଥକା ଲୋକସକଳେ ଏହି କାରଣେଟି ସନ୍ତସକଳର ଚାରିଓଫାଲେ ଭିର କରେ ।
- ୩) ଈଶ୍ୱରର ପ୍ରେମେ ସକଳୋ ଧର୍ମକ ଅତିକ୍ରମ କରେ ଆରୁ ଇ ସକଳୋ ଧର୍ମର ମୂଳ, ଆନହାତେ ଈଶ୍ୱରର ପୋହର ହୈଛେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ବନ୍ତି ।
- ୪) ବାହ୍ୟିକ ଜ୍ଞାନର (ଜାହିରି ଇଲ୍ୟ) ତିନିଟା ଅଂଶ ଆରୁ ଗୁଣ ଜ୍ଞାନର (ବାତିନି ଇଲ୍ୟ) ଏଟା ଅଂଶ ଆଛେ ଆରୁ ଖିଜିବେ (ବିଷୁ ମହାରାଜେ) ଏହି ଜ୍ଞାନ ବିତରଣ କରିଛି । ଈଶ୍ୱରର ପ୍ରେମେଇ ହୈଛେ ଈଶ୍ୱରର ସାନିଧ୍ୟ ଲାଭର ମାଧ୍ୟମ । ଈଶ୍ୱରର ପ୍ରେମତ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ହଦ୍ୟତକେ କୁକୁରବୋର ଭାଲ କାରଣ କୁକୁରେ ନିଜର ମାଲିକକ ଭାଲ ପାଇ, ଆରୁ ଏହି ପ୍ରେମେଇ ତେଉଁଲୋକକ ମାଲିକର ଓଚର ଚପାଇ । ଅନ୍ୟଥା ‘ଅଶ୍ଚି’ କୁକୁରର ଲଗତ ଐଶ୍ୱରିକ ଗୁଣ୍ୟୁକ୍ତ ମାନୁହର ତୁଳନା କରିବ ନୋରାବି ।
- ୫) ଯଦି ଆପୁନି ଜାଗାତ ଆରୁ ଇଯାର ପରୀକ୍ଷକଳକ କାମନା କରେ, ତେଣେ ଜାଗାତର ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ତରତ ଉପନୀତ ହ'ବ ପରାକ୍ରମ ଅତିମାତ୍ରା ପୂଜା (ଇବାଦତ) କରକ ।
- ୬) ଯଦି ଆପୁନି ଈଶ୍ୱରର ସନ୍ଧାନତ ଆଛେ, ତେଣେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାଓ ଶିକିବ ଯାତେ ନିର୍ଧାରିତ ଐଶ୍ୱରିକ ପଥର ଜରିଯାତେ ଈଶ୍ୱରର ସୈତେ ମିଳନ ଲାଭ କରିବ ପାରେ ।

মানুহ, সৃষ্টির পৰা অনন্তলৈকে

ঈশ্বরে আত্মা সৃষ্টি কৰাৰ উদ্দেশ্যেৰে তেওঁ কৈছিল, ‘হৈ যা’ আৰু অগণন আত্মা অস্তিত্বলৈ আহিল। ঈশ্বৰৰ একেবাৰে কাষত আছিল নবীসকলৰ আত্মা। দ্বিতীয় শাৰীত সন্তসকলৰ আত্মা আছিল আৰু তাৰ পিছত তৃতীয় শাৰীত বিশ্বাসীসকলৰ আত্মা আছিল। তেওঁলোকৰ পিছতে সাধাৰণ মানুহৰ আত্মা আছিল। আৰু তাৰ পিছত ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিৰ বাহিৰত দূৰেৰ শাৰী এটাত সৃষ্টি হ'ল নাৰীৰ আত্মা, যাৰ পিছত ক্ৰমে প্ৰাণী, উত্তিদ আৰু খনিজ আত্মাবোৰ আছিল। খনিজ আত্মাবোৰে লৰচৰ কৰিব নোৱাৰিছিল।

ঈশ্বৰৰ সৌঁফালে স্বৰ্গদৃতসকল আছিল, তাৰ পিছফালে ঈশ্বৰৰ মুখখন চাৰ নোৱাৰা স্বৰ্গীয় কন্যাসকল আছিল। এই কাৰণেই স্বৰ্গদৃতসকলে ঈশ্বৰক দেখা নাপায়। তেওঁলোকৰ আঁৰত আছিল মুয়াকেল (ফিৰিস্তাৰ দৰে জীৱ)ৰ আত্মা, যিবোৰ পিছলৈ নবী আৰু সন্তসকলৰ সহায়ক হিচাপে পৃথিৱীলৈ আহিছিল। ঈশ্বৰৰ বাঁওঁফালে জিনসকলৰ আত্মা আছিল, তাৰ পিছত আছিল নৰকীয় আত্মা আৰু দুষ্ট আত্মা যিয়ে এই জগতলৈ অহাৰ পিছত চয়তানক তেওঁৰ কাষত সহায় কৰিছিল।

ঈশ্বৰৰ সৌঁ আৰু বাঁওঁফালে থকা আত্মা, আৰু ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিৰ বাহিৰত থকাসকলে ঐশ্বৰিক প্ৰকাশৰ সাক্ষী হ'ব পৰা নাছিল। এই কাৰণেই জিন, ফিৰিস্তা আৰু মহিলাই হয়তো ঈশ্বৰৰ লগত কথা পাতিব, কিন্তু তেওঁলোকে ঈশ্বৰক দেখা নাপাব।

স্তলজ গ্ৰ'বত জুই'ব এটা গোলক আছিল। ইয়াক ঠাণ্ডা হ'বলৈ আদেশ দিয়া হৈছিল, তাৰ পিছত ইয়াৰ খণ্ডবোৰ মহাকাশত সিঁচৰতি হৈ পৰিছিল। চন্দ্ৰ, মংগল, বৃহস্পতি, পৃথিৱী আৰু তৰা সকলোবোৰ একো-একোটা খণ্ডিত অংশ, আনহাতে সূৰ্য হৈছে অঞ্চলৰ গোলকৰ অৱশিষ্ট অংশ। প্ৰথম অৱস্থাত পৃথিৱীখন সামগ্ৰিকভাৱে ছাই'ব বাহিৰে আন একো নাছিল। ছাই'খনি শিললৈ ঘণীভূত কৰিবলৈ খনিজ আত্মাক তললৈ পঠিওৱা হৈছিল। তাৰ পিছত উত্তিদ আত্মাক

তললৈ পঠিয়াই গছ গজালি শিলত বোপণ কৰা হৈছিল। ইয়াৰ পিছত পৃথিৱীলৈ অহা প্রাণী আত্মাৰ পৰা জীৱ-জন্মৰ আবিৰ্ভাৰ ঘটিছিল।

ঈশ্বৰে সকলো আত্মাক সুধিলে যে তেওঁ তেওঁলোকৰ সৃষ্টিকৰ্তা নেকি? সকলো আত্মাই ইতিবাচকভাৱে সম্মতি প্ৰদান কৰিলে, আৰু প্ৰণাম কৰিলে; আনকি শিল আৰু উদ্দিদ আত্মাইও ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰণাম কৰিলে। ‘তৰা আৰু গছবোৰে ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰণাম কৰিলে।’ (অধ্যায় বেহমান, কোৰাণ)।

তাৰ পিছত, আত্মাবোৰক পৰীক্ষা কৰাৰ উদ্দেশ্যে ঈশ্বৰে এখন আৰ্হি জগত আৰু ইয়াৰ বিলাসীতা সৃষ্টি কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, ‘কোনোবাই যদি ইয়াক বিচাৰে, তেন্তে তেওঁলোকে ইয়াক লাভ কৰিব পাৰে।’ বহুতো আত্মাই ঈশ্বৰক পিঠি দি পৃথিৱীৰ আৰ্হি বিলাসীতাৰ ফালে জপিয়াই পৰিল। সেয়েহে তেওঁলোকৰ ভাগ্যৰ কিতাপত তেওঁলোকক নাৰকীয় আত্মা বুলি ঘোষণা কৰা হ'ল। তাৰ পিছত, ঈশ্বৰে স্বৰ্গৰ দৃশ্যটো চিত্ৰিত কৰিলে, যিটো পিছৰটোতকৈ ভাল আছিল আৰু দাসত্ব আৰু আজ্ঞাকাৰীতাৰ লগত সম্পর্ক আছিল। বহু আত্মাই তাৰ ফালে জপিয়াই পৰিল, আৰু তেওঁলোকৰ ভাগ্যত স্বৰ্গ লিখা হ'ল। অত্যধিক আত্মা অনির্ণায়ক আছিল, সেয়েহে, তেওঁলোকক প্ৰভু আৰু চয়তানৰ মাজত বখা হৈছিল। এইসকলে পৃথিৱীলৈ আহি দুয়োৰে মাজত আবদ্ধ হৈ পৰিছিল। যিয়ে তেওঁলোকক প্ৰথমে প্ৰভাৱিত কৰিছিল, তেওঁলোক তেওঁলোকৰ হৈ পৰিছিল। বহু আত্মাই ঈশ্বৰীয় মহিমাৰ ওপৰত চকু ৰাখিলে। তেওঁলোকে পৃথিৱী বা স্বৰ্গৰ কোনোটোৱেই কামনা কৰা নাছিল। ঈশ্বৰে তেওঁলোকক ভাল পাইছিল আৰু তেওঁলোকেও ঈশ্বৰক ভাল পাইছিল। ঈশ্বৰৰ স্বার্থত এনে আত্মাই জগতৰ পৰা পৰিহাৰ কৰি একান্তমনে বসবাস কৰিছিল আৰু জংঘলত বাস কৰিছিল।

আত্মাৰ প্ৰয়োজনীয়তা পূৰণৰ বাবে আৰু তেওঁলোকৰ আনন্দৰ বাবে ওঠৰ হাজাৰ প্ৰকাৰৰ জীৱ অস্তিত্বলৈ অনা হৈছিল: ছয় হাজাৰ সাগৰত, ছয় হাজাৰ স্তুলভাগত আৰু ছয় হাজাৰ বায়ু আৰু আকাশী ৰাজ্যত।

তাৰ পিছত ঈশ্বৰে সাত প্ৰকাৰৰ স্বৰ্গ আৰু সাত প্ৰকাৰৰ নৰক সৃষ্টি কৰিলে।
সাতখন স্বৰ্গ হ'ল-

খুলদ, দার-উচ্চ-ছালাম, দার-উল-কাৰাৰ, ইডেন, আল-মাৱা, নৈম আৰু
ফিৰদাউছ।

সাতখন নৰক হ'ল-

সকাৰ, ছায়েৰ, নুতা, হতামা, জাহীম, জাহানুম আৰু হারিয়া।

ওপৰত উল্লেখ কৰা আটাইকেইটা নাম সূর্যনীৰ, যি ভাষাবে ঈশ্বৰে স্বৰ্গদৃতৰ
লগত কথা কয়।

ঈশ্বৰে যাক ইচ্ছা কৰে তেওঁক নৰক বা স্বৰ্গলৈ পঠিয়াব পাৰে বুলি
সকলো ধৰ্মতে এটা সাধাৰণ নীতি। প্ৰাৰম্ভিক অবস্থাত যদি কোনো আত্মাক
দৃশ্যপটৰ পৰাই নৰকলৈ পঠিওৱা হ'লহেঁতেন তেন্তে ই আপত্তি কৰিলেহেঁতেন,
'মই কি অপৰাধ কৰিলোঁ?' ঈশ্বৰে ক'লেহেতেন, 'তুমি মোৰ পৰা আঁতৰি আহি
জগতখনক কামনা কৰিলা।' তেতিয়া হয়তো আত্মাই ক'লেহেতেন "সেইটো
আছিল কেৱল দুৰ্বল বুদ্ধিমত্তাৰ সিদ্ধান্ত, কিন্তু মইতো ইয়াৰ ওপৰত কোনো কাম
কৰা নাছিলো।' এই যুক্তি নিষ্পত্তি কৰিবলৈ আত্মাবোৰক পৃথিৱীলৈ নমাই পঠিওৱা
হৈছিল।

আদমৰ (শংকৰ জী) শৰীৰটো স্বৰ্গৰ মাটিৰে সৃষ্টি কৰা হৈছিল। মানৱ-
আত্মাৰ উপৰিও আন কিছুমান সুস্ক-আত্মাকো শৰীৰত বখা হৈছিল। আদমৰ
শৰীৰটো যেতিয়া সৃষ্টিৰ প্ৰক্ৰিয়াত আছিল যেতিয়া ইবলীচে দেখ-দেখ ঈৰ্ষাৰ বাবে
ইয়াৰ ওপৰত থু পেলালে। লেলাৱতি খিনি পেটৰ নাভিটোৰ ওপৰত পৰিল আৰু
তাৰ বীজাণুৰ সৈতে লেলাৱতিও শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰিলো। চয়তান হ'ল জিন
জাতিৰ। এটা দৈৱ পৰম্পৰা অনুসৰি প্ৰতিজন পুৰুষৰ লগতে একোটা চয়তানী
জিনৰো জন্ম হয়। মানৱ শৰীৰটো বোকামাটিৰ ঘৰৰ নিচিনা। আৰু ইয়াৰ
ভিতৰত খান্নাচ (ফুচফুচনি) আৰু আন চাৰিটা চৰাইৰ উপৰিও ঘোল্লেটা আৰা
আবদ্ধ হৈ আছে।

পদাৰ্থ, নাৰীৰ ৰূপত আদমৰ বাওঁফালৰ কামিহাড়ৰ পৰা ওলাই আহিল।
ইয়াত এটা আত্মা দিয়া হৈছিল, যিটোক হাৱা নামেৰে জনাজাত হ'ল। স্বৰ্গৰ পৰা
উলিয়াই দিয়াৰ পিছত আদমক শ্ৰীলংকাত পেলাই দিয়া হ'ল, আৰু ইভক

জেন্দাত। এনেদৰে তেওঁলোকৰ যোগেদি এছিয়ান বংশৰ আৰম্ভণি হৈছিল। সেয়েহে বাকী থকা আত্মাবোৰো সময়ে সময়ে আকাশৰ পৰা পৃথিৱীলৈ নামিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। আত্মাৰ প্ৰশিক্ষণ, স্কুলীয়া শিক্ষা আৰু স্তৰৰ বাবে ধৰ্মৰ বৰ্পত প্ৰতিষ্ঠান স্থাপন কৰা হৈছিল। তাৰ পিছত আত্মাবোৰক বিভিন্ন ধৰ্মত ভাগ কৰা হৈছিল আৰু আন কিছুমানক পূৰ্বনির্ধাৰিত ভাগ্য অনুসৰি ধৰ্ম নোহোৱাকৈ বখা হৈছিল।

ঈশ্বৰপ্ৰেমী আত্মাও এই পৃথিৱীত আহিছিল, আৰু মুছলমান, শিখ, হিন্দু আৰু খ্ৰীষ্টান ঘৰত জন্ম লৈছিল; তেওঁলোকে নিজৰ ধৰ্মৰ নীতি অনুসৰি ঈশ্বৰক বিচাৰিছিল। এই কাৰণেই সকলো ধৰ্মৰ উভম-শ্ৰেণীয়ে সন্যাস গ্ৰহণ কৰিছিল। কিছুমান মানুহে ভুলকৈ প্ৰক্ষেপ কৰে যে ইছলামে আশ্রমৰ অনুমতি নিদিয়ে। হজৰত মহম্মদেও হীৰাৰ গুহালৈ গৈছিল। শ্ৰেখ আবুল কাদিৰ জিলানী, খোৱাজা মৈন-উদ-দিন আজমেৰী, দাতা আলী হাজৱেৰী, বাৰী ইমাম, বাবা ফৰিদ, শাহবাজ কালান্দৰ আদিয়ে সন্যাস গ্ৰহণ কৰাৰ পিছতহে উচ্চ ঐশ্বৰিক পদবী লাভ কৰিছিল। আৰু ধৰ্মৰ ব্যাপক প্ৰচাৰৰ বাবে কেৱল সন্তসকলৰে দায়িত্ব।

পৃথিবীত মানুহৰ অংকুৰণ

পুৰুষৰ শুক্রাণু গৰ্ভত প্ৰৱেশ কৰাৰ লগে লগে তেজ গোট মাৰিবলৈ এটা খনিজ আঢ়া (ৰহ-এ-জামাদি) আহি পৰে। উদ্ধিদ-আঢ়াই (ৰহ-এ-নাবাতি) ইয়াক বৃদ্ধি কৰাত সহায় কৰে। গৰ্ভাবস্থাৰ চাৰি মাহৰ পিছত পঞ্চ-আঢ়া (ৰহ-এ-হেৰানি) গৰ্ভত প্ৰৱেশ কৰে, যাৰ ফলত জ্ঞণ গতি কৰিবলৈ সক্ষম হয়। এই আঢ়াবোৰক একেলগে স্ত্রেজ আঢ়া (আজি আৰ্হাই) বুলিও জনা যায়। কেঁচুৱাটো প্ৰসৱ হোৱাৰ কিছু সময়ৰ পিছতে মানুহৰ মূল আঢ়াটোৰ লগতে ইয়াৰ সূক্ষ্ম-আঢ়াবোৰ (লতিফা) কেঁচুৱাটোৰ ভিতৰত সুমুৱাই দিয়া হয়। এই আঢ়াবোৰক আকাশী আঢ়া (চামারী আৰৱাহ) বুলিও জনা যায়।

যদি প্ৰসৱৰ আগতেই মাতৃৰ গৰ্ভ ভিতৰতে শিশুটিৰ মৃত্যু হয়, তেন্তে অন্ত্যেষ্টিক্ৰিয়াৰ অনুষ্ঠানৰ প্ৰয়োজন নহয়, কিয়নো ই এতিয়াও মানুহ হৰলৈ বাকী আছিল। প্ৰসৱৰ মাত্ৰ কেইমুহূৰ্তমানৰ পিছতে শিশুটিৰ মৃত্যু হ'লে অন্ত্যেষ্টিক্ৰিয়াৰ অনুষ্ঠান এটা কৰাটো অতি প্ৰয়োজনীয়। কাৰণ তেতিয়ালৈকে তেওঁৰ মাজত মানৱ-আঢ়াৰ আগমনৰ বাবে ই মানুহ হৈ পৰিলহেঁতেন আৰু স্ব-আঢ়া (নাফছ)ৰ লগতে ইয়াৰ সহায়কসকলেও নাভি বিন্দুত থিতাপি লৈছিল। অধিক শক্তিশালী খনিজ আঢ়া থকা মানুহে পাহাৰত থাকি ভাল পায়। মানুহৰ গচ্ছ-গচ্ছনি আৰু ফুলৰ প্ৰতি থকা আকৰ্ষণৰ কাৰণ হৈছে তেওঁৰ মাজত থকা উদ্ধিদ-আঢ়া। জৈৱ-আঢ়াৰ আধিপত্যৰ বাবে জীৱ-জন্তুৰ প্ৰতি আকৰ্ষণ আৰু জীৱ-জন্তুৰ দৰে আচৰণৰ সৃষ্টি হয়। নাফছ (এটা চয়তানী জিন) চেহেৰাত কুকুৰৰ দৰে। ইয়াৰ আধিপত্যৰ বাবে মানুহে কুকুৰৰ দৰে আচৰণ আৰু কুকুৰৰ প্ৰতি মৰম গঢ় লৈ উঠে। হৃদয় জাগ্ৰত হোৱাৰ লগে লগে মানুহ এজন ফিৰিষ্টাৰ দৰে হৈ পৰে।

মৃত্যুৰ পিছত আকাশী আঢ়াবোৰে স্বৰ্গলৈ উভতি যায়। আকাশী আঢ়াবোৰক কেবল এটা নিৰ্ধাৰিত শৰীৰৰ বাবে নিযুক্ত কৰা হয়; আনহাতে, নাফছকে ধৰি স্ত্রেজ আঢ়াবোৰ এই পৃথিবীত বৈ যায়। স্ত্রেজ আঢ়াবোৰ, মৃত্যুৰ পিছত, আন এটা নৱজাত মানৱ শৰীৰলৈ স্থানান্তৰিত হয়, আৰু বিভিন্ন মানুহক পুনঃ পুনঃ

দিয়া হৈয়েই আছে। স্ত্রেজ আত্মাবোৰ বিচাৰৰ দিন আৰু জবাবদিহিৰ পৰা ৰেহাই দিয়া হৈছে। শুন্দিকৰণ হোৱা নাফচ আত্মাবোৰে মৃত্যুৰ পিছতো ঈশ্বৰক পূজা কৰি যাবলৈ কৰৰতে থাকে, আৰু লগতে আধ্যাত্মিক অনুগ্ৰহৰ সৈতে মানৱতাৰ মংগলৰ হকে কল্যান সাধি যায়। হজৰত মহম্মদে (ছঃ) আৰোহণৰ ৰাতি (শ্বাবে মেৰাজ) হজৰত মুছাৰ কৰৰ কামেৰে পাৰ হৈ যোৱাৰ সময়ত তেওঁক কৰৰত ইবাদতত লিঙ্গ হোৱা দেখিলে। যেতিয়া হজৰত মহম্মদে আকাশমার্গত উপস্থিত হ'ল, তেতিয়া তেওঁ দেখিলে যে হজৰত মুছাও তাত উপস্থিত আছে। ‘পাপী’ৰ ওপৰত হাবীহোৱা নাফচসকলে নিজৰ জীয়াই থকাৰ বাবে চয়তানৰ গোটত যোগদান কৰে। মানুহৰ ক্ষতি কৰিবলৈ মানুহৰ শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰে। নাফচকলৰ এনে সুক্ষ্ম-আত্মাক এইদৰে দুষ্ট আত্মা বুলি জনা যায়।

বাইবেলৰ অনুসাৰে যীচুৰে ভৃত-প্ৰেত লভা লোকসকলৰ মাজৰ পৰা দুষ্ট আত্মাক বাহিৰ কৰি দিছিল। মৃত্যুৰ পিছত স্ত্রেজ আত্মা আৰু নাফচবোৰ এই জগতত থাকে, মানুহৰ আত্মাই হয় ইল্লিয়িন বা ছিজ'জিনত প্ৰৱেশ কৰে আৰু লতাইফ (মানুহৰ বুকুৰ ভিতৰত থকা সুক্ষ্ম আত্মা সমুহ), যদিহে সেইবোৰ আলোকিত হৈছে, তেন্তে ইল্লিয়িন লৈ যায় ; অন্যথা লাতাইফবোৰ (সুক্ষ্ম-আত্মা) কৰৰতে অপচয় হয়। নাফছৰ কাৰণে মানুহ অঙ্গটি হৈ পৰিল।

বুলেহ শ্বাহে ক'লে, ‘আত্মা (নাফছ)ই মোৰ মাজত অশুদ্ধিবোৰ লগত লৈ আহিছিল। নহ'লে মই প্ৰথমে অশুদ্ধ নাছিলো।’

আত্ম-শুন্দিকৰণৰ বাবে আকাশী কিতাপসমূহ প্ৰকাশ কৰা হৈছিল আৰু নবী আৰু সন্তসকলক পঠিওৱা হৈছিল। কেতিয়াবা আত্মাক নৰকৰ অম্বৰ ভয় দেখুৱা হৈছিল কেতিয়াবা স্বৰ্গৰ আনন্দৰ কথাৰে উদগনি দিয়া হৈছিল। তপ, পূজা আৰু উপবাসৰ জৰিয়তে প্ৰচেষ্টা কৰা হৈছিল, যাতে ইয়াক বশ কৰিব পৰা যায়; আৰু সফল প্ৰতিবন্ধীসকল স্বৰ্গৰ যোগ্য দাবীদাৰ হৈ পৰিল। উত্তম শ্ৰেণীৰ লোকে অৱশ্যে ৰহস্যময় জ্ঞানৰ দ্বাৰা আত্মাক শুন্দ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল, যাৰ ফলত তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ বন্ধু হৈ পৰিছিল।

নাফছ (নাভি আত্মা)ৰ মতবাদ (স্বয়ম)

ই এটা চয়তানী কোষ আৰু নাভি বিন্দু ইয়াৰ বাসস্থান। সকলো নবী আৰু সন্তই ইয়াৰ দুষ্টামিৰ পৰা পৰিত্রান বিচাৰিছিল। ইয়াৰ খাদ্যত ফছফৰাছ আৰু দুর্গন্ধি, যি হাড়, কয়লা আৰু গৰুৰ গোৰবতো পোৱা যায়। সকলো ধৰ্মতে সংগমৰ পিছত সঠিকভাৱে গা ধোৱাৰ ওপৰত জোৰ দিয়ে কাৰণ যৌন কাৰ্য্যৰ সময়ত গাৰ ছালৰ ছিদ্ৰৰ মাজেৰে অপীতিকৰ দুর্গন্ধি নিৰ্গত হয়। দুর্গন্ধিযুক্ত পানীয় আৰু পশুৰ মাংসও সেৱন কৰা নিষিদ্ধ।

আজাল (প্ৰাৰম্ভিক ক্ষণ)ৰ দিনা খনিজ আত্মালৈকে, ঈশ্বৰৰ সন্মুখত থকা সকলো আত্মাই ইজনে সিজনৰ লগত চিনাকি হৈ একত্ৰিত হৈছিল। মানুহে নিজৰ মাজত থকা খনিজ আত্মাৰ পৰাই অনুপ্রাণিত হৈ শিলৰ পৰা ঘৰ সাজিছিল। আৰু তেওঁৰ মাজত থকা উত্তিদি আত্মাৰ পৰা অনুপ্রাণিত হৈ গচ্ছৰ কাঠেৰে ঘৰৰ চাল সাজিছিল। গচ্ছৰ শীতল ছাঁৰ পৰাও মানুহ উপকৃত হৈছিল। গচ্ছৰোৰে তেওঁক বিশুদ্ধ অক্সিজেনৰ যোগান ধৰিছিল। পিছফালৰ শাৰীৰ পৰা অহা পশু-আত্মা, যিবোৰ এই জগতত জীৱ-জন্মলৈ পৰিণত হৈছিল, সেইবোৰ মানুহৰ খাদ্য বাবে বৈধ বুলি ঘোষণা কৰা হৈছিল। এইবোৰৰ উপৰিও একে শ্ৰেণীৰ চৰাইবোৰকো খোৱাৰ বাবে বৈধ কৰা হৈছিল।

বাওঁফালে জিন আৰু নাৰকীয় আত্মাৰ সৃষ্টি হৈছিল, তাৰ পিছত দুষ্ট আত্মা, যিবোৰ, শেষত, ঈশ্বৰৰ শক্র হৈ পৰিছিল। আৰু দুষ্ট আত্মাৰ আঁৰৰ পৰা আবিৰ্ভাৱ হোৱা পশু আত্মা, উত্তিদি আত্মা আৰু খনিজ আত্মাবোৰে মানুহৰ বিৰুদ্ধে শক্রতা গঢ়ি তুলিছিল। এই শ্ৰেণীৰ খনিজ আত্মাৰ ফলত পৃথিবীৰ ছাই কয়লালৈ পৰিণত হৈছিল, যাৰ পৰা ওলোৱা গেছ মানুহৰ বাবে ক্ষতিকাৰক আছিল। এই শ্ৰেণীৰ উত্তিদি আত্মাই বিপজ্জনক, কাঁইটায়া আৰু মানুহ খোৱা গচ্ছৰোৰক

অস্তিত্বলৈ আনিছিল। এইবিধি প্রাণী আত্মার বাবেই মানুহভোজী প্রাণী আৰু জন্মৰ সৃষ্টি হৈছিল। আৰু একে শ্ৰেণীৰ চৰাইবোৰ মানুহৰ বিৰুদ্ধে থকা শক্রতাৰ বৈশিষ্ট্যৰ বাবে বেআইনী (হাৰাম) বুলি ঘোষণা কৰা হৈছিল। এই চৰাইবোৰক চিনি পাৰি পাৰি তেওঁলোকৰ নথৰে খাদ্য খোৱাৰ বৈশিষ্ট্যৰ বাবে। ঈশ্বৰৰ সেঁফালে থকা আত্মাবোৰক মানুহৰ দাস, বাৰ্তাবাহক আৰু সহায়ক হিচাপে নিযুক্তি দিয়া হৈছিল। মানুহক সকলোতকৈ ওপৰত উচ্চ পদবীত উন্নীত কৰা হৈছিল, আৰু ঈশ্বৰৰ উপ-বিচাৰক হিচাপে নিযুক্তি দিয়া হৈছিল। এতিয়া নিযুক্তি গ্ৰহণ কৰে নে নাকচ কৰে সেয়া মানুহজনৰ, তেওঁৰ ইচ্ছা, প্ৰচেষ্টা আৰু ভাগ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে।

সপোনত নাফচবোৰে শৰীৰ এৰি যায়, আৰু ব্যক্তিজনৰ বেশত জিনসকলৰ দুষ্ট সমাৰেশত যোগদান কৰে। নাফছৰ লগত খান্নাচসকলো থাকে। ই এটা হাতীৰ দৰে। ই নাফছ আৰু কালব (হৃদয়)ৰ মাজত বহি থাকে। মানুহক বিপথে পৰিচালিত কৰিবলৈ ই নাফচক সহায় কৰে। ইয়াৰ উপৰিও মানুহজনক বিপথে পৰিচালিত কৰিবলৈ চাৰিটা চৰাইও বুকুৰ ভিতৰৰ চাৰিটা আত্মাত আঁকোৱালি থাকে। যেনে, কুকুৰা চৰাইয়ে কল্প বা হৃদয় আত্মাক (Qalb) সাৱতি থাকে, যাৰ ফলত হৃদয়ত কামনাৰ অগনি প্ৰাধান্য হয়। কলবৰ জিকিৰৰ (হৃদয়ৰ আমন্ত্ৰণ)ৰ দ্বাৰা কুকুৰা চৰাইটো কামনাৰ পৰা শুন্দি হয়। সেয়েহে, ই নিয়েধাঙ্গা (হাৰাম) আৰু অনুমোদিত (হালাল)ৰ মাজত পাৰ্থক্য কৰিবলৈ শিকে। তাৰ পিছত ইয়াক নিৰাপদ হৃদয় (Qalb-e-Saleem) বুলি জনা যায়।

কাউৰী ছিৰি সুক্ষ্ম-আত্মাৰ লগত সাৱতি থাকে, আৰু সেয়ে ছিৰি লোভত আক্ৰান্ত হয়। ময়ুৰ চৰাই খাফী সুক্ষ্ম-আত্মাৰ ওপৰত সাৱতি থাকে, সেয়ে খাফী ঈৰ্ষ্যাত আক্ৰান্ত হয়। কপৌ চৰাই আখফত সাৱতি থাকে, আৰু সেইকাৰনেই আখফা কৃপণালিত আক্ৰান্ত হয়। এই চৰাইবোৰৰ বৈশিষ্ট্যই বুকুৰ আত্মাক লোভ আৰু ঈৰ্ষ্যা গ্ৰহণ কৰিবলৈ বাধ্য কৰে, যেতিয়ালৈকে আত্মাবোৰ আলোকিত নহয়।

এই চারিটা চৰাইক অৱাহামৰ শৰীৰৰ পৰা উলিয়াই শুন্দ কৰি পুনৰ তেওঁৰ শৰীৰত বখা হৈছিল। বিশুদ্ধ ব্যক্তিৰ মৃত্যুৰ পিছত এই চৰাইবোৰে গচ্ছত বাস কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে। তপস্যাৰ বাবে জংঘলত নিৰ্দিষ্ট সময় কটোৱা ব্যক্তিসকলে এই চৰাইবোৰৰ মাত অনুকৰণ কৰিবলৈ শিকে; যাৰ ফলত এই চৰাইবোৰ ইহাঁত লগত পৰিচিত হৈ পৰে, আৰু ইহাঁতে ইহাঁতক সৰু সৰু ৰোগ নিৰাময় কৰাত সহায় কৰে।

এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ উপাখ্যানঃ

নফছ হ'ল চয়তানৰ।

মানুহৰ বুকুৰ ভিতৰৰ পাঁচটো সুক্ষ্ম-আত্মা ক্ৰমে পাঁচজন মহান নবীৰ সৈতে সম্পর্কিত। আনা' সুক্ষ্ম-আত্মা হ'ল ভগৱানৰ।

একেদৰে শৰীৰটোও এজন নিখুঁত আধ্যাত্মিক পথ প্ৰদৰ্শকৰ (সঠিক মুৰ্শিদৰ) সৈতে সম্পর্কিত।

যিটো আত্মা সংশ্লিষ্ট সম্পর্কৰ লগত সংযুক্ত নহয়, সি তাৰ আধ্যাত্মিক কৃপাৰ পৰাও বধিত হয়।

১) কাল্প সুক্ষ্ম-আত্মা (লতিফা-এ-কল্প)

নবীত্ব আৰু কাল্প সম্পর্কীয় জ্ঞান আদম ছফী আল্লাহক দিয়া হৈছিল মাংসল হৃদয়ক উৰ্দুত ‘দিল’, আৰবীত ‘ফাউরাদ’ বুলি জনা যায়। এই ভৌতিক হৃদয়ত আঁকোৱালি থকা আধ্যাত্মিক আত্মা বা শক্তিক কাল্প বুলি জনা যায়। নবীত্ব আৰু কাল্পৰ সৈতে জড়িত জ্ঞান আদমক প্ৰদান কৰা হৈছিল। এটা নবী পৰম্পৰা অনুসৰি, ‘হৃদয় আৰু কাল্প পৃথক পৃথক।’ এই পৰিঘাটনা মুলক জগতখনক নাছুত (স্থলজ ৰাজ্য) বুলি জনা যায়। ইয়াৰ উপৰিও আন আন ৰাজ্যও আছে যেনে মালাকুট (ফিরিস্তাৰ ৰাজ্য), অনকুৰুত (দৈশ্ব্যৰ সিংহাসনৰ ৰাজ্য), জাত্রত (আত্মাৰ

ৰাজ্য, ‘জিবাইলৰ বাসস্থান’), লাহুত (শূন্যতাৰ ৰাজ্য), রাহদাত (ঐশ্বৰীক ঐক্যৰ, Divine Unityৰ ৰাজ্য) আৰু আহদিয়াত (ঈশ্বৰ একতাৰ, Divine Onenessৰ ৰাজ্য)।

এই ৰাজ্যসমূহ আৰু ইয়াৰ জীৱবোৰ নাচুটৰ স্থলজ ৰাজ্যত অগ্ৰিৰ গোলকৰ বিশ্ফোৱণৰ পূৰ্বতো আছিল। ফিৰিষ্টা আৰু আত্মাবোৰ একেলগে সৃষ্টি কৰা হৈছিল যদিও এই ক্ষেত্ৰসমূহত প্ৰধান স্বৰ্গদৃত আৰু বুকুৰ সূক্ষ্ম-আত্মা (লাতাইফ) আগবেপৰাই আছিল। পৰৱৰ্তী সময়ত নাচুটৰ ৰাজ্যৰ বহু গ্ৰহত জীৱই বাস কৰিছিল। কিছুমান গ্ৰহ ধৰংস হৈ গৈছে আৰু বাকীবোৰে শেষ হৰৰ বাবে অপেক্ষা কৰি আছে। প্ৰধান স্বৰ্গদৃত আৰু বুকুৰ সূক্ষ্ম-আত্মাবোৰ ‘হৈয়া/কুন’আদেশৰ সন্দৰ হাজাৰ বছৰ আগতেই সৃষ্টি কৰা হৈছিল। কাল্পক প্ৰেমৰ স্থানৰ ভিতৰত ৰখা হৈছিল যাতে কালবৰ জৰিয়তে মানুহে ঈশ্বৰৰ সৈতে সংযুক্ত হৰ পাৰে। কাল্পেই মানুহ আৰু ঈশ্বৰৰ মাজত টেলিফোন অপাৰেটৰৰ দৰেই কাম কৰে। মানুহে কালৰ যোগেদি ঐশ্বৰিক যুক্তি আৰু সন্দেদ লাভ কৰে।

ফুটনোট: এখন দলিল (ঈশ্বৰীয় যুক্তি/কাৰণ)ৰ লগত সদায় ইলহাম (প্ৰেৰণা) থাকে। ইলহাম সত্য বা প্ৰামাণিক নহয় যদিহে লগত কোনো দলিল নাথাকে।

বুকুৰ সকলো সূক্ষ্ম-আত্মাৰ পূজা (লাতাইফ) কালবৰ জৰিয়তে ঈশ্বৰৰ প্ৰাসাদ (আৰছ-ই-বালা)ত উপনীত হয়। কিন্তু মালাকুটৰ ৰাজ্যৰ বাহিৰত কালবৰ প্ৰেৰণ অনুমতি নাই। ইয়াৰ গত্ব্যস্থান খুল্দ নামৰ স্বৰ্গত। ইয়াৰ পূজাৰ ধৰণ, আৰু ইয়াৰ মালাজপ কৰাৰ পদ্ধতি দুয়োটা মানুহৰ শৰীৰৰ ভিতৰতে নিহিত হৈ আছে। যিসকলে স্বৰ্গ লাভ কৰে কিন্তু এই আভ্যন্তৰীণ উপাসনাৰ বিষয়ে অজ্ঞত আছিল তেওঁলোকে স্বৰ্গতো অনুশোচনা কৰিব, কাৰণ ঈশ্বৰে কৈছে, ‘তেওঁলোকে ভাৱে নেকি যে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ সৈতে সমান কৰিব?’ কাৰণ যি সকল কালৰ জ্ঞান প্ৰাণি সেইসকলৰহে স্বৰ্গত মনত থাকিৱ।

ফুটনোট: খুল্দ হৈছে আটাইতকৈ নিম্ন খাপৰ জান্মাত।

মৃত্যুর পিছত শৰীৰৰ পূজা (ইবাদত) শেষ হয়। কাল্পকে ধৰি বুকুৰ আন আন জ্ঞান-হীন সূক্ষ্ম-আত্মাবোৰ হয়তো দুৰ্বল হৈ থাকিব নহয়বা কবৰতে পঢ়ি যাব। জ্ঞানপ্রাপ্ত আৰু শক্তিশালীসকলে ইল'লিয়েন নামৰ ঠাইত প্ৰৱেশ কৰিব। বিচাৰৰ দিনৰ পিছত সকলোকে নতুন শৰীৰ দিয়া হ'ব; আৰু অমৰ সন্তসকলৰ (যিসকলে এই জগততে ঈশ্বৰক দেখিছিল) একেটা শৰীৰতে তেওৰ সূক্ষ্ম-আত্মাবোৰ আৰু মানুহ-আত্মাৰ (ৰুহ) পুনৰ বৰ্থা হ'ব। যিসকলে নিজৰ সূক্ষ্ম-আত্মাক পুনৰুজ্জীৱিত কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল আৰু এই জগততে ঈশ্বৰক স্মৰণ কৰিছিল, তেওঁলোকে আখিবাততো ঈশ্বৰক স্মৰণ কৰিব; ফলস্বৰূপে তেওঁলোকৰ স্তৰ আৰু পদবী অহৰহ উন্নীত হ'ব। যিসকলৰ হদয় ইয়াত অন্ধ আছিল, তেওঁলোক আখিবাততো অন্ধ হৈ থাকিব। এই বিশ্বায়কৰ জগতখনেই হৈছে কৰ্ম আৰু কৰ্মৰ অনুশীলনৰ স্থান। গতিকে, সৎকৰ্ম সম্পাদনৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁলোক স্থিবৰ হৈ পৰিলহেঁতেন। খীঞ্চান, ইছুদী আৰু হিন্দুসকলো এই সূক্ষ্ম-আত্মাৰ বিষয়ে সচেতন। সূক্ষ্ম-আত্মাবোৰ বাবে হিন্দুৰ শব্দটো হ'ল ‘শক্তি, ইন্দ্ৰীয়’, আৰু ইয়াৰ বাবে মুছলমানৰ শব্দটো হ'ল ‘লতাইফ’।

হৃদয়প্রৱ বাওঁফালে দুই ইঞ্চি দূৰত কাল্প অৱস্থিত, আৰু ইয়াৰ ৰং হালধীয়া। ইয়াৰ পুনৰুজ্জীৱনৰ ফলস্বৰূপে মানুহে চকুৰে হালধীয়া ৰঙৰ পোহৰ দেখা যেন অনুভৱ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে। কিছুমান আধ্যাত্মিক গুৰুৰেও ৰঙেৰে মানুহক সুস্থ কৰে। বেছিভাগ মানুহেই নিজৰ হদয়ৰ পৰা অহা পৰামৰ্শক সত্য বুলি গণ্য কৰে।

সাধাৰণ মানুহৰ কাল্প অঞ্জন (সোনোবাৰ) হৈ থাকে। ইয়াৰ পৰা পৰামৰ্শ বুৰ্বকামী, ফুচফুচনি (খাল্লাচৰ পৰা) বা নাভি-আত্মা (নাফচ)ৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত হ'ব পাৰে, সেয়েহে, ইয়াৰ বিচাৰত ভুল হ'ব পাৰে। কালব-ই-ম্নোবাৰ (জ্ঞানহীন হদয়)ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰাটো মূৰ্খামী। যেতিয়া ঈশ্বৰৰ ৰোমস্তনৰ দ্বাৰা হদয়খন

পুনরুজ্জীবিত হয়, তেতিয়া ই ভাল আৰু বেয়াৰ মাজত পাৰ্থক্য বুজিবলৈ আৰম্ভ কৰে, আৰু সংবেদনশীলতা লাভ কৰে। ইয়াক কালব-ই-ছালিম (সুৰক্ষিত হৃদয়) বুলি জনা যায়। প্রচুৰ ঈশ্বৰৰ বোমছনৰ বাবে ইয়াৰ দিশ ঈশ্বৰৰ ফালে নিদেশিত হয়। ইয়াক কালব-ই-মুনীব (ঈশ্বৰৰ ফালে মুখ কৰা হৃদয়) বুলি জনা যায়। ই মানুহজনক কু-সংস্কাৰৰ পৰা বক্ষা কৰিবলৈ সক্ষম, কিন্তু এতিয়াও সম্পূৰ্ণ শুদ্ধ সিদ্ধান্ত লব পৰা শক্তিৰ অভাৱ। ই কালব-ই-শুহীদ (সাক্ষী হৃদয়)লৈ পৰিবৰ্তিত হয় যেতিয়া ইয়াৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ পোহৰ পৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে। এটা নবী সমষ্টীয় পৰম্পৰাই বৰ্ণনা কৰিছে, ‘ঈশ্বৰৰ দয়ালু দৃষ্টি ভগ্ন-হৃদয় আৰু ভঙ্গ কৰৰৰ ওপৰত পৰে।’ নিঃসন্দেহে, এই অৱস্থাত, হৃদয়ৰ পৰা যি আহে, তাকে মানি লওক, কিয়নো এই অবস্থাত ঐশ্বৰিক-জিলিকনিয়ে নাফছকো মুতমাইন্না (ঈশ্বৰীয়ভাৱে সন্তুষ্ট আৱা)লৈ ৰূপান্তৰিত কৰে। তেতিয়া ঈশ্বৰ তেওঁৰ ডিঙিৰ মূল শিৰাতকৈও বেছি ওচৰত। এই পৰ্যায়ত ঈশ্বৰে তেতিয়া ঘোষণা কৰে, ‘মই তেওঁৰ জিভা হৈ যাওঁ, যাৰ সহায়ত তেওঁ কথা কয়, আৰু মই তেওঁৰ হাত হওঁ, যাৰ সহায়ত তেওঁ ধৰি ৰাখে।’

২) মানৰ আত্মা/কৰ্ত্ত (লতিফা-এ-কৰ্ত্ত)

নবীত্ব আৰু এই আত্মাৰ বিষয়ে জ্ঞান ইব্রাহীমিক দিয়া হৈছিল মানুহৰ আত্মা বুকুৰ সৌফালৰ ওচৰত। উচ্চস্বৰে জপ কৰা আৰু ইয়াৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ নাম কল্পনাৰে অংকিত কৰি ইয়াক জাগ্রত কৰা হয়, ফলম্বৰকপে, ইয়াতো এটা স্পন্দন দৰে গতি স্পষ্ট হৈ পৰে। এই সূক্ষ্ম-আত্মাৰ সৈতে ‘ইয়া-আল্লাহ’ নামটোৰ চন্দ মিলোৱা হয়।। এই পৰ্যায়ত, ঈশ্বৰৰ স্মৰণত দুটা সূক্ষ্ম-আত্মা নিয়োজিত হৈ আছে; গতিকে এনে ব্যক্তিৰ আধ্যাত্মিক মৰ্যাদা সেইসকলতকৈ বেছি যিসকলে কেৱল নিজৰ হৃদয়ক (কল্প) জীৱন্ত কৰি তোলে। আত্মাটো গাঢ় বঙ্গ বঙ্গৰ, যাৰ পুনৰুজ্জীবনে জাবৰুটৰ বাজ্যত প্ৰৱেশৰ সুবিধা প্ৰদান কৰে। ক্ৰোধ আৰু খৎ ইয়াৰ লগত জড়িত হৈ থাকে, যিবোৰ ঐশ্বৰিক তাপৰ দ্বাৰা মহিমালৈ ৰূপান্তৰিত হয়।

৩) ছিৰি সূক্ষ্ম-আত্মা (গোপনীয়তা) (লতিফা-এ-ছিৰি)

নবীত্ত আৰু ছিৰি সম্পর্কীয় জ্ঞান মুচা নবীক দিয়া হৈছিল

এইটো বুকুৰ বাওঁফাল আৰু বুকুৰ মাজভাগৰ মাজতে অৱস্থিত। ‘য়া হাইয়ু, ইয়া কাট্যুম’ নামটোৰ উচ্চস্বৰত জপ আৰু ঈশ্বৰৰ নাম কল্পনাবে অংকনৰ দ্বাৰা ইয়াক পুনৰঞ্জীৱিত কৰা হয়। ইয়াৰ ৰং বগা। ই লাভত (শূন্যতাৰ ৰাজ্য) পায়গৈ, সপোন আৰু আধ্যাত্মিক যাত্ৰাৰ জৰিয়তে। এই সূক্ষ্ম-আত্মাৰ সংযোজনৰ লগে লগে এতিয়ালৈ তিনিওটা আত্মা ঈশ্বৰৰ স্মৰণত নিয়োজিত হৈ পৰিষে আৰু এনে ব্যক্তিৰ পদবী আৰু বেছি বৃদ্ধি পায়।

৪) খাফী সূক্ষ্ম-আত্মা (গোপন) (লতিফা-এ-খাফী)

ইয়াৰ নবীত্ত আৰু জ্ঞান যীচু ধীষ্ঠিক প্ৰদান কৰা হৈছিল

এই সূক্ষ্ম-আত্মা বুকুৰ মাজৰ পৰা সোঁফালে থাকে। ‘ইয়া বাহিদ’ নামৰ উচ্চস্বৰে জপ কৰি ইয়াক পুনৰঞ্জীৱিত কৰা হয়। ইয়াৰ ৰং সেউজীয়া। এই আত্মাই বাহদাত (ঈশ্বৰীয় ঐক্যৰ ৰাজ্য)ত উপনীত হয়। এই পৰ্যায়ত এতিয়া চাৰিওটা আত্মা ঈশ্বৰৰ স্মৰণত নিয়োজিত হৈ আছে আৰু এনে ব্যক্তিৰ পদবী আৰু বৃদ্ধি পায়।

৫) আখফাহ সূক্ষ্ম-আত্মা (অস্পষ্ট) (লতিফা-এ-আখফাহ)

ইয়াৰ নবীত্ত আৰু জ্ঞান হজৰত মহম্মদক প্ৰদান কৰা হৈছিল

এই সূক্ষ্ম-আত্মা বুকুৰ মাজ ভাগত থাকে। ‘য়া আহাদ’ নামটো উচ্চস্বৰে জপ কৰি ইয়াক পুনৰঞ্জীৱিত কৰা হয়। ইয়াৰ ৰং বেঙুনীয়া। ইয়াৰ সৈতেও বাহদাতৰ ৰাজ্য (ঈশ্বৰীয় ঐক্যৰ ৰাজ্য)ত থকা পৰ্দাখনৰ সম্পর্ক আছে, যাৰ পিছফালে ঈশ্বৰৰ সিংহাসন আছে।

বুকুৰ পাঁচটা সূক্ষ্ম-আত্মাৰ জ্ঞান কেবল পাঁচজন মুখ্য ঈশ্বৰৰ বচুলক প্ৰদান কৰা হৈছিল। প্ৰতিটো সূক্ষ্ম-আত্মাৰ জ্ঞানৰ আধা অংশ এই মহান বাচুলসকলৰ পৰা

সন্তসকলৰ হাতলৈ স্থানান্তরিত হৈছিল। এইদৰে গুণ্ঠ জ্ঞানৰ মুঠ দহ অংশ আছিল আৰু সন্তসকলেও এই জ্ঞান উত্তম শ্ৰেণীলৈ প্ৰেৰণ কৰিছিল। বাহ্যিক জ্ঞান, শৰীৰ আৰু জিভাৰ উচ্চাৰণ আদি এই সকলোৰোৰ নাচুট ৰাজ্যৰ আৰু নাফছৰ সৈতে জড়িত। এইবোৰ সাধাৰণ মানুহৰ বাবে। ইয়াৰ জ্ঞান শাস্ত্ৰত সংৰক্ষিত হৈ আছে যাৰ ব্ৰিশটা অধ্যায় আছে। গুণ্ঠ জ্ঞানও নবীসকলক দৈব-বাণী (বাহী)ৰ জৰিয়তে প্ৰদান কৰা হৈছিল। সেয়েহে ইয়াক ‘The Esoteric Scripture’ বুলিও কোৱা হয়। কেতিয়াবা ৰাজভূৰাভাৰে হজৰত মহম্মদৰ জিভাৰ পৰা গুণ্ঠ জ্ঞান পিছলি গৈছিল যিটো কেৱল উত্তম শ্ৰেণীৰ মাজতে সীমাবদ্ধ আছিল, সেয়েহে কোৰাণৰ কিছুমান আয়াত পিছলৈ বাতিল কৰা হৈছিল। এই আভ্যন্তৰীণ জ্ঞান সন্তসকলৰ শৃংখলত অনুশীলন কৰা হৈছিল আৰু এটা হৃদয়ৰ পৰা আন এটা হৃদয়লৈ আৰু আগবঢ়াই নিয়া হৈছিল। এতিয়া এই জ্ঞান সাধাৰণ মানুহৰ বাবেও সুলভ কৰি তোলা হৈছে, কিতাপৰ জৰিয়তে।

৬) আনা সূক্ষ্ম-আত্মা: (লতিফা-এ-আনা)

ই মানুহৰ মূৰত অৱস্থিত, আৰু ইয়াৰ কোনো ৰং নাই। ‘য়া হ’ৰ জিকিৰেৰে (স্মৰণ) ই চৰম শিখৰত উপনীত হয়। ই আধ্যাত্মিক শক্তি লাভ কৰি ঈশ্বৰক উন্মুক্ত অৱস্থাত দেখিবলৈ পায় আৰু ঈশ্বৰৰ সৈতে কথা পাতিবলৈ সক্ষম হয়। এইটোৱেই হৈছে ঐশ্বৰিক প্ৰেমিকৰ গন্তব্যস্থল। ইয়াৰ উপৰিও ঈশ্বৰৰ প্ৰিয় কিছুমান লোকক আন বিশেষ ঐশ্বৰিক আত্মাও প্ৰদান কৰা হয় যেনে টিফ্ল-ই-নুৰী (ঈশ্বৰৰ পোহৰৰ আত্মা) আৰু জুছা-ই-তাওফীক-ই-ইলাহি (ঈশ্বৰৰ আত্মা)। এনে উত্তম শ্ৰেণীক বুজাটো বুদ্ধিৰ শক্তিৰ বাহিৰত।

অনাৰ সূক্ষ্ম-আত্মাৰ জৰিয়তে সপোনত ভগৱানক দেখা পোৱা যায়। জুছা-ই-তাওফীক-ই-ইলাহি (ঈশ্বৰ উপ-আত্মা)ৰ জৰিয়তে ঈশ্বৰক অতিক্ৰমণীয় ধ্যান (মুৰাকিবা)ত দেখা পোৱা যায়। আৰু যিবোৰৰ টিফ্ল-এ-নুৰী আছে (অতি উত্তম শ্ৰেণীক উপহাৰ হিচাপে দিয়া ঈশ্বৰৰ প্ৰতিচ্ছবি, এনে লোক মুঠতে মাত্ৰ সাতজন,

আৰু তেওঁলোকক চুলতান আল ফুকৰা নামেৰে জন/জাত) তেওঁলোকে ঈশ্বৰক
সজ্ঞান অৱস্থাত দেখে।

এই জগতখনে তেওঁলোকক ‘ঈশ্বৰৰ শক্তি’ বুলি জানে। তেওঁলোকে নিজৰ
ইচ্ছামতে যিকোনো ব্যক্তিক “মকাম মেহমুদ”লৈ (প্ৰশংসা আৰু মহিমাৰ স্থল)
পূজা, তপস্যাৰ জৰিয়তে বা কৰণাৰ দৃষ্টিবে লৈ যাব পাৰে। মুমিন বা কাফিৰ,
মৃত বা জীয়াই থকা, তেওঁলোকৰ দৃষ্টিত গুৰুত্বপূৰ্ণ নহয়। যেনেকৈ আবুল কাদিৰ
জিলানীৰ একক কৰণাৰ দৃষ্টিবে চোৰ এজনো সাধুসন্ত হৈ পৰিল। এনে উত্তম
শ্ৰেণীৰ চকুৰ চাৰনীৰ অনুগ্ৰহতে আবু বকৰ হারাবী আৰু মাংঘা ডাকুও সন্ত
পুৰুষ হৈ পৰিল।

পাঁচোজন মহান ৰচুলক তেওঁলোকৰ বাবে নিৰ্ধাৰিত সূক্ষ্ম-আত্মাৰ সৈতে জড়িত
জ্ঞান দিয়া হৈছিল আৰু সেয়েহে, আধ্যাত্মিকতাৰ শক্তি আৰু গুণগত মান
ক্ৰমান্বয়ে বৃদ্ধি পাই থাকিল। আপুনি যিটোৱেই সূক্ষ্ম-আত্মাক ঈশ্বৰৰ নামজপেৰে
পুনৰুজ্জীৱিত কৰিব আৰু ইয়াৰ সৈতে জড়িত নহওক কিয়, আপুনি সেইজন
সংশ্লিষ্ট মহান ৰাচুলৰ কৃপা লাভ কৰাৰ যোগ্য হ'ব, আৰু তেওঁৰ সৈতে সংযুক্ত
হ'ব। ঈশ্বৰৰ জিলিকনিৰ অধীনত যিয়েই সূক্ষ্ম-আত্মা নাহক কিয়, সেই বিশেষ
সূক্ষ্ম-আত্মাৰ সাধু-সন্তত আপোনাক প্ৰদান কৰা হ'ব। সাতখন ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত
প্ৰৱেশ আৰু সাতখন স্বৰ্গত বিভিন্ন পর্যায় লাভ কৰাটোও বুকুৰ এই সূক্ষ্ম-আত্মাৰ
লগত জড়িত।

মানৱ শৰীৰত সূক্ষ্ম-আত্মা (লতিফা)ৰ কাৰ্যসমূহ

আখফাহৰ সূক্ষ্ম-আত্মা (অস্পষ্টতা): ই মানুহজনক কথা ক'বলৈ সক্ষম কৰে; ইয়াৰ অবিহনে মানুহ সুস্থ জিভাবেও বোৰা (জন্মৰ পৰা বাক ক্ষমতাৰ অভাৱ)। মানুহ আৰু প্ৰাণীৰ মাজত পাৰ্থক্য এই সূক্ষ্ম-আত্মাবোৰৰ বাবেই। জন্মৰ সময়ত যদি কোনো কাৰণত আখফাহ সূক্ষ্ম-আত্মা শৰীৰত প্ৰৱেশ নকৰে, তেন্তে ইয়াক শৰীৰলৈ অনাটো সংশ্লিষ্ট ৰাচুলৰ দায়িত্বত আছিল। তাৰ পিছত, বোৰাজনেও কথা ক'বলৈ আৰস্ত কৰে।

ছিৰি সূক্ষ্ম-আত্মা (গোপন): ই মানুহক দেখিবলৈ সক্ষম কৰে। যদিহে জন্মৰ সময়ত মানুহৰ এই সূক্ষ্ম-আত্মা অনুপস্থিত হয়, তেন্তে তেওঁ অন্ধ বুলি নিশ্চিত কৰা হয়। ইয়াক শৰীৰত অনাটো সংশ্লিষ্ট ৰাচুলৰ দায়িত্বত আছিল। এইদৰেই অন্ধ লোকসকলেও দৃষ্টিশক্তি ঘূৰাই পায়।

কালৰ (হৃদয়)ৰ সূক্ষ্ম-আত্মা: যদি শৰীৰত এইটো অনুপস্থিত হয়, তেনে মানুহ জন্মৰ নিচিনা, ঈশ্বৰৰ লগত অচিনাকি আৰু দূৰৈত থাকে। তেওঁৰ আৱেগ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি আগ্ৰহৰ অভাৱ। ইয়াক পুনৰ দেহলৈ অনাৰ কাম কেৱল সংশ্লিষ্ট মহান ৰচুলসকলৰ হাততহে দিয়া হৈছিল। পিছলৈ নবীসকলৰ এই আশৰ্য্য আৰু অলৌকিকতা সন্তসকলকো প্ৰদান কৰা হৈছিল। যেতিয়াই হেৰাই যোৱা সূক্ষ্ম-আত্মাক কোনো নবী বা সন্তৰ জৰিয়তে পুনৰ শৰীৰলৈ ঘূৰাই অনা হয়, তেতিয়া আনকি বধিৰ, বোৰা আৰু অন্ধসকলো সুস্থ হৈ উঠে।

অনাৰ সূক্ষ্ম-আত্মা: মগজুৰ স্নায়ুবোৰে স্বাভাৱিকভাৱে কাম কৰা যেন লাগিলেও শৰীৰত ইয়াৰ অনুপস্থিতিৰ বাবে মানুহজন মানসিকভাৱে অক্ষম হয়।

খাফীর সূক্ষ্ম-আত্মা (The Arcane): শৰীৰত ইয়াৰ অনুপস্থিতিৰ বাবে মানুহজন
বধিৰ হৈ পৰে, যদিওবা কাণৰ সকলো ফুটা বহলকৈ খোলা থাকে। শৰীৰিক
ক্ৰতি থাকিলেও একেধৰণৰ লক্ষণ দেখা যায়; এই ক্ষেত্ৰত ই নিৰাময়যোগ্য। কিন্তু
শৰীৰত সংশ্লিষ্ট সূক্ষ্ম-আত্মা অনুপস্থিত থাকিলে চিকিৎসাৰ সহায় ললেও কোনো
কামত নাহে, যদিহে কোনো নবী বা সন্তই তেওঁৰ সহায় নকৰে।

নাফছ সূক্ষ্ম-আত্মা (নাভি আত্মা): নাফছৰ জৰিয়তে মানুহৰ হৃদয়ত এই প্ৰথিবীৰ
মোহ আৰু ইয়াৰ ভিতৰৰ বস্তুৰ প্ৰতি প্ৰেল আগ্ৰহ থাকে; আনহাতে কালবৰ
সূক্ষ্ম-আত্মাই মানুহক ঈশ্বৰৰ ফালে লৈ যায়।

‘আল্লাহ’ শব্দটো

ঈশ্বরে ফিরিস্তা (দুট)সকলৰ সৈতে সুর্যানী ভাষাত যোগাযোগ কৰে যিটো আকাশ
মার্গত কোৱা হয়। আদমে স্বৰ্গত থকাৰ সময়ত একে ভাষাতে কথা পাতিছিল।
আদম (ছাফী আল্লাহ) আৰু হাৰা যেতিয়া পৃথিৱীলৈ নামি আহিছিল তেতিয়া
তেওঁলোক আৰব অঞ্চলত বাস কৰিছিল। তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলে বিশ্বত
বিয়পি পৰাৰ লগে লগে এই ভাষাটোৱেই আৰবী, পাটী আৰু লেটিন ভাষাৰ পৰা
ক্ৰমাগতভাৱে আক্ৰমিক বিৱৰণৰ জৰিয়তে ইংৰাজী ভাষাত উপনীত হ'ল। মানুহে
বিভিন্ন ভাষাত বিভিন্ন নামেৰে ঈশ্বৰক মাতিছিল। আদম আৰব অঞ্চলত বাস
কৰিছিল; সেয়েহে আৰবী ভাষাত এতিয়াও ইমানবোৰ সুৰ্যানী শব্দ উপস্থিত
আছে। আদমক আদম-ছফী-আল্লাহ ('ছাফী আল্লাহ' শব্দটো সুৰ্যানীৰ পৰা
আহিছে), নোৱাক নুহ-নবী-আল্লাহ, ইব্রাহীমক ইব্রাহিম-খলিল-আল্লাহ, তাৰ পিছত
মুছাক মুছা-কালিম-আল্লাহ, যীচুক ইছা-কহ-আল্লাহ আৰু মহম্মদক মহম্মদ-বাছুল-
আল্লাহ বুলি কোৱা হৈছিল। এই সকলোবোৰ বাক্যাংশ (মূল-মন্ত্র) ইতিমধ্যে এই
নবীসকলৰ পৃথিৱীলৈ অহাৰ আগতেই সুৰ্যানী ভাষাত সংৰক্ষিত শাস্ত্ৰত লিখা
হৈছিল। এই কাৰণেই হজৰত মহম্মদে কৈছিল যে তেওঁ এই পৃথিৱীলৈ অহাৰ
আগৰেপৰাই নবী আছিল।

কিছুমান মানুহে অনুভৱ কৰে, ‘আল্লাহ’ শব্দটো ঈশ্বৰৰ মুছলমান নাম।
এই কথা সঁচা নহয়।

হজৰত মহম্মদৰ পিতৃৰ নাম আছিল আদ-আল্লাহ, যিটো নাম ইছলাম
অহাৰ পূৰ্বৰ সময়ত বখা। ইছলামৰ আগতেও ‘আল্লাহ’ শব্দটো সকলো নবীৰ
মূলমন্ত্রত ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে। তেওঁলোকৰ সৃষ্টিৰ পিছত আত্মাবোৰে প্ৰথমে

উচ্চারণ করা শব্দটো আছিল ‘আল্লাহ’। আদম আঢ়াইও তেওঁর শরীরত প্ররেশ করাৰ আগতেই উচ্চারণ কৰিছিল, ‘য়া আল্লাহ’। কিছুমান ধৰ্মই এই গোপনীয়তাৰ আঁৰৰ সত্যটো বুজি পায়; সেয�েহে তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ স্মৃতিৰ বাবে ‘আল্লাহ’ শব্দটো ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ কুণ্ঠাবোধ নকৰে। আন কিছুমানে ‘আল্লাহ’ শব্দটোৰ সত্যতাৰ প্ৰতি সন্দেহ আৰু সংশয়ৰ বাবে নিজকে ‘আল্লাহ’ শব্দটোৰ কৃপাৰ পৰা বঞ্চিত কৰে।

ঈশ্বৰৰ ইংগিত দিয়া যিকোনো নামেই সন্মানৰ যোগ্য, আৰু ই মানুহক ঈশ্বৰৰ ফালে নিৰ্দেশিত কৰে।

কিন্তু এই নামবোৰৰ ফলপ্ৰসূতাত পাৰ্থক্য আছে। সংখ্যাবিজ্ঞান আৰু আখৰবিজ্ঞানৰ নিয়ম অনুসৰি প্ৰতিটো শব্দৰ সংখ্যাগত মান সুকীয়া। এইটোও বহু ধৰণৰ স্বীকৃত জ্ঞানৰ ভিতৰত অন্যতম। এই এককবোৰে সমগ্ৰ সৃষ্টিক সামৰি লৈছে। কেতিয়াবা, জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানৰ জ্ঞান অনুসৰি এই এককবোৰৰ ইটোৱে সিটোৰ লগত ৰাহিয়োৱা নিমিলে। ইয়াৰ ফলতে মানুহজন চিন্তা আৰু মানসিক চাপৰ সন্মুখীন হয়। এই জ্ঞানৰ বিশেষজ্ঞৰ পৰা ৰাশিচক্ৰ বিচাৰি বহুতে নৱজাতকৰ নাম ৰাখে। যেনেকে আৰবী বৰ্ণমালাবোৰৰ যেনেকে: (۱،۷،۴،۱) (4,3,2,1) ৰ সংখ্যাগত মান দহ। একেদৰে প্ৰতিটো নামৰ এটা সুকীয়া সংখ্যাগত মান থাকে। যেতিয়া ঈশ্বৰক বিভিন্ন নামেৰে মতা হৈছিল, তেতিয়া এই নামবোৰ আখৰবিজ্ঞানৰ জ্ঞান অনুসৰি ইটোৱে সিটোৰ লগত বিসঙ্গতিৰ কাৰণ হৈ পৰিছিল। যদি সকলো মানৱতাই ঈশ্বৰক এটা নামেৰে মাতিলেহেঁতেন তেন্তে বিভিন্ন ধৰ্মৰ মাজতো সকলোৱে আভ্যন্তৰীণভাৱে একত্ৰিত হ'লহেঁতেন। তেতিয়া, নানক চাহাৰ আৰু বাবা ফৰিদে কোৱাৰ দৰে তেওঁলোকেও ক'ব, ‘সকলো আঢ়া ঈশ্বৰৰ জ্যোতিৰে সৃষ্টি কৰা হৈছে; কিন্তু ইহঁতৰ পৰিৱেশ আৰু ইয়াৰ ওচৰ-চুবুৰীয়া পৃথক।’

পৃথিবীত নিয়োজিত করাৰ আগতেই ফিৰিষ্টাসকলক পৃথিবীৰ ভাষা শিকাই দিয়া হয়। নবীসকলৰ সকলো জাতিৰ সদস্যসকলৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় যে তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ বিশ্বাসৰ ঘোষণা যিদৰে ঈশ্বৰে শুদ্ধিকৰণ, পৰিচয় আৰু কৃপাৰ বাবে প্ৰদান কৰিছিল, সেইদৰেই বিশেষ নবীজনৰ সময়ৰ মূল ভাষাতে কৰা উচিত। ধৰ্ম এটা গ্ৰহণ কৰিবলৈ বিশ্বাসৰ দৃঢ়তাৰ ঘোষণা (কলিমা) সকলোৰে বাবে বাধ্যতামূলক। মৌখিক অংগীকাৰ, যিদৰে বিবাহৰ বাবে প্ৰয়োজন, , একেদৰে স্বৰ্গত প্ৰৱেশৰ বাবেও বাধ্যতামূলক। কিন্তু পশ্চিমীয়া দেশবোৰত বেছিভাগ মুছলমান আৰু খ্ৰীষ্টানেই তেওঁলোকৰ বিশ্বাস ঘোষণাৰ (কলিমা) মূল শব্দাংশ, আৰু তেওঁলোকৰ নবীসকলৰ মূল নামৰ বিষয়ে অৱগত নহয়।

যিসকলে নিজকে কেবল বিশ্বাসৰ ঘোষণাৰ (কলিমা) মৌখিক ঘোষণাতে সীমাবদ্ধ কৰি ৰাখে, তেওঁলোকৰ হৃদয়ত পৰিত্ব আধ্যাত্মিক কৰ্মৰ (আমল-ই-ছালিহা) অভাৱ ঘটে। আৰু যিসকলে মৌখিকভাৱেও দৃঢ় ঘোষণা নকৰে, তেওঁলোকে জান্নাতত প্ৰৱেশ নকৰিব। আৰু সেইসকলেহে বিনা প্ৰশ্নই স্বৰ্গত প্ৰৱেশ কৰিব, যাৰ হৃদয়ে বিশ্বাসৰ ঘোষণাক (কলিমা) গ্ৰহণ কৰিলে। আকাশী কিতাপবোৰে, কেৱল নিজৰ মূল ৰূপত, আকাঙ্ক্ষীসকলক ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ আমন্ত্ৰণ কৰাৰ উপায় হিচাপে কাম কৰে। কিন্তু যেতিয়া আকাশী কিতাপ আৰু ইয়াৰ অনুবাদৰ লগত খেলা কৰা হৈছিল, ঠিক যেনেকৈ মিশ্ৰিত আটা পেটৰ বাবে ক্ষতিকাৰক, একেদৰে এই পৰিৱৰ্তিত কিতাপবোৰ ধৰ্মসমূহৰ বাবে ক্ষতিকাৰক হৈ পৰিল। এইদৰে এটা ধৰ্ম আৰু এজন নবীৰ অনুগামীসকল বহু পন্থাত বিভক্ত হ'ল। ছিৰাত আল মুস্তাকিম (ঈশ্বৰীয়ভাৱে প্ৰতিষ্ঠিত পথ) অধিগ্ৰহণৰ বাবে নূৰ (ঈশ্বৰৰ পোহৰ)ৰ জৰিয়তেও পথ প্ৰদৰ্শন বিচাৰক।

ঐশ্বরিক জ্যোতি (নুৰ) উৎপাদন কৰাৰ পদ্ধতি

আগৰ দিনত শিলবোৰ একেলগে ঘঁহি লোৱা পদ্ধতিৰ পৰাই জুই উৎপন্ন হৈছিল। লোহাৰ বস্ত্ৰবোৰ একেলগে ঘঁহিলেও স্ফুলিংগ উৎপন্ন হয়। একেদৰে পানীৰ ছিটিকনিয়েও বিজুলী উৎপন্ন কৰে। একেদৰে মানুহৰ ক্ষেত্ৰত চলাচল কৰা তেজ অৰ্থাৎ হৃদস্পন্দনেও বিদ্যুৎ উৎপন্ন কৰে। মানুহৰ শৰীৰত ১ - ১.৫ ভল্ট বিদ্যুৎ থাকে, যিয়ে তেওঁৰ মাজত চথঁলতা বজাই ৰাখে। হৃদস্পন্দন গতি কমি যোৱাৰ বাবে বৃদ্ধি বয়সত বিদ্যুৎ আৰু চথঁলতা কমি যায়। প্ৰথম অৱস্থাত হৃদস্পন্দনবোৰ স্পষ্ট কৰি তুলিব লাগে। আকাঙ্ক্ষিতসকলে বিভিন্ন পদ্ধতি ব্যৱহাৰ কৰে, যেনে নৃত্য, ত্ৰীড়া কাৰ্য্যকলাপ, ব্যায়াম আৰু জোৰে জোৰে ঈশ্বৰৰ নামৰ আঘাতৰ সৈতে জপ কৰাৰ জৰিয়তেও।

হৃদস্পন্দন স্পষ্ট হোৱাৰ লগে লগে প্ৰতিটো স্পন্দনৰ লগত ‘আল্লাহ আল্লাহ’ বা এটা হৃদস্পন্দনৰ সৈতে ‘আল্লাহ’ আৰু আনটোৰ সৈতে ‘হ্’ মিলাবলৈ চেষ্টা কৰক। কেতিয়াবা হৃদয়ত হাত ৰাখক, হৃদস্পন্দন অনুভৱ কৰক আৰু ‘আল্লাহ’ নামটো মিলাবলৈ চেষ্টা কৰক। মাজে মাজে ‘আল্লাহ’ক নাড়ীৰ গতিৰ লগত মিলাবলৈ চেষ্টা কৰক। কল্পনা কৰক ‘আল্লাহ’ শব্দটো আপোনাৰ হৃদয়ত প্ৰৱেশ কৰিছে। ‘আল্লাহ-হ্’ৰ জিকিৰ (জপ) কেবল “আল্লাহ” জিকিৰতকৈ ভাল আৰু অধিক ফলপ্ৰসূ। ‘হ্’ জিকিৰ কৰিবলৈ অনিচ্ছুক আৰু ভয় কৰাসকলে জিকিৰৰ পৰা বঢ়িত হোৱাৰ পৰিৱৰ্তে হৃদস্পন্দনত কেৱল ‘আল্লাহ’ক সমন্বয় কৰি ৰাখিব পাৰে। জুৰুবীয়াহ (ঈশ্বৰৰ স্মৃতিৰ বিজ্ঞান), আৰু রির্ড-ও-ৱাজাইফ (মালাৰে মৌখিক জপ) কৰা মানুহে যিমান পাৰি পৰিষ্কাৰ হৈ থকা উচিত।

‘যিসকলে সন্মান প্ৰদৰ্শন কৰে, তেওঁলোকে উপকাৰ লাভ কৰে। আৰু যিসকলে সন্মান প্ৰদৰ্শন নকৰে, তেওঁলোক বঢ়িত হৈয়েই থাকে।’

প্রথম পদ্ধতি

কাগজ এখনত ক'লা কলম বা পেঁথিগলেৰে যিমান সময়লৈকে পাৰে, ‘আল্লাহ’ শব্দটো লিখক। এই অভ্যাস প্রতিদিনে কৰক। এদিন আপোনাৰ চকুৰ সন্মুখত আল্লাহ’ শব্দটো ওপঞ্জিবলৈ আৰম্ভ কৰিব। তাৰ পিছত, ইয়াক কল্পনাৰ জৰিয়তে চকুৰ পৰা হৃদয়লৈ আনিবলৈ চেষ্টা কৰক।

দ্বিতীয় পদ্ধতি

বগা বাল্ব এটাত (জিৰ' রাট, আমি সাধাৰণতে বাতিৰ সময়ত শোৱা কোঠাত ব্যৱহাৰ কৰা এটা প্ৰকাৰৰ বাল্ব) হালধীয়া ৰঙেৰে ‘আল্লাহ’ শব্দটো লিখা। দিনটোৰ যিকোনো সময়তে বা শুবলৈ যোৱাৰ ঠিক আগতেই চাই চকুত শোষণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰক। এবাৰ চকুৰ ভিতৰত শোষিত হ'লেই ইয়াক কল্পনা কৰি আপোনাৰ হৃদয়লৈ আনিবলৈ চেষ্টা কৰক।

তৃতীয় পদ্ধতি

এই পদ্ধতি সেইসকলৰ বাবে উপযোগী যিসকলে আধ্যাত্মিক পথ প্ৰদৰ্শকৰ (মুচ্চিদ) নিৰ্দেশনাত এই অনুশীলন চলায়, আৰু তেওঁলোকৰ আধ্যাত্মিক সম্পর্ক আৰু সংযোগৰ বাবে তেওঁলোকৰ পথ প্ৰদৰ্শকৰ পৰা আধ্যাত্মিক সহায় লাভ কৰে। কৰিবাত অকলে বহি লব। কল্পনা কৰি লৈ আৰু হৃদয়ত ‘আল্লাহ’ শব্দটো লিখিবলৈ তজনী আঙুলি ব্যৱহাৰ কৰক। আপুনিও এই বিষয়ত আপোনাৰ আধ্যাত্মিক পথ প্ৰদৰ্শকৰ পৰা সহায় বিচাৰিব পাৰে, আৰু কল্পনা কৰিব পাৰে যে তেওঁ আপোনাৰ আঙুলিত ধৰি আপোনাৰ হৃদয়ত ‘আল্লাহ’ শব্দটো লিখিছে।

যেতিয়ালৈকে আপোনাৰ হৃদয়ত ‘আল্লাহ’ শব্দ লিখা দেখা নাযায়, তেতিয়ালৈকে প্রতিদিনে এই অনুশীলন কৰক। আগতে উল্লেখ কৰা পদ্ধতিৰ জৰিয়তে কাগজত বাহিৰত লিখা দেখাৰ দৰে ‘আল্লাহ’ শব্দটো হৃদয়তো খোদিত হয়। যেতিয়া ‘আল্লাহ’ শব্দটো হৃদস্পন্দনৰ লগত মিলিবলৈ হ'বলৈ আৰম্ভ কৰে, তেতিয়া লাহে লাহে ই জিলিকিবলৈ আৰম্ভ কৰে। যিহেতু এই পদ্ধতিত আধ্যাত্মিক পথ প্ৰদৰ্শকৰ

সহায় উপলব্ধ, গতিকে ‘আল্লাহ’ শব্দটো আৰম্ভণিৰে পৰাই সুন্দৰকৈ লিখা আৰু
হৃদয়ত জিলিকি থকা দেখা যায়।

এই পৃথিবীত বহুতো নবী আৰু সন্ত আহিছিল। উচ্চস্বৰে জপ কৰাৰ
সময়ত, পৰীক্ষামূলক ভাবে, এজন এজনকৈ আপুনি সকলো নবী আৰু সন্তক
কল্পনা কৰিব পাৰে। যাৰ লগত আপোনাৰ ভাগ্য লাগি আছে, তেওঁ আপোনাৰ
সন্মুখত উপস্থিত হ'ব। জপত আপোনাৰ হৃদস্পন্দন বাঢ়িব, আৰু আপুনি
আধ্যাত্মিক উন্নতিও লাভ কৰিব। তাৰ পিছত, তেওঁক কল্পনাৰ বাবে বাছনি কৰক
কাৰণ প্রতিজন সন্ত আধ্যাত্মিক ব্যৱস্থাত এজন নিৰ্দিষ্ট নবীৰ সৈতে সম্পর্কিত,
কিয়নো এজন জীৱিত নবী হব লাগিব বুলি কোনো চৰ্ত নাই। প্রতিজন ভক্তৰ
ভাগ্য নিহিত হৈ থাকে এজন নিৰ্দিষ্ট সন্তৰ ওপৰত। আধ্যাত্মিক উপকাৰৰ বাবে
আধ্যাত্মিক পথ প্ৰদৰ্শক শাৰীৰিকভাৱে জীৱিত হ'ব লাগিব। মাজে মাজে কোনোৰা
ভাগ্যৱান আকাঙ্ক্ষীক কামিল জাত (ঈশ্বৰীয়ভাৱে নিপুণ গাইড)ৰ পৰা মালাকুটি
ফাইজ (মালাকুত ৰাজ্যৰ কৃপা) দিয়া হয় যি জীয়াই আছে, কিন্তু শাৰীৰিকভাৱে
নহয়; অৱশ্যে ই বিৰল। সঁচাকৈয়ে! বিদ্যায়ী সন্তসকলৰ সমাধিয়েও লৌকিক
উপকাৰীতা প্ৰদান কৰিব পাৰে। ইয়াক ওৱাইছি ফাইজ বুলি জনা যায়। ওৱাইছি
ফাইজ হৈছে এক প্ৰকাৰ আধ্যাত্মিক প্ৰশিক্ষণ, য'ত গাইডজন জীয়াই থাকক বা
নাথাকক, গাইডজনে সপোনত আৰু গুণ্ট উপায়েৰে আধ্যাত্মিক কৃপা প্ৰদান কৰে।
ওৱাইছি ফাইজৰ আকাঙ্ক্ষিতসকলে সপোনত আৰু কাছফ (আধ্যাত্মিক উন্মোচন)
যি দেখা পায়, তাৰ বাবে প্ৰায়ে অশান্তি আৰু বিভ্ৰান্ত হয়। কাৰণ তেওঁলোকৰ
গাইড আধ্যাত্মিক জগতত থাকে (Esoteric Realm), আৰু চয়তানও আধ্যাত্মিক
জগতত থাকে। আৰু কোন সেইটো চিনাত কৰাটো বৰ কঠিন হৈ পৰে।

ইয়াৰ সংশ্লিষ্ট জ্ঞানটোও ফৈজ (আধ্যাত্মিক কৃপা)ৰ দৰেই সমানেই গুৰুত্বপূৰ্ণ।
আৰু এজন জীৱন্ত আধ্যাত্মিক পথ প্ৰদৰ্শক অধিক উপযুক্ত। প্ৰয়োজনীয় জ্ঞান
অবিহনে ফৈজে আকাঙ্ক্ষীজনক মাজজুব (ঈশ্বৰৰ প্ৰেমত বুদ্ধি হেৰুৱাই পেলোৱা

এজন জ্ঞানপ্রাণ্ত ব্যক্তি)লৈ ৰূপান্তৰিত কৰিব। ইলম (প্ৰয়োজনীয় জ্ঞান)ৰ সৈতে ফৈজে আকাঙ্ক্ষীজনক মেহবুব (স্টশৰৰ প্ৰিয়)লৈ ৰূপান্তৰিত কৰে। মেহবুবে তেওঁৰ ইলমৰ জৰিয়তে মানুহক দুনিয়াৱী ফৈজ (লোকিক উপকাৰীতা) আৰু ৰহানী ফৈজ (আধ্যাত্মিক অনুগ্রহ আৰু প্ৰশিক্ষণ) প্ৰদান কৰে। আনহাতে মাজজুবে মানুহক লাঠিৰে কোৰাই গালি পাৰি দুনিয়াৱী ফৈজ প্ৰদান কৰে।

যদি আপোনাৰ মানসপটত কোনোৱেই আপোনাক সহায় কৰা যেন নালাগে,
তেন্তে সহায়ৰ বাবে আপুনিও ঐশ্বৰিক মহামহিম বা গোহৰ শ্বাহীৰ ওচৰ চাপিব
পাৰে!

ধৰ্মীয় সংযোগ বাধ্যতামূলক নহয়; কেবল পূৰ্বনির্ধাৰিতভাৱে দুর্ভাগ্যজনক হ'ব নালাগে। চন্দ্ৰত ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ পৰাও বহু সংখ্যক লোকে স্টশৰৰ নামৰ কৃপা (হৃদয়ৰ দীক্ষা) লাভ কৰিব পাৰে। চন্দ্ৰৰ পৰা আধ্যাত্মিক কৃপা লাভৰ পদ্ধতিঃ যেতিয়া পূৰ্ণিমা পূৰ্বত থাকে তেতিয়া ভালদৰে চাওক, চন্দ্ৰত গোহৰ শ্বাহীৰ ছবি দেখাৰ লগে লগে তিনিবাৰ ‘আল্লাহ’ কওক। আৰু এতিয়া, আপুনি ধন্য! এতিয়া ইয়াত উল্লেখ কৰা পদ্ধতি অনুসৰি কোনো চিন্তা বা ভয় নোহোৱাকৈ অনুশীলন আৰম্ভ কৰক। সঁচাকৈয়ে! চন্দ্ৰত ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ সকলো ভাষাতে বহু ব্যক্তিৰ সৈতে কথা পাতিছে। আপুনিও চন্দ্ৰৰ প্ৰতিচ্ছবিখনৰ সৈতে কথা পাতিব পাৰে।

মুরাকিবা অধ্যায় (অতিক্রমণীয় ধ্যান)

বেছিভাগ মানুহেই নিজৰ আত্মাক জাগ্রত নকৰাকৈ আৰু আধ্যাত্মিকভাৱে শক্তিশালী নকৰাকৈ ধ্যান প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে। হয় চয়তানে তেওঁলোকক ফান্দত পেলায় নহয় তেওঁলোকে ধ্যানটো একেবাৰে প্ৰতিষ্ঠা কৰাত ব্যৰ্থ হয়। ধ্যান কেৱল উন্নত পৰ্যায়ৰ সাধকসকলৰ বাবেহে উপযোগী, যিসকলে নিজৰ হৃদয় শুন্দৰ কৰি নিজৰ আত্মাক (নাফছ) নিয়ন্ত্ৰণ কৰিছে। মুরাকিবাৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰাটো এই পথৰ আৰম্ভণি কৰাসকলৰ বাবে এক মূৰ্খামিৰ কাম, ইয়াৰ লগত ব্যৱহাৰ কৰা ইবাদতৰ প্ৰকৃতি যিয়েই নহওক কীয়। ঈশ্বৰৰ পোহৰেৰে আত্মাৰ শক্তি সংগ্ৰহ কৰা, আৰু তেওঁলোকৰ সংশ্লিষ্ট গন্তব্যস্থানত উপস্থিত হোৱাটোৱেই হৈছে মুরাকিবা।

সন্তত্ব হৈছে নবীত্বৰ চল্লিচ ভাগৰ এক অংশ

এজন নবীৰ সকলো সপোন, সকলো মুরাকিবা, সকলো ইলহাম, আৰু ৰাহী (জিৱিয়েলৰ যোগেদি) শুন্দৰ। গতিকে ইয়াৰ সত্যাসত্য বিচাৰ কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই। কিন্তু সন্তসকলৰ এশটা সপোনৰ ভিতৰত মাত্ৰ চল্লিশটা সপোন, মুরাকিবা আৰু ইলহাম (ঈশ্বৰৰ পৰা প্ৰতক্ষ প্ৰকাশ) শুন্দৰ, আৰু বাকীবোৰ ভুল। সেয়েহে ইয়াৰ পৰীক্ষণৰ বাবে ইয়াৰ গুণ জ্ঞানৰ প্ৰয়োজন।

‘প্ৰয়োজনীয় জ্ঞান অবিহনে ঈশ্বৰৰ চিনাক্তকৰণ সম্ভৱ নহয়।’

কাল্প সূক্ষ্ম আত্মা জাগ্রত হোৱাৰ পিছতহে মুরাকিবাৰ নিম্নতম স্তৰ প্ৰতিষ্ঠা হয়। হৃদয়ৰ জাগ্রত অবিহনে ই সম্ভৱ নহয়। এটা শুকে মানুহজনক পুনৰ চেতনালৈ আনে। ইস্তিকাৰা (ঈশ্বৰৰ সহায় বিচৰা) হৃদয় সূক্ষ্ম-আত্মা (কাল্প)ৰ সৈতেও জড়িত। মুরাকিবাৰ পৰৱৰ্তী পৰ্যায়টো হৈছে মানৱ সূক্ষ্মআত্মাৰ (ৰুহ) দ্বাৰা। চেতনালৈ ঘূৰি আহিবলৈ তিনিটা শুক লাগে। তৃতীয় মুরাকিবা মানৱ-আত্মা আৰু আনা/সূক্ষ্ম-আত্মাৰ সৈতে একেলগে প্ৰতিষ্ঠা কৰা হৈছে। মানৱ-আত্মাই আনা সূক্ষ্ম-আত্মাৰ সৈতে জাতৃতৰ ৰাজ্যলৈকে যাত্রা কৰে, ঠিক যেনেকে জিৱাইলে যাত্রা কৰিছিল হজৰত মহম্মদৰ সৈতে জাতৃতৰ ৰাজ্যলৈকে। মুরাকিবাত থকাৰ সময়ত এনে লোক সেই অৱস্থাত ইমানেই গভীৰভাৱে হৈৰাতি যায় যে কৰৱত পুতি থ'লোও তেওঁলোকে নিজৰ

চৌপাশৰ বিষয়ে অজ্ঞাত হৈ থাকে। ‘গুহাৰ সহযোগী’ সকলো একেধৰণৰ মুৰাকিবাত আছিল, যাৰ বাবে তেওঁলোক ৩০০ বছৰতকৈও অধিক সময় টোপনিৰ অৱস্থাত আছিল। বাগদাদৰ এজন সন্ত আব্দুল কাদিৰ জিলানীয়ে যেতিয়াই জংঘলত এনে মুৰাকিবাক কৰিছিল, তেতিয়াই জংঘলৰ পৰা অহা চোৰে তেওঁক মৃত বুলি গণ্য কৰি কৰৰত পুতি হৈছিল। সমাধিস্থ কৰাৰ ঠিক আগতেই সদায় মুৰাকিবা ভাঙ্গি গৈছিল।

ঈশ্বৰৰ পৰা অসাধাৰণ প্ৰেৰণা আৰু দৈৱাণীৰ স্বীকৃতি

এজন ঈশ্বৰ আকাঙ্ক্ষীয়ে বুকুৰ সূক্ষ্ম-আত্মাৰ জাগৰণ আৰু জ্ঞান লাভ কৰাৰ পাছত ঐশ্বৰিক জিলিকনি লাভ কৰাৰ যোগ্য হৈ পৰে, তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁৰ সৈতে কথা-বতৰা পাতে। ঈশ্বৰ সৰ্ব শক্তিমান, আৰু তেওঁ যিকোনো উপায় বা পদ্ধতিৰে মানুহৰ সৈতে কথা-বতৰা পাতিৰ পাৰে, অৱশ্যে তেওঁৰ বন্ধুসকলক দুষ্ট প্ৰতাৰণাত পৰাৰ পৰা বক্ষা কৰিবলৈ তেওঁ এক অনন্য পদ্ধতিৰ প্ৰৱৰ্তন কৰিছে।

প্ৰথমতে, সূর্যনী ভাষাত লগতে সাধকৰ ভাষাত অনুবাদৰ সৈতে পাঠটো হৃদয়ত আবিৰ্ভাৰ হয়। লিখনীখনি বগা আৰু উজ্জ্বল, আৰু তেতিয়া চকু দুটা অনিচ্ছাকৃতভাৱে বন্ধ হৈ যায়, আৰু লিখনীটো (আভ্যন্তৰীণভাৱে) চাই থাকে। তাৰ পিছত লিখনীটো কালবৰ মাজেৰে পাৰ হৈ যায়, আৰু ছিৰি সূক্ষ্ম-আত্মালৈ আগবাঢ়ি যায় যাৰ ফলত, ই আৰু উজ্জ্বল হৈ পৰে। অৱশ্যেত জিভাত উপস্থিত হোৱাৰ আগতে আখফাহে ইয়াত অধিক উজ্জ্বলতা যোগ কৰে আৰু জিভাই স্বতঃস্ফূর্তভাৱে লিখাটো পঢ়িবলৈ আৰম্ভ কৰে। যদি এইটো এটা দুষ্ট বিকৃতিযুক্ত হয়, তেন্তে আলোকিত হৃদয়ে পাঠটোৰ উজ্জ্বলতা ম্লান কৰি পেলায়, অন্যথা যদি পাঠটো শক্তিশালীও হয়, তেন্তে ছিৰি বা আখফাহৰ সূক্ষ্ম-আত্মাই এই পাঠটো মচি পেলায়। ধৰিলোৱা হ'ল, যদি বুকুৰ সূক্ষ্ম-আত্মা দুৰ্বলতাৰ বাবেই পাঠটো জিভাতো উপনীত হয়, তেন্তে জিভাই ইয়াক উচ্চাৰণ হোৱাৰ পৰা বন্ধ কৰি দিয়ে।

এই ধৰণৰ প্ৰেৰণা (ইলহাম) উত্তম শ্ৰেণীৰ সন্তসকলৰ বাবে ব্যতিক্ৰমী। ঈশ্বৰে স্বৰ্গদৃত আৰু আত্মাৰ জৰিয়তে সাধাৰণ সন্তসকলক বাৰ্তা প্ৰেৰণ কৰে। ৱাহী (দৈৱবানী) কেৱল নবীসকলৰ বাবেহে কৰা হৈছে আৰু ইয়াৰ পাঠ্যৰ লগত সদায় জিৱায়িল থাকে।

কোন স্বর্গ বা জান্মাতৰ যোগ্য?

কিছুমান পূর্বনির্ধাৰিত নৰকমুখী লোকে ভাল কাম আৰু ইবাদতৰ দ্বাৰা স্বৰ্গ অৰ্জন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে। কিন্তু, শেষত, তেওঁলোকক চয়তানৰ দৰেই ঈশ্বৰে প্ৰত্যাখ্যান কৰে, কাৰণ তেওঁলোকে বুখল (কৃপণা), টাকাৰুৰ (মিছা অহংকাৰ), আৰু হাছাদ (সৰ্বা) কঢ়িয়াই ফুৰে।

এটা নবীবাদী পৰম্পৰাত কোৱা হৈছে, ‘যিজনৰ বুখল, হাছাদ আৰু তাকাৰুৰ ক্ষুদ্রতম পৰিমাণো আছে, তেওঁ জান্মাতত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিব।’

পূর্বনির্ধাৰিত স্বৰ্গমুখী ব্যক্তিসকলে কোনো উপাসনা নকৰিলেও সহজেই চিনান্ত কৰিব পৰা যায়। এনে লোকসকল দয়ালু, নিৰ্মল, ঈর্ষামুক্ত, লোভমুক্ত আৰু তেওঁলোক উদাৰ। যদি তেওঁলোকেও উপাসনাত লিঙ্গ হয়, তেন্তে এনে লোকে বিশ্বাসৰ উচ্চ স্তৰ লাভ কৰিব পাৰে। ঈশ্বৰে এনে লোকৰ পৰিত্রাণৰ বাবে ঐশ্বৰিক বেহাই সৃষ্টি কৰে। কিছুমান মানুহ মাজতে উলমি থাকে আৰু তেওঁলোকৰ ভাল-বেয়া দুয়োতা কাম অব্যাহত থাকে।

আৰু কিছুমান অতি উত্তম শ্ৰেণীৰ লোক আছে, আৰু তেওঁলোকে সৃষ্টিৰ প্ৰাৰম্ভিক সময়তে ঈশ্বৰক ভাল পাইছিল। নৰক বা স্বৰ্গৰ প্ৰতি নিৰ্বিকাৰ; বৰঞ্চ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ স্বার্থত সকলো আৱেগিক, মানসিক আৰু শাৰীৰিক সামগ্ৰী আৰু মোহ ত্যাগ কৰে। তেওঁলোকে নিজৰ আত্মাক ঐশ্বৰিক দয়া আৰু ঈশ্বৰৰ স্মৃতিৰে আলোকিত কৰিবলৈ সক্ষম হয়। তদুপৰি তেওঁলোকে ঈশ্বৰক দেখিবলৈ সক্ষম হয়। কেৱল এনে লোকৰ বাবেই, ফিৰদৌছ নামৰ স্বৰ্গ সংৰক্ষিত।

এই শ্রেণীর বাবে নবীয়ে ঘোষণা করিছে, ‘কিছুমান মানুহে জবাবদিহিতা অবিহনে
জাগ্নাতত প্ররেশ করিব।’

ব্যাখ্যা

যিসকলক পৃথিরীর আর্হি বিলাসীতা দেখুরাই দিয়া হৈছিল, পৃথিরীর বিলাসীতাবোৰ
তেওলোকৰ ভাগ্যৰ কিতাপত লিখা হৈছিল। এনে আঢ়াই সংসারিক সুখ লাভৰ
বাবে নিজৰ জীৱনকো বাজিত পেলায়। ডকাইতি, উৎকোচ, সুদৰ দৰে ভয়ংকৰ
অপৰাধ কৰিছিল আৰু আনকি ঈশ্বৰৰ ঐক্য (ৰাহদানিয়াত)কো নাকচ কৰিছিল।
ওপৰত উল্লেখ কৰা শ্রেণীৰ কিছুমান আঢ়াই এই পৃথিৰীত আহি ধৰ্ম গ্ৰহণ
কৰিছিল, আৰু স্বৰ্গ লাভ কৰিবলৈহে পূজা কৰিছিল; কিন্তু তেওলোকৰ প্ৰচেষ্টা
আজাজীলৰ (চয়তান)ৰ দৰেই বিফল হ'ল। কাৰণ তেওলোকে গ্ৰহণ কৰা ধৰ্ম বা
বিশ্বাস হয় ঈশ্বৰক নিন্দা কৰা বিধিৰ আছিল, নহয় তাত ঈশ্বৰৰ অসম্মতি আছিল,
সেয়েহে, ই তেওলোকৰ বাটত বাধাৰ সৃষ্টি কৰিছিল।

স্বৰ্গৰ পথ বাছি লোৱা দ্বিতীয় শ্রেণীৰ আঢ়াই লৌকিক কামৰ লগতে পূজা আৰু
তপস্যাক অগ্রাধিকাৰ দিছিল। স্বৰ্গত থকা কন্যা আৰু ৰাজপ্ৰসাদৰ লোভে
তেওলোকক পূজাস্থলীলৈ দৌৰিবলৈ বাধ্য কৰাইছিল, এইদৰে তেওলোকে স্বৰ্গ
লাভ কৰাত লাভৰান হৈছিল। এই শ্রেণীৰ লোকৰ মাজৰ পৰা যিসকলে পূজা
সম্পাদনৰ ক্ষেত্ৰত এলেছুৱা হৈ পৰিছিল, তেওলোকৰ বাবে ইতিমধ্যে ভাগ্যত
স্বৰ্গত লিখা থকাৰ বাবে এক ঐশ্বৰিক ৰেহাইৰ বাবে তেওলোকে স্বৰ্গত স্থান
লাভ কৰিছিল। কিন্তু তেওলোকে জাগ্নাতত ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ সমান পদবী লাভ
কৰিব নোৱাৰে। এনে লোকৰ বাবেই ঈশ্বৰে কৈছে, ‘তেওলোকে অনুভৰ কৰেনে
যে আমি তেওলোকক ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ সমান কৰিম?’ (সেয়ে স্বৰ্গৰ সাতটা ধৰণ
আছে)। সাধাৰণ মানুহৰ বাবে পথ প্ৰদৰ্শনৰ উৎস হ'ল নবী, দৈব-কিতাপ, গুৰু
আৰু সন্ত। তেওলোকে যি কোনো ধৰ্মত প্ৰৱেশ কৰি বিশ্বাসৰ ঘোষণা (কলিমা)
দৃঢ় কৰিবহ লাগিব। উভয় শ্রেণীটোৰ লোক কোনো ধৰ্ম বা কিতাপ নোহোৱাকৈয়ে

ঈশ্বরৰ কৃপাদৃষ্টিৰ অধীনলৈ আহে। অৰ্থাৎ পোহৰে তেওঁলোকক পথ প্ৰদৰ্শন কৰে।

শাস্ত্ৰত কোৱা হৈছে, ‘ঈশ্বৰে যাক ইচ্ছা কৰে তেওঁক ঈশ্বৰীয় পোহৰৰ দ্বাৰা পৰিচালিত কৰে।’

কোৱা হয় যে জাগ্নাতত প্ৰৱেশৰ বাবে বিশ্বাসৰ ঘোষণা (কলিমা) কৰাটো এটা বাধ্যবাধকতা। মনত ৰাখিব যে এই দেহবোৰ নহয়, আত্মাবোৰেহে স্বৰ্গত প্ৰৱেশ কৰিব আৰু স্বৰ্গত প্ৰৱেশৰ সময়ত কলিমা ঘোষণা কৰিব লাগে। গতিকে আত্মাবোৰে যিকোনো সময়তে মকাম-ই-দীদ (চোৱাৰ স্থান)ত কলিমা ঘোষণা কৰিব; বা তেওঁলোকে মৃত্যুৰ পিছতো কৰিব পাৰে, ঠিক যেনেকৈ হজৰত মহম্মদৰ পিতৃ, মাতৃ আৰু ককাকৰ আত্মাক তেওঁলোকৰ শাৰীৰিক মৃত্যুৰ পিছত ইয়াক ঘোষণা কৰিবলৈ অনুমতি দিয়া হৈছিল। মনত ৰাখিব যে অতি উত্তম আত্মাৰ শ্ৰেণীয়ে এই জগতত অৱতৰণ কৰাৰ আগতেই ইতিমধ্যে বিশ্বাসৰ ঘোষণাক দৃঢ় কৰিছিল, প্ৰয়োজনীয় ব্ৰত লৈছিল, আৰু সত্যাপন লাভ কৰিছিল।

হজৰত মহম্মদে কৈছে, ‘মই এই পৃথিৱীলৈ অহাৰ আগতেও নবী আছিলোঁ।’ এইটোৱেই এটা আত্মাৰ বাবে আত্মাৰ উচ্চাৰণ, কিয়নো শৰীৰটো কেৱল এই পৃথিৱীতহে দিয়া হৈছিল। যেতিয়া নেতৃত্ব দিবলৈ এটা জাতি থাকে তেতিয়াহে নেতাসকলৰ অস্তিত্ব কথা আহে ; একেদৰে যদিহে অনুসৰণ কৰিবলগীয়া অনুগামী থাকে তেতিয়াহে নবীসকলৰ অস্তিত্ব আছে। অনুগামীৰ অনুপস্থিতিত নবীৰ প্ৰয়োজন নহয়!

তাৰ পিছত এনে লোক (সন্তসকলক) বিভিন্ন ধৰ্মলৈ পঠিওৱা হয়, কোনোবাই বাবা ফৰিদৰ বেশত আৰু কোনোবাই গুৰু নানকৰ বেশত। ঈশ্বৰৰ সন্ধানত থকা আত্মাই কোনো ধৰ্মৰ প্ৰতি আপত্তি নকৰে, আৰু বিভিন্ন ধৰ্মৰ মাজতো

তেওঁলোকে যিজনক ঈশ্বরৰ সৈতে জড়িত বুলি বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ পৰাই পথ
প্ৰদৰ্শন বিচাৰে। ঘৌছ আলী শ্বাহ নামৰ এজন সন্তই তেওঁৰ “তাজকিৰা ঘৌছিয়া”
নামৰ কিতাপখনত লিখিছে, ‘মই হিন্দু খৰিসকলৰ পৰাৰও আধ্যাত্মিক কৃপা লাভ
কৰিলোঁ।’ ইয়াৰ আৰত লুকাই থকা গোপন ৰহস্য মুচলমান মৌলবীসকলে বুজিব
পৰা নাছিল, সেয়েহে তেওঁলোকে ঘৌছ আলী শ্বাহৰ মৃত্যুদণ্ডৰ ফতোৱা জাৰি
কৰিছিল। তেওঁলোকে মুচলমান লোকসকলক ভাবুকি দিছিল যে তেওঁলোকৰ
হাতত সেই বিশেষ কিতাপখন পোৱা গ’লে তেওঁলোকৰ ঘৰত জুই লগোৱা হ’ব।
আমোদজনক কথাটো হ’ল, ভাৰত আৰু পাকিস্তান দুয়োখন দেশতে এই গ্ৰন্থন
এতিয়াও উপলব্ধ, আৰু ই অতি জনপ্ৰিয়।

কিছুমান জাতিয়ে নবীসকলক গ্ৰহণ কৰিছিল, আৰু কিছুমানে তেওঁলোকক নাকচ
কৰিছিল। তেওঁলোকক অগ্ৰাহ্য কৰা জাতিবোৰলৈ ঈশ্বৰে তথাপিৰো তেওঁলোকৰ
ধৰ্ম অনুসৰি পথ প্ৰদৰ্শকসকলক নমাই দিলে। তেওঁলোকে নিজৰ জাতিবোৰক
পাপৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিবলৈ শিকাইছিল। পথ প্ৰদৰ্শকসকলে অনুগামীসকলৰ দিশ
প্ৰভুৰ ফালে ঘূৰাই দিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল, তেওঁলোকৰেই নিজৰ নিজৰ পূজা
পদ্ধতি, আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু ৰীতি-নীতিৰ জৰিয়তে। তেওঁলোকে তেওঁলোকক
ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিবলৈ শিকাইছিল, আৰু শান্তি স্থাপন কৰিবলৈ শিকাইছিল। এনে
ব্যক্তিসকল নাথাকিলে আজি সকলো ধৰ্মই ইজনে সিজনৰ ৰক্ষণপাসু হৈ
পৰিলহেঁতেন। এনে আত্মাই সকলো ধৰ্মৰ ৰহস্য জনা বিষ্ণু মহাৰাজ (খিজৰ)ৰ
পৰাৰও নিৰ্দেশনা লাভ কৰে।

কোনজন ব্যক্তি তাকরা (Piety)ৰ বাবে যোগ্যতা অর্জন কৰে?

ইলম-উল-য়াকিন (জ্ঞানৰ ভিত্তিত কৰা বিশ্বাস)

এনে মানুহবোৰ সাংসাৰিক। তেওঁলোক মকাম-ই-শুনীদ (শুনা কথাৰ ভিত্তিত কৰা বিশ্বাস)ত আছে। তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰ ভেটি জ্ঞানৰ ওপৰত। তেওঁলোকৰ বিশ্বাস শুনা কথাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি গঢ় লৈ উঠিছে আৰু তেওঁলোক বিপথে যোৱাৰ প্ৰণতা অধিক। তেওঁলোকে জীৱিকা লাভ কৰে, ধৰ্মপৰায়ণৰ দ্বাৰা নহয়, চেষ্টা কৰিব; ই হালাল (অনুমোদিত) বা হাৰাম (নিষিদ্ধ) উপায়েৰেও উপাৰ্জন কৰা হ'ব পাৰে।

আইন-আল-য়াকিন (নিশ্চয়তাৰ চকু)

এই শ্ৰেণীৰ ব্যক্তিসকলক তাৰক আল দুনিয়া বুলি জনা যায় (যিসকলে মানুহৰ মাজতে পৃথিবীত বাস কৰে, কিন্তু তেওঁলোকে নিজকে পৃথিবীৰ বিলাসীতাৰ পৰা বিৰত বাখে)। তেওঁলোকৰ হৃদয় আৰু প্ৰণতা ঈশ্বৰৰ প্ৰতি। প্ৰায়ে তেওঁলোকক ঈশ্বৰিক দৰ্শন দেখুওৱা হয়। তেওঁলোকৰ গত্ব্যস্থান হৈছে ঈশ্বৰৰ দৰ্শন। তেওঁলোকে হালাল উপায়েৰে উপাৰ্জন কৰে আৰু যিকোনো নিষিদ্ধতাই তেওঁলোকক আঘাত দিয়ে।

হক-উল-য়াকিন (সত্যৰ ভিত্তিত কৰা বিশ্বাস)

তেওঁলোকৰ গত্ব্যস্থান হৈছে ৰছিদ (ভগৱানৰ মধ্যস্থতা); ঈশ্বৰে তেওঁলোকক এটা পদবী প্ৰদান কৰে, আৰু তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ জিলিকনিৰ অধীনলৈ আহে, আৰু জগতৰ প্ৰতি উদাসীন হৈ পৰে। তেওঁলোকে পৃথিবীৰ মানুহৰ মাজত বাস কৰে, তথাপিও অনুমোদিত (হালাল) আৰু নিষিদ্ধ (হাৰাম) দুয়োটা কামৰ পৰা বিৰত থাকে। জংঘলত অকলশৰীয়া জীৱনশৈলী গ্ৰহণ কৰিলেও ভগৱানে অদৃশ্য সম্পদৰ পৰা তেওঁলোকক যোগান ধৰে। এই গত্ব্যস্থানেই হ'ল টাকৰা

(পিয়েটি)। যদিও আধ্যাত্মিকতাত নতুন লোকসকলে তাকরা লাভ করা বুলি দাবী করে, তথাপিও তেওঁলোকে ইয়াক সফলতারে বজাই নারাখে।

তাকদির (ভাগ্য)

ভাগ্য দুবিধ:

- ১) আজল (পূর্বানির্ধারিত ভাগ্য)
- ২) মু'আল্লাক (অনি�র্ণয়ক ভাগ্য)

কিছুমানে প্রশ্ন করে, ‘ভাগ্যত যিহেতু লিখাই আছে তেতিয়াহলে জীরিকাৰ বাবে আমি প্রচেষ্টা চলোৱাৰ কি প্ৰয়োজন?’ মখদুম জাহানিয়াই উত্তৰ দিলে, ‘জীরিকা লাভৰ বাবে চেষ্টা কৰাটোও ভাগ্যত লিখা থাকে।’

উদাহৰণ স্বৰূপে: আপোনাৰ বাবে ছাদত এটা ফুলৰ ফুলদানি বখা হৈছে (এইটো হ'ল তকদির-ই-আজল)। ফুলৰ ফুলদানিটো পাবলৈ হ'লে চিৰিবে ওপৰলৈ উঠি ছাদলৈ উঠিব লাগিব (এইটো মু'আল্লাক), যিটো আপোনাৰ পছন্দৰ বিষয়। এই চৰ্তব্যুক্ত অংশৰ বাবেই মহাবিচাৰৰ দিনা হিচাপ হ'ব, কিন্তু আজল (পূর্বানির্ধারিত ভাগ্য)ত যিটো নিয়তি আছিল তাৰ সম্পৰ্কত নহয়। যেতিয়া আপুনি ছাদত উঠিব, তেতিয়া আপোনাৰ বাবে লিখাখিনি সংগ্ৰহ কৰি নিজৰ ভাগ্য লাভ কৰিব। যদি আপুনি এলেছৰা হ'লহেঁতেন, আৰু ছাদলৈ উঠি নগলহেঁতেন, তেন্তে আপুনি ইয়াৰ পৰা বঞ্চিত হ'লহেঁতেন। আনহাতে, যদি আন কোনোবাই, যাৰ ভাগ্যত ফুলৰ ফুলদানি নাই, তেওঁ চিৰিবে বা অন্য উপায়ে যথেষ্ট কষ্ট কৰি ছাদত উঠিবলৈ সক্ষমো হয়, তথাপিও তেওঁ তাৰ পৰা বঞ্চিত হ'ব।

আত্মাৰ তৃতীয়টো শ্ৰেণী

যিসকলে জগত বা স্বৰ্গ একো কামনা কৰা নাছিল আৰু কেৱল ঈশ্বৰৰ মুখলৈ চাই আছিল, তেওঁলোকে এই জগতত ঈশ্বৰক বিচাৰিছিল আৰু ঈশ্বৰৰ সন্ধানত সকলো ত্যাগ কৰিছিল। বহু বজাইও নিজৰ বাজ্য পৰিত্যাগ কৰি জংঘলক নিজৰ বাসস্থান কৰি ভোক আৰু পিয়াহ সহ্য কৰিলে। আকাংক্ষিত কেইজনমানে বহু বছৰ নদীত বহি কঢ়ালে। সফল আধ্যাত্মিক অনুশাসনৰ পিছত তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ বন্ধু হিচাপে পৰিচিত হ'ল। ঈশ্বৰে তেওঁলোকক বিভিন্ন সন্ত পদবী আৰু ঐশ্বৰিক কাম-কাজত নিযুক্তি দিছিল। আৰু এই সকল লোক হৈ পৰিল নৰকমুখী আত্মাৰ বাবে এক ঐশ্বৰিক প্ৰতিকাৰ আৰু আশাৰ মাধ্যম।

যেনেকৈ বিখ্যাত কৰি ইকবালে তেওঁৰ এটা কৰিতাত উল্লেখ কৰিছে, ‘এজন ঈশ্বৰভক্ত মানুহৰ চাৰনিয়ে ভাগ্য সলনি কৰে।’

স্তুলজ আত্মা প্ৰতিটো জনমতে হয়তো আধ্যাত্মিক পথ প্ৰদৰ্শকক নিশ্চয় শাৰীৰিকভাৱে দেখা পাইছিল। পূৰ্বৰ জন্মৰ গুৰুৰ সৈতে থকা সম্পর্ক বা তাৰো পূৰ্বপুৰুষৰ গুৰুৰ সৈতে থকা সম্পর্ক বৰ্তমানৰ শৰীৰৰ সৈতে মুল্যহীন হৈ পৰে, ঠিক যেনেকৈ মহাৰাচ্ছুলৰ আগমনৰ পিছত নবীত্বৰ বৈধতা নাথাকে। যেনেকৈ মুছা (মুছা কালিম আল্লাহ) মহান ৰাচ্ছুলসকলৰ ভিতৰত এজন আছিল, আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা ইছা (ইছা ৰহ আল্লাহ)ৰ আগমনৰ লগে লগে মুছাৰ পিছত আহা সকলো নবীৰ ধৰ্মসমূহ বাতিল কৰা হৈছিল। যীচুৰ (ঈশ্বৰ আত্মা) আৰু হজৰত মহম্মদৰ সময়ৰ মাজৰ সময়ছোৱাত, যিসকল নবী আহিছিল (আৰবৰ বাহিৰত) সেই সকলোবোৰ হজৰত মহম্মদৰ আগমনৰ লগে লগে বাতিল কৰা হৈছিল। মহান ৰাচ্ছুলসকলে প্ৰতিষ্ঠা কৰা ধৰ্মসমূহ আজিলৈকে বৈধ। এই মহান ৰাচ্ছুলসকল হ'ল আদম ছফী আল্লাহ (আদম), ইব্ৰাহিম খলিল আল্লাহ (আব্রাহাম), মুছা কালিম আল্লাহ (মুছা), ইছা ৰহ আল্লাহ (ইছা), আৰু মহম্মদ ৰাচ্ছুল আল্লাহ

(মহম্মদ)। প্রতিজন সন্তই মহান নবীসকলৰ আধ্যাত্মিক পদাংক অনুসৰণ কৰে (অর্থাৎ বুকুৰ সংশ্লিষ্ট সূক্ষ্ম-আত্মাৰ পৰা ঐশ্বৰিক অনুগ্রহ লাভ কৰে)। যিহেতু মানুহৰ বুকুৰ পাঁচোটা সূক্ষ্ম-আত্মা এজন এজন মহান ৰাচুলসকলৰ সৈতে জড়িত, সেয়েহে ৰাচুলসকলৰ আধ্যাত্মিক উপকাৰীতা আৰু ইয়াৰ নবীত্ব কিয়ামতৰ দিনলৈকে বৈধ হৈ থাকে।

সাধাৰণতে সকলোৱে বিশ্বাস কৰে যে স্বৰ্গত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ হ'লে বিশ্বাসৰ ঘোষণা আৰুত্তি কৰিবই লাগিব। অনুগ্রহ কৰি সতৰ্ক হওক যে ইয়াত কেবল মাত্ৰ এজন নবীৰ কলিমা (বিশ্বাসৰ ঘোষণা) বুলি কোৱা হোৱা নাই। আৰু ইয়াত সকলো মহান ৰাচুলৰ অন্তৰ্গত বিশ্বাস আৰু ধৰ্ম ঘোষণাৰ ইৎগতি দিয়া হৈছে। ভালকৈ মনত ৰাখিব: হজৰত মহম্মদে কৈছিল, ‘মই যিটো কুপৰিৱৰ্তন হৈছে তাৰ সংক্ষাৰ কৰিবলৈহে আহিছো, কোনো মহান ৰাচুলৰ কোনো ধৰ্ম বা আকাশী কিতাপক অস্মীকাৰ কৰিবলৈ অহা নাই।’ আদম-ছফী-আল্লাহৰ আধ্যাত্মিক মতবাদ আৰু ধৰ্ম আজিও চলি আছে। যিসকলৰ জিকিৰ-কল্প আছে, যিসকলে নিজৰ পাপৰ বাবে অনুতাপ কৰে আৰু যিসকলে পাপৰ পৰা আঁতৰি থাকিব বিচাৰে, তেওঁলোক সৰ্বপ্রথম-ধৰ্মৰ শ্ৰেণীত পৰে। আৰু এইটোৱেই আছিল প্ৰাথমিক নবীত্ব আৰু ইবাদতৰ প্ৰাথমিক ৰূপ।

প্রতিজন গৌছ (বহুতো সন্তৰ মাজৰ এজন নেতা) আৰু প্রতিজন সন্ত এজন বিশেষ নবীৰ পদাংক (বিশেষ আধ্যাত্মিক পথ) অনুসৰণ কৰে। উদাহৰণস্বৰূপে ওপৰত উল্লেখ কৰা শ্ৰেণীটো আদম ছফী আল্লাহৰ পদাংকত।

মুজাদ্দিদ আলিফ থানীয়ে কৈছিল, ‘মই মুচাৰ পদাংকত আছো।’ কালাণ্ডাৰ সকলৰ শৃংখলটো যীচু খীষ্টৰ পৰাই উদ্ভূত হোৱা। একেদৰে, আদুল কাদিৰ জিলানী আহিছে মাছৰব-ই-মহম্মদ (হজৰত মহম্মদৰ আধ্যাত্মিক পথ)ৰ পৰা।

চিন্তা কৰক! বহুতো আদমৰ কোনটো বংশধৰৰ পৰা আপুনি আহিছে?

বিভিন্ন আকাশী গ্রন্থ অনুসৰি এই জগতত চৈধ্য হাজাৰ ভিন্ন আদম আহিছিল। আৰু কিছুমানে ক'য়, ‘আদম ছফী আল্লাহ চৈধ্য হাজাৰতম (১৪০০০) আৰু অস্তিম আদম।’ সঁচাকৈয়ে এই পৃথিৱীলৈ বহুতো আদম আহিছিল। যেতিয়া আদম ছফী আল্লাহক মাটিৰে আকৃতি দিয়া হৈছিল, তেতিয়া ফিরিষ্টাসকলে আদমৰ ফালে আঙুলিয়াই মন্তব্য কৰিলে যে, ‘এইটোৱেও পৃথিৱীত দুষ্টামি আৰু বিবাদৰ সৃষ্টি কৰিব।’ ফিরিষ্টাসকলৰ এই মন্তব্যই প্ৰমান কৰে যে তেওঁলোকে ইতিমধ্যে আগৰ আদমৰ কাহিনীৰ বিষয়ে অৱগত আছিল। যদি এজনতকৈ অধিক আদম নাথাকিলহেঁতেন, তেন্তে তেওঁলোকে কেনেকৈ জানিব যে তেওঁ এবাৰ জগতত উপস্থিত হ'লে তেওঁৰ আচৰণ কেনেকুৱা হ'ব?

সুৰক্ষিত ফলিখনত বিভিন্ন ভাষা, বিভিন্ন কালিমা, বিভিন্ন যন্ত্ৰ-মন্ত্ৰ (যাদুকৰী বিদ্যা), বিভিন্ন ঈশ্বৰৰ নাম, বিভিন্ন শাস্ত্ৰপদ আদিও আছে, আনকি যাদুকৰী কাৰ্য্যৰ কথাও উল্লেখ আছে, যিবোৰ দুজন স্বৰ্গদূত হাৰুত আৰু মাৰুতে মানুহক শিকাইছিল। আৰু শাস্তি হিচাপে দুয়োজন স্বৰ্গদূত এতিয়াও এটা কুঁৰাত ওলোটাকৈ ওলমি আছে, মিচৰৰ অন্যতম নগৰ বাবুল (বাবিল)ত। প্ৰত্যেকজন আদমক একোটাকৈ ভাষা শিকোৱা হৈছিল। তাৰ পিছত, নবীসকলক এই জাতিসমূহৰ হিদায়তৰ বাবে পঠিওৱা হ'ল। গতিকে কোৱা হৈছে যে এক লাখ চৌবিশ হাজাৰ নবী জগতলৈ আহিছিল। আদম ছফী আল্লাহ এই পৃথিৱীলৈ পঠোৱা হ'লেও মুঠ সংখ্যা ছয় হাজাৰতকৈ বেছি নহ'লহেঁতেন। কিছু সময় অতিবাহিত হোৱাৰ পাছত এই জাতিবোৰক সিহতৰ অবাধ্যতাৰ বাবে ধৰংস কৰা হৈছিল। প্ৰত্নতাত্ত্বিক খনন কাৰ্য্যত যেনেকৈ প্ৰাচীন ভাষাৰ লিখনিৰ লগতে প্ৰাচীন চহৰবোৰো পিছলৈ

পোরা গেছিল, যিবোৰ আজিও বুজিব পৰা হোৱা নাই। কিছুমান জাতিক প্রচণ্ড ঘূৰ্ণি বতাহে ধৰ্ষস কৰিলে। আৰু কিছুমান মানুহ কিছুমান বিশেষ অঞ্চলত বাচি থাকিল ঠিক যেনেকৈ কিছুমান মানুহ নুহৰ সময়ৰ প্রচণ্ড ঘূৰ্ণি বতাহৰ পিছত বাচিছিল। শেষত আদম ছফী আল্লাহৰ আন সকলো আদমতকৈ উচ্চ পৰ্যায়লৈ উন্নীত কৰা হ'ল, আৰু আৰবলৈ পঠিওৱা হ'ল। সকলোবোৰ মহান বচুলৰ জন্ম হৈছিল তেওঁৰ বংশধৰত। অন্যান্য বিভিন্ন আদমৰ ভাষাবোৰো তেওঁলোকৰ জীয়াই থকা জাতিবোৰৰ মাজত চলি থাকিল।

যেতিয়া শেষ আদম আহিল, তেওঁলোকক সুৰ্যানী ভাষা শিকোৱা হ'ল। আদম ছফী আল্লাহৰ সন্তানসকলে যেতিয়া পৰ্যটনৰ বাবে বহু দূৰলৈ যাত্রা কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে তাত পূৰ্বৰ জাতিসমূহৰ লোকসকলৰো সন্মুখীন হৈছিল। হয় ঠাইখন ভাল পাইছিল নহয় আড়ম্বৰপূৰ্ণ সেউজীয়া পথাৰবোৰৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হৈ কিছুমানে সেই ঠাইবোৰত বসতি স্থাপন কৰিছিল। আৰবত দেশৰ ভাষা আছিল সুৰ্যানী। বিভিন্ন জাতিৰ আন্তঃমিশণৰ জৰিয়তে সুৰ্যানী ভাষাৰ পৰা আন ভাষাও বিকশিত হ'ল, যেনে- পাচী, লেটিন, সংস্কৃত আৰু শেষত ইংৰাজী ভাষাৰ উত্থান হ'ল ভাষা-বিৱৰ্তন প্ৰক্ৰিয়াৰ জৰিয়তে। আগৰ কেইবাজনো আদমৰ বংশধৰ সকলে বিভিন্ন দ্বীপত বসতি স্থাপন কৰিছিল। বিভিন্ন আদমসকলৰ ভিতৰত এজন আছিল যায়াৰ প্ৰকৃতিৰ; এই বিশেষ আদমৰ জাতিটো এতিয়াও জীয়াই আছে, আৰু তেওঁলোকেই বিভিন্ন জাতি, দেশ আৱিষ্কাৰ কৰি ফুৰে।

সাগৰৰ সিপাৰে দ্বীপবোৰত বাস কৰা জাতিবোৰ ইজনে সিজনৰ বিষয়ে অজ্ঞাত আছিল। ঘোৰা বা পেডেল চলোৱা নাওৰেও দীঘলীয়া সাগৰীয় যাত্রা সম্ভৱ নাছিল। কলম্বাছে সফলতাৰে এখন মটৰচালিত জাহাজ নিৰ্মাণ কৰিছিল, যাৰ মাজেৰে, তেওঁ প্ৰথমে আমেৰিকাৰ মাটিত উপনীত হৈছিল। পাৰত তেওঁ ৰঙা মানুহ দেখিলে। তেওঁ ভাবিলে আৰু ক'লে, ‘হয়তো, মই ভাৰতত উপস্থিত হৈছো, আৰু তেওঁলোক ৰঙা ভাৰতীয়।’ এই কাৰণেই এই জাতিটোক ৰঙা ভাৰতীয় বুলি

কোরা হয়। এতিয়াও তেওঁলোক নর্থ ডাকোটাত থাকে। মই ৰঙা ভাৰতীয় জনগোষ্ঠীৰ এজন প্ৰধানক সুধিলোঁ, ‘তোমাৰ আদম কোন?’ তেওঁ উত্তৰ দিলে, ‘আমাৰ ধৰ্ম অনুসৰি আমাৰ আদম এছিয়াত আছে, যাৰ পত্নী হাৰা; কিন্তু আমাৰ ইতিহাস অনুসৰি আমাৰ আদম দক্ষিণ ডাকোটাৰ এটা পাহাৰৰ পৰা আহিছিল।’ এই পৰ্বতটোক এতিয়াও ঐতিহাসিক স্থান হিচাপে চিহ্নিত কৰা হৈছে।

মানুহৰ মাজত সাধাৰণ ধাৰণা যে ইংৰাজ আৰু আমেৰিকানসকলৰ নিজৰ অঞ্চলৰ ঠাণ্ডা জলবায়ুৰ বাবেই চালৰ ৰং বগা, কিন্তু সেয়া সঁচা নহয়। ক'লা ৰঙৰ আদমৰ প্ৰাচীন বংশ এতিয়াও একে অঞ্চলতে আছে যিয়ে কিন্তু আজিলৈকে বগা ৰং গঢ়ি তুলিব পৰা নাই। মানুহৰ ৰং, ৰূপ, স্বভাৱ, বুদ্ধি, ভাষা আৰু খাদ্যাভ্যাসৰ মাজত থকা পাৰ্থক্যৰ এইটোৱেই কাৰণ। আদম ছফী-আল্লাহৰ বংশৰ শৃংখলটো মধ্যপ্ৰাচ্যৰ বাহিৰলৈ বিয়পি পৰা নাছিল। এই কাৰণেই মধ্যপ্ৰাচ্যৰ মানুহবোৰ বৈশিষ্ট্যৰ ফালৰ পৰা ইজনে সিজনৰ লগত মিল আছে। সাধাৰণতে বিশ্বাস কৰা হয় যে আদম ছাফী আল্লাহ প্ৰথমে শ্ৰীলংকাত অৱতৰণ কৰে আৰু তাৰ পিছত, আৰব অঞ্চললৈ প্ৰৱেশ কৰিছিল য'ত তেওঁ বাকী গোটেই জীৱন বাস কৰিছিল। তেওঁৰ কৰৰ আৰব অঞ্চলত আছে। এতিয়া প্ৰক হয় কোনে গম পাইছিল যে আদম ছাফী আল্লাহৰ অৱতৰণ শ্ৰীলংকাত আৰু তেওঁৰ খোজৰ চিনৰ প্ৰমাণ সমুহ, যিবোৰ এতিয়াও সংৰক্ষিত হৈ আছে? ইয়াৰ দ্বাৰা এই কথাটোৱেই প্ৰমাণ হয় যে শ্ৰীলংকাত আদম ছফী-আল্লাহৰ অৱতৰণৰ পূৰ্বতে কোনোৰা জনগোষ্ঠীৰ অস্তিত্ব তাত আছিল।

ধৰংস হোৱা জাতিসমূহত নবীত্বৰ আৰু সন্তত্বৰ অন্ত পৰিল। তেওঁলোকৰ জীৱিতসকলে এই আধ্যাত্মিক গণ্যমান্য ব্যক্তিসকলৰ পৰা বঢ়িত হৈ পিছত বিপথে পৰিচালিত হৈছিল। এই ভূমিসমূহ ক্ৰমান্বয়ে আৱিষ্কাৰ হোৱাৰ লগে লগে এছিয়াৰ পৰা অহা সন্তসকলে এই ভূমিসমূহত উপস্থিত হৈ স্থানীয় লোকসকলক নিজৰ নিজৰ ধৰ্ম শিকাইছিল। আজি সমগ্ৰ এই অঞ্চলসমূহত এছিয়ান ধৰ্মসমূহৰ

ব্যাপক প্রচলন আৰম্ভ হৈছে। জেৰুজালেমৰ পৰা যীচু, বেথলেহেমৰ পৰা মুচা, মক্কাৰ পৰা মহম্মদ; নুহ আৰু ইব্রাহিমও আৰবৰ পৰা আহিছিল।

কিছুমান প্ৰজন্মক যন্ত্ৰণা দি ধৰ্মস কৰা হ'ল। আন কিছুমান প্ৰজন্মক শাস্তি হিচাপে ভালুক আৰু বান্দৰলৈ ৰূপান্তৰিত হ'ল। জীৱিতসকলৰ কিছুমানে নিৰ্মল ভয়ত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি আসক্ত হৈছিল আৰু আন কিছুমানে ঈশ্বৰক শাস্তিদাতা হিচাপে গণ্য কৰিব ললে। সেয়েহে, তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ প্ৰতি অৱজ্ঞাৰ সৃষ্টি কৰিছিল। তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ সকলো আভাক উলাই কৰিলে, আৰু ভাৰিব ললে যে ঈশ্বৰৰ কেতিয়াও অস্তিত্ব নাছিল, মানুহ এটা পতংগ, আৰু স্বৰ্গ আৰু নৰক মাথোঁ এটা সাধুকথা। মুচাৰ যুগত শাস্তি হিচাপে বান্দৰলৈ ৰূপান্তৰিত হোৱা জাতিটোৱে ইউৰোপৰ দিশে আগবঢ়াচ্ছিল। এই জাতিৰ পৰা হ'বলগীয়া মাতৃসকলে তেতিয়াও মানুহৰ সন্তান জন্ম দিছিল। এই জাতিটো এতিয়াও আছে। তেওঁলোকে নিজকে বান্দৰৰ পৰা উৎপত্তি হোৱা বুলি বিশ্বাস কৰে।

ভালুকলৈ ৰূপান্তৰিত হোৱা জাতিটোৱে আফ্রিকাৰ জংঘলৰ ফালে আগবঢ়াচ্ছিল। সেই সময়ৰ হ'বলগীয়া মাতৃসকলে মানুহৰ কেঁচুৱা জন্ম দিছিল আৰু এই জাতিটো আৰু অধিক বিকশিত হৈ আন এটা প্ৰজন্মলৈ পৰিণত হৈছিল যাক মাম (বিগফুট) নামেৰে জনাজাত। গোটেই শৰীৰত দীঘল চুলি থাকে। বেছিভাগেই মহিলা। থায়ে মানুহক অপহৰণ কৰে। কোনো ধৰ্মৰ প্ৰতি তেওঁলোক আগ্রহী নহয়। যিহেতু শৰীৰটো মানুহৰ নিচিনা সেই কাৰনে ইহাতে শৰীৰৰ ব্যক্তিগত অংশবোৰ গছৰ পাতেৰে ঢাকি ৰখাৰ প্ৰৱণতা থাকে। পুৰৰ আদামৰ ভিতৰত এজন আদামকক তেওঁৰ অন্যায়ৰ বাবে এহাজাৰ বছৰৰ শাস্তি দিয়া হৈছিল, আৰু তেওঁ সাপলৈ ৰূপান্তৰিত কৰা হৈছিল। তেওঁৰ জাতিটোৰ অস্তিত্ব এতিয়াও আছে এটা সাধাৰণ সাপৰ বেশত, যাক ৰহা বুলি কোৱা হয়। জন্মৰ ঠিক হাজাৰ বছৰৰ পিছত তেওঁলোকে মানুহ হিচাপে ৰূপান্তৰিত হোৱাৰ ক্ষমতা লাভ কৰে।

এসময়ত মহামতি আলেকজেণ্ডাৰ চিকাৰৰ বাবে জংঘললৈ গৈছিল। গৈ থাকোঁতে তেওঁ দেখিলে যে এগৰাকী ধুনীয়া মহিলাই কান্দি আছে। তাইক সোধাত ক'লে যে তাই চীনৰ ৰাজকুমাৰী। তাই তাত স্বামীৰ সৈতে চিকাৰৰ বাবে আহিছিল বুলি ক'লে। এটা সিংহই তাইৰ স্বামীক খাই পেলালে আৰু এইদৰে তাইক অকলে এৰি হৈ গ'ল। মহামতি আলেকজেণ্ডাৰে তাইক ক'লে যে তাই যদি তেওঁৰ লগত যায় তেন্তে তাইক চীনলৈ ঘূৰাই পঢ়িয়াব। তাই ক'লে যে যিহেতু তাইৰ স্বামীৰ মৃত্যু হৈছে, গতিকে তাই ভয় কৰিছে যে তাইক হয়তো ঘৰৰ মানুহে আদৰি নলব। মহামতি আলেকজেণ্ডাৰে তাইক ঘৰলৈ লৈ গ'ল, আৰু তাইক বিয়া কৰালে।

কেইমাহমানৰ পিছত মহামতি আলেকজেণ্ডাৰৰ পেটৰ বিষ হ'ল। সকলো ধৰণৰ দৰব প্ৰতিকাৰ তেওঁৰ ওপৰত চেষ্টা কৰা হ'ল যদিও তেওঁৰ স্বাস্থ্যৰ উন্নতি নহ'ল। বিষটো আৰু বেছি বেয়া হৈ গ'ল। চিকিৎসকসকল অসহায় হৈ পৰিল। এজন সাপৰ মন্ত্ৰমুঞ্ছাই তেওঁক চিকিৎসা কৰিবলৈ মহামতি আলেকজেণ্ডাৰৰ ওচৰলৈ গৈছিল। তেওঁ তেওঁক অকলশৰীয়াকৈ ক'লে যে তেওঁ তেওঁক সুস্থ কৰিব পাৰিব; কিন্তু কেইটামান চৰ্ত আছিল। তেওঁ আৰু ক'লে, ‘যদি মই আপোনাক কেইদিনমানৰ ভিতৰতে সুস্থ কৰিব নোৱাৰো, তেন্তে আপুনি মোক যিদৰে ইচ্ছা হত্যা কৰিব পাৰিব।’ তেওঁ পৰামৰ্শ দিলে, ‘আজি ৰাতি অতিৰিক্ত নিমখ দি মচুৰ দাইলৰ সৈতে ভাত প্ৰস্তুত কৰক। আপুনি আৰু আপোনাৰ পত্নীয়ে ইয়াক প্ৰচুৰ পৰিমাণে খাব। কোঠাটো ভিতৰৰ পৰা তলা মাৰি থব, যাতে আপোনালোকৰ দুয়োৰে কোনোৱেই কোঠাটোৰ পৰা ওলাই যাব নোৱাৰে। শুব নালাগে, বৰঞ্চ পত্নীৰ আগত শুই থকাৰ অভিনয় কৰক আৰু নিশ্চিত কৰিব যাতে কোঠাটোত এটোপাল পানীও পোৱা নাযায়।’ মহামতি আলেকজেণ্ডাৰে পৰামৰ্শ অনুযায়ী সকলো কৰিলে। ৰাতিৰ কিছু সময় পিছত পত্নীৰ পিয়াহ লাগিল আৰু তাই লক্ষ্য কৰিলে যে পানীৰ পাত্ৰটো খালী হৈ আছে। তাই দুৱাৰখন খুলিবলৈ চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু তলা বন্ধ হৈ আছিল। তাই স্বামীৰ ফালে চাই ভাবিলে যে তেওঁ গভীৰ

টোপনিত আছে। তাই সাপলৈ ৰূপান্তৰিত হৈ এটা গাঁতৰ মাজেৰে বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। তাই পানী খাই পুনৰ সাপৰ ৰূপত কোঠাটোত প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু তাৰ পিছত পুনৰ মানুহ ৰূপলৈ ঘূৰি আহিল। মহামতি আলেকজেণ্ডাৰে এই সকলোবোৰ দেখিছিল। ৰাতিপুৱা তেওঁ আগৰ নিশা দেখা সকলো কথা সাপৰ বেজ জনক ক'লে। সাপৰ বেজ জনে ক'লে, ‘আপোনাৰ পত্নী এগৰাকী মাইকী সাপ যি হাজাৰ বছৰৰ পিছত ৰূপান্তৰিত হয় আৰু তেওঁৰ বিষে আপোনাৰ পেটৰ বিষৰ সৃষ্টি কৰিছিল।’ তাৰ পিছত, তেওঁলোকে ভ্ৰমণলৈ যোৱাৰ অভিনয় কৰি এই মহিলাগৰাকীক সাগৰলৈ লৈ গ'ল; তাইক পেলোৱা ঠাইখন আজিও আছে আৰু ইয়াক ‘আলেকজেণ্ডাৰৰ বাধা’ বুলি কোৱা হয়। এই বিশেষ প্ৰজাতিৰ সাপ আজিও পৃথিৱীত আছে। সাধাৰণ সাপৰ কাণ নাথাকে; কিন্তু মানুহলৈ পৰিণত হ'ব পৰা এই সাপবোৰৰ কাণ থাকে।

অচিনাকি আদমৰ এটা জনগোষ্ঠী চীনৰ পাহাৰবোৰৰ ভিতৰত বন্দী হৈ আছে। ধূল-কাৰনাইনে এই অঞ্চলত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰাকৈ এখন শিলৰ দেৱাল নিৰ্মাণ কৰিছিল। তেওঁলোকৰ কাণ দুখন অতি দীঘল আৰু এখন কাণ বিচনা চাদৰ আৰু আনটো কস্বল হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰে। তেওঁলোকক গগ-মাগগ বুলিও জনা যায়। বিজ্ঞানে বহু অঞ্চল আৱিষ্কাৰ কৰিছে যদিও এতিয়াও বহু আৱিষ্কাৰ বাকী আছে। হিমালয়ৰ পৰ্বতৰ আঁৰত যেটি (Abominable Snowmen) সকলে বাস কৰে। মানুহৰ এটা দল অৱণ্যতো বাস কৰে। কোনেও নিজৰ ভাষা নাজানে। তেওঁলোকেও, তেওঁলোকৰ আদমে শিকোৱা নীতি অনুসৰি উপাসনা কৰে। অনুশাসন আৰু জীৱনৰ নীতিৰ বাবে তেওঁলোকৰ জনজাতীয় ব্যৱস্থা আছে। পৃথিৱীৰ এই মহাদেশবোৰৰ উপৰিও আৰু বহুতো গ্ৰহ আছে, যথা চন্দ্ৰ, সূৰ্য, বৃহস্পতি আৰু মংগল আদি। কিছুমান আদম তালৈও আহিছিল, অৱশ্যে এই গ্ৰহবোৰে ইতিমধ্যে প্ৰলয়ৰ সাক্ষী হৈ পৰিছে। ইয়াৰে কিছুমান অক্ষিজেনৰ যোগান বন্ধ কৰি ধৰংস কৰা হৈছিল আৰু আন কিছুমানক সম্পূৰ্ণৰূপে নিঃশেষ কৰি পেলোৱা হৈছিল।

মংগল গ্রহত মানৱ জীবন আছে। জুইব পৰা সৃষ্টি কৰা প্ৰাণী সুৰ্যটো আছে।

মংগল গ্রহঃ মংগল গ্রহত সকলো ধৰ্মৰ লোক বাস কৰে। আমাৰ বিজ্ঞানীসকলে এতিয়াও মংগল গ্রহত উপনীত হোৱা নাই। অৱশ্যে মংগল গ্রহৰ লোক বহুবাৰ পৃথিৰীলৈ আহিছে। ইয়াৰ পৰা কেইজনমান মানুহক লগত লৈ গৈছে পৰীক্ষা-নিৰীক্ষাৰ বাবে। বৈজ্ঞানিক জ্ঞান আৰু উদ্ভাৱনৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁলোক আমাতকৈ বহুত বেছি উন্নত। আমাৰ উপগ্ৰহ আৰু বিজ্ঞানীসকলে মংগল গ্রহত উপনীত হ'লোও মংগল গ্রহৰ লোকৰ হাতৰ পৰা সাৰি যাব নোৱাৰে।

ঈশ্বৰে আদমৰ মাজৰ এজনক প্ৰচুৰ জ্ঞান প্ৰদান কৰিছিল। সেই জ্ঞানৰ জৰিয়তে তেওঁৰ বংশধৰসকলে বেইট-আল-মামুৰ (কেবল নিযুক্তৰ ঘৰ) লৈ যোৱাৰ সুবিধা লাভ কৰিছিল। স্বৰ্গদূতসকলক দিয়া ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা তেওঁলোকে পৃথিৰীতে শুনিব পাৰিছিল। এদিন স্বৰ্গদূতসকলে ক'লে, ‘হে’ ঈশ্বৰ, এই জাতিয়ে আমাৰ কাম-কাজত হস্তক্ষেপ কৰি আছে। যেতিয়া আমি আমাৰ কামবোৰ সম্পন্ন কৰিবলৈ জগতত উপস্থিত হওঁ, তেতিয়া তেওঁলোকে ইতিমধ্যে তাৰ এটা বুদ্ধি উলিয়াই লয়।’ ঈশ্বৰে জিৱাইলক তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰি চাবলৈ নিৰ্দেশ দিলে। বাৰ বছৰীয়া ল'ৰা এটাই ছাগলী চৰি আছিল আৰু জিৱাইলে তাক সুধিলে, ‘তোমাৰো কিছু জ্ঞান আছেনে?’ ল'ৰাজনে ক'লে, ‘মোক সোধক।’ জিৱাইলে ক'লে, ‘কোৱা, এতিয়া জিৱাইল ক'ত আছে?’ ল'ৰাটোৱে নিজৰ চকু বন্ধ কৰিলে আৰু ক'লে, ‘তেওঁ আকাশত নাই।’ জিৱাইলে সুধিলে, ‘তেওঁ ক'ত আছে?’ ল'ৰাজনে ক'লে, ‘তেওঁ কোনো মাটিত নাই।’ জিৱাইলে সুধিলে, ‘তেন্তে তেওঁ ক'ত আছে?’ ল'ৰাটোৱে চকু দুটা খুলিলে আৰু ক'লে, ‘মই তেওঁক সাত বাজ্যৰ চৈধ্যটা স্তৰত বিচাৰিছো, কিন্তু তেওঁ ক'তো নাই। হয় মই জিৱাইল, নহলে তুমি।’ তেতিয়া ঈশ্বৰে এই জাতিটোক বানপানীৰ দ্বাৰা ডুবাই পেলাবলৈ স্বৰ্গদূতসকলক আজ্ঞা

দিলে। ঈশ্বরৰ এই আদেশ তেওঁলোকে শুনা পালে আৰু তেওঁলোকে লোহা আৰু
কাঁচৰে ঘৰ সাজিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। তেওঁলোকক ভূমিকম্পৰ দ্বাৰা ধ্বংস কৰা
হৈছিল। সেই অঞ্চলৰ প্ৰাচীন নাম আছিল কাল্ডা, আৰু বৰ্তমান ইয়াক গ্ৰীচ বুলি
জনা যায়। তেওঁলোকে আধ্যাত্মিক জ্ঞানৰ জৰিয়তে ঈশ্বৰীয় কাম-কাজত হস্তক্ষেপ
কৰিছিল আৰু এতিয়া আমাৰ বিজ্ঞানীসকলে বিজ্ঞানৰ জ্ঞানৰ জৰিয়তে ঈশ্বৰৰ
কাম-কাজত হস্তক্ষেপ কৰি আছে।

তেওঁলোকক ভয় খুৱাবলৈ ঈশ্বৰে সৰু পৰিসৰত ধ্বংসৰ পৰিকল্পনা কৰে,
আনহাতে, সম্পূৰ্ণ ধ্বংসৰ বাবে পৃথিৱীৰ ফালে এটা ধূমকেতু পঠিওৱা হৈছে।
আগন্তক ২০-২৫ বছৰত ধূমকেতুটো পৃথিৱীত পৰিব বুলি আশা কৰা হৈছে।
সেইটোৱেই হ'ব এই পৃথিৱীৰ অন্তিম দিন। ধূমকেতুটোৰ এটা খণ্ড ইতিমধ্যে
বৃহস্পতি গ্ৰহৰ ওপৰত পৰিছে, দুবছৰ পূৰ্বে। বিজ্ঞানীসকলে এই বিষয়ে অৱগত,
সেয়ে ধূমকেতুটো পৰাৰ পূৰ্বে চন্দ্ৰ বা আন যিকোনো গ্ৰহত থিতাপি লগোৱাৰ
পৰিকল্পনা কৰিছে। ইতিমধ্যে চন্দ্ৰতো মাটি সমূহৰ বুকিং চলি আছে। তেওঁলোকে
জানে যে জীৱৰ মৌলিক উপাদান যেনে বায়ু, পানী আৰু উড্ডিদ চন্দ্ৰত অনুপস্থিত;
তেন্তে এই প্ৰচেষ্টাৰ উদ্দেশ্য কি? যদি তেওঁলোকে এই সকলোবোৰ প্ৰচেষ্টা
বৈজ্ঞানিক গৱেষণাৰ বাবে কৰিছে, তেন্তে চন্দ্ৰ-বৃহস্পতি গ্ৰহত উপনীত হ'লেও
মানৱতাৰ কি লাভ হব? তেওঁলোকে বাৰ্ধক্য প্ৰক্ৰিয়াটো দীঘলীয়া কৰিব পৰা
কোনো চমৎকাৰ ঔষধ আৱিষ্কাৰ কৰিছেনে, নে মৃত্যুক পৰাস্ত কৰিব পৰা ঔষধ
আৱিষ্কাৰ কৰিছে? আমাৰ মানুহ মংগল গ্ৰহত উপনীত হ'লেও পৃথিৱী আৰু
মংগল গ্ৰহত অক্সিজেনৰ পাৰ্থক্যৰ বাবে তেওঁলোক তাত জীয়াই
নাথাকিলহেঁতেন। অসাৰ কামত ধন অপচয় হৈছে। আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰ আৰু
ৰাছিয়াই যদি সেই ধন দুখীয়াৰ ওপৰত ব্যৱহাৰ কৰিলেহেঁতেন তেন্তে ই সমগ্ৰ
মানৱতাৰ বাবে সমৃদ্ধিশালী হ'লহেঁতেন। কেৱল তেওঁলোক বিভিন্ন আদমৰ
বুলিয়েই ইজনে সিজনক ধ্বংস কৰিবলৈ পৰমাণু বোমা বনাইছে; আনহাতে
পৃথিৱীখন বোমাৰ প্ৰয়োজন নোহোৱাকৈয়ে নিজেই শেষ হোৱাৰ পথত।

সৃষ্টি হোৱা আত্মাৰ সংখ্যাই সীমা অতিক্ৰম কৰিলে

অতি ঘনিষ্ঠ শ্ৰেণীৰ আত্মাসমুহ (মুকাৰবিব) আছিল সবাতোকৈ আগৰ শাৰীত। এই জগতত সৃষ্টি হোৱা আদমৰ জাতিবোৰলৈ সাধাৰণ আত্মা সমুহক পঠিওৱা হৈছিল। এই আদমবোৰ ক'লা, বগা, হালধীয়া আৰু ৰঙা মাটিৰে সৃষ্টি কৰা হৈছিল। জিৱাইল, হাৰট আৰু মাৰতে তেওঁলোকক জ্ঞান শিকাইছিল।

যিহেতু সেই আদমসকলক এই জগতত মাটিৰে সৃষ্টি কৰা হৈছিল, সেয়েহে নৰকীয় জিনসকলে তেওঁলোকৰ আৰু তেওঁলোকৰ বংশধৰৰ শৰীৰত প্ৰেশ কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত নিয়ন্ত্ৰণ লাভ কৰাৰ চেষ্টা কৰিব। তেতিয়া সেই জাতিসমূহৰ নবী আৰু সন্তসকল আৰু তেওঁলোকে শিকোৱা জ্ঞানেই তেওঁলোকৰ পৰিত্রাণৰ উপায় আছিল। অধিকাংশ আদমকেই যোৱা হিচাপে সৃষ্টি কৰা হৈছিল যিয়ে বংশৰ শৃংখলৰ সূচনা কৰিছিল। কিন্তু মাজে মাজে আদম হিচাপে কেৱল এগৰাকী নাৰীহে সৃষ্টি হৈছিল আৰু আমৰে-কুন আদেশৰ হৈ যাৰ সহায়ত বংশ বৃদ্ধি হৈছিল। এই জাতিবোৰৰ বংশধৰ এতিয়াও এই জগতত বাস কৰে। এনে জনগোষ্ঠীত কেৱল নাৰীহে নেতা। তেওঁলোক নাৰীৰ বংশধৰ হোৱাৰ বাবেই তেওঁলোকে ঈশ্বৰকো নাৰী বুলি অনুভৱ কৰে। তেওঁলোকে নিজকে স্বৰ্গদূতৰ বংশধৰ বুলি গণ্য কৰে। যিহেতু তেওঁলোকৰ বংশ বৃদ্ধি বিবাহ আৰু পুৰুষৰ সংগমৰ অবিহনে মাইকী-আদমৰ পৰা হৈছিল, গতিকে এই প্ৰথা এতিয়াও তেওঁলোকৰ সংস্কৃতিৰ অংশ। এই জনগোষ্ঠীৰ মহিলাসকলে যিকোনো ব্যক্তিৰ পৰা সন্তান জন্ম দিয়ে আৰু পিছত আন কোনো পুৰুষক বিয়া কৰায়। এই প্ৰথাক তেওঁলোকে অশীল বুলি গণ্য নকৰে।

আত্মাৰ স্বভাৱ, সৃষ্টি প্ৰাৰম্ভ ক্ষণত তেওঁলোকে কৰা বাছনি, তেওঁলোকৰ ভাগ্য আৰু তেওঁলোকৰ আধ্যাত্মিক মৰ্যাদা অনুসৰি এনে আত্মাক পথ প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ একেধৰণৰ স্বভাৱৰ আদমক পঠিওৱা হৈছিল। সেয়েহে তেওঁলোকৰ বাবে কোনো

উপযুক্ত ধর্ম প্রণয়ন করা নহ'ল। তেওঁলোকৰ মাজলৈ পঠোৱা যিকোনো নবীক গ্ৰহণ কৰিছিল কিন্তু খুব কম সংখ্যক লোকেহে গ্ৰহণ কৰিছিল। বৰঞ্চ তেওঁলোকৰ অধিকাংশই নবীসকলৰ শিক্ষাৰ বিপৰিতে কাম কৰিছিল। ঈশ্বৰৰ সলনি চন্দ্ৰ, তৰা, সূৰ্য্য, গচ্ছ, অগ্ৰি আনকি সাপকো পূজা কৰিছিল।

অৱশেষত আদম ছাফী আল্লাহক জান্নাতত জান্নাতৰ মাটিৰে সৃষ্টি কৰা হ'ল, যাতে তেওঁক সকলোতকৈ ওপৰত আৰু শ্ৰেষ্ঠতৃত উন্নীত কৰিব পৰা যায়। আৰু যাতে তেওঁ নৰকীয় জীৱনোৰৰ পৰা বক্ষা পায়, কাৰণ নৰকীয় জীৱনোৰৰ বাবে স্বৰ্গ প্ৰৱেশ নিষেধ আছিল। আজাজিলে নিজৰ বুদ্ধিমত্তাৰ বাবেই পৰিস্থিতি পঢ়ি ললে। তেওঁৰ অত্যধিক উপাসনাৰ বাবে তেওঁক স্বৰ্গদূতৰ নেতা নিযুক্তি দিয়া হৈছিল। তেওঁ জিন জাতিৰ আছিল। ঈৰ্ঘাৰ বাবে তেওঁ আদমৰ শৰীৰত থু পেলালে আৰু লেলাৰতীৰ জৰিয়তে নৰকীয় জীৱনৰ দৰে বীজাণুৱে আদমৰ শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰিলে, যাক নাফছ বুলি জনা যায়। আদমৰ বৎসৰসকলে এইদৰে, নাফছৰ উত্তৰাধিকাৰী হয়। এটা হাদিছ অনুসৰি, ‘প্ৰতিজন মানুহৰ লগত এজন চয়তানী জিনৰ জন্ম হয়’, কথাটোৱে সেইটোৱেই ইংগিত দিয়ে।

ফিৰিস্তা আৰু মালাইকা পৃথক পৃথক। ফিৰিস্তাসকলে মালাকুটত বাস কৰে, ফিৰিস্তা আৰু আত্মাসমুহ একেসময়তে সৃষ্টি কৰা হৈছিল। মালাকুটৰ ওপৰত জাৰুৰত আছে আৰু ইয়াৰ জীৱনোৰক মালাইকা বুলি জনা যায়। আমৰে-কুন আদেশ ‘হোৱা’ৰ দ্বাৰা আত্মাৰ সৃষ্টি হোৱাৰ বহু আগৰে পৰাই তেওঁলোকৰ অস্তিত্ব আছিল।

ঈশ্বৰে ফিৰিস্তাসকলক আদম-ছফী-আল্লাহৰ আগত ছিজদা কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছিল। পূৰ্বতে স্বৰ্গত আন কোনো আদম সৃষ্টি হোৱা নাছিল; আৰু ফিৰিস্তাসকলে আন কোনো আদমৰ আগত কেতিয়াও প্ৰণাম কৰা নাছিল। আজাজিলে অনিচ্ছুক আছিল আৰু আদম ছফী আল্লাহৰ আগত ছিজদা কৰিবলৈ অস্মীকাৰ কৰিছিল,

সেয়েহে, তেওঁক অভিশপ্ত করা হৈছিল। এই কাৰণেই তেওঁ আদম ছফী আল্লাহৰ বংশধৰৰ বিৰুদ্ধে শক্রতাৰ সূচনা কৰিছিল। পূৰ্বৰ আদমসকলৰ জাতিসমূহ আজাজিলৰ শক্রতাৰ পৰা নিৰাপদ আছিল আৰু নৰকীয় জিনসকলে তেওঁলোকক উচ্চটনি দিবলৈ যথেষ্ট আছিল। যিহেতু চয়তান সকলো নৰকীয় জিনতকৈ অধিক শান্তিশালী আছিল, সেয়েহে তেওঁ আদম ছফী আল্লাহৰ বংশধৰক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিছিল আৰু এনে ঘৃণনীয় অপৰাধ কৰিব শিকাইছিল যে আন জাতিবোৰে এছিয়ানসকলক তিৰঙ্কাৰ কৰিছিল। আৰু আদম ছফী আল্লাহৰ শ্ৰেষ্ঠতাৰ বাবে তেওঁৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ যিসকলক ঈশ্বৰে পথ প্ৰদৰ্শন কৰিছিল তেওঁলোক উচ্চ আৰু বিশিষ্ট হৈ পৰাৰ কাৰণে আন জাতিসমূহে স্তৱিত হৈছিল আৰু তেওঁলোকক ঈৰ্ষা কৰিছিল। আটাইতকৈ ডাঙৰ আকাশী গ্ৰস্থ, তৌৰাত, জৰুৰ, ইঞ্জিল আৰু কোৰাণ আদম-ছফী-আল্লাহৰ বংশধৰসকলৰ পৰাই অহা ৰাচুলসকলৰ ওপৰত অৱতৰণ হৈছিল। তেওঁলোকৰ শিক্ষা, উপকাৰীতা আৰু আশীৰ্বাদৰ দ্বাৰা এছিয়ান ধৰ্মই পৃথিবীৰ সকলো জাতিৰ মাজত বিয়পি পৰিল।

যিসময়ত আদম ছফী আল্লাহৰ শৰীৰত আঢ়া সুমুৱাই দিয়া হোৱা নাছিল তেতিয়াই ফিৰিস্তাসকলে উপলক্ষি কৰিছিল যে তেওঁকো পৃথিবীলৈ পঠিয়াবলৈ সৃষ্টি কৰা হৈছে। তেওঁলোকে নিশ্চিতভাৱে জানিছিল যে মাটিৰে নিৰ্মিত মানুহ কেৱল পৃথিবীতে বাস কৰে। আৰু তাৰ পিছত ঈশ্বৰে কোনোৰা এটা ঐশ্বৰিক অজুহাতত আদমক পৃথিবীলৈ পঠিয়াই দিলো। ঈশ্বৰে নিজেই চিৰন্তন কাৰ্য্যৰ ৰচনা কৰে আৰু তাৰ বাবে মানুহক দেৱী সাব্যস্ত কৰা হয়। আদম ছফী আল্লাহক যদি দেৱী সাব্যস্ত নকৰাকৈ পঠিওৱা হ'লহেতেন তেন্তে তেওঁ সদায় বিশ্বত অভিযোগ আৰু আপত্তি কৰি থাকিলহেতেন। তেওঁ অনুতাপ নকৰিলহেতেন বা বিনয়ীভাৱে নাকান্দিলহেতেন। নহয়নে বাৰু?

১) পূৰ্বনিৰ্ধাৰিত নৰকগামী আঢ়াবোৰে যদি অধৰ্মীয় ঘৰত জন্ম লয়, তেন্তে তেওঁলোক কাফিৰ (সত্যক প্ৰত্যাখ্যানকাৰী) আৰু কাজিব (সত্যক মিছা বুলি প্ৰমান কৰা লোক) বুলি কোৱা হয়। এই ব্যক্তিসকল হৈছে নাস্তিক, নৰীসকলৰ আৰু সন্তসকলৰ শক্র। অহংকাৰী আৰু শিলৰ হৃদয়ৰ মানুহ, ঈশ্বৰৰ জীৱৰ ক্ষতি

করি তেওঁলোকে আনন্দ লাভ করে। দ্বিতীয় শ্রেণীর আত্মারোধে ধর্ম গ্রহণ করিলেও ধর্মৰ প্রতি বুর্বক হৈয়েই থাকে। কিবা কাৰণত কোনোবা ধাৰ্মিক ঘৰত জন্ম ললেও, তেওঁলোক একোটা ভগুলৈ পৰিণত হয়।

২) এনে ব্যক্তিসকলে নবীসকলক নিন্দা করে, সন্তসকলক ঈর্ষা করে আৰু ধৰ্মসমূহত দুষ্টামি করে। তেওঁলোকৰ পূজাও ইবলিছৰ দৰে অপচয় হয়। ধৰ্মহি তেওঁলোকক স্বৰ্গৰ ফালে টানি আনে, কিন্তু তেওঁলোকৰ ভাগ্যহই তেওঁলোকক নৰকৰ ফালে টানি লৈ যায়। যিহেতু তেওঁলোক নবী আৰু সন্তসকলৰ সমৰ্থন আৰু সহায়ৰ পৰা বঢ়িত হৈ থাকে, সেয়েহে তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ নাফচবোৰে সহজেই উচ্চটনি দিয়ে আৰু চয়তানৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হৈ বেয়া চক্ৰান্তত আবদ্ধ হৈ পৰে। তেওঁলোকে নিজকে পৰ্যাপ্ত জ্ঞানৰ অধিকাৰী বুলি ভাবে আৰু অত্যধিক পূজা-ইবাদত কৰে; আৰু তেওঁলোকে নবী আৰু নিজৰ মাজত কোনো পাৰ্থক্য দেখা নাপায়। তাৰ পিছত তেওঁলোকে নিজৰ ভিতৰখন চিনি নোপোৱাকৈ নিজকে নবী বুলি গণ্য কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে। আৰু তেওঁলোকে ভাবে যে সন্তসকলেও তেওঁলোকৰ পৰা সহায় লবলৈ বৈ আছে। তেওঁলোকে আধ্যাত্মিকতাৰ জ্ঞান আৰু অলৌকিকতাক স্বীকাৰ নকৰে, তেওঁলোকে কেৱল সেইবোৰ কামহে গ্ৰহণ কৰে যিবোৰ তেওঁলোকে কৰিবলৈ সক্ষম হয়। আনকি নবীসকলৰ অলৌকিকতাকো নাকচ কৰে, আৰু সেইবোৰক যাদু বুলি কয়। তেওঁলোকে ইন্নিছ (চয়তান)ৰ শক্তিসমূহ স্বীকাৰ কৰে, কিন্তু তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ শক্তিক স্বীকাৰ কৰিবলৈ অনিচ্ছুক, অথচ যিটো ঈশ্বৰে নবী আৰু সন্তসকলৰ ওপৰত বিনিয়োগ কৰে।

৩) যেতিয়া কোনো অধৰ্মীয় ঘৰত বা অশুদ্ধ পৰিৱেশত পূৰ্বনিৰ্ধাৰিত স্বৰ্গবন্ধন আত্মাই জন্ম লয়, তেতিয়া ইয়াক মাজোৰ (সহায়হীন) বুলি জনা যায়। মাজোৰে বাখছিছ (বেহাই) আৰু ঐশ্বৰিক ক্ষমাৰ বাবে যোগ্যতা অৰ্জন কৰিব পাৰে। এই আত্মাই চিধা বাষ্টা বা চিৰাত-আল-মুস্তাকিমৰ চলিবলৈ আৰু পাপৰ মৰুভূমিৰ পৰা ওলাই আহিবলৈ সন্তসকলৰ সহায় বিচাৰে। তেওঁলোক দয়ালু, নত্ৰ আৰু উদাৰ প্ৰকৃতিৰ।

৪) যদি পূর্বনির্ধারিত স্বর্গবন্ধন আঢ়াই ঐশ্বরিক ধর্ম পালন করা ধর্মীয় ঘৰত জন্ম লয়, তেন্তে ইয়াক ছাদিক (সাধাৰণ বিশ্বাসী) আৰু মমিন (আলোকিত বিশ্বাসী) বুলি জন্ম যায়। এইসকলেই বিস্তৃত ইবাদাহ (পূজা) আৰু বিয়াধা (বিস্তৃত পূজা আৰু সংগ্রাম)ৰ জৰিয়তে ঈশ্বৰৰ সানিধ্য লাভ কৰে আৰু ঐশ্বরিক উত্তোধিকাৰীৰ যোগ্য হৈ পৰে।

হাদিছ: ‘ফকৰ (আধ্যাত্মিক দৰিদ্ৰতা) মোৰ গৌৰৱ, আৰু ই মোৰ পৰাই।’

আধ্যাত্মিকতাত হৃদয়ৰ মুখ্য আৰু অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা আছে।

শিষ্যসকলে বহু ধৰণে হৃদস্পন্দন বৃদ্ধি কৰিছিল যেনে সংশ্লিষ্ট সূক্ষ্ম আঢ়াৰ ওপৰত জোৰে-জোৰে তাল মিলাই কৰা স্পন্দন, নৃত্য, কাবাড়ী (এবিধ খেল), দেৱাল নিৰ্মাণ, আকৌ ভাঙি পেলোৱা আদি শাৰীৰিক ব্যায়ামৰ জৰিয়তে। তেতিয়া হৃদস্পন্দনৰ তালে তালে ‘আল্লাহ’ শব্দটোক সমষ্ট কৰাটো সহজ হৈ পৰে আৰু লাহে লাহে ‘আল্লাহ’ শব্দটোৱে, নিজে-নিজেই, বুকুৰ ভিতৰৰ সকলো সূক্ষ্ম-আঢ়াত উপনীত হ'য়। গভীৰ জ্ঞান আৰু সচেতনতা নথকা কিছুমান মানুহে তেওঁলোকক অনুকৰণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোক বিফল হ'ল। নৃত্য কৰি থাকোঁতেই ‘আল্লাহ’ শব্দৰ আওৰাই থকা পদ্ধতি তেওঁলোকে গ্ৰহণ কৰিছিল। ঈশ্বৰৰ নামৰ সৈতে হৃদস্পন্দনৰ সমষ্টয়ৰ কথাও তেওঁলোকে নাজানিছিল আৰু সেইটো লাভ কৰিবলৈও সক্ষম হোৱা নাছিল। অৱশ্যে শাৰীৰিক কাৰ্য্যকলাপক প্ৰতিনিধিত্ব কৰা তেওঁলোকৰ জৈৱ-আঢ়াবোৰ ঈশ্বৰৰ নামৰ সৈতে পৰিচিত হৈ পৰিছিল। সংগীতৰ সৈতে ‘আল্লাহ’ শব্দৰ পুনৰাবৃত্তিয়ে উত্তিদ-আঢ়াৰ লগত জড়িত মনোভাৱক শক্তিশালী কৰে আৰু ই ‘আল্লাহ’ শব্দটোৰ সৈতেও পৰিচিত হৈ পৰে। উত্তিদ-আঢ়াৰ বাবে সংগীত হৈছে আহাৰ। আমেৰিকাত সংগীতৰ জৰিয়তে কিছুমান শস্যৰ ওপৰত পৰীক্ষা কৰা হৈছিল। একেধৰণৰ মাটিত একেধৰণৰ শস্য সিঁচিছিল। এটা শস্যত ছৌবিছ ঘণ্টাই অনবৰতে সংগীত

বজাইছিল আৰু আনটো শস্য সংগীত অবিহনে ৰখা হৈছিল। সংগীত থকাজনৰ ত্ৰী-বৃদ্ধি আনটোতকৈ ভাল আছিল।

নাফছ এটা কঠোৰ অত্যাচাৰী। শুনিকৰণৰ পিছতো নাফছবোৰে অজুহাত দেখুৱাবলৈ ভাল পায়। ই শব্দ আৰু সংগীত ভাল পায়। কিছুমান ব্যক্তিয়ে সংগীতৰ জৰিয়তে ঈশ্বৰৰ প্রতি ইয়াৰ দিশ সলনি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। কিছুমান মানুহে গীটাৰ বজাই ‘আল্লাহ’ শব্দটো আওৰাইছিল, আৰু কাণেৰে ইবাদতত উপনীত হৈছিল, যদিও তেওঁলোকে আৰু একো লাভ কৰিব নোৱাৰিলো। এজন গীটাৰিষ্টে মোক এটা কাহিনী দোহাবিলো, যে তেওঁ আজৰি সময়ত চখ হিচাপে গীটাৰ বজাই আল্লাহৰ আমন্ত্ৰণ জনাইছিল। কেতিয়াৰ টোপনিৰ পৰা সাৰ পোৱাৰ লগে লগে তেওঁৰ ভিতৰৰ পৰাও একে ধৰণে আল্লাহ উচ্ছাৰণ শুনিবলৈ পাইছিল। এই মানুহবোৰ গায়ক, সংগীতজ্ঞ আৰু শ্ৰোতাতকৈ ভাল; তথাপি তেওঁলোকেও কোনো ধৰণৰ সন্তুতৰ পদবীত উপনীত হ'ব পৰা নাছিল। এনে লোকসকল উৎসাহী, উদ্যমী আৰু ঈশ্বৰৰ সন্ধানত থাকে। এজন নিখুঁত আধ্যাত্মিক পথ প্ৰদৰ্শকৰ জৰিয়তে তেওঁলোকে হয়তো নিজৰ আধ্যাত্মিক ভাগ্যত উপনীত হ'ব পাৰে। ইছলাম আৰু অন্যান্য ধৰ্মৰ চুফীসকলেও বিভিন্ন উপায় আৰু পদ্ধতিৰে ঈশ্বৰৰ নাম গ্ৰহণ কৰাৰ পদ্ধতি গ্ৰহণ কৰিছিল। যিকোনো বন্ধ, যিয়ে ঈশ্বৰৰ ফালে নিৰ্দেশিত কৰে, আৰু তেওঁৰ প্ৰেম বৃদ্ধি কৰে, সেইটো নিষিদ্ধ বুলি কৰ নোৱাৰি।

হাদিছ: ‘ঈশ্বৰে উদ্দেশ্য চায়, কৰ্মক নহয়।’

শ্বৰীয়ত (ধৰ্মীয় আইন)ৰ মানুহে ইয়াক দোষী আৰু ভুল বুলি কৰ বিচাৰে কাৰণ তেওঁলোকে শ্বৰীয়তত সন্তুষ্ট আৰু সুখী। কিন্তু যিসকলে শ্বৰীয়তৰ বাহিৰলৈ যাব বিচাৰে আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰেম লাভ কৰিব বিচাৰে, বা যিসকলে শ্বৰীয়ত পালন নকৰে, তেওঁলোকক বিকল্প বিচৰাত বাধা দিয়া উচিত নহয়।

ঈশ্বরৰ ধৰ্ম

এই পৃথিবীত সকলো ধৰ্ম নবীসকলে প্রতিষ্ঠা কৰিছিল; কিন্তু ইয়াৰ আগতে ঈশ্বৰ নিজেই আছিল প্ৰেম, প্ৰেমিক আৰু প্ৰিয়। আৰু একেবাৰে ওচৰত থকা আত্মাবোৰৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ঐশ্বৰিক প্ৰকাশ আৰু প্ৰেম আছিল ঈশ্বৰৰ ধৰ্ম। তাৰ পাছত এই আত্মাবোৰক যেতিয়া এই জগতলৈ পঠিয়াইছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ যাবলৈ সৰ্বস্ব ত্যাগ কৰিছিল। ঈশ্বৰৰ ধৰ্ম মূলতঃ কেৱল সৰ্বোত্তম শ্ৰেণীৰ মাজতে সীমাবদ্ধ আছিল আৰু এতিয়া ইয়াক সাধাৰণ মানুহৰ বাবেও সুলভ কৰি তোলা হৈছে, আধ্যাত্মিক জ্ঞানৰ ব্যাপকতাৰ জৰিয়তে।

আবু হুৰেৰাৰ দ্বাৰা বৰ্ণিত: ‘মই হজৰত মহম্মদৰ পৰা দুটা ভিন্ন ধৰণৰ জ্ঞান লাভ কৰিছো। মই তোমাক এটাৰ কথা কৈছিলো, আনটো ক’লে তুমি হয়তো মোক মাৰি পেলাবা।’

যেতিয়া মৌলনা ৰূমীৰ আধ্যাত্মিক পথ-প্ৰদৰ্শকে (মুৰশিদ) পুখুৰীৰ পৰা শুকান কিতাপবোৰ টানি আনিলে, তেতিয়া মৌলনা ৰূমীয়ে আচৰিত হৈ কলে, ‘কি?’ পথ-প্ৰদৰ্শক শ্বাহ শ্বামছে ক’লে, ‘আপুনি এই জ্ঞানৰ বিষয়ে অৱগত নহয়।’

মুচাই ঈশ্বৰক সুধিলে ‘আপুনি মোক যি জ্ঞান প্ৰদান কৰিলে তাৰ বাহিৰেও আন কোনো ধৰণৰ জ্ঞান আছেনে?’ ঈশ্বৰে মুচাক খিজিৰৰ ওচৰত যাবলৈ নিৰ্দেশ দিলে।

প্ৰতিজন উপাসকৰ প্ৰাৰ্থনা: ‘হে’ ঈশ্বৰ, মোক সৰল চিধা পথত লৈ যাওক, যিটো তেওঁলোকৰ পথ যাৰ ওপৰত আপুনি সন্তুষ্ট।’

পূর্ব বিখ্যাত কবি ইকবালে কৈছিল, ‘আৰু এজন বুৰক ধৰ্মগুৰুৰে ইয়াৰ (ঈশ্বৰৰ ধৰ্ম) বিষয়ে কি জানে?’

প্ৰাৰম্ভিক সময়ত যিবোৰ আত্মাক মৰ্যাদা দিয়া হৈছিল, সেইবোৰেই ঈশ্বৰক ভাল পাইছিল আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক ভাল পাইছিল। এনে আত্মাই জগততো ঈশ্বৰৰ প্ৰতি আনুগত্যশীল হৈ থাকিল।

যীচু থ্ৰীষ্টই শিশু অৱস্থাত অলৌকিকভাৱে কথা কৈছিল, আৰু ঘোষণা কৰিছিল যে তেওঁ এজন ৰাচুল। ইতিমধ্যে প্ৰধান স্বৰ্গদূত জিৱাইলে মাত্ৰ মেৰীক যীচুৰ জন্মৰ সুখৰ খবৰ দিছিল। ফেৰাউণক ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছিল যে এটা নিৰ্দিষ্ট জনগোষ্ঠীত এটা শিশুৰ জন্ম হ'ব যিয়ে তেওঁৰ ধৰ্মসূচি কৰিব, আৰু সেই শিশুটি ঈশ্বৰৰ অভিজাত দাসসকলৰ ভিতৰত এজন হ'ব। হজৰত মহম্মদেও কৈছে, ‘মই এই পৃথিৱীত আগমনৰ আগতে ইতিমধ্যে নবী আছিলোঁ।’ বহুতো মৰমিয়াল আৰু পূৰ্বনিৰ্ধাৰিত আত্মা বিভিন্ন ধৰ্ম আৰু শৰীৰত উপস্থিত থাকে।

পৰ্যবেক্ষণসমূহ:

দীন-ই-ইলাহি (ঈশ্বৰৰ ধৰ্ম)

মানৰ জাতিৰ পথ প্ৰদৰ্শনৰ বাবে ঈশ্বৰে বিশ্বলৈ ১ লাখ ২৪ হাজাৰ নবী আৰু পাঁচজন মহান ৰাচুল পঠিয়াইছে আৰু তেওঁলোকে ৩১৩টা ভিন্ন ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা কৰিছে যাতে মানৰ জাতিৰ স্বৰ্গ অৰ্জন আৰু চূড়ান্ত ভাগ্যত উপনীত হোৱাত সুবিধা হয়।

দীনৰ আক্ষৰিক অৰ্থ হৈছে জীৱনশৈলী। দীন-ই-ইলাহি হৈছে ঈশ্বৰৰ জীৱনশৈলী। ঈশ্বৰৰ জীৱনশৈলী হৈছে ঈশ্বৰৰ ধৰ্ম, আৰু ই স্বয়ং ঈশ্বৰৰ দৰেই প্ৰাচীন। ঈশ্বৰ হ'ল সম্পূৰ্ণ প্ৰেমময়, আৰু তেওঁ নিজৰ বৈশিষ্ট্যসমূহ দৈনিক প্ৰকাশ কৰে। ঈশ্বৰৰ জীৱনশৈলী গ্ৰহণ কৰিব পৰাটোৱেই হৈছে ঈশ্বৰৰ ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰা। বহু ধৰ্মীয় পঞ্জিতে হয়তো ইয়াৰ অনন্য স্বৰূপ আৰু সূক্ষ্ম প্ৰয়োগ বুজি নাপাৰ; কিন্তু ঈশ্বৰৰ ধৰ্ম সকলো ধৰ্মৰ ওপৰত।

শেষ সময়ত

অন্তিম সময়ত, ঈশ্বরে ওপৰত উল্লেখ কৰা আত্মাবোৰৰ পৰা এজনক পঠিয়াব। তেওঁ তেওঁলোকক বিচাৰি উলিয়াই একত্ৰিত কৰিব। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সোঁৱাৰাই দিব যে তেওঁলোকেও এসময়ত ঈশ্বৰক ভাল পাইছিল। এনে সকলোবোৰ আত্মাই ধাৰ্মিক হওক বা নহওক, তেওঁৰ আহ্বানত গুৰুত্ব দিব, আৰু তেওঁৰ চাৰিওফালে ভিৰ কৰিব। তেওঁ তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ এক অনন্য নাম প্ৰদান কৰিব, যিটো তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ মাজেৰে পাৰ হৈ তেওঁলোকৰ আত্মাত থিতাপি ল'ব। সেই নামৰ পুনৰাবৃত্তিৰ লগত আত্মাবোৰে অনৰ্বতে নিয়োজিত হৈ থাকিব (আত্মা স্থায়ী জাকিৰ হৈ পৰিব)। ঈশ্বৰৰ অনন্য নামে তেওঁলোকক একেবাৰে নতুন উৎসাহ, নতুন শক্তি আৰু প্ৰেমৰ নতুন সংজ্ঞা প্ৰদান কৰিব। ঈশ্বৰৰ অনন্য নামৰ নূৰ (Divine Energy) য়ে আত্মাক ঈশ্বৰৰ সৈতে পুনৰ সংযোগ কৰিব।

জিকিৰ-এ-কলবে, জিকিৰ-এ-কুহ (আত্মাৰ আমন্ত্ৰণ) লাভৰ বাবে মধ্যস্থতাকাৰী জখলাৰ দৰে কাম কৰে, ঠিক যেনেকৈ নামাজ (ইবাদতৰ এটা প্ৰকাৰ) আৰু ৰোজা হৃদয়ৰ আমন্ত্ৰণ লাভৰ মাধ্যম। যদি কোনো ব্যক্তিৰ আত্মাই ঈশ্বৰক আমন্ত্ৰণ কৰিবলৈ শিকিছে, তেন্তে তেওঁ সেইসকলৰ ভিতৰত আছে, যিসকলৰ বিচাৰৰ দিনত জবাবদিহিতা আৰু ঈশ্বৰীয় মাপকাঠিৰ প্ৰতি কোনো ভয় নাথাকিব। আত্মাৰ আমন্ত্ৰণৰ উন্নত পৰ্যায়ে আৰু আত্মাৰ আৰাধনাই তেওঁৰ উচ্চ মৰ্য্যদাও নিশ্চিত কৰে। যিসকল ব্যক্তিয়ে আধ্যাত্মিকতাত, হৃদয়ৰ পৰা আত্মাৰ দিশে আগবঢ়াচিছে, তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ ধৰ্মত প্ৰৱেশ কৰিছে বা তাত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ ওলোৱা ব্যক্তিসকলৰ ভিতৰত অন্যতম। তেওঁলোকৰ পথ প্ৰদৰ্শনৰ মাধ্যম হৈছে ঈশ্বৰৰ পোহৰ, কিতাপবোৰ নহয়। ঈশ্বৰৰ পোহৰে, নিজেই, তেওঁলোকক পাপ কৰাৰ পৰা আঁতৰাই ৰাখে। আৰু যিসকলে চেষ্টা কৰি বা

ইয়ার বিষয়ে জানিব পারিও এই আধ্যাত্মিক মর্যাদার পৰা বঞ্চিত হয়, তেওঁলোকক এই আধ্যাত্মিক ক্ষেত্ৰত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হোৱা নাই। পাষণ্ড হ'ল সেইসকল, যিয়ে হৃদয় আৰু আত্মাৰ আমন্ত্ৰণ নকৰাকৈয়ে নিজকে এই আধ্যাত্মিক সংঘত থকাসকলৰ ভিতৰত বুলি গণ্য কৰে বা তেওঁলোকৰ অনুকৰণ কৰে। সাধাৰণ মানুহৰ বাবে পৰিত্রাণৰ উপায় হ'ল পূজা আৰু ধৰ্ম। তেওঁলোকৰ পথ প্ৰদৰ্শনৰ মাধ্যম হ'ল আকাশী কিতাপ। মধ্যস্থতাৰ উপায় হ'ল নবী আৰু সন্তসকলৰ যোগেন্দি। বছতো মুছলমানে এই কথা মানি নলয় যে সন্তসকলে মানুহক ঈশ্঵ৰৰ ওচৰত মধ্যস্থতা প্ৰদান কৰিব পাৰে। কিন্তু হজৰত হজৰত মহম্মদে তেওঁৰ সহযোগীসকলক উপদেশ দিছিল যাতে তেওঁলোকে ওৱেইছ কাৰ্ণীক অনুৰোধ কৰে আৰু তেওঁৰ উম্মাত (অনুগামী) সকলৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ওচৰত মধ্যস্থতা প্ৰদান কৰে।

আত্মাৰ ধৰ্ম

দীন-ই-ইলাহীৰ অনুগামীসকলৰ স্বীকৃতি, ঈশ্বৰৰ ধৰ্ম'।

য'ত সকলো নদী একত্ৰিত হয় ইয়াক সাগৰ বুলি জনা যায়, আৰু য'ত সকলো
ধৰ্ম একত্ৰিত হয় সেয়া হৈছে ঈশ্বৰৰ ধৰ্ম।

‘এইটোৱেই হৈছে সেই ঐশ্বৰিক পথ য'ত চাৰিওটা ধৰ্ম মিলি যায়।’ (চুলতান হক
বাহু)

স্বীকৃতিৰ প্ৰাথমিক পৰ্যায়:

যেতিয়া হৃদয় আৰু আত্মা দুয়োটা ঈশ্বৰৰ স্মৃতিৰে পুনৰুজ্জীৱিত হয়, সেয়া
উপাসনাৰ দ্বাৰাই হওক বা আধ্যাত্মিক পথ প্ৰদৰ্শকৰ দয়ালু দৃষ্টিৰ দ্বাৰাই হওক,
দুয়োটা ক্ষেত্ৰতে ই পূৰ্বনিৰ্ধাৰিত। সাধকে পাপ কামৰ পৰা বিৰত হ'বলৈ আৰম্ভ
কৰে আৰু যদি কোনো পাপ হৈ যায় তেন্তে তেওঁ নিজকে দোষী অনুভৱ কৰে
আৰু ভৱিষ্যতে তাৰ পৰা আঁতৰি থাকিবলৈ চেষ্টা কৰে।

ঈশ্বৰে কৈছে, ‘মই সেই ব্যক্তিসকলকো ভাল পাওঁ যিসকলে পাপৰ পৰা বিৰত
থাকিবলৈ নিজেই পৰিশ্ৰম কৰে।’

জগতৰ প্ৰতি থকা মায়া-মোহ হৃদয়ৰ পৰা ওলাই যাবলৈ আৰম্ভ কৰে, আৰু তাৰ
ঠাইত ঈশ্বৰৰ প্ৰেমে প্ৰাধান্য পাবলৈ আৰম্ভ কৰে। সাধকে অনুভৱ কৰিবলৈ
আৰম্ভ কৰে যে তেওঁ লোভ, ঈর্ষা, কৃপণা আৰু মিছা অহংকাৰৰ পৰা মুক্তি
পাইছে। জিভাই পৰচৰ্চা এৰি দিয়ে। সাধকে নিজৰ মাজত ন্যৰতা পালন কৰে।
কৃপণালিৰ ঠাই উদাৰতাই লয় আৰু মিছা কথাবোৰ আতৰি যায়। নিষিদ্ধ
শাৰীৰিক কামনাৰ ঠাইত বৈধ কামনাই স্থান লয়। অবৈধ ধন-সম্পত্তি, নিষিদ্ধ
ব্যৱস্থা আৰু কাৰ্য্যক সাধকে পৰিত্যাগ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে।

শীক্ষিতির চূড়ান্ত পর্যায় :

এনে লোকে হাঁচিছ, আফিং, হেব'ইন, ধঁপাত আৰু মদ সম্পূর্ণৰূপে এৰি দিয়ে। সপোন, ধ্যান আৰু আধ্যাত্মিক অন্তদৃষ্টিৰ জৰিয়তে অতি আধ্যাত্মিক গণ্যমান্য ব্যক্তিক লগ পায়। নাফছ আল আস্মাৰা (আদেশকাৰী আত্মা)ৰ পৰা নাফছ মুতমা'ইন্না' (ঈশ্বৰীয়ভাৱে সন্তুষ্ট আত্মা)লৈ পৰিণত হয়। আনা' সুস্থা-আত্মাৰ জৰিয়তে ঈশ্বৰৰ ব্যক্তিগত দৰ্শনত প্ৰৱেশ কৰে। ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ মাজৰ সকলো ওৰণি নাইকীয়া হৈ যায়। তেওঁ সকলো পাপ পৰিহাৰ কৰে। ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আৰু তেওঁৰ সৈতে মিলনত চূড়ান্ত পৰ্যায়ত উপনীত হয়। তেওঁ এজন সাধাৰণ মানুহৰ পৰা এজন দাতালৈ ৰূপান্তৰিত হয়।

যিহেতু বিভিন্ন ধৰ্মৰ উচ্চ শ্ৰেণীৰ আত্মাসমূহে এই আধ্যাত্মিক সমদলত যোগদান কৰিব, কাৰণ তেওঁলোকে ইতিমধ্যে প্ৰাৰম্ভিক ক্ষণত ঈশ্বৰৰ আগত বিশ্বাসৰ ঘোষণা (কলিমা) পঢ়িছিল আৰু ঈশ্বৰ ইয়াৰ সাক্ষীও আছিল; গতিকে যিকোনো ধৰ্মৰ লগত জড়িত হোৱাটো কোনো সমস্যা নহ'ব (আৰু যিকোনো ধৰ্মৰ যিকোনো ব্যক্তিয়েই ইয়াত যোগদান কৰিব পাৰিব)। সকলোৱে নিজৰ নিজৰ ধৰ্ম অনুসৰি পূজা কৰিব পাৰিব। অৱশ্যে তেওঁলোকৰ হৃদয়ত ঈশ্বৰৰ একে নামেই থাকিব। মুঠতে ধৰ্মীয় পৰিচয় নিৰ্বিশেষে তেওঁলোক হৃদয়ৰে একত্ৰিত হব। যেতিয়া তেওঁলোকৰ হৃদয়ত ঈশ্বৰ থাকিব তেতিয়া তেওঁলোক ঈশ্বৰৱালা হৈ যাব। ইয়াৰ পিছত ঈশ্বৰে ইচ্ছা কৰিলে কাৰোবাক হয়তো নিজৰ লগতে বাখিব, অথবা কাৰোবাক কোনো ধৰ্মৰ পথ প্ৰদৰ্শক হিচাপে পঠিয়াব পাৰে। তেওঁলোকৰ বিভিন্ন শ্ৰেণী হব পাৰে, যেনে : মুফীদ (পথ-প্ৰদৰ্শনৰ উপযোগী), মুনফৰিদ (নিজৰ বাবে ভাল), চিপাহী, কমাগুৰ। তেওঁলোকৰ সমৰ্থক আৰু সহায়কসকল পাপী হলেও কোনো কোনো ধৰণৰ মৰ্য্যাদা (মৰ্তবা) পাৰ।

যিসকল (মুছলমান বা অমুছলমান) এই মেহদি সমদলত যোগদান কৰিব নোৱাৰিলে তেওঁলোকৰ বলতেই খ্ৰীষ্ট বিৰোধী (দেজাল) ৰ দলত যোগদান কৰিব।

শেষত ইমাম মেহদীর শক্তি আৰু খ্রীষ্টবিৰোধীৰ মাজত ৰক্তাক্ত যুদ্ধ হ'ব। যীচু খ্রীষ্টৰ, ইমাম মেহদীৰ আৰু কলকি অৱতাৰৰ অনুগামী সকল একত্ৰিত হ'ব আৰু খ্রীষ্ট বিৰোধী সকলক পৰাস্ত কৰিব। খ্রীষ্টবিৰোধীৰ অনুগামীসকলৰ অধিকাংশক হত্যা কৰা হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ জীৱিতসকলেও ভয় আৰু অসহায় অৱস্থাত নিৰৱে জীয়াই থাকিব। ইমাম মেহদী আৰু যীচু খ্রীষ্টই মানৱতাৰ হৃদয়ত বাজত্ব কৰিব। সমগ্ৰ বিশ্বতে শান্তি বিৰাজ কৰিব। সকলো ধৰ্ম বিনষ্ট হ'ব, আৰু এটা নতুন ধৰ্মৰ উথান হ'ব। সেইটোৱেই হ'ব ঈশ্বৰৰ প্ৰিয় ধৰ্ম, ‘ইছক-ই-আল্লাহ’ (ঈশ্বৰৰ উল্লাসিত প্ৰেম)— যিটো নবীসকলে আৰু তেওঁলোকৰ আকাশী কিতাপে প্ৰতিষ্ঠা কৰা সকলো ধৰ্মৰ মূল-মন্ত্ৰ, সমগ্ৰ মানৱ জাতিৰ বাবে গ্ৰহণযোগ্য, সকলো ধৰণৰ ইবাদততকৈও শ্ৰেষ্ঠ, আনকি ঈশ্বৰৰ প্ৰেমতকৈও উৰ্ধত।

‘ঈশ্বৰৰ উল্লাসিত প্ৰেমে সাধকক ক'লৈ লৈ যাৰ পাৰে সেই কথা বিশ্বাসেও
নাজানে।’ (চুলতান হক বাহু)

ইকবালে এই সময়বোৰৰ এখন ছবি আঁকিছিল:

বিশ্বক সেই মেহদীৰ প্ৰয়োজন যাৰ দৃষ্টিভংগীয়ে সাৰ্বজনীন চিন্তাৰ ভেটি কঁপাই
তুলিব। লুকাই থকা গোপন বহস্যবোৰ প্ৰকাশ কৰিবলৈ হ'ল কিয়নো হাদীছ-
বাক্যাংশ ‘তুমি মোক দেখা পাৰ নোৱাৰা’ৰ যুগটো পাৰ হৈ গৈছে। যিজনৰ জাত
প্ৰথমতেই জনাজাত, তেওঁৱেই প্ৰত্যাশিত ইমাম মেহদী। প্ৰজাৰ দাপোনত মোৰ
চকু মেলি, ভৱিষ্যতৰ অস্পষ্ট ছবিখন নিজেই চাওক।

পূব দিশৰ পৰা আকাশ, পৃথিৰী, মহাকাশ, উদয় হোৱা সূৰ্য্যলৈ চাওক।
হে মদিৰা আপ্যায়ক, মদ্যপায়ীসকলে লুকাই লুকাই পান কৰা যুগটো এতিয়া
ইতিহাস। সমগ্ৰ পৃথিৰীখন এদিন ধাৰা হ'ব, আৰু পৃথিৰীৰ প্ৰতিজন আঢ়াই
মদ্যপায়ী হ'ব।

উন্মোচনৰ সময় ওচৰ চাপিছে, ঐশ্বৰিক মহিমা দেখাটো সাধাৰণ কথা হ'ব। মৌনতাই যে ঢাকি ৰাখিছিল সেই গোপন কথা এতিয়া অতি সোনকালে প্ৰকাশ পাৰ।

ৰোমান সাম্রাজ্যক উফৰাই পেলোৱা মৰণভূমিৰ পৰা ওলাই আহি মই শুনিলোঁ যে স্বৰ্গদুতসকলে কৈছিল যে সিংহটোৱে পুনৰ কাৰ্য্যত অৱতীৰ্ণ হ'ব।

আকাশী কিতাপ বা ছইফা (ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা যাদৃচ্ছিক প্ৰেৰণা) কোনোটোৱেই ঈশ্বৰৰ ধৰ্ম নহয়। এই কিতাপবোৰে অনুগামীসকলক নামাজ পঢ়িবলৈ, ৰোজা ৰাখিবলৈ আৰু দাঢ়ি ৰাখিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়ে, আনহাতে এনেবোৰ বিধি-বিধানক ঈশ্বৰে কোনো গুৰুত্ব নিদিয়ে। নবীসকলৰ জাতিসমূহক দিব্যজ্ঞান আৰু পৰিত্বক কৰিবলৈ এই ধৰ্মসমূহ প্ৰতিষ্ঠা কৰা হৈছিল; আনহাতে, ঈশ্বৰ নিজেই পোহৰৰ আটাইতকৈ বিশুদ্ধ কৃপ। যেতিয়া এজন মানুহ ঈশ্বৰৰ সৈতে মিলনৰ পিছত পোহৰ হয়, তেতিয়া তেওঁও ঈশ্বৰৰ ধৰ্মত প্ৰৱেশ কৰে। ঈশ্বৰৰ ধৰ্ম হৈছে তেওঁৰ প্ৰেম আৰু মৰম। ইয়েই হৈছে তেওঁৰ নিৰানৈৰেটা নামৰ অনুবাদ আৰু সংজ্ঞ। ঈশ্বৰ হৈছে সেইজন যিয়ে নিজৰ বন্দুসকলৰ বৰ্ণনা কৰে। ঈশ্বৰ, নিজেই প্ৰেম, প্ৰেমিক আৰু প্ৰেমিকা। যদি ঈশ্বৰে কোনো মানুহক ওপৰত উল্লেখ কৰা বৈশিষ্ট্যবোৰৰ পৰা এটা অংশও প্ৰদান কৰে, তেন্তে তেওঁও ঈশ্বৰৰ ধৰ্মত প্ৰৱেশ কৰে। তাৰ পিছত ঈশ্বৰক দেখাটোৱেই তেওঁৰ পূজা (নামাজ), আৰু ঈশ্বৰৰ স্মৰণ হ'ল তেওঁৰ আকাঙ্ক্ষা। ঈশ্বৰৰ দৰ্শনে তেওঁৰ সমস্ত বৈ যোৱা ফৰজ আৰু অবাধ্যকতামূলক প্ৰাৰ্থনা সমূহৰ প্ৰায়শিত্ব প্ৰদান কৰে। তেতিয়া, আনকি একেলগে জিন, ফিৰিস্তা আৰু সমগ্ৰ মানৱ জাতিৰ ইবাদাতেও তেওঁৰ সমান আধ্যাত্মিক স্তৰত উপনীত হ'ব নোৱাৰে।

এনে ব্যক্তিৰ বাবে আন্দুল কাদিৰ জিলানীয়ে কৈছিল, ‘যেতিয়া কোনো এজনৰ ঈশ্বৰৰ সৈতে মিলন হয়, তাৰ পিছত পূজা কৰা বা পূজাৰ উদ্দেশ্য কৰাই হৈছে ঐশ্বৰিক দানৱ প্ৰতি এক গুৰুত্ব অকৃতঙ্গতা।’

বুলেহ শ্বাহে কয়, ‘যেতিয়াৰ পৰা আমি ইছকৰ পূজা কৰিব লগোঁ, তেতিয়াৰ পৰাই আমি মছজিদ আৰু মন্দিৰৰ কথা পাহৰি গ’লোঁ।’

ইকবালে ক’লে, ‘এজন মুখ্য ধৰ্মগুৰৱে হয়তো ইমান আনন্দদায়ক ঐশ্বৰিক দানৰ বিষয়ে অৱগত নহয়।’

এই গোপন মতবাদৰ উল্লেখ কৰি আৰু হৰেৰাই কৈছিলনে, ‘হজৰত মহম্মদে মোক দুবিধি জ্ঞান প্ৰদান কৰিলে, মই তোমাক এটা প্ৰকাৰৰ কথা কৈছিলো, আনটো ক’লে হয়তো তুমি মোক মাৰি পেলাবা।’

এই জ্ঞান যিয়েই প্ৰকাশ কৰিলে তেওঁক শ্বাহ মনছুৰ আৰু চৰ্মাদৰ দৰে হত্যা কৰা হ’ল বুলি ইতিহাসে সাক্ষ্য দিয়ে। আৰু আজি গোহৰ শ্বাহীকো তেওঁৰ এই জ্ঞান প্ৰকাশ কৰাৰ বাবে একেধৰণৰ পৰিণতিৰ ভাৰুকি আহিছে।

নবীসকলে উম্মত(জাতি)ৰ বাবে আদৰ্শ হ’বলৈ শ্বৰীয়ত বিধান মানি চলে, যাতে তেওঁলোকে অনুকৰণ আৰু অনুসৰণ কৰিব পাৰে। অন্যথা তেওঁলোকে আৰাধনা কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই। শ্বৰীয়ত আইন অস্তিত্বলৈ অহাৰ বহু আগতেই প্ৰাৰম্ভ কালৰ পৰাই তেওঁলোকৰ নবী মৰ্য্যদা অটুত আছে। যিহেতু তেওঁলোকে ধৰ্মক আৰ্হি হিচাপে নিৰ্খুতভাৱে স্থাপন কৰিব লাগিব, গতিকে নবীসকলে যদি কোনো নীতি-নিয়মৰ পৰা বিৰত থাকে, বা যিকোনো কাম গ্ৰহণ কৰে, তেন্তে তেওঁলোকৰ জাতিয়ে সেইবোৰ অনুকৰণ কৰে। সেয়েহে তেওঁলোকে সারাধান আৰু সচেতন হৈ থাকিব লাগিব। যদি কোনো নবীয়ে ইবাদত নকৰে তেন্তে তেওঁ নৰকত প্ৰেশ কৰিব বুলি কোৱাটো উচিত হ’ব পাৰেনে? কোনোপধ্যে নহয়! ইবাদত নকৰিলে কোনোবাই নবী হ’ব নোৱাৰে বুলি কোৱাটো ন্যায্য হ’ব পাৰেনে? জ্ঞান নিশ্চিকলে নবী হ’ব নোৱাৰে বুলি কোনোবাই দাবী কৰিব পাৰেনে? সন্তসকলক কিয় আপত্তিৰ বলি কৰা হয়? মন কৰিব যে সন্তত নবীত্বৰ বিকল্প।

ভালদৰে মনত ৰাখিব: যিসকলে ঈশ্বৰক নেদেখাকৈয়ে ঈশ্বৰ-মিলন হোৱা বুলি
কয় অথবা মিলনৰ অধিকাৰী বুলি দাবী কৰে, বা নিজকে এই মর্যাদাৰ যোগ্য বুলি
মনতে কল্পনা কৰে আৰু তেনেকুৱা হোৱাৰ অভিনয় কৰে, তেওঁলোক পাখণ্ড
আৰু মিচলীয়া। সঁচাকৈয়ে! সত্যক অস্বীকাৰ কৰা এনে মিচলীয়াক কোৰানে গালি
পাৰে। এইধৰণৰ মানুহৰ বাবেই, হাজাৰ হাজাৰ বিশ্বাসীয়ে নিজৰ বিশ্বাস
হেৰঞ্চাই পেলায় আৰু নিজৰ মূল্যবান সময় নষ্ট হৈ যায়।

এই গ্ৰন্থখন সকলো ধৰ্ম, সম্প্ৰদায় আৰু সকলো মানৱতাৰ বাবে গৱেষণা আৰু
বিবেচনাৰ যোগ্য, আৰু আধ্যাত্মিকতাক অস্বীকাৰ কৰাসকলৰ বাবে এক জীৱন্ত
প্ৰত্যাহ্বান।

গোহৰ শাহীৰ উপদেশ

তিনিটা অংশ হ'ল বাহ্যিক জ্ঞানৰ আৰু এটা অংশ হ'ল আভ্যন্তৰীন জ্ঞানৰ ।

বাহ্যিক জ্ঞান লাভ কৰিবলৈ হলে এজন মুচা আৰু আভ্যন্তৰীন জ্ঞান লাভ কৰিবলৈ হলে এজন খিজিৰৰ সম্বান্ধ কৰিব লাগিব।

জিবাইলৰ সহায় অবিহনে শুনা প্ৰেৰণাদায়ক বাণীক ইলহাম (অন্তৰ নাদ) বুলি জনা যায়। জিবাইলৰ সহায় অবিহনে যি জ্ঞান লাভ কৰে, সেই জ্ঞানক ছহিফা (বেদ) আৰু হাদীছ কুদছি (কোনো মাধ্যম অবিহনে ঈশ্বৰৰ সৈতে কথা-বতৰা) বুলি জনা যায়। জিবাইলৰ জৰিয়তে প্ৰেৰণ কৰা জ্ঞানক কোৰাণ বুলি জনা যায়, ই বাহ্যিক জ্ঞানেই হওক বা আভ্যন্তৰীন জ্ঞানেই হওক, আপুনি ইয়াক তোৰাত বুলি কওক, ইঞ্জিল, জৰুৰ বা বাইবেল বুলিয়েই কওক।

ধৰ্মীয় পণ্ডিতসকলে নিজৰ দোষ আৰু ভুল ঢাকিবলৈ ইয়াক ৰাজনীতি বুলি অভিহিত কৰে। সন্তসকলৰ দোষ আৰু ভুলক তেদ (হিকমত) হিচাপে গণ্য কৰি আওকাণ কৰা হয়। নবীসকলৰ দোষ আৰু ভুলৰ প্ৰশংসন নুঠে।

যিকোনো ধৰণৰ আধ্যাত্মিক অনুশীলনত নিয়োজিত নহওক কিয়, মানৱ শৰীৰৰ ভিতৰৰ সংশ্লিষ্ট আত্মাবোৰে শক্তি লাভ কৰে। আৰু যিবোৰ কোনো আধ্যাত্মিক অনুশীলনত নিয়োজিত নহয়, সেইবোৰ সুপ্ত আৰু অজ্ঞান । আৰু যিসকলে কোনো উপায়েৰে নিজৰ আত্মাত ঈশ্বৰৰ নাম শোষণ কৰি লব পাৰিছে, ঈশ্বৰৰ অহৰহ জিকিৰ (জিকিৰে চুলতানী) আৰু ঈশ্বৰৰ উল্লাস-প্ৰেম (ইছক-ই-আল্লাহ) তেওঁলোকৰ নিচা হৈ পৰে।

ইকবালে কোরা কথাবারত আচরিত হবলগীয় নাই যে, ‘যদি আপোনাৰ ঈশ্বৰৰ
প্রতি উল্লাস-প্ৰেম আছে, তেন্তে আপোনাৰ অকৃতজ্ঞতাই (কুফ্ৰ) হ'ল ইচ্ছাম
(ঈশ্বৰৰ ওচৰত বশ হোৱা)।’

সচাল ছাইনে কৈছিল, ‘ঈশ্বৰক ভাল নাপালে ঈশ্বৰক অস্মীকাৰ কৰা বা সম্পৰ্ণ
কৰাটো নিৰৰ্থক আৰু মূল্যহীন।’

চুলতান হক বাহুৱে কৈছিল, ‘বিশ্বাসৰ (ঈমান) অৱস্থাই ঈশ্বৰৰ উল্লাস-প্ৰেমৰ
(ঈঙ্ক) বিষয়ে অজ্ঞাত।’

ঈশ্বৰৰ দয়া সেই ঠাইত পৰে য'ত এনে ব্যক্তিসকলে ভ্ৰমণ কৰে বা থাকে আৰু
তেওঁলোকে যি ধৰ্মৰ বা তেওঁলোকে যোগদান কৰা ধৰ্মসমূহো ঈশ্বৰৰ দয়াৰ
বৰষুণৰ অধীনত পৰে। বাবা ফৰিদ আৰু বাবা গুৰু নানক এনে সন্তসকলৰ
মাজৰ পৰা। তেতিয়া হিন্দু আৰু শিখসকলে বাবা ফৰিদক শ্ৰদ্ধাঙ্গলি জনাবলৈ
কুণ্ঠাবোধ নকৰে, আৰু মুছলমান আৰু খ্ৰীষ্টানসকলেও বাবা গুৰু নানকক
শ্ৰদ্ধাঙ্গলি জনাবলৈ কুণ্ঠাবোধ নকৰে।

ইমাম মেহদীয়ে সকলো ধৰ্মকে পুনৰ সজীৱ কৰি তুলিব!

হজৰত মহম্মদৰ পিছৰ যুগত মুছলমান উম্মাত সকলৰ মাজৰ পৰা মুজাদ্দিদ
(পুনৰুজ্জীৱিত কৰোতা)ৰ উখান ঘটিছিল, আৰু তেওঁলোকে ধৰ্মটোক
পুনৰুজ্জীৱিত কৰিছিল। ইমাম মেহদীৰ আগমনৰ পিছত এই মুজাদ্দিদসকলৰ
সংশোধনী কাম-কাজ ফলপ্ৰসু নহ'ব। আৰু ইমাম মেহদীয়ে নিজৰ ধৰণেৰে
সকলো ধৰ্মকে সজীৱ কৰি তুলিব। কেইবাখনো কিতাপত উল্লেখ আছে যে ইমাম
মেহদীয়ে একেবাৰে নতুন ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা কৰিব।

গোত্র শ্বাসীর উপদেশ

যদি কোনো ব্যক্তিয়ে গোটেই জীরন ইবাদত করে, কিন্তু শেষত, তেওঁ ইমাম মেহদী আৰু যীচু খ্রীষ্টৰ বিৰোধিতা কৰে (এই দুয়োজন ব্যক্তি এই পৃথিবীলৈ পুণৰ ঘূৰি অহাটো সমাগত; যীচু খ্রীষ্ট - যিটো শৰীৰৰ সৈতে ওপৰলৈ উঠাই নিয়া হৈছিল, সেই একেটো শৰীৰেৰেই আবিৰ্ভাৰ হয়, আৰু ইমাম মেহদী - সেইটো শৰীৰত আহিব য'ত হজৰত মহম্মদৰ স্তলজ আত্মা আছে), এওঁলোকৰ বিৰোধিতা কৰা ব্যক্তি বিলিয়াম-বাটুৰৰ নিচিনা নৰকমুখী আআ, আৰু তেওঁ স্তশ্বৰৰ দ্বাৰা প্ৰত্যাখ্যান কৰা ইৱিছ (চয়তান)ৰ দৰেই। ইয়াৰ বিপৰীতে যদি কোনো ব্যক্তিয়ে গোটেই জীরন কুকুৰৰ দৰেও জীয়াই থাকে, কিন্তু শেষত ইমাম মেহদী আৰু যীচু খ্রীষ্টক সমৰ্থন কৰে আৰু ভাল পায়, তেন্তে এনে ব্যক্তিয়ে কাতমীৰৰ নিচিনাকৈ জান্মাতত প্ৰৱেশ কৰিব।

কিছুমান ধৰ্মই আৰু পন্থাই কয়, ‘যীচুৰ মৃত্যু হৈছিল, আৰু তেওঁৰ সমাধি আফগানিস্তানত অৱস্থিত।’ এইটো এটা বিভাস্তিকৰ অপপ্ৰচাৰ। আফগানিস্তানৰ সমাধিটো যীচু খ্রীষ্টৰ নহয়, বৰঞ্চও এজন সন্তৰ, যাৰ নামো ইছা। সেই আদিম যুগত ইমান দূৰৈৰ ঠাইত সমাধিস্থ কৰাৰ উদ্দেশ্য কি হ'ব পাৰিলেহেঁতেন? তেওঁলোকে তৰ্ক কৰে, ‘যীচুক কেনেকৈ আকাশলৈ উঠাই নিয়া হ'ল?’ আমি উত্তৰত কওঁ, ‘আদিম কেনেকৈ পৃথিবীলৈ নামি আহিল?’ মনত ৰাখিব: ইদ্রিছ (সঁণোক) এতিয়াও সোশৰীৰেৰে স্বৰ্গত বাস কৰে। খিজিৰ (এজন বহস্যময় ব্যক্তি) আৰু ইলিয়াছ (ইলিয়াছ এতিয়াও এই পৃথিবীত উপস্থিত আছে), আৰু তেওঁলোকে এতিয়াও মৃত্যুৰ সোৱাদ লোৱা নাই।

আদুল কাদিৰ জিলানীৰ নাতি হায়াত-আল-আমিৰেও ৬০০ বছৰ ধৰি জীয়াই আছে। আদুল কাদিৰ জিলানীয়ে তেওঁক নিৰ্দেশ দিছিল যে, ‘যেতিয়ালৈকে মোৰ নমক্ষাৰ (ছালাম) লৈ তুমি ইমাম মেহদীৰ ওচৰ নোপোৱা তেতিয়ালৈকে নমৰিবা।’ হায়াত-আল-আমিৰেই শ্বাহ লতিফক বৰী ইমাম উপাধি দিছিল।

পাকিস্তানৰ মুৰিৰ ওচৰত অৱস্থিত বাৰা কোহত তেওঁৰ বহা ঠাইখন এতিয়াও
সংৰক্ষিত হৈ আছে।

বাহ্যিক পাপৰ শাস্তি হ'ল কাৰাদণ্ড, জৰিমনা বা মৃত্যুদণ্ড। আধ্যাত্মিক
পথত থকাসকলৰ শাস্তি হৈছে আত্ম-গ্লানি।

কিন্তু আধ্যাত্মিক পাপৰ শাস্তি কঠোৰ। যিসকলে পৰনিন্দা কৰে
তেওঁলোকৰ ভড়ালৰ পৰা পৰা জৰিমনা হিচাপে নিৰ্দিষ্ট পৰিমাণৰ গুণসমূহ
ক্ষতিগ্রস্তসকলৈ স্থানান্তৰ হয়। লোভ, ঈর্ষা, কৃপণালি আৰু মিছা অহংকাৰে
তেওঁলোকৰ কঠোপার্জিত গুণবোৰ মচি পেলায়। এনে ব্যক্তিসকলে যদি কিছু
পৰিমাণৰ ঈশ্বৰৰ নুৰৰ অধিকাৰী হয়, তেন্তে নবী আৰু সন্তসকলৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা
আৰু ক্ষোভ বখাৰ সময়তে সেই নুৰ হেৰুৱাই পেলায়, ঠিক যেনেকৈ আব্দুল
কাদিৰ জিলানীৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰাৰ বাবেই শ্ৰেষ্ঠ ছানানৰ চমৎকাৰী শক্তি
আৰু আধ্যাত্মিক অন্তদৃষ্টি জন্ম কৰা হৈছিল।

বায়াজিদ বাস্তমীয়ে গম পালে যে এজন মানুহে তেওঁৰ কথা বেয়াকৈ
ক'লে। ইয়াৰ বাবদ বায়াজিদে মানুহজনক পইচা দিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে।
মানুহজনে টকাখিনি গ্ৰহণ কৰিলে, তথাপিও তেওঁৰ বিষয়ে সদায় বেয়াকৈ কৈ
থাকিল। এদিন ঘৈণায়েকে মানুহজনক ক'লে, ‘হয় টকা গ্ৰহণ কৰা বন্ধ কৰক,
নহয় বায়াজিদ বাস্তমীৰ বদনাম কৰা বন্ধ কৰক।’ এইবাৰ তেওঁ বায়াজিদ
বাস্তমীৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। বায়াজিদ বাস্তমীয়ে যেতিয়া গম পালে
যে তেওঁ তেওঁক প্ৰশংসা কৰে, তেতিয়া তেওঁ পইচা দিবলৈ বন্ধ কৰি দিলে।
তেওঁ বায়াজিদৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, ‘মই তোমাৰ বিষয়ে বেয়াকৈ কওঁতে তুমি
মোক টকা দিছিলা, মই তোমাৰ প্ৰশংসা কৰোঁতে এতিয়া মোৰ আৰ্থিক সাহায্য
কিয় বন্ধ কৰি দিছিলা?’ বায়াজিদে ক'লে, ‘তেতিয়া তুমি মোৰ সহায়ক আছিলা,
কাৰণ যেতিয়া তুমি মোৰ বেয়া কথা কৈছিলা, মোৰ পাপবোৰ জুলি গৈছিল। তুমি
যিহেতু বদনাম কৰা বন্ধ কৰি দিলা, মই এতিয়া তোমাক কিয় ধন দিম?’ ইয়াত
উল্লেখ কৰা কু-অভ্যাসবোৰ নাফছ আল আম্মাৰাৰ সৈতে জড়িত, আৰু ইবলিছ
(চয়তান) ইয়াৰ সহায়ক। আনহাতে ধৰ্মপৰায়ণতা, উদাৰতা, ক্ষমা, ধৈৰ্য আৰু

কৃতজ্ঞতা, নম্রতা আৰু ঈশ্বৰজ্যোতি আদি শহীদ-কল্পৰ (কালব-ই-শহীদ) সম্পদ। আৰু রালী-মুর্ছিদ (আধ্যাত্মিক গুৰু) ইয়াৰ ৰক্ষক আৰু সহায়ক (তেওঁ শিষ্যক ষড়যন্ত্ৰৰ পৰা বচায় ৰাখে)।

নাফছ আল আম্মাৰা (হুকুম দিয়া নফচ) অবস্থাত, আকাশী পুথিৰ পদবোৰ মুখস্থ কৰিলৈও ঈশ্বৰীয় বাক্যৰ নূৰ হৃদয়ত বৰ্তি নাথাকে। এনে ব্যক্তি ভাট্টো চৰাইৰ দৰে। যেতিয়া নাফছ “সন্তষ্ট-আত্মা” (নফচে মোতমাইন্না) অৱস্থালৈ পৰিবৰ্তিত হৈ যায়, তেতিয়া আপোনাৰ মাজত কোনো অশুদ্ধি বৰ্তি থাকিব নোৱাৰে। তেতিয়া, তোমাৰ কামনাৰ কুকুৰাটো বিশুদ্ধ হৈ পৰে। নফছৰ শুদ্ধিৰ বাবে এজন ঈশ্বৰ নিযুক্ত নফছ-শিকান (নফচ ধৰ্মস কৰিব সাধুসন্ত) বিচাৰি উলিয়াওক, আৰু এনে খ্যিসকলক সকলো সময়তে ঈশ্বৰে নিযুক্ত কৰি ৰাখে।

শৰীৰৰ বাহিৰৰ অংশ পানীৰে পৰিষ্কাৰ কৰা হয় আৰু ভিতৰৰ অংশ ঈশ্বৰৰ পোহৰেৰে (নূৰ) শুদ্ধ কৰা হয়। পৰিষ্কাৰ-পৰিচ্ছন্নতা অবিহনে ই অপৰিষ্কাৰ আৰু অশুদ্ধ, কাৰণ এটা পৰিষ্কাৰ শৰীৰহে পূজা ইবাদতৰ বাবে যোগ্য। কিন্তু, ঐশ্বৰিক জিলিকনি কেৱল পৰিষ্কাৰ হৃদয়ৰ বাবেহে যোগ্য। আৰু আকাশী কিতাপবোৰ এনে বিশুদ্ধ লোকসকলকহে পথ প্ৰদৰ্শন কৰে। অন্যথা কিতাপৰ মানুহবোৰ ইজনে সিজনৰ শক্ত হৈ পৰে। মুজাদ্দি আলিফ থানীয়ে তেওঁৰ গ্ৰন্থত কৈছে, ‘নাফছ আল আম্মাৰা’ হৈ থকা ব্যক্তিসকল কোৰাণ আধ্যয়নৰ যোগ্য নহয়।’ আধ্যাত্মিকতাত নতুন লোকসকলে প্ৰথম অৱস্থাত নিজকে জিকিৰ আল্লাহ (ঈশ্বৰৰ নাম বাবে বাবে লোৱা)ৰ জৰিয়তে শুদ্ধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব। আৰু যিসকল সাধক আধ্যাত্মিকতাৰ অন্তিম পৰ্যায়ত আছে তেওঁলোকক কোৰাণ আধ্যয়ন কৰিবলৈ পৰামৰ্শ দিয়া হৈছে।

হজৰত মহম্মদে কৈছিল, ‘কোৰানে কিছুমান পঢ়ৈৱেক শপনি দিয়ে।’

বুঝে শাহে কৈছিল, ‘যি লোকে ঐশ্বরিক সহায় উপভোগ কৰিও অস্মীকাৰ কৰে, তেওঁলোকে আনক দেখুৱাবলৈহে কাষলতিৰ তলত কোৰাণ কঢ়িয়াই লৈ ফুৰে।’

এজন উপাসকে ভাবে যে তেওঁ ঈশ্বৰৰ অতি ঘনিষ্ঠ, কাৰণ তেওঁ গোটেই ৰাতি
সাৰে থাকি ঈশ্বৰক ইবাদত কৰে। কিন্তু ইবাদতৰ পিছত তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰে
কেবল নিজৰ স্বাস্থ্য, দীৰ্ঘায়ু, ধন-সম্পত্তিৰ বাবে আৰু জাগ্নাতৰ হূৰ আৰু
চাকৰসকলৰ বাবে। এবাৰ চিন্তা কৰক! আপুনি কেতিয়াবা ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা
কৰিছিলনে, ‘হে’ ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ পৰা তোমাৰ বাহিৰে আন একো নিবিচাৰো?’
এজন আলিমে ভাবে যে তেওঁ ঈশ্বৰৰ অতি ঘনিষ্ঠ, গতিকে তেওঁ ইতিমধ্যে
পৰিব্ৰাণ পাইছে।’ তেওঁ ভাবে যে, ‘মোৰটো কোৰাণৰ জ্ঞান আছে।’ এতিয়া
প্ৰশ্নটো হ'ল যে, যিহেতু প্ৰতিজন মুছলমানৰ কিছু পৰিমাণে কোৰাণৰ জ্ঞান
আছে আৰু কোৰাণৰ কিছুমান আয়াত মুখস্থ মাতিব পাৰে, তেনেষ্টলত আপুনি
তেনেলোকক জহন্নামলৈ যাৰ বুলি কিয় ঘোষণা কৰে? চিন্তা কৰক! ঐশ্বৰিক জ্ঞান
কোনে বিকৃতি কৰে? আৰু কোনে নিজকে বিকৃতি কৰে? সাধু- সন্তসকলৰ বিৰুদ্ধে
কোনে পৰচৰ্চা কৰে? ঈৰ্ষা, মিছা অহংকাৰ আৰু লোভ কাৰ আছে? হৃদয়ত এটা
কথা আৰু জিভাত আন কিবা বহন কৰাটো কাৰ বীতি? কোনে ৰাতিপুৱা এটা
কথা কয়, আৰু গধূলি অস্মীকাৰ কৰে? কোনে সত্যক মিছা, আৰু মিছাক সত্য
হিচাপে উপস্থাপন কৰে? যদি আপুনি এই চৰিত্ৰবোৰৰ পৰা বহু দূৰত আছে,
তেন্তে আপুনি এজন খলিফা-ই-ৰছুল (নবীৰ ডেপুটি), আৰু আপোনাৰ ফালে পিৰ্ণি
দিয়াটো এক বৃহৎ অসন্মান। অৰ্থাৎ দেখাত এজন বড়া কিন্তু বাস্তৱত কোৰান।

যদি আপুনিও পৈশাচিক বৈশিষ্ট্যৰে আক্রান্ত, তেন্তে হয়তো আপুনি চতুর্দশ
শতিকাৰ আলিম সকলৰ মাজৰ এজন, যাৰ বাবে কুকুৰনেটীয়াই কৈছিল, ‘যদি
মই হজৰত ইউচুফক খাইছো, তেন্তে ইশ্বৰে মোকো এইসকলৰ মাজৰে এজন
হিচাপে গণ্য কৰা হওক।

ছিৰাট আল মুস্তাকিম (ইশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘোৱা পোন পথ)

যিসকলৰ বাহ্যিকতা শুদ্ধ কিন্তু অস্তৰ্ভাগ অন্ধকাৰ, তেওঁলোকেই হ'ল ধৰ্মৰ ভিতৰত ভেজাল সৃষ্টিকাৰী, আৰু ইবলিছ (চয়তান)ৰ প্ৰতিনিধি। হজৰত মহম্মদৰ হাদিছ: ‘অজ্ঞানী পণ্ডিতৰ পৰা সাবধান, যাৰ জিভা পণ্ডিত কিন্তু হৃদয় অজ্ঞান (অর্থাৎ আনন্দাৰ) তাৰ পৰা আতৰি থাকা।’

যিসকলৰ ভিতৰৰ অংশ বিশুদ্ধ কিন্তু বাহ্যিক অশুদ্ধ, তেওঁলোকক মাজজুব (আধ্যাত্মিকভাৱে অযোগ্য), মাজুব (অসহায়), সুকাৰ (আধ্যাত্মিকভাৱে নিচাগ্রস্ত) আৰু মুনফৰিদ (অনন্য) নামেৰে জনা যায়।

তাৰিয়াক-ই-কালব: ‘ইশ্বৰৰ প্ৰেমত বুদ্ধি হৈৰাই গ'লে জৰাবদিহিতাৰ কি কাম?’ তেওঁলোক (মজজুব সকল) ধৰ্মত বিভাসিৰ চিন, যিয়েই নহওক তেওঁলোকো ইশ্বৰৰ আপোন। তেওঁলোকে আৰু কোনো পদবী বা আধ্যাত্মিক মৰ্যাদা লাভ কৰিব নোৱাৰে। কোনো পদবীত নিযুক্ত কৰাসকলক ঐশ্বৰিকভাৱে স্বীকৃতি প্ৰদান কৰা হয়, আনহাতে ভঙ্গসকল পাষণ্ড হৈ পৰে। আৰু নিযুক্তিপ্ৰাপ্তসকলেই ক্ষমতাত থকাৰ সময়ত প্ৰাক্তন ৰাষ্ট্ৰপতি আয়ুব, বেনজিৰ ভুট্টো, নৱাজ শৰীফৰ দৰে ব্যক্তিক কোৰাইছিল আৰু গালি-গালাজো কৰিছিল। ক্ষমতাত থকা কাৰোবাক আপুনি কোৰাব পাৰিবনে? এইদৰে কিছুমান কাৰ্য্য কেৱল নিযুক্তসকলৰ মাজতে সীমাবদ্ধ হৈ থাকে আৰু সাধাৰণ মানুহে সেইবোৰ নকল কৰিব নোৱাৰে।

যদি বাহ্যিক আৰু আভ্যন্তৰীণ দুয়োটাই আলোকিত আৰু পৰিত্ব হয়, আৰু কোনোবাই বাহ্যিক ইবাদতত নিজকে নিয়োজিত কৰাৰ লগতে হৃদয়ো ইবাদতত লিঙ্গ হয়, এনে ব্যক্তিক আলিম-ই-ৰুবানী (ঐশ্বৰিক পণ্ডিত) বুলি জনা যায়। তেওঁলোকে ধৰ্মক অন্তদৃষ্টিবে বুজাৰ শক্তি উত্তোধিকাৰী সূত্ৰে লাভ কৰে আৰু তেওঁলোক নৰীৰ প্ৰতিনিধি। একেদৰে, যেতিয়া এজন ব্যক্তিৰ বাহ্যিক আৰু আভ্যন্তৰীণ দুয়োটা একত্ৰিত, তেওঁলোকক ইশ্বৰৰ পিছতে দ্বিতীয়জন বুলি জনা যায়।

যদি তেওঁ আধ্যাত্মিকভাবে বা সপোনত হজ করে, তেন্তে বাটিনত করা এই তীর্থ্যাত্মার বাবে তেওঁক শারীরিক তীর্থ্যাত্মার বাবে যিমান পূরক্ষাৰ দিয়া হ'লহেঁতেন সিমানেই দিয় হয় বা তাতোকৈ বেছি। আত্মাৰ দ্বাৰা কৰা প্ৰার্থনা, বাহ্যিক ৰীতি নীতিৰে কৰা প্ৰার্থনাৰ সমতুল্য। সঁচাকৈয়ে, তাতোকৈও ডাঙৰ! যেতিয়া এনেকুৱা ব্যক্তিয়ে বাহ্যিক নীতি-নিয়মেৰে নামাজ (ছালাত) কৰে, তেতিয়া আধ্যাত্মিকতাতো ইয়াৰ উচ্চ মৰ্যদা দিয়া হয়। এইসকল ব্যক্তিৰ শৰীৰটো এই পৃথিবীৰ মানুহৰ মাজত থাকে কিন্তু তেওঁলোকৰ আত্মা স্বৰ্গলোকত ঈশ্বৰৰ লগত থাকে। ফকৰ (আধ্যাত্মিক দৰিদ্ৰতা)ৰ বিভাগত এনে ব্যক্তিক মুআ'আৰিফ (যাৰ আত্মা সন্ত) বুলও কোৱা হয়। ঈশ্বৰৰ সৈতে মিলনেই তেওঁলোকৰ বাবে যথেষ্ট আৰু ইয়ে ঈশ্বৰৰ প্ৰেমিকৰ পিপাষা পূৰণ কৰে। কিছুমান মানুহে কয়, ‘ঈশ্বৰক চাব নোৱাৰি।’ সারধান: হজৰত মহম্মদে সেই জ্ঞানৰ প্ৰৱৰ্তন কৰিছিল, যাৰ জৰিয়তে ঈশ্বৰক দেখা পোৱা যায়। ইমাম আবু হানিফাই কৈছিল, ‘মই সপোনত ঈশ্বৰক নিৰানন্দৈ (৯৯) বাৰ দেখিছিলো।’ বায়জিদ বাস্তামীয়ে কৈছিল, ‘মই ভগৱানক সন্তৰ (৭০) বাৰ দেখিছিলো।’ ঈশ্বৰক আনা-লটিফা বা সুস্মআত্মাৰ (যিটো মানুহৰ মূৰত থাকে) জৰিয়তে দেখা পোৱা যায়। কিন্তু আপুনিতো এই বিষয়ে একো নাজনে, ইয়াৰ সংশ্লিষ্ট জ্ঞান আৰু জাগ্ৰত কৰা বিধিৰ বিষয়েও অজ্ঞাত।

ঈশ্বৰৰ বন্ধু:

যদি মানুহে কাৰোবাক তেওঁৰ আধ্যাত্মিক অন্তদৃষ্টি, আশৰ্য্য আৰু আধ্যাত্মিক উপকাৰৰ ভিত্তিত সাধুসন্ত বুলি বিশ্বাস কৰে, কিন্তু তেওঁৰ ধৰ্ম বা তেওঁৰ যিকোনো কামৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ হৃদয়ত বিত্তৰণ জন্মে, তেন্তে তেওঁৰ বিষয়ে বেয়া মন্তব্য কৰাতকৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ যোৱাটোকে বন্ধ কৰাটো ভাল। সারধান! কোনোবাজন হয়তো ভগৱানৰ চকুৰ মনি বা শ্ৰেণি বাকা, লাল শ্বাহবাজ, খিজিৰ বা চাইবাবা! আপুনি হয়তো এগৰাকী চিৰতন ঐশ্বৰিক কইনাৰো সন্মুখীন হ'ব পাৰে।

ঐশ্বরিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ মানৱ জাতিৰ প্ৰতি ক্ৰান্তিকাৰী বার্তা

এজন মুছলমানে কয়, ‘মই সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ।’ এজন ইহুদীয়ে ঘোষণা কৰে, ‘মই মুছলমানতকৈও ভাল।’ আৰু এজন খ্রীষ্টানে কয়, ‘মই মুছলমান আৰু ইহুদী উভয়তকৈ আৰু বাকী ধৰ্মতকৈও ডাঙৰ, কাৰণ মই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ জাতি।’

কিন্তু ঐশ্বরিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহীয়ে ঘোষণা কৰিছে যে যিকোনো ধৰ্মৰ প্ৰতি উদাসীনতাৰ মাজতো যিজনৰ হৃদয়ত ঈশ্বৰৰ প্ৰেম থাকে, তেওঁহে শ্ৰেষ্ঠ আৰু সৰ্বোত্তম।

‘ মৌখিকভাৱে ধৰ্মীয় ৰীতি পালনে তেওঁৰ আজ্ঞাকাৰীতা আৰু ঈশ্বৰৰ বশৱৰ্তী হোৱা প্ৰতিফলিত কৰে, আনহাতে হৃদয়ৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ আমন্ত্ৰণে ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আৰু ঈশ্বৰৰ সৈতে যোগাযোগ লাভৰ মধ্যস্থতাকাৰী হিচাপে কাম কৰে।’

যিসকলক ঈশ্বৰে কোনো বিষেশ মৰ্য্যদা দিছে, তেওঁলোক ঐশ্বরিক ভাৱে প্ৰমাণিত কিন্তু যিসকলে তেওঁলোকৰ নকল কৰে তেওঁলোক বিদ্বেষী। নবীত্বৰ ভূৱা দাবীদাৰ কাফিৰ (সত্যক প্ৰত্যাখ্যান কৰা লোক)। আনহাতে সন্তত্বৰ ভূৱা দাবীদাৰো কুফৰৰ (সত্যক প্ৰত্যাখ্যান কৰা কাৰ্য) ওচৰে-পাজৰে। এজন সন্ত ঈশ্বৰৰ বন্ধু, আৰু এজন বন্ধুৰে তেওঁৰ লগত কথা পতা আৰু তেওঁক দেখা কৰাটো অতি প্ৰয়োজনীয়। হজৰত মহম্মদে এবাৰ তেওঁৰ ছাহাবীসকলক সকীয়াই দিছিল যে নবীৰ কিছুমান কাম নকল কৰিব নালাগে কাৰণ সেই কামবোৰ কেৱল নবীৰ বাবেহে প্ৰযোজ্য।

প্ৰতিজন মুছলন্তী (উপাসক)ৰ প্ৰার্থনা: ‘হে’ ভগৱান, যিসকলক আপুনি আপোনাৰ কৃপাৰে উপচাই দিলে তেওঁলোকৰ পথ দেখুৱাওক।’ প্ৰকৃত নামাজ বৈত-আল-মামুৰত আদায় কৰিব লাগিব, আৰু আনকি মৃত্যুৰ পিছতো আঘাত এনে নামাজ আদায় কৰি থাকে, ঠিক যেনেকৈ সকলো নবীৰ আঘাত লাইলা-টুল-

মেৰাজৰ দিনা বাইট-আল-মুকাদ্দাছ (শিলৰ গম্বুজ)ত নামাজ আগবঢ়াইছিল। ঈশ্বৰ উন্মুক্ত ৰূপত দেখা নোপোৱা পর্যন্ত সাধকে শৰীয়াতৰ বিধান মানি চলিব লাগিব। তথাপিও ঈশ্বৰে পাপী আৰু উপাসনাত এলেহৰাসকলৰ বাবে বিকল্প উপাইয়ো দিছে। যদি ঈশ্বৰৰ নামেৰে হৃদয় জাগৰণ কৰে, তেন্তে পাপসমূহ আৰু খতি হোৱা উপাসনাৰ ক্ষতিপূৰণ হয়, আৰু ই মানুহজনক অৱশ্যেত এজন দৈৰজ্ঞানপ্রাপ্তি আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰেমালৈ ৰূপান্তৰিত কৰে।

‘তেন্তে থিয় হৈ, বহি বহি, বিচলাত বাগৰ সলাই থাকোঁতেও প্ৰভুক স্মৰণ কৰক, যেতিয়াই আপোনাৰ নামাজ (ছালাত) খতি বা কাজা হৈছিল।’ (কোৰাণ)

সন্তসকলৰ সানিধ্য, মোহ, কৰণা-দৃষ্টি আৰু শুভাকাঙ্ক্ষাইও পাপীসকলৰ ভাগ্য উজ্জ্বল কৰি তোলে, আৰু তেওঁলোকক নৰকৰ পৰা ৰক্ষা কৰে। অনুগ্ৰহ কৰি মন কৰিব যে হজৰত মহম্মদে তেওঁৰ উম্মত সকলৰ মুক্তিৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ওৱেইছ কাৰ্ণালৈ তেওঁৰ সহযোগীসকলক পঠিয়াইছিল। উদাৰতা, বিয়াধি (অত্যাধিক পূজা আৰু সংগ্ৰাম) আৰু শুভীদেও পাপৰ প্ৰায়চিত্ত কৰিব পাৰে, আৰু পাপীক পৰিব্ৰান্ব বাবে যোগ্য কৰি তুলিব পাৰে। ঈশ্বৰে বিনয়ী, অনুতাপ আৰু চকুলোৰ শলাগ লয়। **ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ:** যাৰ বাবেই মৃতদেহৰ কফন চুৰি কৰা আৰু মহিলাৰ মৃতদেহক অসন্মান আৰু আক্ৰমণ কৰা নছুহাক ঈশ্বৰে ক্ষমা কৰি দিলে।’ (কোৰাণ)

এদিন যীচুৱে চয়তানক সুধিলে, ‘তোমাৰ প্ৰিয় বন্ধু কোন?’ চয়তানে উত্তৰ দিলে, ‘এজন কৃপণ উপাসক।’ যীচুৱে আচৰিত হৈ কলে, ‘কেনেকৈ বুজাই দিয়া?’ চয়তানে ক’লে, ‘তেওঁৰ কৃপণালিয়ে তেওঁৰ উপাসনাক মূল্যহীন কৰি পেলায়।’ যীচুৱে আকৌ সুধিলে, ‘তোমাৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ শক্ৰ কোন?’ চয়তানে ক’লে, ‘এজন উদাৰ পাপী।’ যীচুৱে আচৰিত হৈ কলে, ‘কেনেকৈ বুজাই দিয়া?’ চয়তানে ক’লে, ‘তেওঁৰ উদাৰতাই তেওঁৰ পাপবোৰ ধুই পেলায়।’

যিসকলে ঈশ্বরৰ পৰম ভঙ্গক আৰু ঈশ্বৰৰ সাধাৰণ সৃষ্টিক ভাল পায় আৰু যত্ন লয়, “হক”(সত্য)ক সমৰ্থন কৰে আৰু ন্যায় প্ৰিয়, তেওঁলোকো ঈশ্বৰৰ দয়াৰ যোগ্য হৈ পৰে।

এদিন কবি ইকবালে, তৃতীয় বা চতুৰ্থ শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰ অৱস্থাত স্কুলৰ পৰা ঘৰলৈ উভতি আহি থাকোঁতে তেওঁৰ পিছে পিছে এটা মাইকী কুকুৰ অহা দেখিলে। তেওঁ চিৰিৰে উঠি নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল, আনহাতে মাইকী কুকুৰটোৱে একেঠৰে তেওঁৰ ফালে চাই থাকিল। তেওঁ ভাৰিলে, ‘হয়তো তাইৰ ভোক লাগিছে।’ দেউতাকে তেওঁৰ বাবে ৰণ্টি এখন এৰি হৈ গৈছিল। তাইৰ আগত ৰণ্টিৰ আধাৰিনি হৈ দিলে। তাই লগে লগে খাই পেলালে, তাৰপিছতো তাই একেঠৰে তেওঁৰ ফালে চাই থাকিল। তেওঁ তাইক বাকী আধা খিনিও খাবলৈ দিলে, আৰু নিজে দিনটো ভোকতে থাকিল। ৰাতিৰ সময়ত দেউতাকে তেওঁৰ পুত্ৰৰ প্ৰশংসনীয় কাৰ্য্যৰ বিষয়ে আনন্দবাৰ্তা লাভ কৰিলে যে তেওঁ ঈশ্বৰৰ প্ৰিয় হৈ পৰিছে।

সুবজ্ঞগীনে যেতিয়া হৰিগাৰ পোৱালি এটা লৈ জংঘলৰ ওলাই যাবলৈ ধৰিলে, তেওঁ লক্ষ্য কৰিলে যে তেওঁৰ ঘোঁৰাৰ পিছে পিছে এজনী হৰিগা আহি আছে। সুবজ্ঞগীন বৈ গ'ল আৰু লক্ষ্য কৰিলে যে হৰিগাজনীও বৈ গৈছে আৰু মূৰটো ওপৰলৈ তুলি আকাশলৈ চাই আছে। সুবজ্ঞগীনে উপলক্ষি কৰিলে যে তাইৰ চকুৰ পৰা চকুলো বৈ আহিছে। তেওঁ হৰিগা পোৱালিটোক এৰি দিলে। এই ঘটনাৰ পিছত ঈশ্বৰে তেওঁৰ ওপৰত ইমানেই দয়া বৰ্ণ কৰিলে যে পিছত তেওঁ প্ৰায়ে ঈশ্বৰৰ নামত কান্দিছিল।

মৌলানা ৰমীয়ে কৈছে, ‘এশ বছৰৰ ইবাদত বা পূজাতকৈ এজন সন্তৰ লগত কটোৱা একমুহূৰ্তৰ সংগ বহৃত ভাল।’

হজৰত মহম্মদ (ছঃ) ৰ এটা পৰিত্ব হাদিছত আছে যে, “ঈশ্বৰে কৈছে, “তেওঁ যিখন জিভাৰে কথা কয়, মই তেওঁৰ জিভাখন হৈ যাওঁ, আৰু মই তেওঁৰ হাত হৈ যাও যিখন হাতেৰে তেওঁ ধৰে।””

আবুজৰ গাফফাৰীয়ে কৈছিল, “মহাবিচাৰৰ দিনা মানুহে সন্তসকলক চিনি পোৱাৰ লগে লগে ক'ব, “হে ভগৱান, মই তেওঁক অজু কৰাত সহায় কৰিছিলোঁ।” ঈশ্বৰে উভৰ দিব, “তেন্তে তেওঁক পৰিত্বাণ দিয়া হওক।” আন এজন মানুহে ক'ব, “হে ভগৱান, মই তেওঁক পিন্ধিবলৈ কাপোৰ দিছিলোঁ আৰু খাবলৈ আহাৰ দিছিলোঁ।” তেতিয়া ঈশ্বৰে উভৰ দিব, “তেওঁকো পৰিত্বাণ দিয়া হওক।” এইদৰেইও অগণন মানুহে পৰিত্বাণ পাৰ।’

হাদীছ কুদছি : ঈশ্বৰে কৈছে, ‘আৰু যিসকলে মোৰ সন্তসকলৰ প্ৰতি শক্রতা বহন কৰে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে মইও যুদ্ধ ঘোষণা কৰোঁ।’

ঈশ্বৰৰ যুদ্ধ চলোৱাৰ পদ্ধতি কাৰোবাৰ মূৰ কাটি পেলোৱা এইবোৰ নহয়, বৰঞ্চ তেওঁ অপৰাধীসকলৰ বিশ্বাস (সৈমান) ধৰংস কৰি দিয়ে, আৰু এনে অপৰাধীয়ে চিৰদিনৰ বাবে এই যন্ত্ৰণাত ভুগি থাকে আনকি নৰকতো।

মানুহে কয়, উপাসনা হৈছে ঈশ্বৰক বিচাৰি পোৱাৰ মাধ্যম।’ মই ঘোষণা কৰো, ‘হৃদয় হৈছে সেই পথ যিয়ে ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ লৈ যায়।’

উপাসনা হৈছে হৃদয় শুন্দ কৰাৰ উপায় মাথোঁ। আপুনি যদি উপাসনাৰ জৰিয়তে হৃদয় পৰিষ্কাৰ কৰাত ব্যৰ্থ তেন্তে আপুনি ঈশ্বৰৰ পৰা বহু দুৰত আছে। ঈশ্বৰে সতৰ্ক কৰি দিছে যে, ‘মই কৰ্ম, শৰীৰ আৰু মুখবোৰক নাচাঁও, বৰঞ্চ হৃদয় আৰু তাত থকা উদ্দেশ্যবোৰহে চাওঁ।’ তথাপিও শুন্দ উপাসনাই এজন মানুহক স্বৰ্গলৈ লৈ যাব পাৰে। অৱশ্যে ঈশ্বৰলৈ এতিয়াও বহু দূৰ। আভ্যন্তৰীণ (বাটিনি) জ্ঞান

সেইসকলৰ বাবে উপযোগী যিসকলৰ উদ্দেশ্য স্঵র্গ আৰু ইয়াৰ কন্যাসকলৰ পিছে পিছে যোৱা নহয় বৰঞ্চ ঈশ্বৰৰ সৈতে কেৱল প্ৰেম, সামৰিধ্য আৰু মিলন বিচৰাৰ লক্ষ্য ৰাখে।

আৰু তাৰ পিছত যিদৰে চুৰা কাহাফৰ আয়াতত কৈছে, ‘ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আধ্যাত্মিক পথ প্ৰদৰ্শক (ৱালি-মুৰ্ছিদ) বিচাৰি উলিয়াবলৈ সহায় কৰে।’

যেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁৰ দাসৰ কোনো এটা প্ৰশংসনীয় কাৰ্য্যত সন্তুষ্ট হয়, তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁক সম্পূৰ্ণ প্ৰেমৰ চকুৰে চায়, আৰু সেইটোৱেই তেওঁৰ সমষ্ট পাপবোৰ ধুই পেলায়। যিসকলে এনে ব্যক্তিৰ লগত সংগ ৰাখে, তেওঁলোকো ঈশ্বৰৰ দয়ালু দৃষ্টিৰ অধীনলৈ আহে। ঈশ্বৰৰ মিত্ৰ, ‘সেই গুহাবাসী সকল’ গভীৰ ধ্যান-নিৰ্দ্রাত আছিল। আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক মৰম আৰু চেনেহৰে চাই থাকিল, যাৰ ফলত তেওঁলোকৰ লগত থকা কুকুৰটোৱেও স্বৰ্গত প্ৰৱেশ কৰিব। যেতিয়া শ্ৰেণি ফৰিদে ঈশ্বৰৰ দয়ালু দৃষ্টি অৰ্জন কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁৰ লগত অহা ৰখীয়াজনৰো জীৱন ধন্য হৈছিল।

যেতিয়া আৰু আল হাছানৰ প্ৰচেষ্টাৰ ফলস্বৰূপে ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট হ'ল, তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁৰ লগত কথা পাতিবলৈ ধৰিলে। এদিন ঈশ্বৰে তেওঁক ক'লে, ‘হে’ আৰু আল হাছান, মই আপোনাৰ বিষয়ে কৈ দিলে মানুহে আপোনাক শিলঘুটিৰে হত্যা কৰিব।’ তেতিয়া তেওঁ উভৰ দিলে, ‘আপুনি কিমান দয়ালু সেই কথা যদি মইও কৈ দিও তেন্তে কোনেও আপোনাক প্ৰণাম নকৰিব !’ ঈশ্বৰে ক'লে , ‘তেওঁলোকক তুমিও একো নকৰা, মইও একো নকও।

মদ্যপান কৰাৰ অপৰাধত জায়েদক যেতিয়া ত্ৰৈয়াবাৰৰ বাবে গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হ'ল, তেতিয়া নবীৰ চাহাবাসকলে ক'লে, ‘তেওঁক অভিশাপ দিয়ক, তেওঁ এই অপৰাধটো বাবে বাবে পুনৰাবৃত্তি কৰে।’ হজৰত মহম্মদে ক'লে, ‘তেওঁক গালি

নিদিবা, কিয়নো তেওঁ স্টশুর আৰু তেওঁৰ ৰাচুলক ভাল পায়। আৰু যিসকলে স্টশুর আৰু তেওঁৰ ৰাচুলক ভাল পায় তেওঁলোকক নৰকলৈ পঠিয়াব নোৱাৰি।’ নিশ্চয় স্টশুৰে তেওঁৰ সকলো সৃষ্টিক ভাল পায় আৰু যত্ন লয়। শিলত বাস কৰা অসহায় পোকবোৰকো স্টশুৰে সকলো যোগান ধৰে। অবাধ্য সন্তানক যেনেকৈ শাস্তি দিয়া হয় আৰু বেদখল কৰা হয়, একেদৰেই স্টশুৰো, অবাধ্য আৰু স্টশুৰ-নিন্দা কৰাসকলৰ বাবে শাস্তি প্ৰদানকাৰী হৈ পৰে।

এই কথাটো বিশ্বাস কৰক যে স্টশুৰে আপোনাকো চাব বিচাৰে, কিন্তু আপুনি হয় মুৰ্খ, অসারধান বা দুৰ্ভাগ্যজনক। আপুনি চাৰোন আৰু ক্ৰীমেৰে মুখখন সুন্দৰ আৰু ধূলীয়া কৰে কাৰণ মানুহে ইয়াক চায়। কিন্তু স্টশুৰে যি চাব বিচাৰে তাক আপুনি কেতিয়াবা পৰিষ্কাৰ কৰিছেন?

ঝটা নবী পৰম্পৰাত কোৱা হৈছে, ‘সকলো বস্ত ধোৱাৰ বাবে এটা সজুলি বা উপায় আছে; আৰু হৃদয়ৰ বাবে হ'ল স্টশুৰৰ নাম জিকিৰ।’

যিসকলে কেৱল মুখেৰে কয়, ‘আই লাভ ইউ,’ তেওঁলোকে কেৱল ফাকিহে মাৰিছে। প্ৰেম হৈছে অপৰিকল্পিতভাৱে প্ৰকাশ পোৱা এক অনাকাঙ্ক্ষিত উপহাৰ। তোমাৰ হৃদয়ত যিয়েই বাস কৰে তাক তুমি ভাল পাবলৈ আৰম্ভ কৰা! প্লেটোনিক প্ৰেমেই হ'ল হৃদয়ৰ লগত জড়িত। স্টশুৰক হৃদয়ত অনাৰ উপায় হ'ল স্টশুৰৰ নামৰ কল্পনা, স্টশুৰৰ নাম হৃদস্পন্দনৰ লগত সংহত কৰা আৰু সন্তসকলৰ কল্পনা।

কেৱল ইঞ্জিনে বাহন এখনক সক্ৰিয় কৰিব নোৱাৰে, গাড়ীখনৰ আন আন অংশও ইয়াত থাকিব লাগিব অন্যথা ই কাকো গন্তব্যস্থানলৈ লৈ যাব নোৱাৰে। একেদৰে নাফছ সুক্ষ্ম-আত্মাৰ পৰিত্বতা আৰু হৃদয়ৰ শুদ্ধিকৰণ অবিহনে নামাজো অসম্পূৰ্ণ। যেতিয়া আপুনি ভাবে যে এই প্ৰয়োজনীয়তাবোৰৰ অবিহনেও আপোনাৰ উপাসনা যথেষ্ট, আৰু ইয়াৰ দ্বাৰাই আপুনি স্বৰ্গ লাভ কৰিব, তেন্তে আপুনি আনক

নৰকমুখী বুলি কিয় কয়? যিহেতু তেওঁলোকেও উপাসনা কৰে। পাৰ্থক্যটো হ'ল এজন যীচু খীষ্টৰ গাধত উঠি আছে, আৰু আনজন খীষ্ট-বিৰোধীৰ গাধত উঠি আছে। অৱশ্যে দুয়োজনেই অন্ধকাৰত আৰু হদয়বোৰ ক'লা। (অৰ্থাৎ এজনৰ যীচুৰ ওপৰত বিশ্বাস আছে কিন্তু হদয়ৰ শুন্দিৰ পৰা বণ্ণিত, সেয়েহে তেওঁ নিজকে যীচুৰ ভক্ত বুলি বিশ্বাস কৰি নিজে মূৰ্খ হৈ আছে। আনজনৰ হদয় খনেই গঙ্গোলীয়া, সেয়েহে তেওঁৰ হদয় অন্ধকাৰ)। তেওঁলোকৰ মাজত কেৱল বিশ্বাসৰ পাৰ্থক্য আৰু বিশ্বাসবোৰতো আগলৈ নাযায়, যাব কেবল আঞ্চাবোৰহে।

যেতিয়া নামাজ কেৱল মুখতহে থাকে, আৰু হদয়খন লোভ আৰু ঈৰ্ষাৰ দৰে অথহীনতাৰে ক'লা হয়, তেতিয়া ইয়াক ছালাত আল চুৰাত (কেৱল শৰীৰৰ পূজা) বুলি জনা যায়। সাধাৰণ মানুহে এইটোতে আত্মসন্তুষ্টি লভে আৰু বিভিন্ন দল বা ফিৰকাৰ চিকাৰ হৈ আছে। তেওঁলোকৰ ধৰ্ম প্ৰচাৰে ধৰ্মৰ ভিতৰতে ভগুমিৰ সৃষ্টি কৰে। উদাহৰণস্বৰূপে: আপুনি এটা পত্তাৰ চিন্তাধাৰাৰ চৰ্চা কৰিছিল, আৰু ১০-১৫ বছৰ ধৰি উপাসনা কৰিছিল, আৰু পিছত আপুনি উপলক্ষি কৰিলে যে আন এটা পত্তাৰ চিন্তাধাৰাহে শুন্দ, আৰু আপুনি তাত যোগদান কৰিছিল। ইয়াৰ পৰা অনুমান কৰিব পাৰি যে আপোনাৰ আগৰ পত্তাটো মিছা আছিল। ভুৱা বিশ্বাস ব্যৱস্থাৰ অধীনত কৰা কোনো উপাসনাক ঈশ্বৰে সন্মান নকৰে। এইদৰে আপুনি ১০-১৫ বছৰ ধৰি কৰা ইবাদত (ছালাত)ক নষ্ট কৰিলে। সন্তাননা আছে যে আপুনি গ্ৰহণ কৰা নতুন পত্তাটোও মিছা হ'ব পাৰে। এইদৰে আপোনাৰ আগৰ আৰু ভৱিষ্যতৰ সকলো পূজা-উপাসনা সম্পূৰ্ণ অপচয় হৈ পৰিল। আৰু অৱশ্যেষত আপুনি পুনৰ আগৰ অৱস্থালৈ আহিল য'ব পৰা আপুনি আৰস্ত কৰিছিল। আপোনাৰ বহুমূলীয়া সময় নষ্ট কৰাতকৈ আপুনি এজন আধ্যাত্মিক পথ প্ৰদৰ্শক (কামিল মুর্চিদ) বিচাৰিব লাগিছিল।

ঐশ্বরিক মহামহিম গোত্র শাহীর নীতি (আকিদা)

যদি সকলো সাধু-পুরুষ আৰু সকলো ধৰ্মৰ উপাসকসকল শাৰী শাৰীকৈ থিয়ে হয়, আৰু ঈশ্বৰক অনুৰোধ কৰা হয় যে ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ মাজত কাক চাবলৈ পচন্দ কৰিব, তেন্তে তেওঁ কাক বাছি ল'ব? আপুনি যেনেকৈ স্বতঃস্ফুর্ত ভাৱে জিলিকি থকা তৰাবোৰলৈ চাব, সেয়া মংগল গ্ৰহ হওক, বুধ হওক বা কোনো অজ্ঞাত তৰা হওক, একে ধৰণেৰে ঈশ্বৰেও কেৱল জিলিকি থকা হৃদয়বোৰক চাব, তেওঁলোকে কোনো এটা ধৰ্ম পালন কৰক বা নকৰক।

সচাল ছাইনে কৈছিল, ‘যেতিয়া মানুহৰ অন্তৰত ঈশ্বৰৰ প্ৰেম নাথাকে, তেতিয়া ইছলামক কুফৰৰ পৰা পৃথক নহয় বুলিবই পাৰি।’

আপুনি, ঈশ্বৰৰ সন্ধানত, মন্দিৰ, গীৰ্জা, মছজিদৰ দৰে পূজাৰ স্থানলৈ ধাপলি মেলে! কোনো উপাসনা স্থানত কাহানিবা ঈশ্বৰক বহি থকা কোনোবাই দেখিছেনে? হে জধামুৰ্থ সকল! প্ৰভুৰ বাসস্থান তোমাৰ হৃদয়ত। ঈশ্বৰক আপোনাৰ হৃদয়ত স্থান দিয়ক; তেতিয়া আপুনি দেখিব যে এই পূজাস্থলী আৰু ইয়াৰ উপাসকসকলে আপোনাৰ ফালে দৌৰিব। বায়াজিদে কয়, ‘মই বহুবাৰ কা’বা (মক্কাত মুছলমানসকলৰ পৰিত্ব ইবাদত স্থান) প্ৰদক্ষিণ কৰিলোঁ। যেতিয়াই ঈশ্বৰ মোৰ ভিতৰত বাস কৰিব ললে, কা’বাই মোক প্ৰদক্ষিণ কৰিবলৈ আৰস্ত কৰিলে।’ উপাসনা স্থানবোৰ হৈছে সজ-গুণ সংগ্ৰহ কেন্দ্ৰ; আনহাতে, হৃদয় হৈছে ঐশ্বৰিক বাসস্থান। উপাসনা স্থানত আপুনি ঈশ্বৰক মাতিব লাগিব। আনহাতে, হৃদয়ত ঈশ্বৰে তোমাক মাতিব।

আবেগৰ সোৱাদ বুদ্ধিজীৱীসকলৰ ভাগ্যত পোৱা নাযায়,

যিসকলে সকলো ত্যাগ করে তেওঁলোক ইছক (*Rapturous Lovers*) র বাহক।
আৰু স্টশ্বৰৰ নাম আওৰাই স্টশ্বৰক বিচাৰি নাপায়।
আধ্যাত্মিক পথ প্ৰদৰ্শক (কামিল মুশিদ) বিচাৰিবই লাগিব, কাৰণ তেওঁলোকেহে
স্টশ্বৰৰ ওচৰলৈ লৈ যাব পাৰে।

প্ৰতিটো ধৰ্মই দৃঢ়ভাৱে বিশ্বাস কৰে যে তেওঁলোকৰ নবী/অৱতাৰ
আটাইতকৈ বিশিষ্ট আৰু মহিমামণ্ডিত। আৰু এই বিশ্বাসে তেওঁলোকৰ মাজত
যুদ্ধৰ সৃষ্টি কৰিছিল। আধ্যাত্মিক বিজ্ঞানৰ জৰিয়তে আপুনি প্ৰথমে নবীসকলৰ
সমাৱেশত প্ৰৱেশ কৰিব লাগে, কাৰণ তেতিয়াহে আপুনি জানিব পাৰিব কোনজন
নবীৰ আধ্যাত্মিক মৰ্যাদা আৰু পদবী কি।

গুৰুত্বপূৰ্ণ টোকা

স্টশ্বৰে প্ৰতিজন নবীক এক বিশেষ নামেৰে মাতিছিল যিয়ে তেওঁলোকৰ নিজ
নিজ কলিমা আৰু নবীসকলৰ অনুসৰণকাৰী সকলৰ বাবে স্বীকৃতিৰ মাধ্যম
হিচাপে কাম কৰিছিল। এই নামবোৰ তেওঁৰ নিজৰ ভাষাত (সূৰ্যনী) আছিল।
নিজ নিজ কলিমা ঘোষণা কৰিলে সেইজন নবীৰ অনুসৰণকাৰীত নামভৰ্তি হৈ
যায়। তিনিবাৰ ঘোষণা কৰাটোৱেই চৰ্ত। নবীৰ অনুসৰণত ভৰ্তি হোৱাৰ পিছত
এই কলিমাবোৰ যিমানেই সঘনাই আওৰাই থাকে সিমানেই তেওঁ শুন্দ হৈ পৰে।
বিপদৰ সময়ত এই শুন্দৰ জপ কৰিলেই উদ্বাৰ হৈ পৰে। কৰৰতো এই
কলিমাবোৰে হিচাপ-নিকাচ সহজ কৰি তোলে। আনকি জান্নাতত প্ৰৱেশৰ বাবেও
এই শুন্দবোৰৰ উচ্চাৰণ এটা চৰ্ত।

সকলো নবীৰ অনুসৰণকাৰীক এই শুন্দবোৰ মুখস্থ কৰিবলৈ পৰামৰ্শ
দিয়া হৈছে, আৰু যিমান পাৰে পুৱা আৰু গধুলিৰ সময়ত পঢ়িব লাগে। আপুনি
পথ প্ৰদৰ্শনৰ উদ্দেশ্যে নিজৰ ভাষাত আকাশী কিতাপবোৰ পঢ়িব পাৰে। কিন্তু
উপাসনাৰ বাবে মূল গ্ৰন্থখনৰ মূল ভাষাৰ পাঠে অধিক আধ্যাত্মিক উপকাৰ প্ৰদান
কৰে।

মহান নবীসকল(মুর্ছালিন)ৰ ধৰ্মমন্ত্ৰ বা কলিমা

ঞ্চিটান মূলমন্ত্ৰ:

‘লা ইলাহা ইল্লা আল্লাহ ইছা কহ-আল্লাহ।’ আল্লাহ (ঈশ্বৰ)ৰ বাহিৰে আন কোনোৱেই দেৱতা (ইলাহ) নহয় -যীচু ঈশ্বৰৰ আত্মা।

ইছদী মূলমন্ত্ৰ:

‘লা ইলাহা ইল্লা আল্লাহ মুছা কালিম-আল্লাহ।’ আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনোৱেই দেৱতা নহয়—মুছাই আল্লাহৰ লগত কথা পাতে।

আৰাহামৰ মূলমন্ত্ৰ:

‘লা ইলাহা ইল্লা আল্লাহ ইৱাহিম খণ্ডি-আল্লাহ।’ আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনোৱেই দেৱতা (ইলাহ) নহয়, আৰাহাম আল্লাহৰ বন্ধু।

মুছলমানৰ মূলমন্ত্ৰ:

‘লা ইলাহা ইল্লা-আল্লাহ মহম্মদুৰ বাচুল-আল্লাহ।’ আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনোৱেই দেৱতা নহয়, মহম্মদ আল্লাহৰ বাচুল।

হিন্দু আৰু শিখ ধৰ্ম আদম আৰু নুহৰ ধৰ্মৰ লগত জড়িত। যিহেতু আদমে পৰিত্ব ক'লা শিলটোক শ্ৰদ্ধা কৰিছিল, সেয়েহে তেওঁলোকে মৃত্যি পূজাৰ বীতি গ্ৰহণ কৰিছিল। নুহৰ মহা-প্ৰাণৰ পৰা বক্ষা পোৱাসকলে ভাৰতত প্ৰচাৰ কৰিছিল। ভাৰতীয় গুৰুসকলে খিজিৰৰ পৰাও আধ্যাত্মিক জ্ঞান আৰু আধ্যাত্মিক কৃপা লাভ কৰিছিল। আদম (শংকৰ জী) আৰু খিজিৰ (বিষ্ণু মহাৰাজ)ৰ নাম তেওঁলোকৰ প্ৰার্থনাৰ শব্দাংশত পোৱা যায়।

সকলো ধর্মৰ অনুগামীসকলে, তেওঁলোকে যি ভাষাই নকওক কিয়, এই কলিমাবোৰ সূর্যনী ভাষাত পাঠ কৰা উচিত, কাৰণ এইবোৰেই তেওঁলোকৰ স্বীকৃতি আৰু পৰিত্বাগৰ উৎস। সাধাৰণ মানুহে দিনটোত কমেও ৩৩ বাৰ, ৰাতিপুৱা আৰু গধূলি ঈশ্বৰ আৰু নিজৰ নিজৰ ৰাচুলক স্মৰণ (জিকিৰ/জপ) কৰিব লাগে। দৈনিক, ৰাতিপুৱা আৰু গধূলি এই পৃথিবীৰ সমস্যা সমুহৰৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ ৯৯ বাৰ বা যিমান পাৰে সিমান ঈশ্বৰক স্মৰণ কৰা উচিত। আগতীয়াকৈ দুর্যোগ ৰোধ কৰিবলৈ এজনে ৫,০০০ বাৰ ভগৱানৰ নাম জপ কৰিব লাগে। এজনতকৈ অধিক ব্যক্তিয়ে সামূহিকভাৱে ২৫,০০০ৰ পৰা ৭২,০০০ বাৰলৈকে ঈশ্বৰৰ নাম জপ কৰিব পাৰে, আৰু সৰ্বোচ্চ সংখ্যা একেটা বহাত ১,২৫,০০০ বাৰ কৰিব পাৰে।

হদয় শুন্দ কৰিবলৈ আৰু পাপৰ ক'লা দাগবোৰ মচি পেলাবলৈ (এটা হাদিছ অনুসৰি, ‘পাপ কৰাৰ ফলত প্রতিজন মানুহৰ হদয়ত ক'লা দাগ’ দিবলৈ এজন ফিৰিঞ্চা নিযুক্ত কৰা হৈছে), উশাহ-নিশাহৰ ব্যায়াম কৰক। উশাহ লওক ‘লা ‘ইলাহা ইল্লা আল্লাহ’, আৰু কালিমাৰ দ্বিতীয় অংশ উশাহত এৰি দিয়ক; আৰু উশাহত এৰি দিয়াৰ সময়ত হৃদপিণ্ডৰ ওপৰত মনোনিৰেশ কৰক। প্ৰেম আৰু ঈশ্বৰৰ সামৰিধ্য আহৰণৰ আৰু এটা পদ্ধতি আছে, যিটো ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা অবিহনে কঠিন। ইয়াত উল্লেখ কৰা পদ্ধতি অনুসৰি হৃদস্পন্দনক অহৰহ মালাজপ (তছবিহ)লৈ ৰূপান্তৰিত কৰিব লাগে, আৰু স্পন্দন ব্যৱস্থাত কেৱল ‘আল্লাহ’ শব্দটোকে সমষ্টয় কৰিব লাগে। এই ব্যায়ামটো যিমান পাৰে দৈনিক কৰক। কিছুমান মানুহৰ মাজত জিকিৰ (আমন্ত্ৰণ) আৰস্ত হ'ব পাৰে, মনোনিৰেশ নকৰাকৈও, আনহাতে আন কিছুমানে মনোনিৰেশ কৰিবলগীয়া হয়, আৰু আন কিছুমানে (কলৰ আৰু ৰুহ (আত্মা)ৰ জাগৰণৰ পিছত) সকলো সময়তে অনুভৱ কৰিব পাৰে।

ঈশ্বৰৰ বন্ধুসকলৰ দিনটোত ৭২,০০০ বাৰ ঈশ্বৰৰ নাম জিকিৰ হৈ থাকে, আনহাতে ঈশ্বৰৰ প্ৰেমিকসকলৰ দিনটোত ১,২৫,০০০ বাৰ হয়। আৰু যেতিয়া

আন আন সূক্ষ্ম-আত্মাবোর সঁশ্বরৰ নাম জপত লিপ্ত হয়, তেতিয়া আনকি কাৰমান
আৰু কাতিবীন (সৎ কামৰ লিপি ৰখা নিযুক্ত ফিৰিস্তা) সকলেও ইয়াৰ কম্পাঙ্গ
গণনা কৰাত ব্যৰ্থ হয়।

‘কোনোৱা’ এই জগতত, আৰু কোনোৱা সঁশ্বৰৰ নগবত’

কোনোৱে ক’বাত আধ্যাত্মিক প্ৰৱেশ কৰে, আৰু কোনোৱে আকেৰ সঁশ্বৰৰ দৰ্শণ
কৰি আছে।

- তাৰিয়াক-ই-কল্পৰ (ঐশ্বৰিক মহামহিম আৰ এ গোহৰ শ্বাহীৰ)

যিসকলে কোনো ধৰ্ম পালন কৰে তেওঁলোকে নিজৰ নবীৰ নামৰ
লগতে ‘আল্লাহ’ক কল্পনা কৰাটো ভাল, তেতিয়া ই ‘আল্লাহ’ শব্দটোৰ পৰা সৃষ্টি
হোৱা উত্তাপৰ মাজত ভাৰসাম্য ৰক্ষা কৰে। জালাল (মহিমাময় প্ৰভাৱ), জাজৰ
(আনন্দ) আৰু ৱাজদ (আধ্যাত্মিক আনন্দ)ৰ অৱস্থা শেষ নোহোৱালৈকে নিজৰ
নবীৰ কলিমা পাঠ কৰিব লাগে। তাৰোপৰি, আপুনি ব্যক্তিগতভাৱে লগ পোৱা
আধ্যাত্মিক পথ প্ৰদৰ্শকজনক কল্পনা কৰক, যাতে তেওঁৰ আধ্যাত্মিক শক্তিক
ব্যৱহাৰ কৰি আপোনাৰ হৃদয়ত ‘আল্লাহ’ শব্দ লিখিব পাৰে। যিসকলে কোনো ধৰ্ম
পালন নকৰে, তেওঁলোকৰ পূৰ্বনিৰ্ধাৰিত আধ্যাত্মিক পথ প্ৰদৰ্শক থাকিবও পাৰে
বা নাথাকিবও পাৰে। তেওঁলোকে বিশেষভাৱে পাঁচোজন মহা-ৰচুলৰ নামটো
শুন্দভাৱে কল্পনা কৰা উচিত, আৰু লগতে নিজে বিশ্বাস কৰা আৰু লগ পোৱা
সন্তজনকো। তেতিয়া, তেওঁলোক যিজনাৰ লগত জড়িত, সেইজনাই কথা ক’বলৈ
আৰম্ভ কৰিব। মুঠতে তেওঁলোকে সেইজনাক প্ৰেম কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিব,
সেইজনাৰ প্ৰতি ধাউতি জাগিব আৰু সেই দিশে গতি কৰিব।

অতি পুৰনি কালত, আকাশী পুথি সমুহৰ মানুহবোৰ একত্ৰিত আছিল।
ইজনে সিজনৰ মাজত খাদ্য ভাগ-বতৰা কৰিব পাৰিছিল আৰু আন্তঃধৰ্মীয়
বিবাহৰো অনুমতি আছিল। ঠিক একেদৰে বৰ্তমান যুগতো জিকিৰ-জাগ্রত
(Heart Invocation) ব হোৱা মানুহবোৰ একত্ৰিত হ’ব। আকাশী পুথিৰ

মানুহবোৰৰ একতা আৰু সমাজ আছিল অস্থায়ী। কাৰণ কিতাপখন কেৱল তেওঁলোকৰ জিভাত আবদ্ধ হৈ আছিল (তেওঁলোকৰ হৃদয়ত প্ৰৱেশ কৰা নাছিল); আৰু সেয়ে ই হেৰাই গ'ল। হৃদয়ৰ-আমন্ত্ৰণৰ লোকসকল কিন্তু স্থায়ী হ'ব, কিয়নো ঈশ্বৰৰ নাম আৰু ঐশ্বৰিক পোহৰ তেওঁলোকৰ তেজৰ প্ৰবাহত আৰু হৃদয়ত প্ৰৱেশ কৰিব। যিদৰে তেজত প্ৰৱেশ কৰা অসুখ সহজতে ওলাই নাহে একেদৰে তেজত প্ৰৱেশ কৰা প্ৰেমো ওলাই অহাটো কৰ্ত্তন।

পানীয়ে পানীৰ লগত একেলগে ঘৰ্ষণ নহলে বিদ্যুৎ উৎপত্তি নহয়। গাথীৰ মন্ত্ৰ কৰি মাখন উৎপন্ন কৰা হয়। একেদৰে আকাশী কিতাপবোৰৰ মূল পদবোৰ বাৰে বাৰে দোহাৰি থাকিলে ঈশ্বৰীয় পোহৰৰ (নূৰ) উৎপত্তি হয়। পদসমূহ আৰু ঐশ্বৰিক বৈশিষ্ট্যৰ নামসমূহৰ পুনৰাবৃত্তিৰ ফলত ছিফাতি নূৰ (গুণৰ ঐশ্বৰিক পোহৰ) উৎপন্ন হয়। ইয়াৰ দ্বাৰা মালাইকা (প্ৰধানদেৱদৃত) সকললৈকেহে যোগাযোগ সম্ভৱ। এইটো হৈছে বিল-ৰাষ্ট্ৰা (পৰোক্ষ বা কোনো মাধ্যমৰ প্ৰয়োজন)। এইটোৱেই হৈছে ৰাহদাত আল ৰাজুদ (অস্তিত্বত ঐক্য)ৰ পৰ্যায়। ঈশ্বৰৰ ব্যক্তিগত নাম ‘আল্লাহ’ৰ পুনৰাবৃত্তিৰ দ্বাৰা উৎপন্ন হোৱা নূৰ (ঈশ্বৰীয় পোহৰ)ৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰক প্ৰত্যক্ষ ভাৱে যোগাযোগ কৰিব পাৰি আৰু এইটোৱেই হৈছে বিলা- ৰাষ্ট্ৰা (প্ৰত্যক্ষ, কোনো মাধ্যমৰ প্ৰয়োজন নাই)। এইটো ৰাহদাত আল শুভদ (সাক্ষী হোৱাৰ ঐক্য)ৰ সৈতে জড়িত।

কিছুমান মানুহে নিজৰ নবী মহাপুৰুষ আৰু সন্তক ভাল পায়, সন্মান কৰে, কিন্তু তেওঁলোকে আন ধৰ্মৰ মহাপুৰুষ/অৱতাৰ/নবী সকলৰ আৰু সন্তসকলৰ প্ৰতি শক্রতা কৰে। এনে লোকে ঈশ্বৰৰ পৰা কোনো ধৰণৰ আধ্যাত্মিক মৰ্যাদা লাভ কৰাৰ সম্ভাৱনা অতি কম, কাৰণ তেওঁলোকে ঈশ্বৰে ভালপোৱাসকলৰ বিষয়ে বেয়াকৈ কয়। স্বয়ং ঈশ্বৰেইতো তেওঁলোকক বিভিন্ন ধৰ্মৰ দায়িত্ব দিছিল।

কিছু নির্বাচিত প্রেমময় আত্মাৰ ঘটনাৰ প্ৰত্যক্ষ দৰ্শণ

এটা পূৰ্বনির্ধাৰিত প্রেমময় আত্মাৰ কাহিনী:

মাজনিশা আমেৰিকাৰ এখন হাবিৰ মাজেৰে পাৰ হৈ গৈ আছিলো। মই দেখিলোঁ যে এজন মানুহে এজোপা গছৰ আগত প্ৰণাম কৰি আছে আৰু উচুপি কান্দি আছে; এবণ্টামানৰ পাছত যেতিয়া মই উভতি আহিলোঁ, তেতিয়াও তেওঁ একেই অৱস্থাতে আছিল। মই ওচৰ চাপি আহি বৈ গ'লোঁ। সি মোৰ উপস্থিতি অনুভৱ কৰিলে, আৰু প্ৰণামৰ পৰা মূৰটো ওপৰলৈ তুলিলে। তেওঁ মোক অভিযোগ কৰিলে, ‘আপুনি মোক কিয় দিগদাৰী কৰিলে?’ মই ক'লোঁ, ‘মইও ঈশ্বৰৰ সন্ধানত আছো। মই আচৰিত হৈছো যে গছৰ পৰা ঈশ্বৰক কেনেকৈ বিচাৰি পাৰ। আপুনি এটা ধৰ্মৰ জৰিয়তে ঈশ্বৰক বিচাৰি উলিয়াব লাগে।’ তেওঁ ক'লে, ‘কোৰাণ আৰু বাইবেল এই আকাশী কিতাপবোৰৰ মূল ভাষা মই নাজানো, ইয়াৰ অনুবাদতো মই সন্তুষ্ট নহয়, কাৰণ ইটোৱে সিটোৱ তীব্ৰ বিৰোধিতা কৰে। সেয়েহে এই পুস্তকবোৰ একেজন ঈশ্বৰে পঠোৱা বুলি বিশ্বাস কৰাটো অসম্ভৱ। এখন আকাশী পুস্তকৰ মতে: ঈশ্বৰে কৈছে, “যীচু মোৰ পুত্ৰ।” আৰু আনখন কিতাপত ঈশ্বৰে কৈছে, “মোৰ কোনো পুত্ৰ নাই।” এই কিতাপবোৰৰ অসাৰ অধ্যয়নত মোৰ বহুমূলীয়া সময়ৰ বহুখনি অপচয় কৰিছো। এতিয়া, মই ঈশ্বৰক বিচাৰি উলিওৱাৰ আন এটা উপায় গ্ৰহণ কৰিছো। উদাহৰণ স্বৰূপে; এই গছজোপা ইমান ধূনীয়া, যাৰ পৰা অনুমান কৰিব পাৰি যে ঈশ্বৰে এই গছজোপাক ভাল পায়। হয়তো ভগৱানে মোক এই গছজোপাৰ জৰিয়তে তেওঁৰ ফালে যোৱা পথৰ নিৰ্দেশনা দিব।’

তেওঁ আছিল এজন পূৰ্বনির্ধাৰিত প্রেমময় আত্মা, যি তেওঁৰ নিজৰ বুদ্ধিমত্তাৰে ঈশ্বৰৰ সন্ধানত আছিল। এনে মানুহক নৰকলৈ পঠিয়াব পাৰেনে? এনে লোকক

অসহায় (মাজুর) বুলি জনা যায়। আৰু এনেধৰনৰ লোকেই কুকুৰৰ পৰা
কাতমিৰ হৈ জান্নাত প্ৰৱেশ কৰিব। কাতমীৰৰো কোনো ধৰ্ম নাছিল।

এৰিজোনা, আমেৰিকাৰ মিছ কেথেৰিনে নিজৰ কাহিনী কয়:

‘মই এঞ্জেলাৰ পৰা হৃদয়-আমন্ত্ৰণৰ দীক্ষা পাইছিলোঁ। এঞ্জেলাই মোক জনাই
দিলে, “অহা সাত দিনৰ ভিতৰত যদি ঈশ্বৰৰ নামেৰে আপোনাৰ হৃদয় সক্ৰিয় হৈ
যায়, তেন্তে বুজিৰ যে ঈশ্বৰে আপোনাক গ্ৰহণ কৰিছে; অন্যথা আপোনাৰ জীৱন
এক অপচয়।” সাত দিনৰ সীমা শেষ হৈ যোৱাৰ পিছতো যেতিয়া মোৰ
হৃদযন্ত্ৰটো সক্ৰিয় হোৱা নাছিল, তেতিয়া মোৰ ধাৰাবাব চকুলো ওলাই আহিল।
পিছদিনা ৰাতি মই যন্ত্ৰণাত কান্দিলোঁ আৰু সেই নিশাই মোৰ হৃদয় ঈশ্বৰৰ
স্মৃতিত সজীৱ হৈ উঠিল। তাৰ পিছত এতিয়ালৈ তিনি বছৰ হ'ল।’ কেথেৰিনে
বয়সৰ সীমাবন্ধতাত বিশ্বাস নকৰে, তেওঁ সামগ্ৰিক স্বাস্থ্যত বিশ্বাস কৰে।
একেদৰে তাই ধৰ্মত বিশ্বাস নকৰে, কিন্তু ঈশ্বৰীয় প্ৰেমত বিশ্বাস কৰে। তাই
দৃঢ়তাৰে কয়, ‘ঈশ্বৰৰ স্মৰণে মোৰ হৃদয়ত ঐশ্বৰিক প্ৰেম বৃদ্ধি কৰিছে, আৰু
মোৰ বাবে এইটোৱেই যথেষ্ট।’

এজন হিন্দু গুৰুৰ সৈতে সাক্ষাৎ:

তেতিয়া মই ছেহৰানৰ পাহাৰত আছিলো। মই প্ৰায়ে লাল শ্বাহবাজ কালাগুৰৰ
সমাধিস্থললৈ যাওঁ। মই দেখিলোঁ যে এজন মানুহ সমাধিস্থলৰ চোতালত বহি
আছে, তেওঁৰ বহু হিন্দু অনুগামীয়ে ভিৰ কৰি আছে যিসকলে তেওঁক বহুত সন্মান
কৰা যেন লাগিছিল। মই সুধিলোঁ, ‘এই পৰিত্ব মানুহজন কোন?’ ‘তেওঁ এজন
হিন্দু ঋষি,’ মানুহবোৰে ক’লে। ‘তেওঁ এজন জ্ঞানপ্ৰাপ্ত লোক, আৰু আমাৰ প্ৰাৰ্থনা
সমুহ লাল শ্বাহবাজ কালাগুৰৰ ওচৰলৈ যায় আৰু তেওঁৰ জৰিয়তে উত্তৰ দিয়া
হয়।’ বহু মুছলমানেও তেওঁক সন্মান কৰিছিল।

এদিন, মই এটা শিলৰ কাষেৰে পাৰ হৈ গ’লোঁ; মই দেখিলোঁ যে সেই
একেজন ব্যক্তিয়ে তেওঁৰ সন্মুখত স্থাপন কৰা মূৰ্তি এটাৰ আগত প্ৰণাম কৰি

কিবা এটা আবৃত্তি করি আছে। পিছদিনা আমি মন্দিরত লগ হ'লোঁ। মই তেওঁক
ক'লোঁ। ‘আপোনাৰ দৰে আলোকিত বিবেকৰ ব্যক্তিয়ে কিয় মূর্তিক পূজা কৰে মই
বুজি নাপাওঁ।’ তেওঁ উভৰ দিলে, ‘মইও ইয়াক (মূর্তিটোক) মোৰ প্ৰভু বুলি ভাৰি
নলওঁ, অৱশ্যে মই বিশ্বাস কৰোঁ, আৰু এইতো আপোনালোকৰ শান্ত্ৰ দ্বাৰা ও
প্ৰমাণিত হৈছে যে ঈশ্বৰে মানুহক নিজৰ প্ৰতিচ্ছবিত সৃষ্টি কৰিছিল। সেয়েহে
ঈশ্বৰৰ প্ৰকৃত প্ৰতিমূৰ্তি উপনীত হ'বলৈ মই বিভিন্ন আকৃতিৰ মূৰ্তি খোদিত
কৰি পূজা কৰো।’ তাৰ পাছত তেওঁ ক'লে, ‘আপুনিও এজন আলোকিত বিবেক,
আপুনিয়ে মোক কওঁক যে ঈশ্বৰ দেখিবলৈ কেনেকুৱা আৰু কোনটো মূৰ্তিৰ সৈতে
তেওঁ মিল আছে, যাতে মই মোৰ হৃদয়ত তেওঁক আনিব পাৰো।’

যেতিয়া মোৰ (ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শাহীৰ) বয়স ঘোঞ্জ-সোতৰ
বছৰ আছিল, তেতিয়া মোৰ পূৰ্বপুৰুষৰ সন্ত ‘গোহৰ আলী শাহ’ৰ সমাধিস্থলীত
চুৰা মুজাম্মিল (কোৰাণ)ৰ এটা আয়াত পাঠ কৰি আছিলো। হঠাতে যেতিয়া মোৰ
সন্মুখত ফকিৰৰ বেশত এজন ওখ মানুহ আবিৰ্ভাৰ হ'ল, আৰু ক'লে, ‘আপুনি
সময় নষ্ট কৰি আছে।’ তেওঁৰ মুখখন সাধুৰ দৰে আছিল, গতিকে মই মনে মনে
থাকিলোঁ, কিন্তু অন্তৰৰ গভীৰতাত মোৰ ভাৱ হ'ল, ‘তেওঁ নিশ্চয় চয়তান, আৰু
তেওঁ মোক কোৰাণ পাঠ কৰাত বাধা দিবলৈ আহিছে।’

ইয়াৰ কিছু বছৰ পাছত, যেতিয়া মোৰ বয়স ৩৫ বছৰ হ'ল আৰু মোৰ
হৃদয়খনে ঈশ্বৰৰ নাম ৰোমঠন কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। মই নিৰ্ধাৰিত পদ্ধতি
অনুসৰি মুজাম্মিল চুৰা (পদটো) আবৃত্তি কৰো, আৰু তাৰ পিছত ক্ষণ্টেক সময়ৰ
বাবে থমকি বৈছিলোঁ যাতে মোৰ হৃদয়ে পুণৰ আবৃত্তি কৰিব পাৰে। এদিন
যেতিয়া মই এই অনুশীলনত আনন্দত মঞ্চ হৈ আছিলো, তেতিয়া আগৰ দৰে
একেজন ওখ ফকিৰৰ আবিৰ্ভাৰ হ'ল, আৰু ক'লে, ‘এতিয়া তুমি কোৰাণ পাঠ
কৰিছা। যিদৰে ওষধ পেটত প্ৰৱেশ নকৰালৈকে ইয়াৰ প্ৰতিকাৰ কাৰ্য্যকৰী নহয়।

একেদৰে, যেতিয়ালৈকে ঈশ্বৰীয় শব্দ হৃদয়ত প্ৰৱেশ নকৰে তেতিয়ালৈকে একোৱেই ফল পোৱা নাযায়।’

তাৰ পাছত তেওঁ তলত দিয়া স্তৱকটো ক'লে-

‘বহুত লোক আছে যিয়ে ঈশ্বৰক জিভাৰে স্মৰণ কৰে, অৱশ্যে ঈশ্বৰক হৃদয়েৰে
স্মৰণ কৰাৰ কলাৰ বিষয়ে অতি কম সংখ্যক লোকহে সচেতন।

‘আৰু তেওঁলোকেই ঈশ্বৰৰ প্ৰেমিক যিয়ে তেওঁক হৃদয়েৰে স্মৰণ কৰে আৰু এই
জিভাৰে কোৱাসকলে এনে দানৰ বিষয়ে অজ্ঞাত।’

থাট্টা মছজিদত যেতিয়া নামাজ (ছালাত) পঢ়ি আছিলো, তেতিয়া দেখিলোঁ এজন
বৃন্দ লোকে ইবাদতকাৰীৰ জোতা সমুহ যত্ন লৈ আছে। যিহেতু মই শেষ শাৰীত
আছিলো, গতিকে মোৰ অনুভৱ হল যে তেওঁ নামাজ (ছালাত) পঢ়া নাই আৰু
কেৰল জোতাৰ যত্ন লৈ আছিল। যাওঁতে মই ক'লো, ‘আপুনি নামাজ (ছালাত)
পঢ়া নাই, গতিকে জোতাৰ যত্ন লৈ কি পুৰক্ষাৰ আশা কৰে?’ তেওঁ ক'লে,
'নামাজ (ছালাত)? গোটেই জীৱনত কেতিয়াও পঢ়া নাছিলো; আৰু মই এতিয়া
এই বৃন্দ বয়সত নামাজৰ জৰিয়তে পৰিত্রাণৰ আশা নকৰো। মই এতিয়া এই
আশাৰে জীয়াই আছো যে এই মানুহবোৰৰ মাজত এজন হয়তো ঈশ্বৰৰ বন্ধু হ'ব
পাৰে, আৰু মোৰ এই কাৰ্য্যই ঈশ্বৰ বা তেওঁৰ বন্ধুক সন্তুষ্ট কৰিব পাৰে।’ মই
(ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহী) ক'লোঁ, ‘কোনো কামেই প্ৰাৰ্থনাৰ কাৰ্য্য
(নামাজ)তকৈ ডাঙৰ নহয়।’ বৃন্দজনে ক'লে, ‘ঈশ্বৰৰ বন্ধুতকৈ ডাঙৰ একোৱেই
নহয়, যদি আপুনি তেওঁক সন্তুষ্ট কৰিব পাৰিছে।’ তিনি বছৰৰ তপস্যাৰ অন্তত
যেতিয়া মই হজৰত মহম্মদৰ সমাৱেশত উপস্থিত হ'লোঁ, তেতিয়া মই দেখিলোঁ
যে সেই একেজন বৃন্দ নবীৰ ভৱিৰ কাষত বহি আছে। মোৰ এই স্তৱকটো মনত
পৰি গ'ল, ‘পাপীসকলে পবিত্ৰ দৰবাৰত উপনীত হ'ল; ধৰ্মপৰায়ণ আৰু
ধাৰ্মিকসকলে কেৰল চাই থাকিল!

ঐশ্বরিক মহামহিম বা গোহৰ শ্বাহীৰ ব্যক্তিগত পৰিচয়

১৯৪১ চনৰ ২৫ নৱেম্বৰত ভাৰতীয় উপ-মহাদেশৰ এখন সৰু গাঁও ‘ডোক গোহৰ শ্বাহ’ ৰাখালপিণ্ডি জিলাত ঐশ্বরিক মহান গোহৰ শ্বাহীয়ে জন্মগ্রহণ কৰিছিল । ঐশ্বরিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ মাত্ৰ বংশসূত্ৰ আছিল ফাতিমা আল জাহৰা অৰ্থাৎ সাদাত পৰিয়াল (ফাতিমাৰ বংশ)ৰ বংশধৰ চৈয়দ গোহৰ আলী শ্বাহৰ নাতিৰ পৰা । ঐশ্বরিক মহামহিমৰ পিতৃৰ বংশসূত্ৰ হ'ল চৈয়দ গোহৰ আলী শ্বাহৰ এজন (মাত্ৰ ফালৰ পৰা) নাতিৰ বংশধৰ, আৰু তেওঁৰ দাদা মোগল পৰিয়ালৰ ।

ঐশ্বরিক মহামহিমৰ শৈশৱৰ পৰাই সাধু সন্তসকলৰ সমাধিস্থলৰ প্রতি প্ৰৱণতা গঢ়ি উঠিছিল । ঐশ্বরিক মহামহিমৰ পিতৃয়ে কৈছে, ‘৫-৬ বছৰ বয়সত কেতিয়াৰা ঐশ্বরিক মহামহিম অদৃশ্য হৈ যায়, আৰু আমি তেওঁক ভাৰতৰ নতুন দিল্লীৰ নিজাম উদ্দিন আউলিয়াৰ মাঝাৰত বহি থকা দেখো । মাজে মাজে মোৰ এনে লাগিছিল যেন ঐশ্বরিক মহামহিমে নিজাম উদ্দিন আউলিয়াৰ লগত কথা পাতি আছে ।’ এই ঘটনাটো সেই সময়ৰ, যেতিয়া ঐশ্বরিক মহামহিমৰ পিতৃয়ে চাকৰিৰ বাবে দিল্লীত বাস কৰিছিল ।

১৯৪৭ চনৰ মার্চ মাহত যেতিয়া পৰম মহামহিম গোহৰ শ্বাহীয়ে ভাৰত ভ্ৰমণ কৰিছিল, তেতিয়া নিজাম উদ্দিন আউলিয়াৰ আত্মাৰ নিৰ্দেশত নিজাম উদ্দিন আউলিয়াৰ মাঝাৰতৰ তত্ত্বাবধায়কজনে পৰম মহামহিমৰ মূৰত ‘সন্মানৰ পাণ্ডৰি’ স্থাপন কৰিছিল । ‘শৈশৱৰ পৰাই পৰম ঈশ্বৰীয় মহামহিমে যি ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল, সেয়া সঁচা হৈছিল । সেয়েহে মই তেওঁৰ সকলো যুক্তিসংগত ইচ্ছা পূৰণ কৰিম ।’ পৰম মহামহিমৰ পিতৃয়ে কয়, ‘গোহৰ শ্বাহীয়ে তেওঁৰ নিয়ম অনুসৰি প্ৰতিদিনে পুৱা ঘৰৰ চোতাললৈ ওলাই আহে, আৰু মই তেওঁক সম্ভাষণ জনাবলৈ সন্মান জনাই থিয় দিওঁ ।’ কিন্তু পৰম মহামহিম গোহৰ শ্বাহীয়ে এই কথাত অসন্মতি জনাইছিল । এই বিষয়ে, আৰু কয় যে, ‘মই লাজ অনুভৱ কৰোঁ, যিহেতু

মই আপোনাৰ পুত্ৰ। গতিকে মোৰ প্রতি সন্মানত থিয় নহ'ব।’ ঐশ্বৰিক মহামহিমৰ পিতৃয়ে সদায় বুজাই দিয়ে যে ঐশ্বৰিক মহান গোহৰ শাহীত বাস কৰা ঈশ্বৰৰ সামিধৰ প্রতি সন্মানত থিয় দিছে। মোৰা নূৰী প্রাথমিক বিদ্যালয়ৰ শিক্ষক আমিৰ হুছেইনে কয়, ‘মই অঞ্চলটোৱ এজন কঠোৰ শিক্ষক বুলি বিখ্যাত। দুষ্ট ল'ৰা-ছোৱালীক শাস্তি দিছিলোঁ। ঐশ্বৰিক মহামহিম কেতিয়াৰা দেৰিকৈ স্কুলত উপস্থিত হৈছিল আৰু যেতিয়া মই ঐশ্বৰিক মহামহিমক শাস্তি দিব বিচাৰিছিলো, তেতিয়া মোৰ এনে লাগে যেন কোনোবাই লাঠিডাল ধৰি ৰাখিছে, আৰু শেষত মই হাঁহিছিলোঁ।’

পৰম মহামহিম ৰা গোহৰ শাহীৰ পৰিয়ালৰ সদস্য আৰু বন্ধু-বান্ধৱীৰ মন্তব্য :

‘আমি কেতিয়াও ঐশ্বৰিক মহামহিমক কাৰো লগত তক্ক কৰা, যুঁজ দিয়া বা মাৰপিট কৰা দেখা নাছিলো। যদি তেওঁৰ কোনো বন্ধুৱে খং কৰিছিল আৰু শাৰীৰিক প্ৰহাৰ কৰিব বিচাৰিছিল, তেন্তে ঐশ্বৰিক মহামহিমে কেৱল হাঁহি দিছিল।’

পৰম মহামহিম গোহৰ শাহীৰ পত্নীৰ মন্তব্য :

‘প্ৰথমতে, ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শাহীয়ে কেতিয়াও খং নকৰে, অৱশ্যে ঈশ্বৰীয় মহামহিমে অনৈতিকতা আৰু অশ্লীলতাৰ বিৰুদ্ধে তীব্ৰ প্ৰতিক্ৰিয়া প্ৰকাশ কৰে। ঐশ্বৰিক মহামহিম ব্যতিক্ৰমীভাৱে উদাৰ। ৰাতিপুৱা যেতিয়া ঈশ্বৰীয় মহামহিম ঘৰৰ লনত দৈনিক দৰ্শনাবীৰ সৈতে সভালৈ ওলাই যায়, তেতিয়া তেওঁৰ পকেট টকাৰে ভৰি থাকে। কিন্তু যেতিয়া তেওঁৰ ঈশ্বৰীয় মহামহিম ঘূৰি আহে, তেতিয়া পকেটবোৰ খালী হৈ পৰে। ঐশ্বৰিক মহামহিমে সকলো ধন আৰ্তজনক দান কৰে। যেতিয়া মোৰ ধনৰ প্ৰয়োজন হয়, তেতিয়া ঐশ্বৰিক মহামহিমে এখন অতি নিৰীহ মুখ দেখুৱায়, আৰু মোৰ খং উঠে। তেওঁৰ নিৰীহ মুখখনলৈ চাই মই এফাকি পদ্য কওঁ, “তুমি ইমান উদাৰ, কিন্তু সকলো ধন-সম্পত্তিৰ সৈতে বিচ্ছেদ হৈ গ'লা।”’

পৰম মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ পুত্ৰসকলৰ মন্তব্যঃ

‘আমাৰ পিত্ৰ (ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহী) আমাৰ প্ৰতি অতি মৰমিয়াল আৰু
আমাৰ প্ৰয়োজনীয়তা পূৰণ কৰে। কিন্তু আমি যেতিয়া আমাৰ দেউতাৰ পৰা টকা
বিচাৰো, তেতিয়া তেওঁ আমাক মাত্ৰ অলপ টকাহে দিয়ে। আমাৰ দেউতাই কয়,
“তোমালোকে অলাগতীয়াল খৰচ কৰি থাকা।” আমি আমাৰ দেউতাক কওঁ,
“হয়তো আপুনি আমাক যথেষ্ট টকা দিয়ক, নহলে আমাক ফকিৰলৈ পৰিণত
কৰক।”

পৰম মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ মাতৃৰ মন্তব্যঃ

‘তেওঁৰ শৈশৱত যেতিয়া তেওঁ এদিন বা দুদিন স্কুললৈ নাযায়, বা পিছৰ জীৱনত,
যদি তেওঁৰ ব্যৱসায়িক ক্ষতি হয়, মই তেওঁক সমালোচনা কৰো, কিন্তু ইয়াৰ
উত্তৰত তেওঁ কেতিয়াও মূৰ তুলি কথা নকয়। মোৰ আধ্যাত্মিক পথ প্ৰদৰ্শক
ছামছ গাঁৱৰ কক্ষা মিঞ্চাই মোক উপদেশ দিছিল, “বিয়াজক গালি নাপাৰিবা। মই
তেওঁৰ মাজত কি দেখিছোঁ, তোমালোকে নাজানা।” মানৱতাৰ প্ৰতি তেওঁৰ
ইমানেই সহানুভূতি আছে যে যেতিয়া তেওঁ গম পাৰ যে ১০ মাইলৰ দূৰত্বতো
যাত্ৰীবাহী বাছ এখন বেয়া হৈ আছে, তেতিয়া তেওঁ যাত্ৰীসকলৰ বাবে খাদ্য প্ৰস্তুত
কৰি চাইকেল চলাই তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ লৈ যাব।’

পৰম মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ ঘনিষ্ঠ বন্ধু ফাজুলিয়ানৰ মহম্মদ ইকবালৰ মন্তব্যঃ

মহম্মদ ইকবালে কয়, ‘বৰষুণৰ বতৰত যেতিয়া আমি পথাৰৰ মাজেৰে যাব লগা
হয়, আমি আলিবোৰৰ ওপৰেৰে খোজ কাঢ়ি গৈছিলো, আৰু তাত হয়তো অগণন
পিংপৰাও ঘূৰি ফুৰিছিল। আমি সেইবোৰৰ কথা চিন্তা কৰা নাছিলো, কিন্তু ঈশ্বৰীয়
মহামহিম বা গোহৰ শ্বাহীয়ে সদায় পথাৰৰ আলিবোৰত খোজ কঢ়াৰ পৰা বিৰত
থাকিছিল, যাতে পিংপৰাবোৰৰ কোনো ক্ষতি নহয় বা ভয়তে পলাই নাযায়।
ঈশ্বৰীয় মহামহিমে ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে বোকাত খোজ কাঢ়ি যোৱাটোৱেই পছন্দ

করিছিল। যেতিয়া ঐশ্বরিক মহামহিমৰ বিরুদ্ধে হত্যার ভুরা গোচৰ উপাপন কৰা হৈছিল, তেতিয়া অপৰাধ শাখাৰ (আৰক্ষী বিভাগৰ) কানুছ খেইখ তদন্তৰ বাবে আহিছিল। অঞ্চলটোৱ বাসিন্দাসকলে তেওঁক ক'লে, “আমি নাভাবো যে ঈশ্বৰীয় মহামহিমে কেতিয়াবা মহ এটাও হত্যা কৰি পাইছে, মানুহ হত্যা কৰাটো দুৰৈৰ কথা!”।

পৰম মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ পেহীয়েকৰ সন্দৰ্ভত মন্তব্যঃ

মই তেতিয়া অষ্টম শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰ আছিলোঁ। এদিন মোৰ পেহীয়ে, যি এগৰাকী অতি ধৰ্মীয় আৰু দায়বদ্ধ উপাসক আছিল যদিও লোভ আৰু ঈৰ্ষাও আছিল (বাহ্যিক উপাসকসকলৰ সাধাৰণতে এনে কু-অভ্যাস থাকে), তেওঁ মোক ক'লে যে নিয়ম অনুসাৰে নামাজৰ (ছালাত) বাদে বাকী সকলো ঠিকেই আছে। মই পেহীক ক'লোঁ যে নামাজ হল ঈশ্বৰৰ উপহাৰ, আৰু মই নামাজৰ লগত কৃপনালি, গৌৰৰ, হিংসা, আৰু ক্ষেত্ৰ মিহলি কৰি পঠিয়াৰ নিবিচাবোঁ। মই যেতিয়াই শুন্দকৈ কৰিব পাৰিম তেতিয়াই নামাজ পালন কৰিম। তাহিৰ দৰে নহয়, যিয়ে প্ৰাৰ্থনা পালন কৰিছিল আৰু একে সময়তে, পৰচৰ্চা আৰু নিন্দা কৰাৰ দৰে মহা পাপতো জড়িত আছিল।

ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ শৈশৱৰ কাহিনীবোৰৰ স্মৃতি:

১০-১২ বছৰ বয়সৰ পৰাই মই সপোনত ভগৱানৰ লগত কথা পাতিবলৈ ধৰিলোঁ। মই বলুবাৰ বেইট-আল-মামুৰ দেখিছিলোঁ; অৱশ্যে ইয়াৰ বাস্তৱিকতাৰ বিষয়ে মই অজ্ঞাত আছিলো। মই তপস্যাৰ মাজেৰে যোৱাৰ পিছত সেই সকলোবোৰ দৃশ্য আৰু ঈশ্বৰৰ সৈতে হোৱা কথা-বতৰাৰ পুনৰাবৃত্তি হ'ল, আৰু এইদৰেই বাস্তৱতা উন্মোচিত হ'ল। এবাৰ জাতীয় সেনাবাহিনীত কাম কৰা আৰু প্ৰায়ে বেশ্যালয়লৈ যোৱা মোৰ খুড়াই মোক পৰিয়ালৰ সন্দেহৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ লগত লৈ গ'ল, নহলে তেওঁলোকে তেওঁক অনুমতি নিদিয়ে। মোক চাহ-বিক্ষুট খাবলৈ দিছিল, আৰু তেওঁ বেশ্যালয়ৰ ভিতৰলৈ সোমাই গৈছিল। বেশ্যালয়

আৰু বেশ্যাৰ বিষয়ে মই একদম অজ্ঞাত আছিলো। মামাই মোক কয় যে এই বেশ্যালয়বোৰ মহিলাৰ অফিচ। কিছু সময়ৰ পাছত সেই ঠাইখনৰ প্রতি মোৰ বিভূষণ হ'বলৈ ধৰিলৈ। খুড়াই ক'লে, ‘ভগৱানে নাৰীক কৰেল এই উদ্দেশ্যৰ বাবেই সৃষ্টি কৰিছে।’ অৰ্থাৎ খুড়াই মোকো একে কাম কৰিবলৈ উচ্চটনি দিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। খুড়াই কথাই মোক বিচলিত কৰিলৈ। মোৰ নাফছৰ লগত যুঁজি গোটেই ৰাতিটো টোপনি নাহিল, আৰু তাৰ পিছত হঠাতে মোৰ টোপনি আহিল।

এটা ডাঙৰ ঘূৰণীয়া উচ্চ মঞ্চ দেখিলোঁ, আৰু মই তলত থিয় হৈ আছিলোঁ। তাৰ ওপৰৰ পৰা এটা ডাঙৰ মাত শুনিলোঁ, ‘তাক উলিয়াই আনা।’ মই লক্ষ্য কৰিলোঁ যে দুজন মানুহে মোৰ খুড়াক ধৰি সন্মুখলৈ লৈ আহিছে; তেওঁলোকে তেওঁৰ ফালে আঙুলিয়াই দিলে, আৰু ইংগিত দিলে যে তেওঁৰেই সেইজন। মাতটো আকো শুনা গ'ল, ‘ধাতুৰ লাঠিৰে তাক পিটন দিয়ক।’ মানুহবোৰে তাক মাৰপিট কৰিবলৈ ধৰিলৈ। তাৰ পিছত তেওঁ চিৰাবি উঠিল, গৰ্জন কৰিলে আৰু শেষত তেওঁৰ মুখখন গাহৰিৰ দৰে হৈ পৰিল। মাতটো আকো শুনা গ'ল, ‘আপুনিও যদি একে কাম কৰে, তেন্তে আপুনিও একেই শাস্তি পাব।’ মই তেতিয়া অনুতাপ কৰিলোঁ, ক্ষমা বিচাৰিলোঁ, তাৰ পিছত মই এই কথাবোৰ মোৰ জিভাত লৈ সাৰ পাই উঠিলোঁ, ‘মোৰ প্ৰভু মই অনুতাপ কৰো, মোৰ প্ৰভু মই অনুতাপ কৰো।’ এই সপোনৰ প্ৰভাৱ মোৰ মনত কেইবছৰমান বৈ গ'ল।

পিছদিনা বাছত উঠি গাঁৱৰ ফালে গৈ আছিলো; লক্ষ্য কৰিলোঁ যে কেইজনমান ডকাইতে টেক্কি এখনৰ পৰা কেছেট প্লেয়াৰ এটা উলিয়াই আনিবলৈ চেষ্টা কৰি আছে। চালকজনে প্ৰতিহত কৰাত তেওঁক চুৰীৰে হত্যা কৰিলৈ। আমাৰ বাছখন সেই স্থানতে বৈ গ'ল। আমাক দেখি ডকাইতবোৰ পলাই গ'ল। আমাৰ চকুৰ সন্মুখতে যন্ত্ৰণাত ভুগি মৃত্যুমুখত পৰিল চালকজনৰ। জীৱনটো যে ইমান অনিশ্চিত সেই সত্যটোৱে মোৰ মনটো পাৰ হৈ গ'ল। ৰাতি শুবলৈ ওলোৱাৰ লগে লগে তলৰ পদটো মোৰ মনত প্ৰতিধ্বনিত হ'বলৈ ধৰিলৈ। ‘মোৰ সকলো ভুল

କ୍ଷମା କରା, ମହି ଆହି ତୋମାର ପରିବର୍ତ୍ତ ଆଦାଲତତ ପରିଚୋ ।' ଗୋଟେଇ ରାତି କାନ୍ଦିଲୋଁ । ଏହି ସଂଘର କିଛୁ ଦିନର ପିଛତେ ମହି ସର-ସଂସାର ତ୍ୟାଗ କରି ସନ୍ତ ଜାମ ଦାଟାରର ସମାଧିସ୍ଥଳିଲୈ ଗଲୋଁ । କିନ୍ତୁ ତାତୋ ମୋର ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଚାରି ନାପାଲୋଁ । ମୋର ଖୁଲଶାଲୀଯେ ଆକୋ ମୋକ ପୃଥିରୀଲୈ ଘୂରାଇ ଆନିଲେ ।

308 ବର୍ଷର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବରୀ ଇମାମ ମୋର ସମ୍ମୁଖତ ହାଜିର ହଲ । ତେଓ କ'ଲେ, ‘ତୋମାର ଜଂଘଲିଲୈ ଘୂରି ଅହାର ସମୟ ଆହିଲ ।’ ତିନିବର୍ଷର ନିସଂଗତାର ପିଛତ ଯେତିଆ ମହି କିଛୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅଭିଜତା ଲାଭ କରିଲୋଁ, ତେତିଆ ମହି ଜାମ ଦାତାରର ସମାଧିସ୍ଥଳିଲୈ ଗଲୋଁ । ମୋର ସମ୍ମୁଖତ ତେଓ ଆବିର୍ଭାର ହଲ । ମହି କ'ଲୋଁ, ‘ଆଗତେ ମୋକ ଗ୍ରହଣ କରା ହଲେ ମହି ମାୟା-ମୋହର ଜୀରନଶୈଳୀ ଏବାଇ ଚଲିଲୋହେଁତେନ ।’ ତେଓ ଉତ୍ତର ଦିଲେ, ‘ତେତିଆ ସମୟ ଉପ୍ୟୁକ୍ତ ନାହିଲ ।’

ঐশ্বরিক মহামহিম বা গোহৰ শাহীৰ আধ্যাত্মিক ব্যক্তিত্বৰ কিছুমান বৈশিষ্ট্য

ঈশ্বৰে তেওঁৰ এটা উপ-আত্মা (জুচ্চা-এ-তাওফীক-এ-ইলাহি)ক ঐশ্বরিক মহামহিম গোহৰ শাহীৰ সৈতে নিযুক্ত কৰিছিল যেতিয়া তেওঁৰ বয়স আছিল ১৯ বছৰ, আৰু ই ঐশ্বরিক মহামহিমৰ লগত এবছৰ আছিল আৰু যাৰ প্ৰভাৱত ঐশ্বরিক মহামহিমে গাৰ কাপোৰ ফালি, শৰীৰত মাত্ৰ কাপোৰ এটুকুৰা মেৰিয়াই জাম দাতাৰ জংঘলত সোমাই গ'ল। ঈশ্বৰৰ উপ-আত্মাৰ উপস্থিতি ঐশ্বরিক মহামহিমৰ সৈতে কিছু সময়হে আছিল, আৰু ইয়াৰ পিছৰ ১৪ বছৰ ধৰি অনুপস্থিত আছিল। ১৯৭৫ চনত সেই একেটা ঐশ্বরিক উপ-আত্মাৰ প্ৰভাৱতেই ঐশ্বরিক মহামহিমে ছেহৱানৰ জংঘললৈ পুণৰ গুছি গৈছিল।

২৫ বছৰ বয়সত জুচ্চা-এ-গোহৰ শাহী (গোহৰ শাহীৰ উপ-আত্মা)ক আধ্যাত্মিক সেনানীৰ সেনাপতি হিচাপে শিৰত মুকুট পিন্ডোৱা হয়। ইয়াৰ বাবেই ঐশ্বরিক মহামহিম এই জগতৰ চয়তান আৰু দুষ্ট শক্তিৰ দৃষ্টামিৰ পৰা সুৰক্ষিত। জুচ্চা-এ-তাওফীক-এ-ইলাহি (ঈশ্বৰৰ উপ-আত্মা) আৰু টিফ্ল-নুৰী (ঈশ্বৰৰ পোহৰৰ শৰীৰ) হল কিছুমান পৰম ঐশ্বরিক সন্তা, আৰু ই সকলো আত্মা, প্ৰধানদেৱদৃত আৰু মানুহৰ ইন্দ্ৰীয় শক্তি সমুহতকৈও উচ্চস্তৰৰ। আৰু প্ৰধান স্বৰ্গদৃতসকলৰ দৰে তেওঁলোকো ঈশ্বৰৰ সৈতে প্ৰত্যক্ষভাৱে জড়িত। তেওঁলোকৰ গন্তব্যস্থান হৈছে আলম-ই-আহদিয়াত (ঈশ্বৰ একতাৰ ৰাজ্য)।

৩৫ বছৰ বয়সত ১৯৭৬ চনৰ ১৫ বমজানত পোহৰৰ এটা শুক্ৰাণু (নৃৎফা-এ-নূৰ) ঐশ্বরিক মহামহিমৰ হৃদয়ত (কল্প জ্ঞানেন্দ্ৰীয়ত) স্থাপন কৰা হয়। কিছু সময়ৰ পাছত টিফ্ল-এ-নুৰী (ঈশ্বৰৰ পোহৰৰ শৰীৰ)ক আধ্যাত্মিক শিক্ষাৰ বাবে বিভিন্ন ঠাইলৈ লৈ যোৱা হ'ল। ১৯৮৫ চনৰ বমজানৰ ১৫ তাৰিখে, যেতিয়া ঐশ্বরিক

মহামহিমক ইতিমধ্যে হায়দরাবাদ (পাকিস্তান)ত জাগতিক কর্তব্যত নিযুক্ত ছে আছিল, সেই একেটা পোহৰৰ শুক্রাণু, ডাঙৰ হৈ টিফ্ল-এ-নুৰী হল, আৰু ইয়াক স্থায়ীভাৱে প্ৰদান কৰা হৈছিল। এই টিফ্ল-এ-নুৰী জৰিয়তে হজৰত মহম্মদৰ দৰবাৰত ঐশ্বৰিক মহামহিমক চুলতান (আধ্যাত্মিক দৰিদ্ৰতাৰ ৰজা ‘ফকৰ’) হিচাপে ৰাজ অভিষেক ঘটিছিল। টিফ্ল-এ-নুৰীক সচৰাচৰ ১২ বছৰৰ পিছত এই পদবী প্ৰদান কৰা হয়, কিন্তু পৃথিৱীত তেওঁৰ নিযুক্তিৰ বাবেই কেৱল ৯ বছৰত এই পদবী ঐশ্বৰিক মহামহিমক প্ৰদান কৰা হয়।

জাহান-এ-শ্বাহী কি আৰু ইয়াক কিয় উদযাপন কৰা হয়

১৯৭৭ চনৰ ১৫ ব্ৰহ্মজনৰ দিনাও ঈশ্বৰৰ সৈতে এক অনন্য গোপন কথা-বতৰা (ইলহামত বা প্ৰেৰণা) আৰম্ভ হ'ল। ‘বাজিয়া মৰ্জিয়া’ ('তোমাৰ ইচ্ছা মোৰ ইচ্ছা, মোৰ ইচ্ছা তোমাৰ ইচ্ছা')ৰ প্ৰতিশ্ৰূতি ঘটিল আৰু পদবীও প্ৰদান কৰা হ'ল। যিহেতু প্ৰতিটো পদবী (মৰ্তবা) আৰু আৰোহণ (মেৰাজ) ব্ৰহ্মজনৰ ১৫ তাৰিখৰ লগত জড়িত, গতিকে সুখ আৰু ধন্যবাদৰ অনুভূতি প্ৰকাশৰ উদ্দেশ্যে প্ৰতি বছৰে জাহান-এ-শ্বাহী পালন কৰা হয়।

১৯৭৮ চনত ঐশ্বৰিক মহান ব্যক্তিগৰাকীয়ে সিন্ধৰ হায়দৰাবাদলৈ গুচি যায় আৰু মানৱ জাতিৰ ওপৰত ঐশ্বৰিক পথ প্ৰদৰ্শনৰ কৃপা বৰষুণ দিবলৈ আৰম্ভ কৰে। আৰু কম সময়ৰ ভিতৰতে তেওঁৰ আধ্যাত্মিক কৃপা সমগ্ৰ বিশ্বতে বিয়পি পৰে। ঈশ্বৰৰ নামদানেৰে লাখ লাখ মানুহৰ হৃদয় পুনৰুজ্জীৱিত হ'ল। ঈশ্বৰৰ নাম ‘আল্লাহ’ লাখ লাখ মানুহৰ হৃদয়ত ছপা হৈ পৰিছিল আৰু তেওঁলোকে হৃদয়ত ইয়াক দেখা পাইছিল। লাখ লাখ লোকে কাছফ-আল-কুৰৰ (এই পৃথিবী এৰি যোৱা সন্তসকলৰ নাফছ সূক্ষ্ম আত্মাৰ সৈতে কথা কৰ পৰা ক্ষমতা) আৰু কাছফ-আল-হজ্জুৰ (হজৰত মহম্মদৰ দৰবাৰত প্ৰৱেশ)ৰ সুবিধাও লাভ কৰে। ঐশ্বৰিক মহামহিমে মাৰাত্মক ৰোগত আক্ৰান্ত লাখ লাখ লোকক কৰি সুস্থ কৰি তুলিছে। এইদৰে, ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ পৰা শিক্ষা আৰু পথ প্ৰদৰ্শন লাভ কৰাৰ পিছত প্ৰতিটো ধৰ্ম, প্ৰতিটো জাতি আৰু প্ৰতিখন দেশৰ লোকে ঈশ্বৰৰ প্ৰেম অৰ্জন কৰিলে আৰু ঈশ্বৰৰ সত্তাত উপনীত হ'বলৈ ধৰিলে।

‘তগৱানৰ শপত! মইও সেইসকল লোকৰ মাজৰে এজন, যাৰ হৃদয়ত “আল্লাহ” নামটো ইমান ধূনীয়াকৈ লিখা আছে আৰু জিলিকি আছে।’—শ্ৰেণি নিজাম-উদ্দিন, মেৰিলেঙ্গ, ইউ.এছ.এ.

সূর্য আৰু চন্দ্ৰৰ উপৰত ছবি সম্পর্কে বিস্তৃত ব্যাখ্যা

তেওঁৰ আধ্যাত্মিক বিজ্ঞান, আৰু সমগ্ৰ জাতিসমূহৰ মাজত ব্যাপক বক্তৃতা সমুহৰ বাবে ঈশ্বৰীয় মহামহিমৰ খ্যাতি বিশ্বৰ চাৰিও চুকতে বিয়পি পৰিছিল।

১৯৯৪ চনত মানচেষ্টাৰত কিছুমান ব্যক্তিয়ে চন্দ্ৰত ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ প্ৰতিচ্ছবি আঙুলিয়াই দিছিল। পাকিস্তান আৰু অন্যান্য বিভিন্ন দেশৰ পৰাও একেধৰণৰ প্ৰত্যক্ষদৰ্শীৰ বিৱৰণী পোৱা গৈছে। ভিডিও' কেমেৰাৰ জৰিয়তে চন্দ্ৰৰ চলন্ত ৰেকৰ্ডিং কৰা হৈছিল। নাছা আৰু বিদেশৰ পৰাও চন্দ্ৰৰ ছবি সংগ্ৰহ কৰা হৈছিল। আৱস্থণিতে ছবিবোৰ অস্পষ্ট আছিল যদিও দুৰছৰৰ ভিতৰতে ছবিবোৰ ইমানেই প্ৰাঞ্জল আৰু স্পষ্ট হৈ পৰিল যে সেইবোৰ চিনি পাবলৈ বাইনোকুলাৰ আৰু কম্পিউটাৰৰ প্ৰয়োজনেই নাছিল।

১৯৯৬ চনত আমাৰ সংবাদদাতা জাফৰ হুছেইনে নাছাক এই ছবিবোৰৰ অস্তিত্বৰ কথা আঙুলিয়াই দিছিল। তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, ‘চন্দ্ৰত থকা মুখৰ প্ৰতিচ্ছবিৰ বিষয়ে আমি জানো। এইখনেই হৈছে যীচু খ্ৰীষ্টৰ মুখখন, যিটো ২০০ মাইল দীঘল পোহৰৰ দ্বাৰা গঠিত।’ আমেৰিকাৰ নাগৰিকসকলেও এই ছবিখনৰ সন্দৰ্ভত নাছাক কিছু ব্যাখ্যা আগবঢ়াবলৈ জোৰ দিছিল। কিন্তু, ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহী এচিয়া মহাদেশৰ লোক হোৱাৰ কাৰণেই নাছাই মন্তব্য দিয়াৰ পৰা বিৰত থাকিল।

নাছাৰ অধ্যাপক তথা জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানৰ বিশেষজ্ঞ অধ্যাপক ডিসম'ৰ অলটাৰে তেওঁৰ ‘পিণ্টৰিয়েল এচট্ৰনমী’ নামৰ গ্ৰন্থখনত ছবিখনৰ পৰিৱৰ্তন কৰি নাৰীৰ ক্রপত উপস্থাপন কৰিছিল। ই সমগ্ৰ খ্ৰীষ্টান মিছনেৰীজনৰ মাজত এটা উৰাবাতৰি বিয়পি পৰিল যে চন্দ্ৰত লেডী মেৰীৰ এখন ছবি আছে।

যেতিয়া এই খবৰটো পাকিস্তানৰ বাতৰি কাকতত প্ৰকাশ পাইছিল, তেতিয়া বহুতে বিষয়টো ভালদৰে তদন্ত কৰাৰ পিছত, চন্দ্ৰত থকা ছবিখনৰ অস্তিত্ব স্বীকাৰ কৰিছিল। কিছুমানে কোনো তদন্ত নকৰাকৈ এই বিষয়টোক উপহাসো কৰিছিল। কিছুমানে ইয়াক আকৌ যাদু বুলি গণ্য কৰিছিল। তাৰ কিছু

সময়ৰ পাছত, মহাকাশত থকা ছবি এখনৰ অস্তিত্বৰ কথাও চৰ্চা হৈছিল। কিন্তু ই সাধাৰণ মানুহৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিবলৈ সক্ষম নহ'ল, ঈশ্বৰীয় মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ অনুসৰণকাৰী সকলৰ বাহিৰে।

১৯৯৮ চনত পার্চাম নামৰ দৈনিক কাকতখনে পৰিত্ব ক'লা শিল(মৰ্কা)ত মানুহৰ মুখ প্ৰকট হোৱা বুলি এটা বাতৰি প্ৰকাশ কৰিছিল। আমি ইতিমধ্যে সেই বিষয়ে অৱগত আছিলো। আমাৰ হাতত পৰিত্ব ক'লা শিলৰ কিছুমান চিহ্নিত কৰা ছবি আছিল আৰু ঈশ্বৰীয় মহামহিমৰ প্ৰায় সকলো অনুগামীয়েও এই বিষয়টোৰ ভালদৰে তদন্ত কৰিছিল। সম্ভাৱ্য হৃলস্তুল আৰু দৃষ্টিমিৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ আমি মৌন হৈ থাকিলোঁ। বাতৰি কাকতৰ বাতৰিবোৰে আমাক উৎসাহিত কৰিছিল, আৰু আমি এটা প্ৰেছ বিজ্ঞপ্তি আৰু বিষয়টোৰ সন্দৰ্ভত আমাৰ বিবৃতিও প্ৰকাশ কৰিলোঁ। প্ৰায় সকলো মুছলমানেই বিষয়টোৰ তদন্ত কৰিছিল, কাৰণ বিষয়টো তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰ সৈতে ওতঃপ্ৰোতভাৱে জড়িত আছিল। তেওঁলোকৰ গৱিষ্ঠসংখ্যকেই ইয়াৰ সত্যতাক লৈ পতিয়ন গৈছিল। ছবিখন ইমানেই স্পষ্ট আছিল যে ইয়াক অস্মীকাৰ কৰাটো প্ৰায় অসমৰ হৈ পৰিছিল। অৱশ্যে একাংশ লোকে এইতো এটা যাদু বুলি প্ৰচাৰ কৰি ফুৰিছিল।

চন্দ্ৰ আৰু পৰিত্ব ক'লা শিলত থকা ছবি বিশ্বৰ প্ৰায় সকলো দেশতে প্ৰচাৰ আৰু চিনাকি কৰোৱা হৈছিল। ছৌদি আৰব আৰু ইয়াৰ সমৰ্থকসকল একেবাৰে অসন্তুষ্ট হৈ পৰিছিল, যেন ঈশ্বৰীয় মহামহিম গোহৰ শ্বাহীয়ে নিজেই পৰিত্ব ক'লা শিলত নিজৰ প্ৰতিচ্ছবি স্থাপন কৰিছে! তেওঁলোকে আচৰ্য প্ৰকাশ কৰিলে যে, ‘যিহেতু ইছলামত প্ৰতিচ্ছবি নিষিদ্ধ, গতিকে পৰিত্ব ক'লা শিলত প্ৰতিচ্ছবি কেনেকৈ দেখা দিব পাৰে?’ কিন্তু তেওঁলোকে এই কথা ভাৰিব নোৱাৰিলে যে ঈশ্বৰৰ পৰা অহা চিহ্ন কেতিয়াও নিষিদ্ধ হৰ নোৱাৰে। ছৌদি আৰবে তাৰ শুৰীয়ত (ধৰ্মীয়) আদালতৰ পৰা এটা ঘোষণা পাইছিল যে ঐশ্বৰিক মহামহিম ৱাজিব-আল-কাতাল (মত্যৰ শাস্তি পোৱাৰ যোগ্য); যদি ঈশ্বৰীয় মহামহিমে চৌদি আৰৱৰ মাটিত ভৰি দিয়ে, তেন্তে তেওঁক হত্যা কৰা উচিত। একদৰে পাকিস্তানতো, চৌদি আৰব সমৰ্থক সাম্প্ৰদায়িক উপাদানে ঐশ্বৰিক

মহামহিম গোহর শ্বাহী আৰু তেওঁৰ শিক্ষাক নিৰ্মূল কৰিবলৈ যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা কৰি আছে। ঈশ্বৰীয় মহামহিমৰ বিৰুদ্ধে ভুৱা অভিযোগ আৰু ঈশ্বৰ নিন্দা কৰাৰ গোচৰ (ধাৰা পিপিচি ২৯৫) উচ্চটনি দিয়া হৈছে। কেইবাবাৰো ঐশ্বৰিক মহামহিমক হত্যা কৰাৰো চেষ্টা কৰা হৈছে।

এতিয়া ঐশ্বৰিক মহামহিমৰ ছবিখন সূর্যতো দেখা গৈছে

আমি গোচৰসমূহৰ সন্দৰ্ভত পাকিস্তান চৰকাৰৰ সৈতে যোগাযোগ কৰিছো, আৰু তেওঁলোকক ছবিসমূহ পৰীক্ষা আৰু তদন্ত কৰিবলৈ আমন্ত্ৰণ জনাইছো; কিন্তু চৰকাৰে সাম্প্ৰদায়িক উপাদানৰ প্ৰভাৱত এই ঐশ্বৰিক চিনবোৰ অস্থীকাৰ কৰিছে। তদুপৰি নৰাজ শ্ৰীফ চৰকাৰে ঈশ্বৰীয় মহামহিমক ফান্দত পেলাবলৈ, দমন আৰু নিৰ্মূল কৰিবলৈ সিন্ধৰ প্ৰাদেশিক চৰকাৰকো প্ৰভাৱিত কৰিছিল। বৰ্তমান আমি সামৰিক শাসন ব্যৱস্থাকো এই প্ৰতিছবিসমূহৰ (ঈশ্বৰীয় চিন) ন্যায্য তদন্ত কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিছো, আৰু দাবী জনাইছো যে এই প্ৰতিছবিসমূহক সাম্প্ৰদায়িক উপাদানৰ কোনো ভয়, হেঁচা বা প্ৰভাৱত যাতে অস্থীকাৰ নকৰে।

এই ঐশ্বৰিক চিনবোৰৰ উদ্দেশ্য হৈছে ভগুমি নিৰ্মূল কৰা, ইয়াৰ বিপৰীত নহয়। আৰু ই একেবাৰেই স্পষ্ট, কাৰণ ঐশ্বৰিক মহামহিমৰ বাৰ্তা আৰু শিক্ষা ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আৰু বিশ্ব শান্তিৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি গঢ় লৈ উঠিছে, নিজকে সংক্ষাৰ আৰু শুন্দ কৰিবলৈ ই সকলো ধৰ্মৰ লোকক আকৰ্ষণ কৰিছে।

আৰু আজি সকলো হিন্দু, মুছলমান, শিখ আৰু খ্ৰীষ্টান ধৰ্মাবলম্বী লোক একত্ৰিত হৈ পৰিছে, কাৰণ তেওঁলোকৰ পাৰম্পৰিক প্ৰেম আৰু পৰম শুন্দা ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ প্ৰতি। ইতিহাসত প্ৰথমবাৰৰ বাবে এজন আধ্যাত্মিক নেতৃত আমন্ত্ৰণ কৰি গীৰ্জা, গুৰুদ্বাৰ, হিন্দু মন্দিৰ আদি সকলো প্ৰধান ধৰ্মৰ পূজাশূলীৰ মধ্যত বকৃতা আৰু ব্যাখ্যাৰ বাবে সন্মানেৰে বহিবলৈ দিয়া হৈছে। এনে বাস্তি (ঐশ্বৰিক মহামহিম), যিজন ঐশ্বৰিকভাৱে অভিযোগ আৰু

দেশৰ গৌৰৰ, তেওঁক উৎসাহিত কৰা উচিত। ঈশ্বৰে তেওঁৰ ঐশ্বৰিক মহানতাৰ সত্যতাক বিশদভাৱে প্ৰকাশ কৰিবলৈ তেওঁৰ চিনসমূহ প্ৰকাশ কৰে। আৰু ঈশ্বৰীয় মহামহিমৰ চকুৰ চাৰনীয়ে ঈশ্বৰৰ নামদানেৰে মানৱজাতিৰ হৃদয়ক সজীৱ কৰি তোলে, আৰু তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ প্ৰেমিকলৈ ৰূপান্তৰিত কৰে।

ধৰ্মতত্ত্ববিদ আৰু যিবোৰ দল-সংগঠন সন্ত আৰু হজৰত মহম্মদৰ ঘৰৰ শক্তি, সেইবোৰেই ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ বিৰুদ্ধে সৰব হৈ আছে। ভুৱা গোচৰ, ভিত্তিহীন চক্ৰন্ত আৰু পৰম মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ বিৰুদ্ধে নেতৃবাচক অপপ্ৰচাৰৰ প্ৰৰোচনা কৰি হাজৰে-আল-আছৱাদ (পৰিত্ব ক'লা শিল)ৰ পৰা জনসাধাৰণৰ দৃষ্টি নাইকীয়া কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। এইটো এটা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু স্পৰ্শকাতৰ বিষয়। বিশ্বাসৰ সংকটত পৰিছে আজি মুছলমান সমাজ। এই বিষয়ত তদন্ত কিয় কৰা হোৱা নাই? পৰিত্ব ক'লা শিলটোক লৈ পৃথিবীত নেতৃবাচক আৰু ইতিবাচক দুয়োটা অপপ্ৰচাৰ চলিছে যে ইয়াক দমন কৰাটো অসম্ভৱ হৈ পৰিছে।

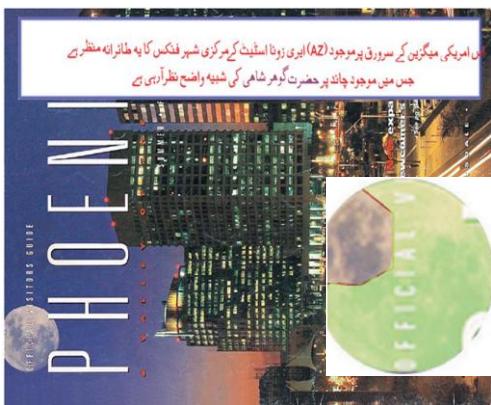
আনকি সন্ত সকলৰ বিশ্বাসী পাণ্ডিতসকলেও গোহৰ শ্বাহীৰ প্ৰতি থকা হিংসা আৰু ঈৰ্যাৰ বাবে মৌনতা অৱলম্বন কৰিছিল। যিহেতু ছবিখন ইমান স্পষ্ট গতিকে তেওঁলোকে ইয়াক অঙ্গীকাৰ কৰিবও নোৱাৰে। এতিয়া তেওঁলোকে কয় যে চন্দ্ৰ যাদুৰ প্ৰভাৱত আছে। ভালদৰে মনত ৰাখিব: হজৰত মহম্মদে কৈছিল, ‘যিকোনো যাদুৰ প্ৰভাৱ চন্দ্ৰৰ ওপৰত নপৰে আৰু চন্দ্ৰলৈ বুলি কৰা যাদু কাৰ্য্যক্ষম নহয়।’

তেওঁলোকৰ অভিযোগ যে আনকি পৰিত্ব ক'লা শিলটোও যাদুৰ প্ৰভাৱত আছে। চিন্তাৰ খোৰাক: যদি কা'বাও যাদুৰ প্ৰভাৱত আছে, তেন্তে মুছলমানসকলৰ ওচৰত পৰিত্বতা আৰু বিশ্বাসৰ সুৰক্ষাৰ বাবে অন্য কি স্থান আছে! তেওঁলোকে কয়, ‘আনকি হজৰত মহম্মদও এসময়ত যাদুৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হৈছিল, আৰু কা'বা হজৰত মহম্মদতকৈ ডাঙৰ নহয়!’

সঁচাকৈয়ে! হজৰত মহম্মদৰ ওপৰত যাদু কৰা হৈছিল, অৱশ্যে যাদুৰ প্ৰভাৱ
নাইকীয়া কৰিবলৈ উশ্বৰে চুৰা ওৱান্নাছৰ আয়াত পঠিয়াইছিল। চন্দ্ৰ আৰু পৰিত্ৰ
ক'লা শিলৰ ওপৰত যাদুৰ প্ৰভাৱ যদি আছে তেন্তে তাক নাইকীয়া কৰিবলৈ
ওৱান্নাছৰ (আয়াত) পদটো আবৃত্তি কৰিবলৈও পৰামৰ্শ দিয়া হৈছে। যদি ওৱান্নাছ
আয়াতটোৱে ছবিবোৰক নাইকীয়া কৰাৰ পৰিৱৰ্তে আৰু অধিক উজ্জ্বল কৰি
তোলে, তেন্তে আপুনি সত্য স্বীকাৰ কৰিব লাগিব, অন্যথা, আপোনাৰ ভিতৰত
আৰু জাহালৰ (অজ্ঞানৰ পিতৃ) চৰিত্ৰ আছে।

ঞ্চৰিক মহামহিম ৰিয়াজ আহমেদ গোহৰ
শাহীৰ অলৌকিক চিত্ৰসমূহ

চন্দ্ৰ

১৯৯১ চনৰ ফিনিক্স অফিচিয়েল ভিজিটৰ'ছ গাইডৰ গ্ৰীষ্মকালীন সংস্কৰণত চন্দ্ৰত ঈশ্বৰীয় মহামহিম গোহৰ শাহীৰ প্ৰতিচ্ছবি স্পষ্টকৈ দেখা গৈছে। ছবিখন সৌজন্যত: বুট ট্ৰেভার্ষ, ফটোগ্ৰাফাৰ।

ফিনিক্স অফিচিয়েল ভিজিটৰ'ছ গাইডৰ কভাৰৰ পৰা চন্দ্ৰ ছবিখনৰ এটা ক্ৰ'জ-আপ। ইয়াক ম্লান কৰা হৈছে যাতে ঈশ্বৰীক মহামহিমৰ মুখখন আৰু অধিক উজ্জ্বল হৈ পৰে।

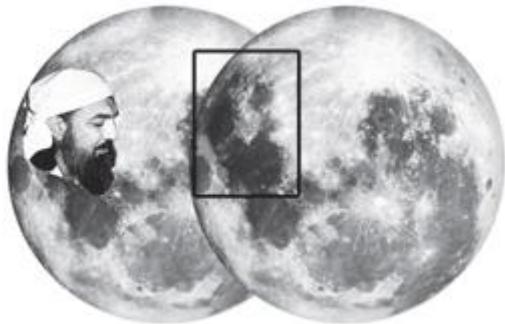
ফটোগ্ৰাফাৰৰ এই চিঠি অনুসৰি, '... ১৯৯০ চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহত ফিনিক্সৰ ডাউনটাৰ্নৰ ওপৰত ফটো তোলা চন্দ্ৰৰ বন্ধিত আকাৰৰ ৰূপটো ৯০ ডিগ্ৰীত ঘূৰাই চালে প্ৰফাইলতো মানুহৰ দৰে দেখা যায়।'

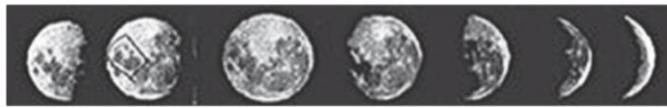
পৰম মহামহিম গোত্ৰৰ শাহী

বাঁওঁফালে: চন্দ্ৰৰ অপৰিৱৰ্তিত প্ৰতিচ্ছবি। সোঁফালে: তুলনামূলকভাৱে সহজতে
বুজিব পৰাকৈ ঐশ্বৰিক মহামহিমৰ মুখখন ডিজিটেলভাৱে চুপাৰ ইস্পোজ কৰা
হৈছে

চন্দ্ৰৰ পৃষ্ঠত ঐশ্বৰিক মহামহিমৰ মুখখন আৰু লগতে চন্দ্ৰৰ বদ্ধিত আকাৰৰ
ফটো।

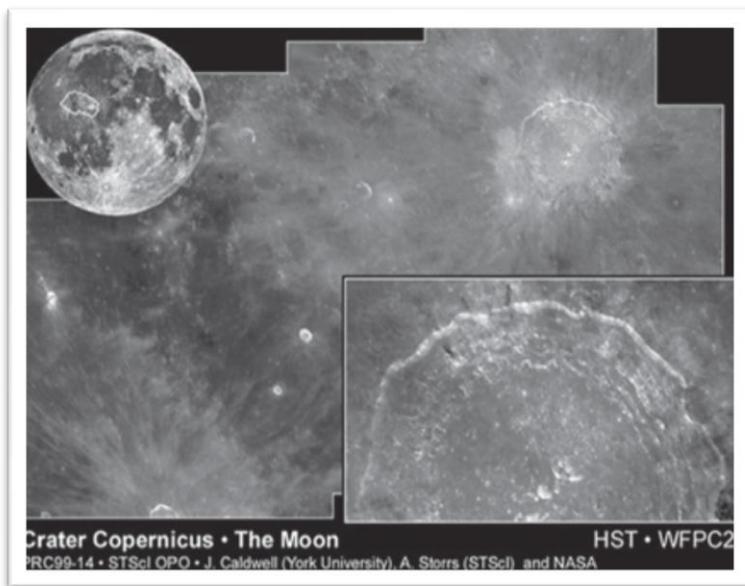

বিভিন্ন পর্যায়ত চন্দ্র, গোটেইখিনিতে তেওঁৰ ঐশ্বরিক মহানতাৰ প্রতিমূর্তি
দৃশ্যমান। ঐশ্বরিক মহামহিমৰ মুখখন চিহ্নিত কৰা হৈছে।
উৎস: কলিন'ছ স্কাইরাচিং: দ্য আলটিমেট গাইড টু দ্য ইউনিভার্স (ইংৰাজী ভাষা
সংস্কৰণ, ১৯৯৫) ডেভিদ এইচ লেভিৰ দ্বাৰা; ২৩৯ পৃষ্ঠা।

পৰম মহামহিম গোহৰ শাহীৰ প্ৰকৃত প্ৰতিচ্ছবিৰ বিভিন্ন ভংগীমা

নাছাই প্রকাশ কৰা চল্লৰ এখন ফটো।

Crater Copernicus • The Moon

PRC99-14 • STScI OPO • J. Caldwell (York University), A. Storrs (STScI) and NASA

HST • WFPC2

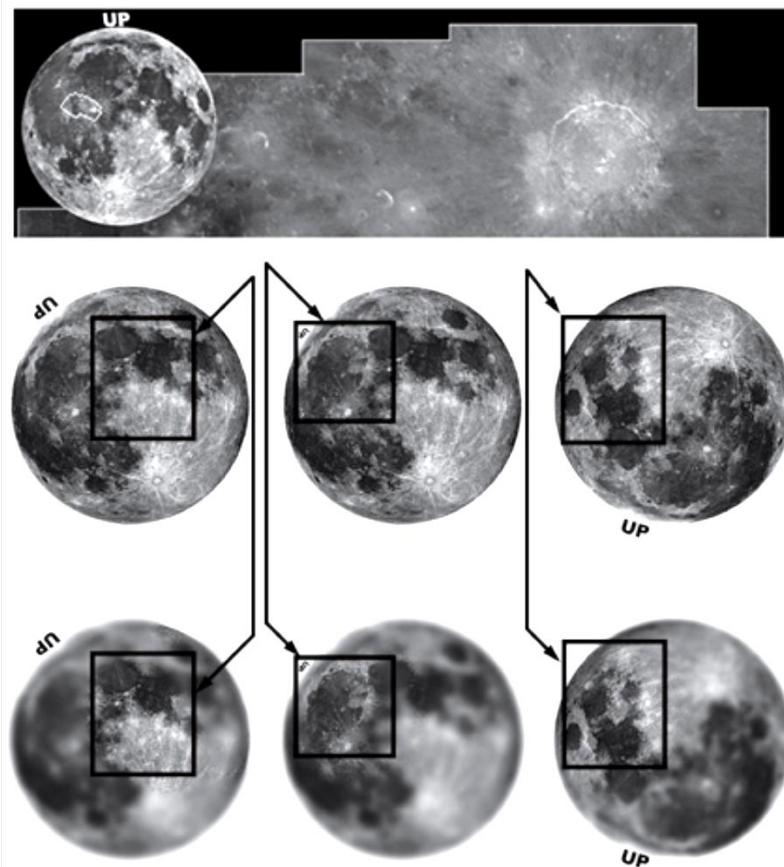
উৎস: নিউজ বিলিজ: হাবল শুটই অৱ দ্য মূন (১৬ এপ্ৰিল, ১৯৯৯), জন কল্ডৱাল
আৰু এলেক্স ষ্টোবছ, নাছাৰ সহযোগিতাত /

<http://hubblesite.org/newscenter/archive/releases/1999/14>

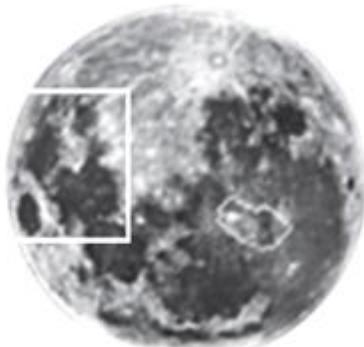
“চল্লৰ বিষয়ে অধিক বিৱৰণ পৰিৱৰ্তী পৃষ্ঠাত আছে।”

ইশ্বরে ক'লে, 'আমি অদূর ভরিষ্যতে, বিশ্বক্ষাণ্ত আৰু আপোনালোকৰ ভিতৰত
আমাৰ চিন দেখুৱাম, যেতিয়ালৈকে আপোনালোকে বিশ্বাস নকৰে যে এইটোৱেই
সত্য।'

'আকাশত, ভূমিত আৰু মহাকাশত তেওঁৰ চিন বিচাৰিবা; এই চিনবোৰ পূৰ্বদিশৰ
পৰা আবিৰ্ভাৰ হৰলগীয়া জন্ম।'—আঞ্চামা ইকবাল

চন্দ্ৰৰ ছবিখন ঘড়ীৰ কাঁটাৰ বিপৰীত দিশত ঘূৰোৱা হৈছে। এনে কৰিলে চন্দ্ৰত
থকা প্ৰতিচ্ছবিবোৰ স্পষ্টকৈ দেখা যায়।

পৰম মহামহিম গোহৰ শ্বাসীৰ বিভিন্ন ছবি আৰু চন্দ্ৰৰ প্ৰতিচ্ছবিৰ মাজত তুলনা
কৰিলে দেখা যায় যে চন্দ্ৰৰ ওপৰত থকা মুখখন সঁচাকৈয়ে ঐশ্বৰিক মহামহিমৰ।

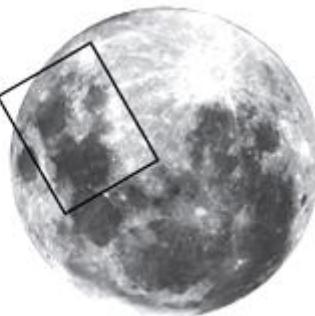

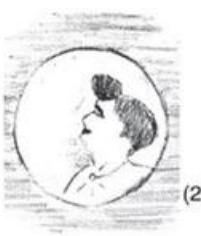

PLATE 15-4. The Lady in the Moon. If the page is held at arm's length, the drawing on the right will help you find the lady in the photograph of the moon on the left. To find her in the sky, look at the moon when it is full or during a few days before full moon. (Page 64)

চন্দ্ৰ আৰু ইয়াৰ কাষত নাৰীৰ দৰে চেহেৰাৰ অংকন কৰা এটা ক্ষেচ।

(1)

(2)

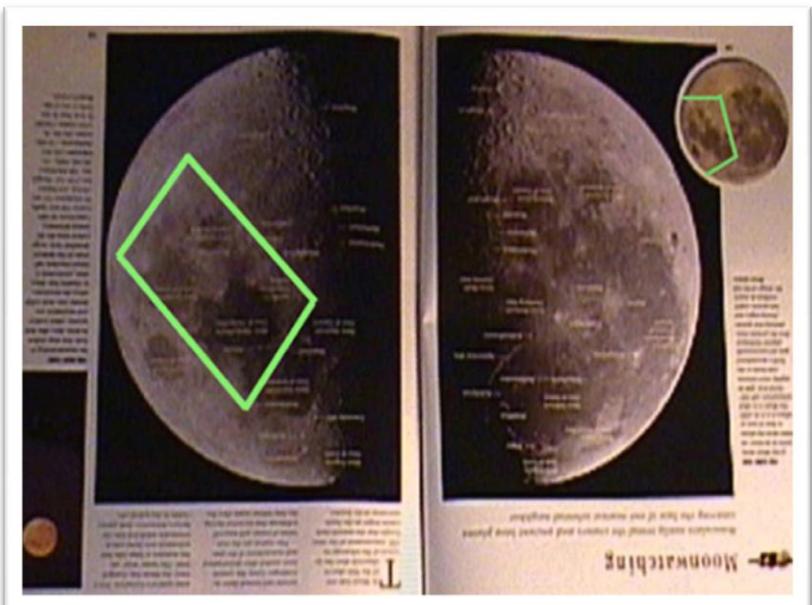

(3)

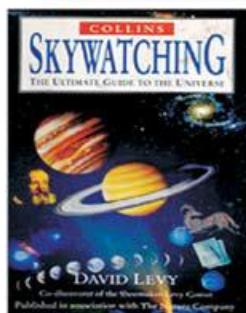
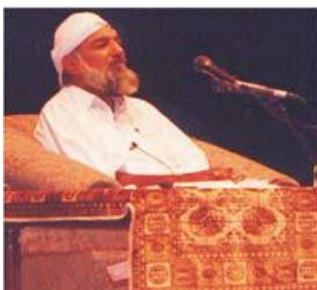
যেতিয়া আমেৰিকাত প্ৰকাশ পাইছিল যে চন্দ্ৰত থকা প্ৰতিচ্ছবিখন এছিয়ান মূলৰ
এজন ব্যক্তিৰ আৰু যাৰ বৈশিষ্ট্যই তেওঁক মুছলমান বুলি প্ৰকাশ কৰে; তাৰ
পিছত ছবিখন ঘড়ীৰ কাঁটাৰ দিশত ঘূৰাই দিয়া হৈছিল। ওপৰৰ (১) নং ফটোখন
চন্দ্ৰৰ মূল ফটো। (২) নং ফটোখনো চন্দ্ৰৰ সৈতে জড়িত। এইটো পৰিবৰ্তিত
কৰা হৈছে: মুখমণ্ডল আৰু দাঢ়িৰ এটা অংশ পৰিবৰ্তন কৰি মূৰৰ চুলিখিনি বুলি
দেখুওৱা হৈছে। আৰু লগতে মুখখন মচি পেলোৱা হৈছে যিটো পৰিকল্পনাকৈ ডাঢ়ি
খুৰুৱা মুখমণ্ডল কৰা হৈছে। ওপৰৰ (৩) নং ফটোত ডিঙমৰে ইয়াক মহিলাৰ
ৰূপত চিত্ৰিত কৰাৰ প্ৰচেষ্টা কৰিছে যাতে দৰ্শকে ইয়াক ভাৰ্জিন মেৰীৰ প্ৰতিমূৰ্তি
বুলি বিশ্বাস কৰি বিপথে পৰিচালিত হয়। ফটোখনত থুতুৰীটো চুটি কৰিছে,
ডিঙিৰ প্ৰফাইলটো মস্ণ কৰিছে আৰু চকু দুটা দীঘল কৰিছে।

ঈশ্বৰৰ চিনবোৰৰ বিকৃতি এটা শুভ লক্ষণ নহয় কাৰণ এই প্ৰতিচ্ছবিবোৰ অতি
সোনকালে সমগ্ৰ বিশ্বতে স্পষ্ট হৈ পৰিব।

বছরে কোম্পানীয়ে বিভিন্ন প্রবন্ধত প্রকাশিত আৰু ছপা কৰা চল্লৰ ছবি।

আপুনি পূৰৰেই হওক বা পশ্চিমৰেই হওক, আপোনাৰ ব্যক্তিগত কেমেৰাৰ
সহায়তো, যিকোনো কোণৰ পৰা চল্লৰ ফটো তুলিবলৈ চেষ্টা কৰক, আৰু
আপুনিও এই ছবিসমূহ দেখিব।

পৰম মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ মুখৰ আন এক উদাহৰণ তৃতীয় পক্ষই ছপা কৰা চন্দ্ৰৰ ছবি।

উৎস: কলিন'ছ স্কাইরাচিং: দ্য আলটিমেট গাইড টু দ্য ইউনিভাৰ্স (পৃষ্ঠা ২৩৫, ১৯৯৫ ইংৰাজী সংস্কৰণ) ডেভিদ লেভিৰ দ্বাৰা।

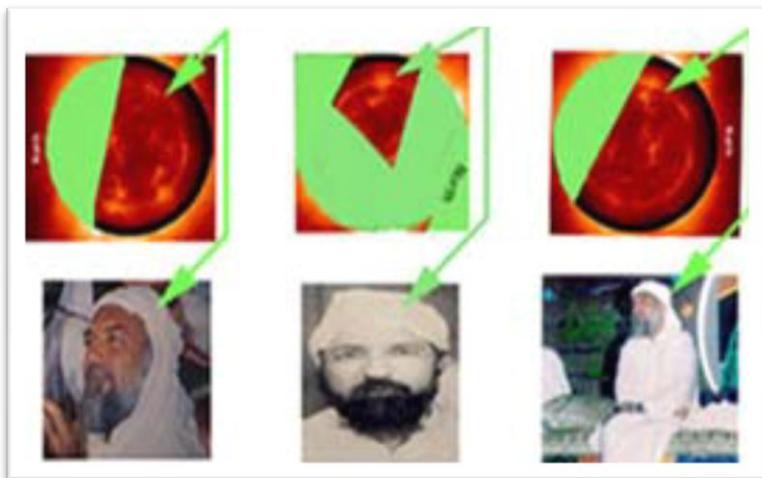
সূর্য

নাছাই প্রকাশ কৰা সূর্যৰ ফটোখন

সূর্যৰ ফটো।

উৎস: নাছাব এছ অ' এইচ অ' সৌৰ মানৱ নিৰীক্ষণ কেন্দ্ৰ; ১৯৯৯ চনৰ ২৯
ডিচেম্বৰ।

ওপৰৰ সূর্যৰ প্রতিচ্ছবিখন ঘড়ীৰ কাঁটাৰ দিশত ঘূৰাই সূর্যত থকা পৰম
মহামহিম গোহৰ শাহীৰ বিভিন্ন প্রতিচ্ছবি উন্মোচন কৰা হৈছে।

‘সঁচাকৈয়ে চন্দ্র আৰু সূর্যই তোমাৰ ভৱিষ্যৎৰ চিন দেখুৱাইছে। তথাপিও তোমাৰ
সত্যতাৰ প্ৰমাণ মোৰ হৃদয়ত বাস কৰা তোমাৰ মাজত।’—ইউনুছ আলগোহৰ

নাছাৰ পৰা লোৱা সূৰ্যৰ এখন ফটো যাৰ ওপৰত গোহৰ শ্বাহীৰ সৈতে মিল থকা
ছবিক খুব স্পষ্টকৈ দেখা যায়।

তাৰকাবাজ্যিক মহাকাশ

NASA FINDS MASSIVE FACE IN SPACE!

NASA has released a shocking photograph that clearly shows a gigantic face floating in distant space!

The breathtaking photo was taken during the International Space Station's most recent mission. They are baffled as to where the face originated.

"This is plainly the image of a man's face floating in the universe," said astronaut Scott Kelly, of NASA. "It is an image of a man's face floating in the universe. It is an image of all of us."

"The new evidence is that it appears to be widely distributed. The face was visible to shuttle astronauts during their 12-hour tour.

"A couple of them at first thought they were hallucinations, but when they took a closer look, they knew it had to be there, everywhere at once."

By Mark Whaleski
NASA Astronaut
International Space Station
February 2013

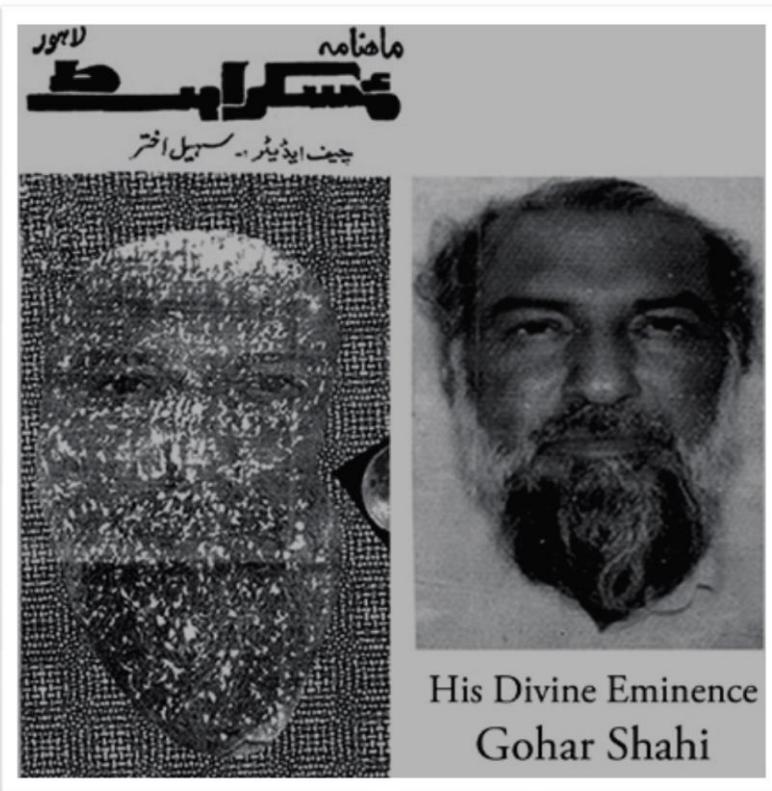
"It's as large
as 150 suns!"

ASTRONAUT MARK WHALESKY

এই লেখাটোত নাছাব বিজ্ঞানিসকলে ১৫০ সূর্যৰ আকাৰ বুলি অনুমান কৰা মহাকাশত থকা মুখ এখনৰ সম্পৰ্কত নাছাব তথ্যৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা হৈছে। লেখাটোত কোৱা হৈছে যে ইয়াৰ আকাৰৰ প্রতি লক্ষ্য ৰাখি মহাকাশত থকা মুখখন আগতে কেতিয়াও আৱিষ্কাৰ হোৱা নাছিল।

জি এৰ আটলাণ্টাৰ জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানী আইজাক হকিসৰ মতে, ‘এয়া স্পষ্টভাৱে বিশ্ববৰ্ক্ষাণুৰ বহু দূৰৈত মানুহৰ মুখৰ প্রতিচ্ছবি।’ এই প্ৰবন্ধটোত ব্যাখ্যা কৰা হৈছে যে কেনেকৈ এই অলৌকিক প্রতিচ্ছবিখন এমুহূৰ্তত স্পষ্টভাৱে চিনিব পৰা গৈছিল আৰু তাৰ পিছত পিছৰ মুহূৰ্ততে কেনেবাকৈ দৃষ্টিৰ পৰা আতিৰি গৈ পৰ্যবেক্ষকসকলক আচৰিত কৰি তুলিছিল। প্ৰবন্ধটোত অনুমান কৰা হৈছে যে এই প্রতিচ্ছবিখন ‘[প্ৰযুক্তিগতভাৱে] উন্নত স্তৰৰ’। এইটো এটা প্ৰথম আৱিষ্কাৰ যাৰ বাবে নাছাই ধৰ্মবিজ্ঞানী সকলৰ লগত আলোচনা কৰিছিল যে – “মনত ধাৰণা হয়, এইখন হয়তো ভগবানৰ মুখ।”

উৎস: ‘নাছা ফাইওচ মেছিভ ফেচ ইন স্পেচ’ ইইটনী আক্ষে, উইকলি রল্ড বাতৰি (৭ মে, ১৯৯৬)।

His Divine Eminence
Gohar Shahi

মহাকাশত আবির্ভাব হোৱা মুখৰ প্রতিমূর্তি আৰু পৰম মহামহিম গোহৰ শাহীৰ
প্রতিচ্ছবিৰ তুলনা।

উৎসঃ মুকুবাহাট মাহেকীয়া আলোচনা (লাহোৰ)।

ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শাহীৰ এই প্রতিচ্ছবি আচলতে টিফ্ল-এ-নূরী নামেৰে
জনাজাত এক আধ্যাত্মিক সত্তা। কেৱল অতি বিশিষ্ট সন্তসকলহে ইয়াৰ অধিকাৰী
বুলি জনা যায়। চুফীসকলৰ বিভিন্ন গ্ৰন্থত ইয়াৰ উল্লেখ পোৱা যায়।

পবিত্র কলা শিল/হজৰে আছৱাদ

মক্তা, চৌদি আৰবত থকা ক'লা শিল (হাজৰে আল আছৱাদ)ৰ ওপৰত এজন
মানুহৰ মুখ আবিৰ্ভাৰ হয় /

এই লেখা অনুসৰি পবিত্র ক'লা শিলত মানুহৰ মুখৰ আবিৰ্ভাৰকলৈ শ্ৰেষ্ঠ হামাদ
বিন আব্দুল্লাই এই সম্পর্কত উল্লেখ কৰিছে, ‘আধ্যাত্মিকতাবাদীসকল মক্তাত কয়
যে এইটোৱেই প্ৰত্যাশিত ইমাম মেহদীৰ মুখ।’

উৎস: চৌদি আৰবৰ মক্তাৰ পবিত্র ক'লা শিলত আবিৰ্ভাৰ হোৱা মানুহৰ মুখ; ষ্টাফ
বিপার্টৰ, ডেইলী পার্ট্যাম (কাৰাচী, পাকিস্তান), ২৬ মে, ১৯৯৮।

এই প্রতিবেদন অনুসরি, ‘আধ্যাত্মিক মহলৰ মাজত চৰ্চা হয় যে সূর্য আৰু চন্দ্ৰত
তেওঁৰ মুখৰ প্রতিচ্ছবি স্পষ্ট হোৱাৰ উপৰিও, পৰিত্ব ক'লা শিলত আবিৰ্ভাৰ হোৱা
মুখখন পাকিস্তানৰ বিয়াজ আহমেদ গোহৰ শ্বাহীৰ ।’

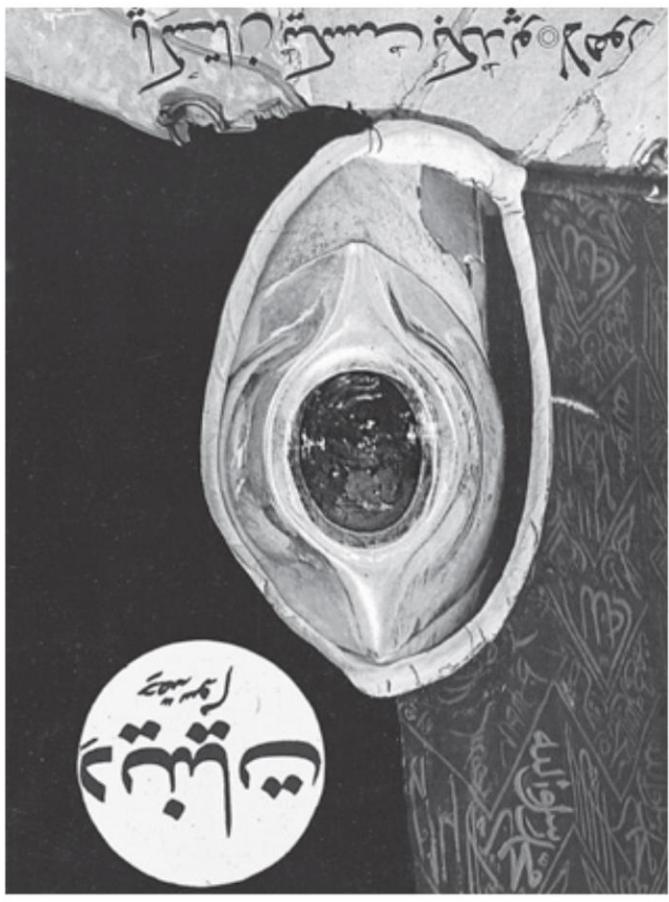
ওপৰত: পৰিত্ব ক'লা শিলৰ ছবিখনৰ বিষয়ে মাহেকীয়া “গ্রেট গড মেগাজিন”ৰ
প্ৰবন্ধৰ এটা ক্লিপিং। প্ৰবন্ধটোত মুখখন ঈশ্বৰীয় মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ বুলি
অনুমান কৰা হৈছে, আৰু ঈশ্বৰীয় মহামহিমৰ ছবি আৰু পৰিত্ব ক'লা শিলৰ
ছবিৰ মাজত তুলনা দেখুওৱা হৈছে, ইয়াৰ ভিতৰৰ মুখখনক অধিক পৰিস্ফুত
কৰি তুলিবলৈ ফটোখন ডিজিটেলভাৱে স্পষ্ট কৰা হৈছে।

پ্রاتی�्छویں انہیں اس سے بھی کم نہیں تھا۔ اس کے علاوہ ایک مذہبی اور اعلیٰ میں سرورِ ذکرِ حق رہے۔ یہی کاظمؑ کی طبقہ میں تھا۔ ایک مذہبی تحریک ہے جس کی شریعتی دہانتے کسی ملک میں مدد و نفع کی پڑتی ہے۔ عالمہ قاسمؑ فیصلہ پر حکم دے دیا۔ اسکے اور انقلابی خروجی دو گروہوں میں تھے۔ ایک سے جو گروہ سے اسلام میں مدد و نفع کی ہے۔

‘চৌদি আৰুৱৰ পৰা লাভ কৰা বিশ্বস্ত সুত্ৰ অনুসৰি শ্বেইখ হাম্মাদ বিন আব্দুল্লাহ ইমাম পৰা এক প্ৰেছ বিজ্ঞপ্তি জাৰি কৰিছে। ইয়াত কোৱা হৈছে যে তীর্থযাত্ৰাৰ পূৰ্বে পৰিত্ব ক'লা শিলত মানুহৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ স্পষ্ট চৰি দেখা গৈছিল। ছবিখন ওলোটা হৈ আছে; এই কাৰণে প্ৰথম দৃষ্টিত দেখা পোৱা নাযায়। কিন্তু এবাৰ আঙুলিয়াই দিলেই স্পষ্টকৈ দেখা যায়। শ্বেইখ হাম্মাদ বিন আব্দুল্লাহে কৈছে যে এই ছবিখনৰ দুটা কাৰণ থাকিব পাৰে; হয় ই স্বাভাৱিকভাৱে দেখা গৈছে নহয় হয়তো ই মানৱস্তু। যিহেতু ক'লা শিলটোৰ ওপৰত বিষয়াসকলে যথেষ্ট চোকা পহৰা দিয়ে আৰু ইয়াৰ চাৰিওফালে সকলো সময়তে তীর্থযাত্ৰীৰ ভিৰ থাকে, গতিকে কোনো ব্যক্তিয়ে ক'লা শিলটোৰ ওপৰত প্ৰতিচ্ছবি আৰি স্থাপন কৰিবলৈ সাহসী হোৱাৰ সম্ভাৱনা নাই। প্ৰশ্ন উথাপন হয় যে যদি ছবিখন আগৰেপৰা পৰিত্ব ক'লা শিলত আছিল, তেন্তে কোনোও লক্ষ্য কৰা নাই কিয়? ছবিখন ইমানেই স্পষ্ট যে ইয়াক অস্বীকাৰ বা নাকচ কৰিব নোৱাৰিই।’

উৎস: মুহাছিব নিউজ, কৰাচী (১৬-৩০ জুন, ১৯৯৮)

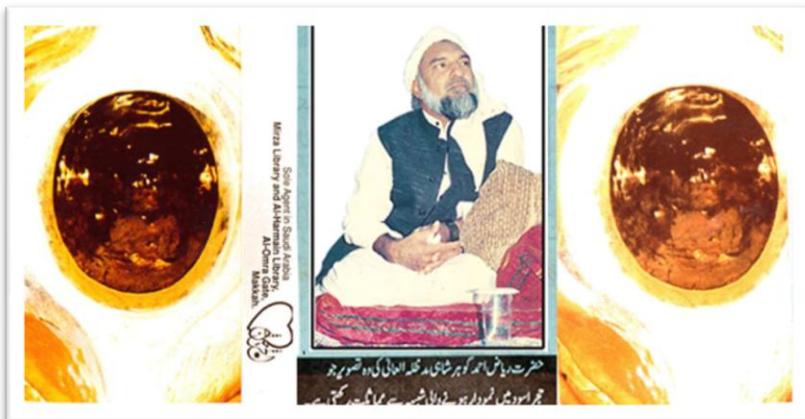
এইখন পঞ্জার চৰকাৰে প্ৰকাশ কৰা ধৰ্ম বিষয়ক এখন স্কুলীয়া পাঠ্যপুথিৰ
অপৰিৰতিত প্ৰথম পৃষ্ঠা। ইয়াত ইয়াক ওলোটাকৈ দেখুওৱা হৈছে যাতে পৰিত্ব
ক'লা শিলৰ ভিতৰৰ স্পষ্টভাৱে দেখা গোৱা মানুহৰ প্ৰতিচ্ছবিখন দেখা যায়।

উৎসং পাকিস্তানী টেক্সট বুক ডিপো (লাহোৰ)ৰ দীনিয়াত (৩য় বছৰ)।

پویا کلہ شیل کی چیز، یہ ت سماں ایک دن مانوں کی گلے کے میں۔ جو اپنے بھائی کے بعد عکس۔
آرک و لولٹا کے چالے دیکھا یا یا۔ سہجے چینیں پر اکے یا یا۔
سو فلانے چیناٹک رن کرنا ہے۔

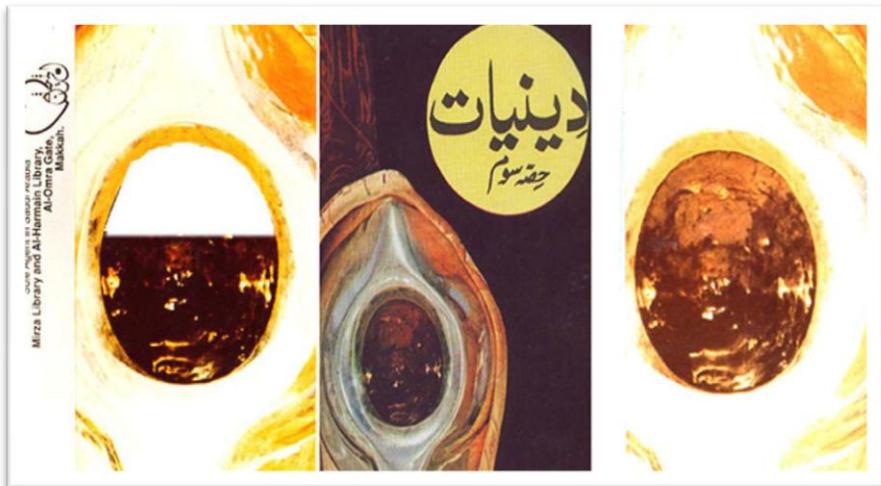
उৎস: میرزا لایبریری، مکا (چند آرک) /

با وفاکے آرک سو فلانے خکا چیزوں کی پویا کلہ شیل۔ بیتہر مان ر
آرک تیکٹے کی پکٹ کریں گے دُخن بنن گاٹتا رن کٹے۔

उৎس: میرزا لایبریری، مکا (چند آرک) /

ماجرہ ایک دن ارشادیک مہامتیم گوہر شاہی ر!

মির্জা লাইব্রেরী আৰু পাকিস্তানী পাঠ্যপুঁথিৰ পৰা লোৱা এই ছবিবোৰ উলম্ব।
থিয়কৈ চালে পৰিত্ব ক'লা শিলত আন এখন প্ৰতিমূৰ্তিৰ দেখা যায়। ইয়াক
একেবাৰে বাওঁফালৰ চৰিখনত পৃথককৈ দেখুওৱা হৈছে।

২৫ বছৰ বয়সত জুছা-ই-গোহৰ শ্বাহী (গোহৰ শ্বাহীৰ উপ-আঘা)ক আধ্যাত্মিক
সেনানীৰ সেনাপতি হিচাপে দায়িত্ব অৰ্পন কৰা হয়।

ইয়াত সহজে চিনান্ত কৰিব পৰাকৈ ছবিখন চিহ্নিত আৰু হাইলাইট কৰা হৈছে।
এইখন গ্ৰন্থৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ ছবি।

নেবুলা/নীহারীকা

এই ফটোখন শেহতীয়াকৈ গ্রহ নীহারিকা, এটা সূর্যৰ দৰে তৰাত দেখা গৈছে,
ইয়াক নাছাই প্ৰকাশ কৰিছে।

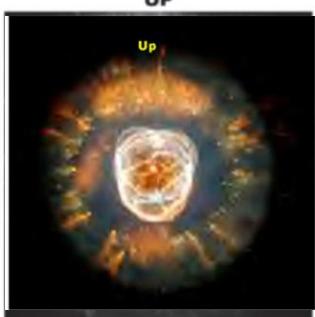
অধিক বিৱৰণৰ বাবে অনুগ্ৰহ কৰি

<http://www.spacedaily.com/news/hubble-00b1.html> চাওক

SPACE SCOPES <http://www.spacedaily.com/news/hubble-00b2.html>

Hubble Brings "Eskimo" Nebula Alive

Greenbelt - January 11, 2000 - The Hubble Space Telescope has captured a majestic view of a planetary nebula, the glowing remains of a dying, Sun-like star. This stellar relic, first spied by William Herschel in 1787, is nicknamed the "Eskimo" Nebula (NGC 2392) because, when viewed through ground-based telescopes, it resembles a face surrounded by a fur parka.

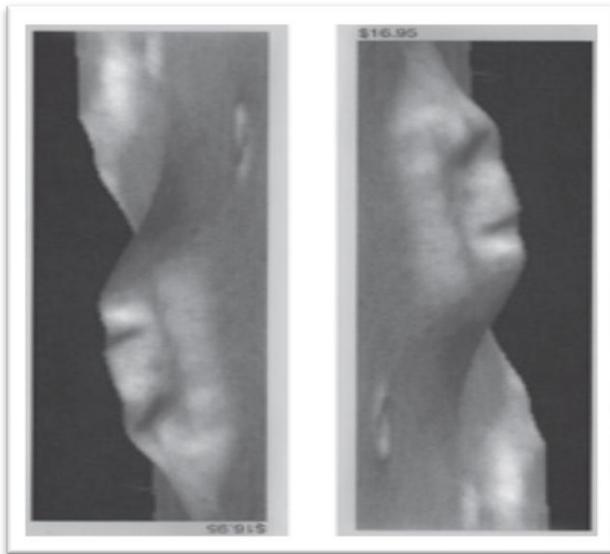
নাছাই তোলা এক্ষিমো নেবুলাৰ ছবিখন ঘড়ীৰ কাঁটাৰ বিপৰীত দিশত ঘূৰাই কিবা
এটা লিখা থকা আৰু মুখ এখন দেখুওৱা হৈছে। ইয়াক দেখুৱাই দিয়া হৈছে,
আৰু ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শাহীৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ সৈতে তুলনা কৰা হৈছে।

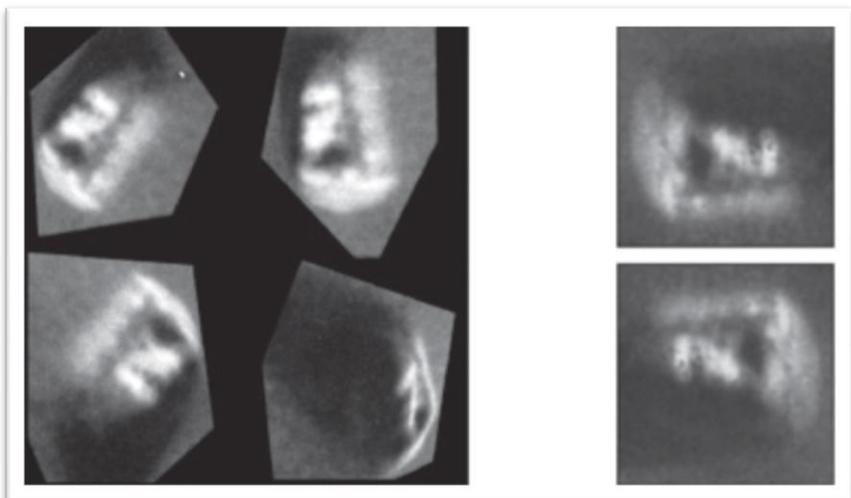
এন জি চি ২৩৯২ৰ মূল ফটোখন ঘূৰাই এশৰিক মহামহিম গোহৰ শাহীৰ অধিক
ছবি দেখুওৱা হৈছে।

বছতে কয়, ‘এই ছবিবোৰ কেৱল কল্পনা।’ কল্পনা সদায় কল্পনা কৰাজনৰ
মাজতে আৱদ্ধ হৈ থাকে; কল্পনাক কেমেৰাত বন্দী কৰিব নোৱাৰিঃ। আন
কিছুমানে ইয়াক টেলিপেথী বা মেছমেৰিজম বুলি ঘোষণা কৰে—কিন্তু আৱাধনাৰ
স্থান, ভূমি আৰু আকাশ টেলিপেথী বা যাদুৰ বলি হ'ব নোৱাৰে; যদি এইটোৱেই
হয় তেন্তে সত্য ক'ত? আন কিছুমানে কয় যে আমেৰিকাই এই আকাশী
পদাৰ্থবোৰত ছবিবোৰ ডিজিটেলভাৱে স্থাপন কৰিবলৈ ধন পাইছে। গোহৰ শাহী
আমেৰিকাতকৈ ধনী নেকি? যদি এই ছবিবোৰ স্থাপন কৰাটো সন্তৱ হ'লহেঁতেন,
তেন্তে আমেৰিকাই পোপৰ প্রতিছবিখনক নিজৰ ধৰ্ম আৰু দেশৰ লাভৰ বাবে
ব্যৱহাৰ কৰিলেহেঁতেন।

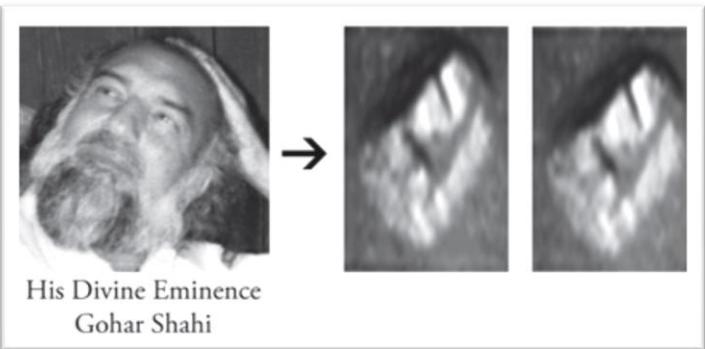

যদি ১৮০ ডিগ্রীত ঘুরোৱা হয়, তেতিয়া এখন ছবিত দুটা মুখ দেখা যায়।

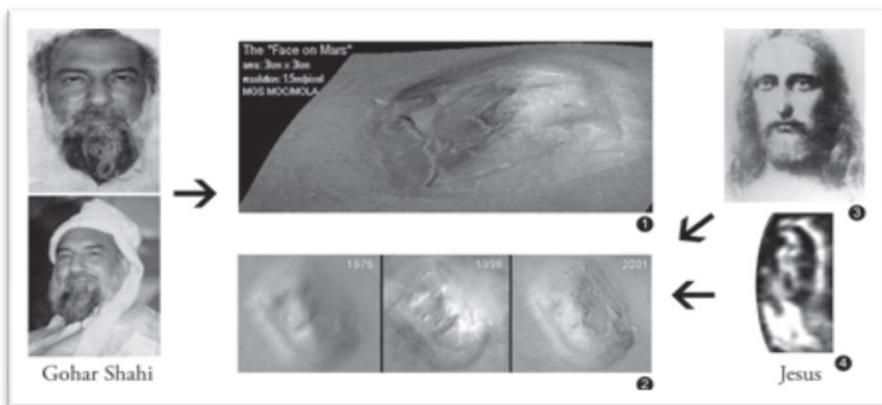

প্রবন্ধটোত উল্লেখ কৰা ছবিসমূহ দ্য মার্চিয়ান এনিগমাছ: এ ক্লজাৰৰ লুক, মাক
জে কাৰ্লট্রোৰ দ্বাৰা (১৯৯২)।

ছবিৰ উৎস: দ্য মার্টিনান এনিগমাচ: এ ক্ল'জাৰ লুক, মার্ক জে কালটোৰ দ্বাৰা
(১৯৯২)।

বষ্টন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক মার্ক জে গৱেষণা আৰু পৰীক্ষা কৰি এই
ফটোৰোৰে তেওঁৰ কিতাপখনত প্ৰকাশ কৰিছিল।

নাছাই এই ফটোসমূহ বিভিন্ন কোণ আৰু ভিন্ন দৃষ্টিভঙ্গীৰ পৰা তুলিছে। তলৰ
ৱেবচাইটটো চাওক। http://science.nasa.gov/science-news/science-at-nasa/2001/ast24may_1/

তয় ছবিৰ উৎস: <http://www.tlig.org/pg/pgjesus.html>

এই ছবিখন যেতিয়া পোন হয় তেতিয়া যীচু খীষ্টৰ প্রতিমূর্তি দেখা যায়,
ওলোটাকৈ ঘূৰাই দিলে ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শাহীৰ প্রতিমূর্তি দেখা যায়।

বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিবিদ্যা

‘১৯৯৮ চনত মংগল গ্ৰহৰ প্ৰ’বেল চাৰ্টেয়াৰে মংগল গ্ৰহৰ ফটো তুলিছিল। মংগল গ্ৰহৰ পৃষ্ঠত মানুহৰ মুখৰ দৰে এটা শিল পোৱা গৈছিল। এক মাইল দীঘল আৰু ২০০০ ফুট ওখ আছিল। আমাৰ সৈতে মিল থকা আৰু আগতে তাত বাস কৰা কোনো প্রানীয়ে ইয়াক নিৰ্মাণ কৰিছিল। ড° ফানিয়া নামৰ এজন জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানীয়ে কৈছে, “প্ৰমাণ এইটোৱেই, যাৰ বাবে আমি বহুদিনৰ পৰা অপেক্ষা কৰি আছোঁ।”—বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিৰ পৰা মংগল গ্ৰহৰ মুখৰ সম্পর্কে অনুবাদ কৰা প্ৰৱন্ধৰ উদ্ভূতি, দ্য জাং চাণ্ডে মেগাজিন, (পাকিস্তান), ২০০১ চনৰ ১৮ মাৰ্চত প্ৰকাশ পাইছিল।

মানুহে সোধে, ‘আপোনালোকে এই ছবিবোৰ কিয় প্ৰচাৰ কৰে?’

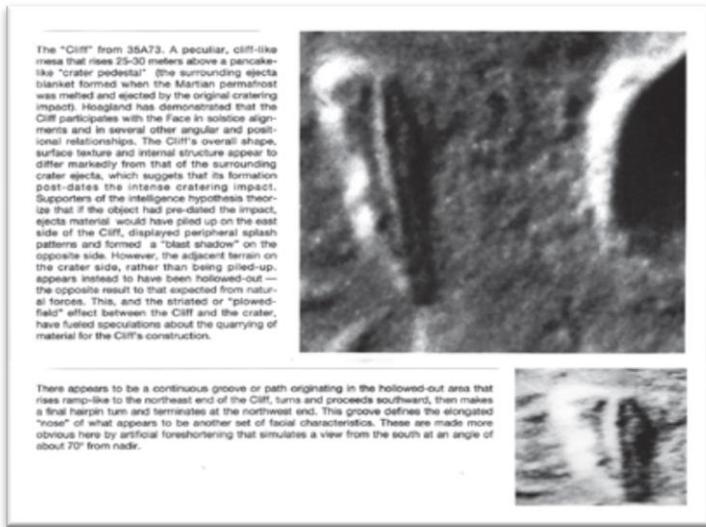
আমি উত্তৰ দিওঁ, ‘এই ছবিবোৰ ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা চিন। এইবোৰৰ একোটা উদ্দেশ্য আছে আৰু সত্যৰ সন্ধানীসকলক ইংগিত দিয়ে যে তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ বিদ্যমান প্ৰতিনিধি এই মানুহজনৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ কাষ চাপিব পাৰে।’ পাপী আৰু নাস্তিক সকলৰ বাবে ই সংকেত, যে তেওঁলোকেও সৎ পথ অৱলম্বন কৰিব লাগে আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক প্ৰদান কৰা ঐশ্বৰিক জ্ঞানৰ দ্বাৰা পৰিত্বাণ বিচাৰিব লাগে। ঈশ্বৰে আপোনাৰ অৱস্থা অনুযায়ী এই জ্ঞান সহজ আৰু সৰল কৰিব দিছে।

১৯৯৭ চনত যীচু খ্ৰীষ্টই নিউ মেক্সিকোত ঈশ্বৰীয় মহামহিম গোহৰ শাহীক লগ
পায়।

- ওপৰৰ ফটোবোৰৰ লগতে বাতৰিটো ১৯৯৭ চনৰ ১৫ আগষ্টৰ সাম্প্ৰাহিক পায়ম কাকত (মানচেষ্টাৰ, ব্ৰিটেইন)ৰ সংস্কৰণত প্ৰকাশ পাইছিল।
- সাদা-ই-ছাৰফছ (পাকিস্তান) নামৰ পথেকীয়া আলোচনীখনেও ১৯৯৭ চনৰ ছেগ্টেম্বৰ মাহত একেটা খবৰ প্ৰকাশ কৰিছিল।
- বিবিচিয়ে ১৯৯৭ চনৰ অক্টোবৰ মাহত জিএমআৰ 'ৰেডিঅ' (ইউ কে)ত এই খবৰ সম্প্ৰচাৰ কৰিছিল।

এই বিষয়ত গৱেষণা কৰিবলৈ উৎসাহিত কৰা হৈছে।

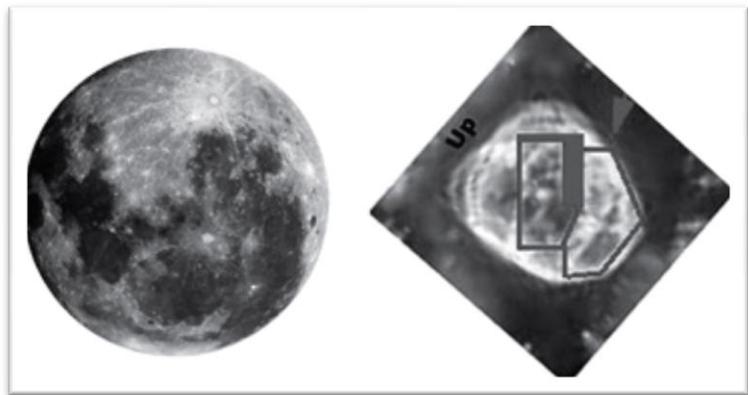

ছবিৰ উৎস: দ্য মার্টিয়ান এনিগমাছ: এ ক্ল'জাৰ লুক, (পৃষ্ঠা ২৭) মাৰ্ক জে. কাৰ্লটো (১৯৯২)।

ওপৰৰ ছবিখনত ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শাহী আৰু যীচু খ্ৰীষ্ট ইজনে সিজনৰ সন্মুখত আছে।

এই নিউজ ক্লিপিং ‘পাকিস্তান পোষ্ট নিউয়ার্ক’ কাকতত প্ৰকাশ পাইছিল, তাৰিখ ১৪-০৬-২০০১।

ইয়াৰ উপৰিও ২৯-০৬-২০০১ তাৰিখে নৱা-ই-ৱাষ্ট ব্ৰিটেইনত প্ৰকাশ পাইছিল।

মংগল গ্রহৰ উপরিও নেবুলা তৰা, চন্দ্ৰ আদি বিভিন্ন স্থানত ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ প্ৰতিচ্ছবি আবিৰ্ভাৱ হৈছে।

আমাৰ ৱেবছাইট www.goharshahi.gs চাওক

মানুহে প্ৰায়ে সোধা-পোছা কৰে যে এইবোৰ সচা নে মিছা? যদি সচা নহয়, তেন্তে আমি ডাঙৰ মিছলীয়া। (মিছলীয়াৰ ওপৰত অভিশাপ পৰক)।

চন্দ, মংগল গ্রহ আৰু অন্যান্য বিভিন্ন গ্রহত মানুহৰ প্ৰতিচ্ছবিৰ আবিৰ্ভাৱৰ বিষয়ে এক আলোকপাত

যীচু খীষ্ট হ'ল এক ঐশ্বৰিক প্ৰতীক, এজন সুউচ্চ ব্যক্তিত্বৰ অধিকাৰী, আৰু ঈশ্বৰৰ সৈতে ঘনিষ্ঠ সম্পর্ক আছে, সেয়েহে তেওঁৰ কোনো আনুষ্ঠানিক পৰিচয় দিয়াৰ প্ৰয়োজন নাই। তেওঁৰ খ্যাতি জাকত-জিলিকা। বহু গ্ৰহ আৰু স্থানত যীচু খীষ্টৰ ছবি আবিৰ্ভাৱ হৈছে। বৰ্তমান যুগৰ বহু ব্যক্তিয়ে যীচু খীষ্টক ব্যক্তিগতভাৱে লগ পোৱাৰো সৌভাগ্য হৈছে।

ঐশ্বৰিক মহামহিম ৰা গোহৰ শাহীও পৃথিবীত উপস্থিত আছে। ঐশ্বৰিক মহামহিম সদায় ভ্ৰাম্যমান, আৰু এটা সদায় এটা নিৰ্দিষ্ট স্থানত নাথাকে। মংগল গ্ৰহকে ধৰি বিভিন্ন গ্রহত ঐশ্বৰিক মহামহিমৰ প্ৰতিমূৰ্তি স্পষ্ট ৰূপত বিৰাজমান। ঐশ্বৰিক মহামহিমে আধ্যাত্মিকতাৰ ওপৰত কিছুমান উল্লেখযোগ্য গ্ৰন্থ বচনা কৰিছে, যিবোৰ www.goharshahi.com ত উপলব্ধ। ঐশ্বৰিক মহামহিম ৰা গোহৰ শাহী পাকিস্তানৰ পৰা আহিছে, আৰু তেওঁ আধ্যাত্মিক বিজ্ঞান আৰু চুফীবাদৰ পোষকতা কৰে।

ঐশ্বৰিক মহামহিম ৰা গোহৰ শাহীয়ে কৈছে, ‘মই কোনো নবী বা বাচুল নহয়; অৱশ্যে মোৰ ওপৰত হজৰত মহম্মদ (ইছলামৰ প্ৰতিষ্ঠাপক), যীচু খীষ্ট (খীষ্টান ধৰ্মৰ প্ৰতিষ্ঠাপক) আৰু আন বহুতো নবীৰ সম্পূৰ্ণ সমৰ্থন আছে।’

তেওঁৰ ঈশ্বৰীয় মহামহিমে কৈছে, ‘হৃদয়ত ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ অধিকাৰী এজন অধৰ্মীয় ব্যক্তি, এজন ঈশ্বৰক প্ৰেম নকৰা ধৰ্মীয় ব্যক্তিতকৈ বহুগুণে ভাল।’

মুছলমান ধর্মগুরুসকলে ঐশ্বরিক মহামহিমক কয় যে মুছলমানসকল সকলোতকৈ শ্রেষ্ঠ। ইয়াৰ বিপৰীতে; ঐশ্বরিক মহামহিমে কৈছে যে, ‘সকলোতকৈ শ্রেষ্ঠ হ’ল সেইজন, যিজন ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ অধিকাৰী, তেওঁ যি ধৰ্মৰেই লোক নহওক কিয়।’

মুছলমান ধর্মগুরুসকলে কয়, ‘জান্নাত প্ৰৱেশৰ অধিকাৰ কেবল মুছলমান ধৰ্ম কলিমা পঢ়া বিশ্বাসী সকল।’

কিন্তু, ঐশ্বরিক মহামহিমে কৈছে, ‘কেবল আত্মাবোৰেহে স্বৰ্গত প্ৰৱেশ কৰিব, আনহাতে শৰীৰবোৰ এই জগততে পৰি ৰ’ব। দিব্যজ্ঞান প্ৰাপ্তি আত্মাই জান্নাতত প্ৰৱেশ কৰাৰ লগে লগে বিশ্বাসৰ স্বীকাৰোক্তি (কলিমা) পঢ়িব। প্ৰতিটো আত্মাই নিজৰ নিজৰ নবী আৰু ধৰ্মৰ বিশ্বাস (ঈমান)ৰ স্বীকাৰোক্তি (কলিমা) পঢ়িব লাগিব। আৰু মুছলমানৰ বিশ্বাসৰ স্বীকাৰোক্তি কেবল মুছলমানৰ বাবেহে প্ৰযোজ্য।’

এটা মুছলমান দলে কয় যে, ‘আধ্যাত্মিকতা (হৃদয়ৰ শুদ্ধিকৰণ আৰু দিব্যজ্ঞান-প্ৰাপ্তিৰ সৈতে জড়িত জ্ঞান) আৰু চুফীবাদ সকলো অপবিত্ৰ।’ ইয়াৰ বিপৰীতে ঐশ্বরিক মহামহিমে কৈছে, ‘হৃদয়স্তৰ শুদ্ধিকৰণ অবিহনে সকলো পূজা অপবিত্ৰ, আন্তৰিকতাহীন আৰু সকলো সম্পূৰ্ণ অপচয়।’

মুছলমান ধৰ্ম অনুযায়ী আত্মাই মাত্ৰ এবাৰ জন্ম লয়। ঐশ্বরিক মহামহিম ৰা গোহৰ শ্বাহীৰ ‘The Religion of God’ নামৰ গ্ৰন্থ অনুসৰি এই জগতত কেৱল আকাশী আত্মাইহে এবাৰ জন্ম লয়, আনহাতে স্তলজ আত্মাই বিভিন্ন শৰীৰত পুনৰ্জনন ল’ব পাৰে। ঐশ্বরিক মহামহিমৰ এনে বিশ্বাসৰ বাবেই বহু মুছলমানে ঐশ্বরিক মহামহিমৰ প্ৰতি শক্রতা প্ৰকাশ কৰিছে। মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ এনে বিশ্বাসৰ বাবেই পাকিষ্টান চৰকাৰে তেওঁৰ গ্ৰন্থখন নিষিদ্ধ কৰিছে। কেইবাবাৰো তেওঁৰ ওপৰত বোমা নিক্ষেপ কৰা হৈছিল। বহু মুছলমান সংগঠনে তেওঁৰ মূৰত

পুরস্কার ঘোষণা করিছে। ইচ্ছামূলক বিরুদ্ধে ঈশ্বর নিন্দা করা ভুবা গোচরত পাকিস্তান চৰকাৰে ঐশ্বৰিক মহামহিমক হাৰাশাস্তি কৰি ৰাখিছে।

ঐশ্বৰিক মহামহিম বিয়াজ আহমেদ গোহৰ শ্বাহীয়ে কোনো ধৰ্মৰ প্ৰচাৰ নকৰে বৰঞ্চ ঐশ্বৰিক প্্্ৰেমৰ পোষকতা কৰে, আৰু ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ প্্্ৰেমক হদয়ত অনাৰ ব্যৱহাৰিক শিক্ষা প্ৰদান কৰে। ঈশ্বৰীয় মহামহিমে কৈছে, ‘আপুনি ঈশ্বৰৰ সৈতে সংযোগ স্থাপন কৰিলেই ঈশ্বৰে নিজেই আপোনাক পথ প্ৰদৰ্শন কৰিব।’ তেওঁৰ বহু শিষ্যই ধ্যান কৰাৰ সময়ত তেওঁলোকৰ হদয়ত ঈশ্বৰৰ নাম লিখা দেখা পায়। ঈশ্বৰীয় মহামহিমে কৈছে, ‘যিকোনো ভাষাতে ঈশ্বৰৰ নাম সন্মানৰ যোগ্য, আৰু ইয়াৰ অনুশীলনৰ পৰা আধ্যাত্মিক অনুগ্ৰহ লাভ কৰিব পাৰি।’ সকলো ধৰ্মৰ মানুহে তেওঁক ভাল পায়। ঈশ্বৰীয় মহামহিমে ব্ৰিটেইন, আমেৰিকা, ইউৱোপ, আফ্ৰিকা, মধ্যপ্ৰাচ্য আৰু এছিয়াৰ মছজিদ, হিন্দু মন্দিৰ, শিখ মন্দিৰ, আৰু গীৰ্জাসমূহত আধ্যাত্মিকতাৰ ওপৰত বক্তৃতা প্ৰদান কৰিছে।

তেওঁৰ আধ্যাত্মিক শক্তিৰ জৰিয়তে তেওঁৰ ঐশ্বৰিক মহামহিমে দুৰাৰোগ্য ৰোগত আক্ৰান্ত অসংখ্য লোকক সুস্থ কৰি তুলিছে।

কোনো ধৰ্মীয়, বৰ্ণগত বা জাতীয় স্বার্থ বা পক্ষপাতিত্বৰ বাবে ঈশ্বৰীয় চিনসমূহক নাকচ কৰাৰ সাহস নকৰিব।

সাৰধান! ঈশ্বৰে মানৱতাৰ সংক্ষাৰ, একত্ৰিতকৰণ আৰু ঈশ্বৰৰ সৈতে সংযোগ কৰিবলৈ ঐশ্বৰিক মহামহিমক অভিযোক কৰিছে। তেওঁৰ বিষয়ে অনুসন্ধান কৰক, আৰু তেওঁৰ মতবাদ আৰু ব্যক্তিত্বৰ ওপৰত ব্যক্তিগতভাৱে গৱেষণা কৰক।

পৰম মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ বিষয়ে তথ্য লাভ কৰিব বিচৰা যিকোনো সংস্থা বা ব্যক্তিয়ে
আমাৰ সৈতে যোগাযোগ কৰিব পাৰে। আমি সকলো প্ৰয়োজনীয় তথ্য ন্যায্যভাৱে প্ৰদান
কৰিবলৈ প্ৰতিশ্ৰুতিবদ্ধ।

ৰাজনীতিবিদসকলৰ তীব্ৰ হেচাত অৱশ্যেত নাছাই মৎগল গ্ৰহণ মানুহৰ প্ৰতিচ্ছবিৰ
অস্তিত্ব স্বীকাৰ কৰিলো। আন আন গ্ৰহণোৰতো অনেক ছবি আছে, যিবোৰ নাছাই
এতিয়াও লুকুৱাই ৰাখিছে। নাছাই এতিয়াও সেই ছবিবোৰৰ কাৰ সৈতে মিল আছে
সেইটো পৰীক্ষা কৰিবলৈ অনিচ্ছুক।

বিৰক্তিকৰ বিতৰক: মৎগল গ্ৰহণ চাইডেনিয়া অঞ্চল
<http://সৃষ্টি-বিজ্ঞান-ভৱিষ্যতবাণী.com/links.htm>

যোগাযোগ কৰক:

+88 (0) ৭৯ ০০০০ ২৬৭৬

+88 (0)৭৭ ২৪৭৩ ৮১৩০

younus380@yahoo.co.uk,

amjadgohar75@yahoo.com

২০০১ চনৰ ৮ আগষ্টত ব্ৰিটেইনৰ মিষ্টাৰ ছানি পিটাৰলৈ লিখা এখন পত্ৰত নাছাই কয়,
'১৯৭৬ চনৰ ২৫ জুলাইত নাছাৰ ভাইকিং-১ মহাকাশযানখনে মৎগল গ্ৰহণোৰ
চাৰিওফালে ফটো তুলি ঘূৰি ফুৰিছিল যাতে ভগী মহাকাশযান ভাইকিং-২ অৱতৰণ কৰিব
পাৰে। ভাইকিং-২ মহাকাশযানে গ্ৰহণোৰ চাইডেনিয়া অঞ্চলৰ এটা বৈশিষ্ট্যৰ ছবি
তুলিছিল যিটো মানুহৰ মুখৰ ছাঁয়াময় উপমাৰ দৰে আছিল।'

পাকিস্তানৰ এখন বাতৰি কাকতৰ পৰা ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ বিষয়ক এটা শিরোনামা ।

ঐশ্বৰিক মহামহিম ৰা গোহৰ শ্বাহী

‘মই পাকিস্তান চৰকাৰ আৰু ইয়াৰ বিষয়াসকলক আহ্বান জনাইছো যে চন্দ্ৰ
আৰু হাজৰে-আল-আছৰাদ (কাবা শ্বৰীফৰ পবিত্ৰ ক'লা শিল)ত মোৰ ছবিসমূহৰ
অস্তিত্বৰ বিষয়ে এক গভীৰ তদন্ত কৰক। যদি এই ছবিবোৰ সত্য বুলি প্ৰমাণিত
হয়, তেন্তে চৰকাৰে মোক সমৰ্থন কৰা উচিত যাতে ঈশ্বৰীয় প্ৰেমৰ শিক্ষা সমগ্ৰ
বিশ্বতে প্ৰচাৰিত হয়, যাতে মানৱতাৰ হৃদয়ক একত্ৰিত কৰাটো তুলনামূলকভাৱে
সহজ হৈ পৰে আৰু যাতে মানুহে নিজে নিজৰ আকাঙ্ক্ষিত দিশত গতি কৰিব
পাৰে।’.

‘যদি ওপৰত দিয়া তথ্যসমূহ ভুল বুলি প্ৰমাণিত হয়, তেন্তে চৰকাৰে শাস্তি আৰু
আইনী ব্যৱস্থা চলোৱাৰ অধিকাৰৰ যোগ্য।’

তলত স্বাক্ষৰিত,
আৰ এ গোহৰ শ্বাহী

ওপৰত উমৰকোট (সিন্ধ, পাকিস্তান)ৰ শিৱ মন্দিৰৰ পবিত্ৰ শিলত থকা ঈশ্বৰীয় মহান গোহৰ শ্বাহীৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ বিষয়ে “দৈনিক মেহৰাণ”ৰ এটা প্ৰবন্ধৰ পৰা এটা ক্লিপিং দিয়া হৈছে।

‘চিৰবোৰ চাৰলৈ অগণন মানুহ অতি আতৰিকতাৰে আহি আছে।’—**দৈনিক মেহৰাণ** (হায়দৰাবাদ, পাকিস্তান)

জনপ্ৰিয় সিন্ধী কাকত ‘দৈনিক মেহৰাণ’ই ১৯৯৮ চনৰ ৬ জুনৰ সংক্ৰণত উমৰ কোটৰ ওচৰৰ শিৱ মন্দিৰৰ ভিতৰৰ পবিত্ৰ শিলত পৰম মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ প্ৰতিচ্ছবি আৱিষ্কাৰ হোৱাৰ বাতৰি প্ৰকাশ কৰিছিল। এই প্ৰতিচ্ছবিখন চাৰলৈ বৰ মৰম আৰু আগ্ৰহেৰে সমবেত হৈছিল হিন্দুসকল। এই বিষয়টোৰ সন্দৰ্ভত এখন পত্ৰিকাও বিতৰণ কৰা হৈছিল আৰু পৰৱৰ্তী সময়ত শিলটো জনসাধাৰণৰ বাবে আকৰ্ষণৰ কেন্দ্ৰবিন্দু হৈ পৰিছিল। পৰম গোহৰ শ্বাহীৰ প্ৰতিচ্ছবিৰ আবিৰ্ভাৱত হিন্দু সম্প্ৰদায়ৰ লোক সকলে অতিশয় আনন্দ উদ্যাপন কৰিছে।

ऐश्वरिक महामहिम गोहर श्वाहीक चिनाकि कराइ दिया एटा विज्ञापन, स्थानीय हिन्दु सम्प्रदायब द्वारा दिया १९९८ चनब २९ जुलाईब सांगाहिक “डेच पार्डेछ” संक्षबण लघुनत (इटे के) प्रकाशित ।

کئی بندوں کو خواب میں دم کرنے آنکھوں کی بیانی کو کوئی حاصل ہوئی

بھارت میں گور شاہی کے حاذف میں ملست ہو گئے ہزاروں نژاد

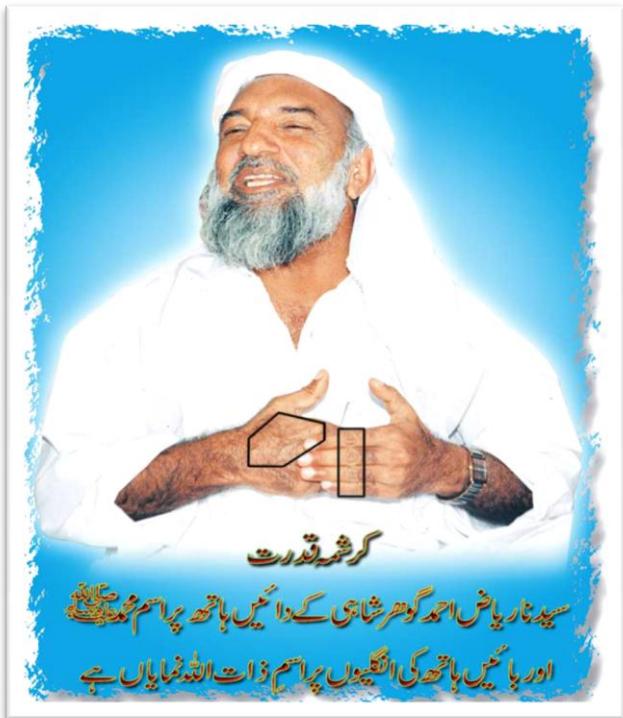
اور جالندھر ZEE T.V اور جالندھر Z.I.V جلد گور شاہی کا انترو نشر کریں کے انکلینڈ کے ٹیکنیڈے کے گھر اور قاری

کلپنے کے دلائل کا چکنے کے لئے اسکے ساتھ ملکیتیں
کوئی بندوں کی بیانی کو کوئی حاصل ہوئی

کلپنے کے دلائل کا چکنے کے لئے اسکے ساتھ ملکیتیں
کوئی بندوں کی بیانی کو کوئی حاصل ہوئی

کلپنے کے دلائل کا چکنے کے لئے اسکے ساتھ ملکیتیں
کوئی بندوں کی بیانی کو کوئی حاصل ہوئی

এই লেখাটোত, কিমান হিন্দুরে ঐশ্বরিক মহান গোহর শ্বাহীয়ে সপোনত সিহতক সুস্থ কৰি থকা দেখিছিল সেই বিষয়ে আলোচনা কৰা হৈছে । অন্ধসকলৰ বহুতৰে দৃষ্টিশক্তি পুনৰ ঘূৰি আহিছিল আৰু বহুতো বোৰাই আকো কথা ক'ব পাৰিলে ।

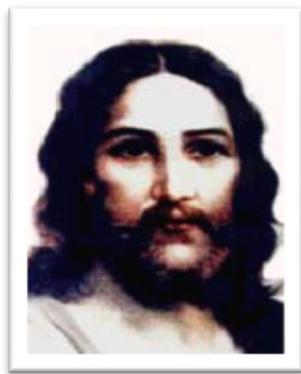

ਏਟਾ ਐਥਰੀਕ ਪਰਿਘਟਨਾ: ਐਥਰੀਕ ਮਹਾਮਹਿਮ ਰਾ ਗੋਹਰ ਸ਼ਾਹੀ ਸੋਹਾਤਤ 'ਮਹਸੂਦ' ਸ਼ਬਦਟੋ ਦੇਖਾ ਯਾਅ। ਬਾਓ਼ਹਾਤਰ ਆਙ੍ਗਲਿਤ 'ਆਲ੍ਲਾਹ' ਸ਼ਬਦਟੋ ਦੇਖਾ ਯਾਅ।

ਗੁਰੂਤਪੂਰ੍ਣ ਟੋਕਾ: ਕਿਛੁਮਾਨ ਮਾਨੁਹੇ ਭਾਵਿਚੇ ਯੇ ਬਾਓ਼ਹਾਤਰ ਆਙ੍ਗਲਿਤ 'ਆਲ੍ਲਾਹ' ਕਿਯ ਲਿਖਾ ਹੈਂਦੇ (ਧਿਹੇਤੂ ਵਾਂਗ ਹਾਤਖਨੇਰੇ ਨਿਜਕੇ ਚਾਫਾ ਕਰਾਰ ਵਾਬੇ ਬਿਰਹਾਰ ਕਰਾ ਹਾਂ ਗਤਿਕੇ ਬਾਓ਼ਹਾਤਤ 'ਆਲ੍ਲਾਹ' ਨਾਮਟੋ ਓਲੋਰਾਟੋ ਅਸਾਨਜਨਕ ਬੁਲਿ ਗਣ ਕਰੇ)। ਐਥਰੀਕ ਮਹਾਮਹਿਮ ਗੋਹਰ ਸ਼ਾਹੀਯੇ ਬੁਜਾਇਂਦੇ, 'ਮੌਰ ਓਪਰਤ ਏਨੇ ਕਾਰ്യਾਂ ਅਭਿਯੋਗ ਤੇਤਿਆਹੇ ਸਠਿਕ ਭਾਰੇ ਪ੍ਰਯੋਜ ਹਲਹੱਤੇਨ, ਧਦਿਹੇ ਮਹੋਂ ਨਿਜੇਹੋ ਆਙ੍ਗਲਿਵੋਰ ਸ੃ਣਿ ਕਰਿਲੋਂਹੱਤੇਨ ਵਾ ਕੇਨੇਵਾਕੈ ਸੇਹਿਬੋਰਤ 'ਆਲ੍ਲਾਹ' ਲਿਖਿਬਲੈ ਸੰਕਲਪ ਹਲੋਹੱਤੇਨ। ਸਕਲੋਂ ਉਤਮ ਕੇਰਲ ਆਲ੍ਲਾਇਹੇ ਜਾਨੇ, ਇੱਥੇ ਆਲ੍ਲਾਹ ਰਾਕਤਲੀਯਾ ਨੇ ਅਲੌਕਿਕ ਘਟਨਾ।'

যীচুর পুণৰ আগমন: যীচু খ্রীষ্টই গোহৰ শ্বাহীক আমেৰিকাত লগ পাইছিল

১৯৯৭ চনৰ ২৮ জুলাইত লগনত দিয়া এক সাক্ষাৎকাৰত মহামহিম গোহৰ
শ্বাহীয়ে তলত দিয়া বক্তব্য আগবঢ়ায়।

যীচু

গোহৰ শ্বাহী

১৯৯৭ চনৰ ২৯ মে'ত মই নিউ মেক্সিকোৰ টাওছৰ এল মটে লজত
আছিলো। ৰাতিৰ দ্বিতীয়াধৃত মোৰ কোঠাত এজন মানুহৰ উপস্থিতি অনুভৱ
কৰিলোঁ। পর্যাপ্ত পোহৰ নাছিল, গতিকে প্ৰথমতে মই ভাবিছিলোঁ যে কোনোৰা
হয়তো মোৰ এজন অনুগামী।

মই তেওঁক সুধিলোঁ, ‘আপুনি কিয় আহিছে?’ মানুহজনে উত্তৰ দিলে, ‘মই
আপোনাক চাৰলৈ আহিছো।’ মই লাইট জ্বলাই দেখিলোঁ, মোৰ সমুখত এজন
সুদৰ্শন যুৱক থিয় হৈ আছে, যাক মই চিনি নাপালোঁ। তেওঁক দেখি মোৰ আৱা
আৰু আধ্যাত্মিক সত্ত্বত অপৰিসীম শক্তি আৰু আধ্যাত্মিক আনন্দ অনুভৱ
কৰিলোঁ, একেধৰণৰ আধ্যাত্মিক আনন্দ যিটো মই ‘উচ্চ ৰাজ্য’ৰ সমাৱেশত
অনুভৱ কৰো আৰু অভিজ্ঞতা হয়।

মই গম পালোঁ যে তেওঁ বহু ভাষা ক'ব পাৰে। ডেকাজনে মোক ক'লে,
‘মই যীচু (মৰিয়মৰ পুত্ৰ); বৰ্তমান মই আমেৰিকাত আছো।’ মই তেওঁক সুধিলোঁ,
‘আপুনি ক'ত থাকে?’ তেওঁ উত্তৰ দিলে, ‘মোৰ অতীততো ঘৰ নাছিল আৰু
এতিয়াও নাই।’

যেতিয়া ঈশ্বৰীয় মহামহিম গোহৰ শ্বাহীক এই বার্তালাপৰ বিষয়ে অধিক
বিৱৰণৰ বাবে অনুৰোধ কৰা হৈছিল, তেতিয়া ঈশ্বৰীয় মহামহিমে উত্তৰ দিছিল,
‘যীচু আৰু মই যি আলোচনা কৰিছো সেয়া গোপন কথা কিন্তু ভৱিষ্যতে উপযুক্ত
সময়ত প্ৰকাশ কৰিম।’ ‘কিছুদিন পিছত মই টাকচন (এৰিজোনা) ভ্ৰমণ
কৰিছিলোঁ, য'ত কোনোৰা এজন লোকে মোক এখন ফটো দেখুৱাই ক'লে, “এওঁ
যীচু।” ফটোখনত থকা মানুহজনক মই নিমিষতে চিনি পালোঁ, কিয়নো তেওঁ
সেইজনেই আছিল যিজন এল মন্তে লজত মোৰ কোঠাত দেখা দিছিল।
ফটোখনৰ মালিকক এই ফটোখন ক'ত পালে সেই বিষয়ে সুধিলোঁ। তেওঁ মোক
ক'লে, “কিছুমান মানুহে কিছুমান পৰিত্র স্থানৰ ফটো তুলিছিল, আৰু আচৰিত
কথাটো হ'ল যে, ছবিবোৰ ছপা কৰাৰ সময়ত প্ৰিন্টৰ মাজৰ পৰা (যীচুৰ) এই
ফটোখন ওলাই আহিছিল। এই মানুহজনক কোনেও দেখাও পোৱা নাছিল,
ফটোও লোৱা হোৱা নাছিল।” মই এই যুৱকজনৰ (যীচু) ফটো এখন তুলিলোঁ
আৰু চন্দ্ৰত থকা ছবিবোৰৰ লগত ফটোখন মিলাবলৈ চেষ্টা কৰিলোঁ। মই
বুজিলোঁ যে ফটোখনত থকা ছবিখন চন্দ্ৰৰ ছবিবোৰৰ এখনৰ লগত মিল আছে।
মই নিশ্চিত ভাৱে কৰ পাৰো যে এইটোৱেই যীচুৰ প্ৰকৃত চেহেৰা।’

শেহতীয়াকৈ আমেৰিকাৰ এখন আলোচনীয়ে ‘যীচুৰ পুণৰ আগমন’ আৰু
প্ৰথিৰীৰ অস্তিম সময়লৈকে হব লগীয়া পৰিঘটনাৰ বিষয়ে বাইবেল
বিশেষজ্ঞসকলৰ উদ্ধৃতি দি এটা প্ৰবন্ধ প্ৰকাশ কৰিছে। প্ৰকাশিত বহু তথ্যই,
বিশেষকৈ ৰোমত ভেটিকানে প্ৰকাশ কৰা বাইবেলৰ গোপন ভৱিষ্যদ্বাণী আৰু
বিশেষজ্ঞসকলৰ মতামত সমূহ, ঈশ্বৰীয় মহামহিম গোহৰ শ্বাহীয়ে দিয়া এই
বক্তব্যৰ সৈতে মিল খায়।

প্রিয় বন্ধুসকল; এই কোরাণের আয়াতটো বর্তমান যুগের বাবে, ‘অতি সোনকালে
আমি দিগন্তে আরু আনকি তোমার নিজের সভাত আমার চিলবোর উন্মোচন
করিম’। (চুরিহিম আয়াতিলা ফিল আফাকি, রা আনফুচাহম)

ঐশ্বরিক মহামহিম গোহৰ শাহীর উপদেশ

মানের জাতির স্থলজ আত্মাই (আর্জি আবরাহ) বিভিন্ন শরীরত কেইবাটাও জন্ম লয়। বিশুদ্ধ ব্যক্তির স্থলজ আত্মাই কেরল বিশুদ্ধ ব্যক্তির শরীরতহে জন্ম লয়। আরু হজৰত মহম্মদের স্থলজ আত্মা কেরল কক্ষি অরতার ইমাম মেহদীর বাবে সংবর্ক্ষণ করা হৈছিল। যেনেকৈ তেওঁর (হজৰত মহম্মদের) শরীরৰ যিকোনো অংশ অর্থাৎ হাত বা ভৱিক আমিনা (নবীর মাতৃ)ৰ মণি বুলি কৰ পাৰি, একেদৰে হজৰত মহম্মদের আকাশী আত্মার অংশকো আদুল্লাহৰ পুত্ৰ আরু আমিনাৰ মণি বুলি গণ্য কৰি ক'ব পাৰি। নবীৰ ঘৰৰ আত্মা বোৰকো (অন্য শরীরত পুনৰ জন্মৰ পিছত)ও নবীৰ ঘৰৰে বুলি অন্তর্ভুক্ত কৰা হয়।

এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা:

মাহদী (Mahdi): ‘গাইড কৰাজন।’

মেহদী (Mehdi): ‘চন্দ্ৰ জন।’

এই নামবোৰত দেখা পোৱাৰ দৰে ‘মেহ’ শব্দটো চন্দ্ৰক বুজায়, ‘মেহনাজ’ যাৰ অর্থ চন্দ্ৰৰ গৌৰৰ আরু ‘মেহতাব’ যাৰ অর্থ চন্দ্ৰৰ জিলিকনি।

Younus AlGohar লঙ্ঘন, যুক্তবাজ্য Younus380@yahoo.co.uk

কার্যসূচী

ঐশ্বরিক মহামহিম গোহর শ্বাহীয়ে ১৯৮০ চনৰ পৰাই তেওঁৰ জ্ঞান সমুহ
জনসাধাৰণৰ আগত আগবঢ়াবলৈ আৰম্ভ কৰে। তেওঁৰ ঐশ্বরিক প্ৰেমৰ বাৰ্তাই
ৰাজহৰাভাৱে প্ৰশংসা লাভ কৰে। সকলো ধৰ্মৰ জনসাধাৰণে ঐশ্বরিক মহামহিম
গোহৰ শ্বাহীক প্ৰেম আৰু শ্ৰদ্ধা কৰিবলৈ ধৰিলে। জিকিৰ-কান্দা লাভ কৰিবলৈ
আৰু আধ্যাত্মিকতাৰ ওপৰত দিয়া তেওঁৰ বক্তৃতাৰ পৰা উপকৃত হ'বলৈ
তেওঁলোকে ঐশ্বরিক মহামহিমক নিজৰ নিজৰ প্ৰার্থনা ঘৰ সমুহলৈ আমন্ত্ৰণ
জনায়।

এয়া এক অসাধাৰণ অলৌকিক, ইতিহাসৰ অভূতপূৰ্ব যে পৰম মহামহিম
গোহৰ শ্বাহীয়ে প্ৰতিটো ধৰ্মীয় স্থানৰ মধ্যৰ পৰা বক্তৃতা প্ৰদান কৰিছিল। ঐশ্বরিক
মহামহিম গোহৰ শ্বাহীৰ অগণন অলৌকিক গুণ আছে যিটো আপোনালোকৰ
জ্ঞাতাৰ্থে আৰু সন্তুষ্টিৰ বাবে ইয়াত কিছুমান নিৰ্বাচিত অলৌকিকতা উপস্থাপন
কৰা হৈছে:

Gohar Shahi

"MESSENGER OF LOVE"

WORLD'S PROMINENT SPIRITUAL (SUFI) GUIDE

"In order to recognize the God and to be able to approach the essence of God learn spiritualism, no matter what religion or sect you belong to"

(GOHAR SHAHI)

How to change your physical heartbeats
to the ethereal chanting of the name of God.

In order to achieve the Love of God, remember the God through your heartbeats without leaving your lifestyle.
The special meditation (Zikr) is the practice for well being and preventive medicine for cardiovascular disease.
"Healing through the light of God"

Lecture and Q&A:
Saturday at 8:00 to 9:00 PM Chelsea Rm.

Meditation: at 9:10 to 9:45 PM

Healing Session are free by Appointment

For more information:

Ashburn Virginia (703) 729-6292

Email: goherasi@mail.msn.com

NEWLIFE EXPO
New York City '99
THE SYMPOSIUM FOR NATURAL HEALTH
October 1, 2, 3
at the Hotel New Yorker
(34th Street & 8th Ave.)

নিউয়র্ক র খীষ্টান সম্পদায়ে ১৯৯৯ চনৰ ২ অক্টোবৰত ঈশ্বৰীয় মহামহিম গোহৰ
শাহীক নিউ যুক্তাৰ হোটেলত আধ্যাত্মিকতাৰ ওপৰত বৃক্ষতা প্ৰদানৰ বাবে
আমন্ত্ৰণ জনায়।

চেণ্টেল চার্চ অর টাচন, এরিজোনা (আমেরিকা)ত খীষ্টান দর্শকক সম্মেধন কৰি
থকা অৱস্থাত ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শ্বাহী

|

اللہ کی بھیان و رسانی کے لئے دعائیت حکیم خواہ جہاں اتنی سی کمی مذہبی ہو۔

۱۱ اپریل، ۱۹۹۶ چنات پاکستانیں لادہورت آدھیاٹیک سماں ریشہر اخن
فٹو، دارکری ادھیکار انسٹی ٹیکنالوجی ہانافی آرک شا'افی مُحَصَّل مان।

۱۹۹۷ چنر جولائی ماہت اریجنونا (آمریکا)ر پریکٹیکٹ اینٹریویوں
ہنڈنیڈاچل فلپنگ سسٹم ک سسٹم کری ٹکا ارٹھات ایشیک مہامہیم گوہر
شناہی।

দক্ষিণ আফ্রিকার ডারবানৰ এটা ছাই বাবা মন্দিৰত বক্তৃতা প্ৰদান কৰি থকা
ঈশ্বৰীয় মহান গোহৰ শ্বাহী। এই সমাৱেশত সাই বাবা ভক্ত আৰু
ইগনালিষ্টসকলে অংশগ্ৰহণ কৰে।

কৰাচী (পাকিস্তান)ৰ নাজিমাবাদৰ নুৰ-ই-ইমান মছজিদত ভাষণ দিয়ে ঐশ্বৰিক
মহামহিম গোহৰ শ্বাহীয়ে। শিয়া পন্থাৰ মুছলমানসকল উপস্থিত থাকে।

পাঞ্জাবী শুরুমুখী ভাষাত পৰম মহামহিম গোহৰ শাহীৰ সৈতে হোৱা এক সাক্ষাৎকাৰৰ এটা বাতৰি

December 1999

দিলান রাহীঁ রংব নুঁ মিলাউণ ঵ালা-ঘাঘা গঁহোৱ স্মাহ জী!

বল দে যোৱ দে?

**বিজয় কলা, ইন চিংড়ি
ভৌজেন্দ্ৰ ই শিখ বিৰত
তাৰা আ বীৰ কৰা বৰৈ
কুলী দে দু বিলা কৰে তোৱা
আ আ কৰাতে কৰ্তৃত আ দো
আপন আজোৱা আৰে আ
কলা, আকুলু, দোলেন
গোৱ আ হোৱ কোৰ লিচি
আৰে বিলু আলা আৰে
পেঁচ বেচ লিচি দে কৈ দে
আৰে অকুল ভাজা দেৱা
জুৰী সৰু আৰুৰা কা
কলা পুৰণা হৈ বিলু
বৰত আপনোৱা হৈ বিলু
শোভা আৰে আলা দেৱা
তোৱা দে কুলী দেৱা
আৰে আকুল দেৱা কুলী
আৰে দে কুলী আৰে
কুলী অৰুৰী আৰে আৰে
কুলী আৰে আৰে**

সাক্ষাৎকাৰৰ বিস্তার দে

কলা-পুৰুষ দো কীৰতি
বল দে যোৱ দে বিলু কোৰ দে,
বিলু পৰত দে বিলু বিৰত দে
বিলু দু বিলু বিৰত দে
বিলু দে বিলু দে বিলু
বিলু দে বিলু দে বিলু দে

অৱকাশ- দে

কলা-পুৰুষ দো কীৰতি
কুলী আৰে আৰে আৰে
কুলী আৰে আৰে আৰে
কুলী আৰে আৰে আৰে
কুলী আৰে আৰে আৰে
কুলী আৰে আৰে আৰে

কলা-পুৰুষ দো কীৰতি

KALIKA SAJEDNA KIAZ AHMED EKHBAR SHAHI
BLUNDER OF A SALT

প্ৰকাশিত আৰম্ভ দৈনিক কলা

১৯৯৯ চনৰ ১৭ অক্টোবৰত ছান ফাসিক্ষো (আমেৰিকা)ৰ শিখ ছ'চাইটিয়ে ঈশ্বৰীয় মহান গোহৰ শাহীক ঈশ্বৰীয় প্ৰেমৰ বিষয়ত ভাষণ দিবলৈ আমন্ত্ৰণ জনায়। শিখ ছ'চাইটিয়ে স্থানীয় শিখ সম্প্ৰদায়ৰ সুবিধাৰ্থে ঐশ্বৰিক মহামহিমৰ ভাষণ এখন কাকতত প্ৰকাশ কৰে। প্ৰকাশিত টুকুৰাটোত ঐশ্বৰিক মহামহিম গোহৰ শাহীৰ শিক্ষাৰ বিষয়ে বিতংভাৱে উল্লেখ কৰা হৈছে আৰু এই শিক্ষাসমূহ গ্ৰহণ কৰা উচিত বুলি ঘোষণা কৰা হৈছে, কাৰণ এইবোৰ ঈশ্বৰক বিচাৰি উলিওৱাৰ এক সত্য আৰু সহজ উপায়।

ইচম-ই-জাত সন্মিলনত মুছলমানসকলক সম্বোধন করা ঐশ্঵রিক মহামহিম
গোহর শাহী ।

নিউয়র্ক (আমেরিকা)ৰ ক্রকলিনৰ তুকী মছজিদত হামলী আৰু মালিকী
মুচলমানসকলৰ সন্মুখত ভাষণ প্ৰদান কৰি থকা ঈশ্বৰীয় মহামহিম গোহর
শাহীয়ে ।

গোহৰীয়া পৰিভাষা

আবিদ	উপাসক।
আদা	মৰমলগা কৰ্ম।
আদাৰ	শিষ্টাচাৰ।
আদা-ই-মহম্মদ	হজৰত মহম্মদৰ মৰমলগা কাম, যিটো হৈছে তেওঁৰ জীৱনশৈলী (চুম্বত নামেৰেও জনাজাত)।
আদমীয়ত কা ফৰক	মানৱৰ পাৰ্থক্য।
আহন্দীয়ত	ঐশ্বৰিক একতা।
আহলে-বৈতে	হজৰত মহম্মদৰ সদস্য ঘৰণা.
আহল-ই-বাটিন	গুণ্ঠ জ্ঞানৰ বিশেষজ্ঞ।
আহলে কিতাব	আকাশী কিতাপৰ মানুহ।
আইন-উল-যাকিন	‘নিশ্চয়তাৰ চৰু’ (পৰ্যবেক্ষণ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা বিশ্বাস)।
আজিজি	ন্যূনতা।
আখফাহ	বুকুৰ আধ্যাত্মিক সূক্ষ্ম-আত্মা, ‘The Obscure.’
আলম-এ-আহদিয়ত	ঈশ্বৰীয় একতাৰ ক্ষেত্ৰ।
আলিম-এ-ৰোবানী	এজন ঐশ্বৰিকভাৱে নিযুক্ত পণ্ডিত।
আল্লাহ আল কাহহাৰ	‘শাস্তিদাতা।’
অমল-ই-ছালিহা	জ্ঞানপ্রাপ্ত হৃদয়ৰ দ্বাৰা প্ৰেৰিত কৰ্ম।
অমল নামা	কৰ্মৰ পুস্তক।
আমৰ কুন	ঈশ্বৰৰ “হৈ যা” আদেশ।
আনকবুত	ঈশ্বৰৰ আসন থকা জগতখন।
আৰিফ	সন্তসকলৰ এটা শ্ৰেণী, যাৰ আক্ষৰিক অর্থ হৈছে ‘জ্ঞানী।’
আৰ্জি আৰৱাহ	আধ্যাত্মিক পৰিভাষাত ই এনে এজন সন্ত যাৰ শৰীৰক
আউলিয়া আল্লাহ	সন্তত্বৰ পদবী প্ৰদান কৰা হয়।
আজাৰ	স্তুলজ আত্মা।
	ঈশ্বৰৰ বন্ধুসকল।
	যন্ত্ৰণা।

আজাল	আদিম সময়।
আজলি জাহান্নামী	এজন পূর্বনির্ধারিত নবকীয় আত্মা।
আজলি মমিন	এগৰাকী পূর্বনির্ধারিত ভক্ত।
আজলি মুনাফিক রুহ	এজন পূর্বনির্ধারিত ভও আত্মা।
আজমত	দৈর।
বাজ-ই-গুনাহ	পাপৰ পৰা সম্পূৰ্ণ বিৰতি।
বাদ'বাখত	দুর্ভাগ্যজনক।
বাহানা	অজুহাত।
বেইচুল মামুৰ	ৰাজ্যৰ গুণ্ঠ পূজাৰ স্থান জাৰুট।
বৰ'হাক	সত্যৰ সৈতে।
বাটিল	মিছা কথা।
বাটিন	গুণ্ঠ মাত্ৰা।
বাতনি কোৰআন	গুণ্ঠ কোৰাণ।
বিদা	উত্তারন।
বিলা-ৱাষ্টা	চিধাই; কোনো মাধ্যমৰ প্ৰয়োজন নাই।
বিল-ৱাষ্টা	পৰোক্ষ; এটা মাধ্যমৰ প্ৰয়োজন।
বুখীল	সত্য লুকুৱাই ৰখা এজন।
বুখল	সত্যক লুকুৱাই ৰখা; কৃপণালি।
দাজ্জাল	খ্রীষ্ট বিৰোধী
দলীল	ঐশ্বৰিক যুক্তি; কাৰণ.
দৰণ্ডুজাৰ	ক্ষমা।
জকুৰীয়াহ	ঐশ্বৰৰ স্মৃতিৰ বিজ্ঞান।
জিকিৰ-এ-কল্ম	ঐশ্বৰৰ স্মৃতিৰে হৃদয়ৰ দীক্ষা।
দুনীয়াবি ফৈজ	বস্তুগত সুবিধা। হৃদয়ৰ জ্ঞান-প্ৰকাশৰ ওপৰত ভিস্তি কৰি গঢ় লৈ উঠা ইমান বিশ্বাস।
ফাধিলাহ	উৎকৃষ্টতা।
ফৈজ	আধ্যাত্মিক কৃপা।
ফকৰ	আধ্যাত্মিক দৰিদ্ৰতা।

ফির্দোছ	জান্নাতৰ সৰোচ গ্ৰেড।
গীবাট	বেকবাইটিং; নিম্না কৰা।
ঘোছ	আধ্যাত্মিক সংস্কাৰৰ ক্ষেত্ৰত মানৱতাৰ ঈশ্বৰীয়ভাৱে নিযুক্ত সহায়ক।
গুন্তাখ	ঈশ্বৰ নিম্না কৰা।
হাল	অৱস্থা।
হাবল-আল্লাহ	‘ঈশ্বৰৰ ৰষ্টা’ (পোহৰৰ তাঁৰ যি সংযুক্ত সন্তসকলৰ হৃদয়ৰ সৈতে)।
হাবল-আল-ৱারীদ	মুখ্য ধৰ্মনী।
হাদীছ কুদছি	নবী আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰত্যক্ষ কথোপকথন।
হাজৰে-আল-আছৰাদ	পৰিত্র ক'লা শিল (কা'বা, মক্কা)।
হালকা-ই-জিকৰ	উচ্চস্বৰত জপ কৰাৰ বৃত্ত (সমাৱেশ)।
হক-উল-যাকিন	সত্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি বিশ্বাস।
হৰিছ	লোভী।
হাছাদ	সৰ্বা।
হিচাপ-কিতাপ	কৰ্মৰ জবাবদিহিতা।
হৰ	স্বৰ্গৰ কুমাৰী।
ইবলিছ	মুখ্য চয়তান (আজাজীল বুলিও জনা যায়)।
ইদিছ	ইনোক (ইজৰাইলৰ এজন নবী)।
ইলহাম	প্ৰেৰণা।
ইলহামী কিতাব	অনুপ্ৰাণিত শাস্ত্ৰ।
ইলম-ই-বাচিন	গুণ জ্ঞান।
ইলম-ই-জাহিৰ	বাহ্যিক জ্ঞান।
ইলম-উল-যাকিন	জ্ঞানৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি বিশ্বাস।
ইলিয়াছ	ইলিয়াছ (ইস্রায়েলৰ এজন নবী)।
ইমাম	যিজনে মুহূলমানৰ নামাজৰ নেতৃত্ব দিয়ে।
ইছক	উন্নাদ প্ৰেম।
ইছলা	সংস্কাৰ।

ইচ্চিতিখাৰাহ	ঐশ্বরিক সহায় বিচৰা।
জাৰাউট	দ্য বিয়েলম অৱ ছ'লছ (ষ্টেচন অৱ জিৰাইল)।
জেলিছ	সৰ্বাপৰায়ণ।
জুছা-ই-তাওফীক-ই- ইলাহি	ঈশ্বৰৰ উপ-আত্মা।
কাবা	মক্কাত ইছলামৰ কুবিকল পূজা স্থান
কাৰাভিড়	দক্ষিণ এছিয়াৰ এবিধি খেল।
কাফিৰ	যি সত্যক নাকচ কৰে।
কলিমা	বিশ্বাসৰ ঘোষণা।
কামিল মুশ্রিদ	নিখুঁত আধ্যাত্মিক গাইড।
কাৰামিন কাতিবিন	ভাল বেয়াৰ অভিলেখ ৰখা এঞ্জেল কৰ্ম। সকলো মানুহৰ সৌ-বাওঁ কান্ধত বহি থাকে।
কবিশ্বা	ঈশ্বৰৰ আশ্চর্য আৰু মহিমাৰ প্ৰকাশ।
কাৰামাট	সন্তসকলে কৰা অলৌকিকতা।
কাছফ আল হাজুৰ	হজৰত মহম্মদৰ গুপ্ত সমাৱেশলৈ প্ৰৱেশ।
কাশফ আল কাৰূৰত	সন্তসকলৰ সৈতে যোগাযোগ কৰাৰ ক্ষমতা তেওঁলোকৰ কৰৰত।
কাশফ	ভিতৰৰ চৰু মুকলি হোৱা।
কাজিব	যিজনে স্পষ্ট সত্যক অস্বীকাৰ কৰে।
খাবী আৰৱাহ	দুষ্ট আত্মা।
খলিফা	ঈশ্বৰৰ ডেপুটি।
খলিল	বকু।
খানাছ	যিয়ে মনত ফুচ-ফুচাই
খুদ ইছক	আত্ম আৰাধনা।
খুল্ড	আটাইতকৈ নিম্ন খাপৰ জাহাত।
খুলুক	উচ্চমানৰ চৰিত্ব।
কুফ্ৰ	প্ৰত্যাখ্যান।
লাহাউট	শুণ্যতাৰ জগত।
লতাইফ	সূক্ষ্ম-আত্মা।

লোহ-ই-মেহফুজ	সংরক্ষিত শান্তি।
মাহদি	পথ প্রদর্শন করাজন।
মাজুব	উন্মাদপূর্ণ সাধু।
মালাইকা	প্রধান দৃতসকল।
মালাকুট	প্রধান দৃতসকলৰ রাজ্য।
মালামাহ	আত্মনিন্দ।
মাকাম	চেচেন।
মছৰাব	এটা বিশেষ সন্তুষ্ট নবীৰ সৈতে জড়িত। আদম ছফী আল্লাহৰ সৈতে জড়িত মছৰাব-ই-আদামি সন্তুষ্ট।
মছৰাব-ই-ইছারী	হজৰত যীচু খীষ্টৰ সৈতে জড়িত সন্তুষ্ট
মছৰাব-ই- ইব্রাহীমী	হজৰত ইব্রাহীমৰ সৈতে জড়িত সন্তুষ্ট।
মছৰাব-ই- মহম্মদী	হজৰত মহম্মদৰ সৈতে জড়িত সন্তুষ্ট।
মছৰাব-ই-মুছৰী	হজৰত মুচাৰ সৈতে জড়িত সন্তুষ্ট।
মাজুৰ	(১) আধ্যাত্মিকভাৱে অযোগ্য (২) অসহায় (যিজন চিৰস্তন আত্মা কিন্তু ধৰ্মনিৰপেক্ষ ঘৰ আৰু দুষ্ট পৰিৱেশত জন্মগ্ৰহণ কৰে)।
মেহবুব	ঐশ্বৰিক প্ৰিয়।
মেহদি আখিৰ আল জামান	শেষ সময়ৰ এজন, যি চন্দ্ৰত আবিৰ্ভাৱ হোৱাৰ কথা।
মেহদী	চন্দ্ৰৰ এজন।
মেহনাজ	‘চন্দ্ৰৰ গৌৰৱ।’
মেহতাব	‘জিলিকি থকা চন্দ্ৰ।’
মেৰাজ	আৰোহণ।
মহৰত	লাভ।
মমিন	ভক্ত।
মৌজা	ভৱিষ্যত্বাশীমূলক অলৌকিক।
মুয়াক্ল	এবিধ ফিৰিস্তাৰ দৰে জীৱ।
মুআলাক	নিলম্বিত।

মুফীদ	আধ্যাত্মিক শব্দের অর্থ হচ্ছে যিজন ব্যক্তি আলোকিত আৰু হাবুল আল্লাহৰ জৰিয়তে ঈশ্বৰৰ সৈতে সংযুক্ত; যিজনক মুকাৰিব নিযুক্তি দিয়া হচ্ছে আৰু অভিষেক কৰা হচ্ছে।
মুকাচিফা	আধ্যাত্মিক দৰ্শন।
মুনফৰিদ	ঈশ্বৰৰ কৰ্তব্যত ব্ৰতী মানুহৰ দৰেই আধ্যাত্মিক শক্তিসম্পন্ন মানুহ; তেওঁ ঈশ্বৰৰ সৈতেও জড়িত। সকলো একেই, মাঠোঁ তেওঁ অকলশৰীয়া আৰু কোনো মানুহক লগ নাপায়। তেওঁ আলোকিত আৰু ঈশ্বৰভক্তিশীল যদিও তেওঁৰ ঘকাম-ই-ৰছিদ আৰু ইজন-ও-ইবছাদ নাই। এই লোকসকলে বেছিভাগেই জংঘলত বাসস্থান কৰে।
মুৰাকিবাহ	অতিক্রমণীয় ধ্যান।
মুৰ্ছালিন	মহা বছুল সকল।
মুৰ্তিদ	যি নিজৰ ধৰ্ম সলনি কৰে।
মুছাল্লী	এজন উপাসক।
নফচ আল আমৰা	আদেশকাৰী আত্মা।
নফচ মুটমাইনা	ঈশ্বৰীয়ভাৱে সন্তুষ্ট আত্মা।
নাফছ শিকান	নিজকে ধৰংস কৰা।
নাইব-ই-আল্লাহ	ঈশ্বৰৰ পিছত দ্বিতীয়।
নকশ-ই-কাদাম	খোজ।
নেকী	গুণ।
নূৰ	ডিভাইন এনার্জি; ঈশ্বৰীয় পোহৰ।
ওৱাইছি ফাইজ	ব্যক্তিগতভাৱে লগ নোহোৱাকৈ আত্মাৰ জৰিয়তে লাভ কৰা উপকাৰীতা।
পিয়াৰ	ভালপোৱা।
কালব-ই-মুনীব	হৃদয় ঈশ্বৰৰ ফালে ঘূৰি গ'ল।
কালব-ই-ছালিম	নিৰাপদ হৃদয়। কালব-ই-শ্বহীদ সাক্ষী হৃদয়।
কালব-ই-চোনোৰাৰ	অপৰিপক্ষ হৃদয়।
কায়ামাত (কায়ামাহ)	কিয়ামতৰ দিন।

বাজিয়া মর্জিয়া	‘তোমার ইচ্ছা মোর ইচ্ছা, মোর ইচ্ছা তোমার ইচ্ছা।’
বামজ	প্রতিক।
বেহবৰ-ই-কামিল	আধ্যাত্মিকভাবে নিপুণ গাইড।
বিয়াজাট	ঈশ্বরৰ পথত সংগ্রাম।
বোশন জামিৰ	আলোকিত বিবেক।
বৌহানি	আধ্যাত্মিক।
কুহানী চিলচিলা	আধ্যাত্মিক বংশাবলীৰ গছ।
বৌহ-ই-হেৱানি	জৈৱ-আত্মা।
কুহ-এ-জামাদি	খনিজ আত্মা।
কুহ-এ-নাবাতি	উত্তিদ আত্মা।
চৰৰ-ও-সুকৰ	ধৈৰ্য আৰু কৃতজ্ঞতা।
চাদিক	সত্যবাদী।
সাহাৰ	আধ্যাত্মিক বিবেক।
ছহীফা	নবীৰ ওপৰত অৱতীৰ্ণ হোৱা অধ্যায়সমূহ।
সাখাৰাত	উদাৰতা।
চালাত	নামাজ/প্ৰার্থনা।
সালিক	সত্যৰ সন্ধানী।
চামারী আৰৰাহ	আকাশী আত্মাবোৰ।
শ্বৰীয়াহ	ধৰ্মীয় বিধান।
শিফাআত (শ্বাফা'আত)	ঈশ্বৰৰ ওচৰত মধ্যস্থতা কৰা।
চুকৰ	কৃতজ্ঞতা।
শিফাতি নুৰ	বৈশিষ্ট্যসমূহৰ ঐশ্বৰিক পোহৰ।
শিফলি মুলাকাত	নৰকীয় আত্মা।
শিবাট-আল-মুচটাকিম	ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ যোৱা পোন পথ।
সুকুৰ	আধ্যাত্মিক আনন্দ।
চুম্বত (চুম্বত)	নবীৰ পৰা গ্ৰহণ কৰা ইবাদতৰ প্ৰথাগত ৰূপ।
টাৰুট এ চকিনা	নিয়মৰ চন্দুক।
তাজদীদ	নবীকৰণ কৰা।

তাকবুৰ	মিছা অহংকাৰ।
টাকীদ	জোৰ দিবলৈ।
টালফ	ধ্বংস কৰিবলৈ।
তাকৱা	ধৰ্মপৰায়ণতা।
তচবুফ	ৰহস্যবাদ।
তাচৰৰ	কল্পনা।
ঈশ্বৰৰ একত্ৰ	তাওহীদ।
টিফেন নুৰী	ঈশ্বৰৰ গোহৰেৰে নিৰ্মিত ঐশ্বৰিক মূর্তি।
উম্মত (উম্মা)	জাতি।
ৰাহদাত আল শাহদ	‘সাক্ষীত একত্ৰীকৰণ।’
ৰাহদাত আল ৰাজুদ	‘অস্তিত্বত একত্ৰীকৰণ।’
ৰাহদাত	ঈশ্বৰীয় ঐক্যৰ ক্ষেত্ৰ।
ৰহী	প্ৰকাশিত বাক্য।
ৰাজাদ	আধ্যাত্মিক সমাধি।
ৰাছল-ই-আল্লাহ	ঈশ্বৰৰ সৈতে মিলন।
ইউচুফ	জোচেফ।
জাহিৰ	বাহিৰলৈ।
জিন্দিক	পাষণ।

সজাগতাৰ বাবে কিতাপখনৰ ক্ষণ্টেক উদ্ধৃতি

- ১) যিসকলে ঈশ্বৰক ভাল পায় কিন্তু কোনো ধৰ্ম পালন নকৰে তেওঁলোক আপোনাৰ তুলনাত ভাল, যদিও আপুনি এটা ধৰ্ম অনুসৰণ কৰে কিন্তু ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ পৰা বঞ্চিত।
- ২) প্ৰেমৰ সম্পর্ক হাদয়ৰ লগত। ‘আল্লাহ’ শব্দটো হাদস্পন্দনৰ ভিতৰত সমৱিত হ'লে তেজৰ জৰিয়তে সকলো শিৰা আৰু ধৰ্মনীত উপনীত হয়, আৰু আত্মাক সক্ৰিয় কৰি তোলে। তেতিয়া ঈশ্বৰৰ নাম ‘আল্লাহ’ ৰে তৃষ্ণ হোৱা আত্মাবোৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰেমত প্ৰৱেশ কৰে।
- ৩) যিকোনো ভাষাৰ ঈশ্বৰক দিয়া সকলো নাম সন্মানৰ যোগ্য। অৱশ্যে ঈশ্বৰৰ মূল নাম ‘আল্লাহ’, যিটো সূৰ্যনী ভাষাৰ এটা শব্দ। আকাশবাসী সকলে এই ভাষা কয়। ফিরিস্তাসকলে ‘আল্লাহ’ নামেৰে ঈশ্বৰক মাতে। ‘আল্লাহ’ নামটো প্ৰতিজন নবীৰ(অৱতাৰৰ) ধৰ্মৰ মূলমন্ত্ৰৰ(কলিমা) সৈতে সংলগ্ন হৈ আছে।
- ৪) যি ব্যক্তিয়ে সম্পূৰ্ণ আন্তৰিকতাৰে ভগৱানৰ সন্ধানত থাকে, স্তুলতে হওক বা জলতে হওক, তেওঁ সন্মানৰ যোগ্য।
- ৫) পৃথিবীৰ বিভিন্ন অঞ্চলত একেলগে বহুতো আদাম পঠোৱা হৈছিল। এই পৃথিবীত শেষ আদমৰ বাহিৰে আগৰ সকলো আদমক মাটিৰ পৰা সৃষ্টি কৰা হৈছিল, শেষ আদমক জাহানৰ মাটিৰ পৰা সৃষ্টি কৰা হৈছিল, আৰু আৰৰ অঞ্চলত সমাধিস্থ কৰা হৈছে। আদম ছফী আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো আদমৰ ওচৰত ফিরিস্তাসকলে ছিজদা (পুজা) কৰা নাছিল। আৰু ইবলিছে (চয়তানে) কেৱল আদম ছফী আল্লাহৰ বংশধৰৰ বাবে শক্রতা গঢ়ি তুলিছিল।
- ৬) মানুহৰ কংকালত সাতটা ভিন্ন উপ-আত্মা আছে আৰু প্ৰত্যেকটোৱেই মানুহৰ শৰীৰৰ বেলেগ বেলেগ ক্ষেত্ৰ, বেলেগ বেলেগ স্বৰ্গ আৰু বিভিন্ন কাৰ্য্যৰ সৈতে জড়িত। যদি এই উপ-আত্মাবোৰক ঈশ্বৰৰ পোহৰ (নূৰ)ৰ দ্বাৰা শক্তিশালী কৰা হয়, তেন্তে ইহাঁতে একে সময়তে বহু ঠাইত মানুহৰ ৰূপত দেখা দিব পাৰে। তেওঁলোকে হয়তো সন্ত আৰু নবীসকলৰ আধ্যাত্মিক সমাৱেশতো উপনীত হ'ব

পারে, ঈশ্বরৰ সৈতে কথা পাতিব পারে, আনকি ঈশ্বরক ব্যক্তিগতভাৱেও দেখা পাৰে।

৭) সকলো মানুহৰ বাবে দুটা বেলেগ ধৰণৰ ধৰ্ম আছে: এটা শৰীৰৰ বাবে ধৰ্ম, যিটো মৃত্যুৰ লগে লগে শৰীৰৰ লগত শেষ হৈ যায়। আৰু আনটো হৈছে আত্মাৰ ধৰ্ম, যিটো সৃষ্টিৰ প্ৰাৰম্ভ কালতো আছিল-সেয়া হৈছে ঈশ্বৰৰ প্ৰেম। আৰু কেৱল এই ধৰ্মই মানুহক উন্নীত কৰে।

৮) আল্লাহৰ ঈক্ষ (Ishq বা উন্মাদ প্ৰেম) সকলো ধৰ্মৰ ওপৰত আৰু আল্লাহৰ লগত সাক্ষাৎ সকলো ইবাদতৰ ওপৰত।

৯) মানুহ, জীৱ-জন্ত, উত্তিদ, শিল কেনেকৈ অস্তিত্বলৈ অনা হৈছিল, আৰু কিয় কিছুমান বস্তু নিষিদ্ধ বা কিছুমান অনুমোদিত সেই বিষয়ে তথ্য আবদ্ধ কৰা হৈছে।

১০) আত্মাৰ আমৰে কুন ('হৈ যা' আদেশ) আৰু স্বৰ্গদূতসকলৰ পূৰ্বতে কোন আছিল? কোনটো কুকুৰে কাতমীৰ ৰূপত জান্নাতত প্ৰৱেশ কৰিব? সৃষ্টিৰ প্ৰাৰম্ভ কালত কোনবোৰ ব্যক্তিৰ আত্মাই ইতিমধ্যে ধৰ্ম মন্ত্ৰ (কলিমা) স্থীকাৰ কৰিছিল?

কোনটো মানুহৰ বহস্যৰ কথা এই কিতাপখনত উল্লেখ কৰা হোৱা নাই?

তথ্য আৰু গৱেষণাৰ বাবে এই কিতাপখন অধ্যয়ন কৰক।

ইণ্টাৰনেট সংক্ৰণৰ বাবে, অনুগ্ৰহ কৰি আমাক চাওক:

www.goharshahi.com বা www.goharshahi.gs

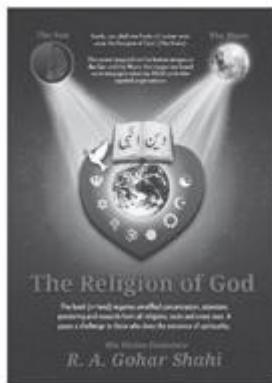
ফেচৰুক: www.facebook.com/mehdifoundation

টুইটাৰ: www.twitter.com/mehdifoundation

ইউটিউব: www.youtube.com/mehdifoundation

এপলৰ এপ ষ্ট'ৰত ('ইমাম মেহদী' সন্ধান কৰক) আৰু এণ্ড্রইড মাকেটত ('ইমাম মেহদী' সন্ধান কৰক) উপলব্ধ।

এই কিতাপখন এপলৰ আইবুকষ্ট'ৰত ('বিলিজিয়ন অৱ গড' বা 'গোহৰ শাহী' সন্ধান কৰক), আমজনৰ কিণ্ডল, বাৰ্নছ এণ্ড নোবেল (inc. Nook), কোৰো বুকষ্ট'ৰ, চ'নীৰ ৰিডাৰ ষ্ট'ৰ, ডিজেল বুকষ্ট'ৰ, স্মাছৰডেছ আৰু বহুতো ঠাইত উপলব্ধ।

ঐশ্বরৰ ধৰ্ম -

এই পবিত্র পুথিখনি ইমাম মেহদী চৈয়েদ বিয়াজ আহমেদ গোহৰ শাহীৰ প্রতিনিধি
চুক্ফি গুৰু ইউনুচ আলগোহৰৰ পৰামৰ্শ ও অনুমতিত ইংৰাজী ভাষাৰ সংস্কৰণ
“The Religion of God”ৰ পৰা অতি সচেতনতাৰে আৰু দায়িত্বসহকাৰে
অসমীয়ালৈ অনুবাদ কৰাৰ প্ৰয়াস কৰা হৈছে। এই পুথিখনি মূল উৰ্দু ভাষাৰ পৰা
কেইবাটাও ভাষালৈ অনুদিত হৈছে যেনে ইংৰাজী, বাংলা, হিন্দী আদি। অসমীয়া
পাঠকে এই মহান ঐশ্বৰীয় পুথিখনিৰ লাভালাভৰ পৰা যাতে বঢ়িত হৈ নাথাকে,
সেই উদ্দেশ্যৰে অনুবাদ কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰা হৈছে।

His Divine Eminence **Ra Riaz Gohar Shahi**

empowers hearts of all aspirants with enlightenment and love. Spiritual grace and bounties of His Divine Eminence cover the whole of humanity barring none irrespective of individual religions and faiths.

His Divine Eminence Gohar Shahi has worked miraculously well on the Muslims and enlightened their religious understanding with His doctrine of love and global peace. Spiritual sciences introduced by His Divine Eminence play a pivotal role in curbing global terrorism and crimes of communal hatred.

His Divine Eminence provides the deserving aspirants with practical teachings of spiritual sciences, elevating their souls to the divine level where they may enjoy God-realisation and Self-realisation to its culmination.

Islamists that promote fanaticism, extremism and hate crimes vehemently disapprove of His Divine Eminence Gohar Shahi as the teachings of His Divine Eminence practically nullify the existence of terrorism in religions and in the global society.

His Divine Eminence heralds the second coming of Lord Jesus Christ. Jesus Christ visited His Divine Eminence while He was in New Mexico, USA back in 1997. His Divine Eminence revealed that Jesus Christ has already returned to this world and is present in Sri Lanka, training some of His selected disciples to initiate the doctrine of love.

Images of Jesus Christ and His Divine Eminence Ra Riaz Gohar Shahi have become prominent on many celestial and terrestrial bodies such as the Moon, the Sun and the Holy Black Stone.

People of many religions believe that His Divine Eminence is the awaited Kalki Avatar, Imam Mehdi and the Messiah.

বহু ধর্মৰ লোকে বিশ্বাস কৰে যে ঐশ্বরিক মহিমামহিম আৰ এ গোহৰ
শ্বাহীয়েই হেছে প্ৰত্যাশিত কঙ্কি অৱতাৰ, ইমাম মেহদী আৰু মচীহা